

Dönem: 24

TBMM

Yasama Yılı: 5

(S. Sayısı: ...)

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ

**EKONOMİ ESKİ BAKANI MEHMET ZAFER
ÇAĞLAYAN, İÇİŞLERİ ESKİ BAKANI MUAMMER
GÜLER, AVRUPA BİRLİĞİ ESKİ BAKANI
EGEMEN BAĞIŞ İLE ÇEVRE VE ŞEHİRCİLİK
ESKİ BAKANI ERDOĞAN BAYRAKTAR
HAKKINDA KURULAN**

MECLİS SORUŞTURMASI KOMİSYONU

RAPORU

OCAK 2015

İÇİNDEKİLER

MECLİS SORUŞTURMASI ÖNERGESİ	
TAKDİM YAZISI	
BİRİNCİ BÖLÜM: KOMİSYONUN KURULUŞU, SORUŞTURMA KONUSU VE KOMİSYON ÇALIŞMALARI	
1.1. Komisyonun Kuruluşu	
1.2. Soruşturma Konusu	
1.3. Komisyonun Görev, Yetki ve Süresi	
1.4. Komisyon Çalışmaları	
1.4.1. İstanbul Alt Komisyonu	
İKİNCİ BÖLÜM: İNCELEME, ARAŞTIRMA VE TESPİTLER	
2.1. Mevzuat	
2.2. Dosya İncelemesi	
2.3. Meclis Soruşturmasına Konu İddiaların İncelenmesi	
2.3.1. Ekonomi Eski Bakanı Mersin Milletvekili Mehmet Zafer ÇAĞLAYAN Hakkında	
2.3.2. İçişleri Eski Bakanı Mardin Milletvekili Muammer GÜLER Hakkında	
2.3.3. Avrupa Birliği Eski Bakanı İstanbul Milletvekili Egemen BAĞIŞ Hakkında	
2.3.4. Çevre ve Şehircilik Eski Bakanı Trabzon Milletvekili Erdoğan BAYRAKTAR Hakkında	
2.4. Genel Değerlendirme ve Sonuç	
MUHALEFET ŞERHLERİ	
EKLER	

Dönem: 24

Yasama Yılı: 5

TBMM

(S. Sayısı:)

Isparta Milletvekili Süreyya Sadi BİLGİÇ ve 76 Milletvekilinin; Bazı Maddi Menfaatler Karşılığında Bir Şahsın İnan'a Altın İhracatı İşlerinde İmtiyaz Sağladığı, Gana'dan Kaçak Yollarla Yurda Sokulmak İstendiği İddia Edilen 1,5 Ton Altınla İlgili Adli ve İdari Soruşturmaları Engelleyerek Altının Dubai'ye Çıkışını Sağlamaya Çalıştığı ve Bu Eylemlerin Kaçakçılıkla Mücadele Kanunu'na Muhalefet Oluşturduğu, Türk Ceza Kanunu'nun 204 ve 252'nci Maddelerine Uyduğu İddiasıyla Ekonomi Eski Bakanı Mehmet Zafer ÇAĞLAYAN; Bazı Maddi Menfaatler Karşılığında Bir Şahsın Araçlarına Trafikte Emniyet Şeridini Kullanma İmtiyazı Verdiği ve Söz Konusu Şahıs İçin Koruma Polisi Görevlendirdiği, Bu Şahısla Birlikte Gözaltına Alınan Bazı Şüphelilerin ve Yakınlarının Yasaya Aykırı Olarak İstisnai Yoldan Türk Vatandaşlığına Geçirilmesini Sağladığı, Bu Şahısla İlgili Adli veya İstihbari Çalışma Yapılıp Yapılmadığının Araştırılması İçin Talimat Verdiği, Bu Şahsın Usulsüzlükleri Hakkında Basında Çıkacak Haberlerin Engellenmesi İçin Girişimde Bulunduğu ve Bu Eylemlerin Türk Ceza Kanunu'nun 204, 255, 252 Ve 285'inci Maddelerine Uyduğu İddiasıyla İşleri Eski Bakanı Muammer GÜLER; Bazı Maddi Menfaatler Karşılığında Bir Şahsın Turizm Belgeli Bir Otel Kiralama Girişimi ile Yakınlarına Vize Alınması İşleri İçin Aracılık Ettiği, Bu Şahısla İlgili Bir Soruşturma Olup Olmadığı Yönünde İlgili Kurum ve Kuruluşlarda Araştırma Yapılmasını Sağladığı, Bu Şahsın Faaliyetiyle İlgili Basında Haber Yapılmasının Önlenmesi İçin Girişimlerde Bulunduğu ve Bu Eylemlerin Türk Ceza Kanunu'nun 255 ve 252'nci Maddelerine Uyduğu İddiasıyla Avrupa Birliği Eski Bakanı Egemen BAĞIŞ ile Bir Suç Örgütünün Yönetici Ve Üyelerinin Kendilerine Sağlanan ve Miktar ve Değeri Tespit Edilemeyen Bazı Menfaatler Karşılığında Kişiyeye Özel İmtiyazlı İmar Planlarını Onaylattıkları, İmar Planlarına Aykırı Olarak Yapılan Bazı Projelerin Usulsüzlüklerine Göz Yumdukları ve Denetimlerden Sorunsuzca Geçmelerini Sağladıkları ve Bu Eylemlerin Bir Kısımının Kendisinin Görevde Olduğu Sırada ve Onun Bilgisi Doğrultusunda Gerçekleştirildiği, Ayrıca Bakanlıktan İş Alan Bazı Şirketlerin Yemek İşlerinin Yakınlarının Ortağı Olduğu Şirketlere Verilmesi İçin Tavassut Ettiği ve Bu Eylemlerin Türk Ceza Kanunu'nun 255 ve 257'nci Maddelerine Uyduğu İddiasıyla Çevre ve Şehircilik Eski Bakanı Erdoğan BAYRAKTAR Hakkında Anayasa'nın 100'üncü, İçtüzük'ün 107 ve 108'inci Maddeleri Uyarınca Bir Meclis Soruşturması Açılmasına İlişkin Önergesi (9/8)

VE

**(9/8) ESAS NUMARALI MECLİS SORUŞTURMASI KOMİSYONU
RAPORU**

MECLİS SORUŞTURMASI ÖNERGESİ (9/8)

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Anayasa'nın 2. maddesinde belirtilen hukuk devleti, insan haklarına dayanan, bu hak ve özgürlükleri koruyup güçlendiren, eylem ve işlemleri hukuka uygun olan, her alanda adaletli bir hukuk düzeni kurup bunu geliştirerek sürdüren, hukuk güvenliğini sağlayan, Anayasa'ya aykırı durum ve tutumlardan kaçınan, hukuku tüm devlet organlarına egemen kılan, Anayasa ve yasalarla kendini bağlı sayan, yargı denetimine açık olan devlettir. (AYMK., E. 2006/23, K. 2010/27, T. 4.2.2010; AYMK., E. 2008/105, K. 2010/123, T. 30.12.2010; AYMK., E. 2006/23, K. 2010/27, T. 4.2.2010; AYMK., E. 2006/65, K. 2009/114, T. 23.7.2009)

Hak arama hürriyetini düzenleyen Anayasa'nın 36. maddesinin birinci fıkrasında, “*Herkes, meşru vasıta ve yollardan faydalanmak suretiyle yargı mercileri önünde davacı veya davalı olarak iddia ve savunma ile adil yargılanma hakkına sahiptir.*” denilerek yargı mercilerine davacı ve davalı olarak başvurabilme ve bunun doğal sonucu olarak da iddia, savunma, adil yargılanma hakkı güvence altına alınmıştır. (AYMK., E. 2008/102, K. 2010/14, T. 21.1.2010)

Anayasa'nın 38. maddesine göre ise, “*Suçluluğu hükmen sabit oluncaya kadar, kimse suçlu sayılamaz.*” Buna göre, her türlü suçun sanıkları, başta 38. madde olmak üzere, Anayasa ve yasaların korumasında olan, suçsuzluk varsayımından yararlanması gereken kişilerdir. Ceza hukukunun temel ilkelerinden olan “*suçsuzluk karinesi*”, hakkında suç isnadı bulunan bir kişinin, adil bir yargılama sonunda suçlu olduğuna dair kesin hüküm tesis edilene kadar masum sayılması gerektiğini ifade etmekte ve hukuk devleti ilkesinin de bir gereğini oluşturmaktadır. Şu hâlde, yüklenen suç ne olursa olsun, tüm sanıkların suçsuzluk karinesinden yararlanması ve kendini savunabilmesi için her türlü olanağın sağlanması gerekir. (AYMK., E. 2007/68, K.2010/2, T. 14.1.2010; AYMK., E. 1991/18, K. 1992/20, T. 31.3.1992)

Öte yandan, Anayasa'nın 98. maddesinde, Türkiye Büyük Millet Meclisinin bilgi edinme ve denetim yolları arasında sayılan ve Başbakan veya bakanlar hakkında bu

görevleri sırasında işledikleri iddia edilen suçlarla ilgili “*Meclis soruşturması*” açılmasına dair usul ve esaslar yine Anayasa'nın 100. maddesi ile Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüğü'nün 107 ila 113. maddeleri arasında düzenlenmiştir.

T.B.M.M İçtüzüğü'nün 107. maddesine göre; “*Görevde bulunan veya görevinden ayrılmış olan Başbakan ve bakanlar hakkında Meclis soruşturması açılması, Türkiye Büyük Millet Meclisi üye tamsayısının en az onda birinin vereceği bir önerge ile istenebilir. /Bu önergede; Bakanlar Kurulunun genel siyasetinden veya bakanlıkların görevleriyle ilgili işlerden dolayı hakkında soruşturma açılması istenen Başbakan veya bakanın cezai sorumluluğu gerektiren fiillerinin görevleri sırasında işlendiğinden bahsedilmesi, hangi fiillerinin hangi kanun ve nizama aykırı olduğunun gerekçe gösterilmek ve maddesi de yazılmak suretiyle belirtilmesi zorunludur.*”

Bu bağlamda; 17 Aralık 2013 ve 25 Aralık 2013 gününden itibaren medyaya ve kamuoyuna yansdığı üzere;

İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı Kaçakçılık ve Narkotik Suçlar Bürosunun 2012/120653 nolu soruşturma dosyası ile hakkında suç örgütü kurmak ve yönetmek, resmî belgede sahtecilik, kaçakçılık, rüşvet alıp vermek ve benzeri suçları işlediği iddia edilen şüpheli Rıza SARRAF ve bu suçlarla bağlantılı olduğu iddia edilen bir kısım şahıslar 17 Aralık 2013 günü gözaltına alınmış, haklarındaki soruşturma hâlen devam etmektedir. İddia edilen bu eylemlerin işlendiği tarih itibarıyla, Ekonomi Bakanı olarak görev yapan Mersin Milletvekili Mehmet Zafer ÇAĞLAYAN, İçişleri Bakanı olarak görev yapan Mardin Milletvekili Muammer GÜLER ve Avrupa Birliği Bakanı olarak görev yapan İstanbul Milletvekili Egemen BAĞIŞ hakkında, bakanlık görevini yürüttükleri sırada şüpheli Rıza SARRAF ile bir suç ilişkisine girdiklerine dair iddialar kamuoyu gündeminde yer almıştır.

Yine, İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığınca yürütülen bir soruşturma kapsamında 25 Aralık 2013 günü “Çıkar amaçlı suç örgütü kurmak, yönetmek, örgüte üye olmak, nüfuz ticareti, suçtan kaynaklanan mal varlığını aklama, resmî belgede sahtecilik” iddialarıyla gözaltına alınan ve aralarında kamu görevlilerinin de bulunduğu bazı şüphelilerle; iddia edilen suçların işlendiği tarih itibarıyla Çevre ve Şehircilik Bakanı

olarak görev yapan Trabzon Milletvekili Erdoğan BAYRAKTAR'ın Bakanlık görevini yürüttüğü sırada bu eylemlerin bilgisi dâhilinde olduğu iddia edilmektedir.

Bu kapsamda;

1) Ekonomi Eski Bakanı Mersin Milletvekili Mehmet Zafer ÇAĞLAYAN hakkında:

Rıza SARRAF'tan sağlanan, miktar ve değeri tespit edilemeyen bazı maddi menfaatler karşılığında;

- a) Bu şahsın İran'a altın ihracatı yapması işlerinde imtiyaz sağladığı,
- b) Gana'dan kaçak yollarla yurda sokulmak istendiği iddia edilen 1,5 ton altınla ilgili adli ve idari soruşturmaları engelleyerek, altının Dubai'ye çıkışını sağlamaya çalıştığı,

iddia edilmektedir.

Yukarıda sayılan ve Ekonomi eski Bakanı Mersin Milletvekili Mehmet Zafer ÇAĞLAYAN tarafından işlendiği iddia edilen eylemler, 5607 sayılı Kaçakçılıkla Mücadele Kanunu'na muhalefet, 5237 sayılı TCK'nın 204. (*Resmî belgede sahtecilik*) ve 252. (*Rüşvet*) maddelerine tekabül ettiğinden, bu iddiaların gerçekliğinin araştırılması ve soruşturulması gereği ortaya çıkmaktadır.

2) İçişleri Eski Bakanı Mardin Milletvekili Muammer Güler hakkında:

Rıza SARRAF'tan sağlanan, miktar ve değeri tespit edilemeyen bazı maddi menfaatler karşılığında;

- a) Bu şahsın araçlarına trafikte emniyet şeridini kullanma imtiyazı verdiği ve adı geçen şahıs için koruma polisi görevlendirdiği,
- b) Bu şahısla birlikte gözaltına alınan bazı şüphelilerin ve yakınlarının yasaya aykırı olarak istisnai yoldan Türk vatandaşlığına geçirilmesini sağladığı,
- c) Bu şahısla ilgili adli veya istihbari çalışma yapılıp yapılmadığının araştırılması için talimat verdiği,

d) Bu şahsın usulsüzlükleri hakkında basında çıkacak haberlerin engellenmesi için girişimde bulunduğu,

iddia edilmektedir.

Yukarıda sayılan ve İçişleri eski Bakanı Mardin Milletvekili Muammer GÜLER tarafından işlendiği iddia edilen eylemler, 5237 sayılı TCK'nın 204. (*Resmi belgede sahtecilik*), 255. (*Nüfuz ticareti*), 252. (*Rüşvet*) ve 285. (*Gizliliğin ihlali*) maddelerine tekabül ettiğinden, bu iddiaların gerçekliğinin araştırılması ve soruşturulması gereği ortaya çıkmaktadır.

3) Avrupa Birliği Eski Bakanı İstanbul Milletvekili Egemen BAĞIŞ hakkında:

Rıza SARRAF'tan sağlanan, miktar ve değeri tespit edilemeyen bazı maddi menfaatler karşılığında;

a) Bu şahsın turizm belgeli bir otel kiralama girişimi ile yakınlarına vize alınması işleri için aracılık ettiği,

b) Bu şahısla ilgili bir soruşturma olup olmadığı yönünde ilgili kurum ve kuruluşlarda araştırılma yapılmasını sağladığı,

c) Bu şahsın faaliyetiyle ilgili olarak basında haber yapılmasının önlenmesi için girişimlerde bulunduğu,

iddia edilmektedir.

Yukarıda sayılan ve Avrupa Birliği eski Bakanı İstanbul Milletvekili Egemen BAĞIŞ tarafından işlendiği iddia edilen eylemler, 5237 sayılı TCK'nın 255. (*Nüfuz ticareti*) ve 252. (*Rüşvet*) maddelerine tekabül ettiğinden, bu iddiaların gerçekliğinin araştırılması ve soruşturulması gereği ortaya çıkmaktadır.

4) Çevre ve Şehircilik Eski Bakanı Trabzon Milletvekili Erdoğan BAYRAKTAR hakkında:

Bir suç örgütünün yönetici ve üyelerinin kendilerine sağlanan ve miktar ve değeri tespit edilemeyen bazı menfaatler karşılığında;

a) Kişiyeye özel imtiyazlı imar planlarını onaylattıkları,

b) İmar planlarına aykırı olarak yapılan bazı projelerin usulsüzlüklerine göz yumdukları ve denetimlerden sorunsuzca geçmelerini sağladıkları;

iddia edilmektedir.

Bu eylemlerin bir kısmının Çevre ve Şehircilik Eski Bakanı Trabzon Milletvekili Erdoğan BAYRAKTAR'ın görevde olduğu sırada ve onun bilgisi doğrultusunda gerçekleştirildiği; ayrıca bu Bakanlıktan iş alan bazı şirketlerin yemek işlerinin yakınlarının ortağı olduğu şirketlere verilmesi için tavassut ettiği iddia edilmektedir.

Yukarıda sayılan ve Çevre ve Şehircilik eski Bakanı Trabzon Milletvekili Erdoğan BAYRAKTAR tarafından işlendiği iddia edilen eylemler, 5237 sayılı TCK'nın 255. (Nüfuz ticareti) ve 251. (Görevi kötüye kullanma) maddelerine tekabül ettiğinden, bu iddiaların gerçekliğinin araştırılması ve soruşturulması gereği ortaya çıkmaktadır.

Ayrıca, adı geçen bakanlar, TBMM Başkanlığına verdikleri 19.3.2014 tarihli dilekçeleri ile de kendileri hakkındaki iddiaların hesap verme sorumluluğunun bir gereği olarak bir soruşturma komisyonu kurularak araştırılmasını talep etmişlerdir.

Yukarıda belirtilen gerekçelerle;

Ekonomi Eski Bakanı Mersin Milletvekili Mehmet Zafer ÇAĞLAYAN, İçişleri Eski Bakanı Mardin Milletvekili Muammer Güler, Avrupa Birliği Eski Bakanı İstanbul Milletvekili Egemen BAĞIŞ ile Çevre ve Şehircilik Eski Bakanı Trabzon Milletvekili Erdoğan BAYRAKTAR hakkında, Bakanlık görevini yürüttükleri sırada ve görevleriyle ilgili işlerden dolayı işlendiği iddia edilen ve cezai sorumluluğu gerektiren eylemlerinin soruşturularak maddi gerçeğin ortaya çıkarılması için, Anayasa'nın 100. ve Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüğü'nün 107. maddeleri gereğince Meclis Soruşturması açılmasını arz ve teklif ederiz.

- 1) Süreyya Sadi BİLGİÇ (Isparta)
- 2) Erol KAYA (İstanbul)
- 3) Nurdan ŞANLI (Ankara)
- 4) Fevai ARSLAN (Düzce)
- 5) Osman ÇAKIR (Düzce)
- 6) Abdulkerim GÖK (Şanlıurfa)
- 7) Seyit EYYÜPOĞLU (Şanlıurfa)
- 8) Ekrem ÇELEBİ (Ağrı)
- 9) Şirin ÜNAL (İstanbul)
- 10) Adnan YILMAZ (Erzurum)
- 11) Safiye SEYMENOĞLU (Trabzon)
- 12) Abdullah Nejat KOÇER (Gaziantep)
- 13) Derya BAKBAK (Gaziantep)
- 14) Ünal KACIR (İstanbul)
- 15) Sermin BALIK (Elâzığ)
- 16) Sevim SAVAŞER (İstanbul)
- 17) Tülay KAYNARCA (İstanbul)
- 18) Muhammet Bilal MACİT (İstanbul)
- 19) Mehmet GELDİ (Giresun)
- 20) Yaşar KARAYEL (Kayseri)
- 21) Bedrettin YILDIRIM (Bursa)
- 22) İsmail AYDIN (Bursa)
- 23) Hüseyin ŞAHİN (Bursa)
- 24) Cahit BAĞCI (Çorum)
- 25) Osman KAHVECİ (Karabük)
- 26) Cengiz YAVİLİOĞLU (Erzurum)
- 27) Mustafa Gökhan GÜLŞEN (Kastamonu)
- 28) Ülker GÜZEL (Ankara)
- 29) Ali KÜÇÜKAYDIN (Adana)
- 30) Pelin Gündeş BAKIR (Kayseri)
- 31) Sadık BADAĞ (Antalya)
- 32) Soner AKSOY (Kütahya)

- 33) Cem ZORLU (Konya)
34) Nesrin ULEMA (İzmir)
35) Ali AYDINLIOĞLU (Balıkesir)
36) Mehmet DOMAÇ (İstanbul)
37) Ahmet Erdal FERALAN (Nevşehir)
38) Zeki AYGÜN (Kocaeli)
39) Ömer Faruk ÖZ (Malatya)
40) Mehmet AKYÜREK (Şanlıurfa)
41) İsmet UÇMA (İstanbul)
42) Sebahattin KARAKELLE (Erzincan)
43) Kemalettin AYDIN (Gümüşhane)
44) Ahmet ARSLAN (Kars)
45) Mehmet Süleyman HAMZAOĞULLARI (Diyarbakır)
46) Uğur AYDEMİR (Manisa)
47) Mehmet Kerim YILDIZ (Ağrı)
48) Gönül Bekin ŞAHKULUBEY (Mardin)
49) Ahmet Haldun ERTÜRK (İstanbul)
50) Ali Gültekin KILINÇ (Aydın)
51) Fatma SALMAN (Ağrı)
52) Orhan ATALAY (Ardahan)
53) Sıtkı GÜVENÇ (Kahramanmaraş)
54) İlhan YERLİKAYA (Konya)
55) Salih FIRAT (Adıyaman)
56) Selçuk ÖZDAĞ (Manisa)
57) İsmail GÜNEŞ (Uşak)
58) Mehmet SARI (Gaziantep)
59) Mehmet ERDOĞAN (Gaziantep)
60) Halil ÖZCAN (Şanlıurfa)
61) Mehmet METİNER (Adıyaman)
62) Zeynep Karahan USLU (Şanlıurfa)
63) Murtaza YETİŞ (Adıyaman)
64) Hüseyin TANRIVERDİ (Manisa)

65) Ali ŞAHİN	(Gaziantep)
66) Muzaffer YURTTAŞ	(Manisa)
67) Suat KILIÇ	(Samsun)
68) Ahmet Tevfik UZUN	(Mersin)
69) Suat ÖNAL	(Osmaniye)
70) Orhan KARASAYAR	(Hatay)
71) Ercan CANDAN	(Zonguldak)
72) Afif DEMİRKIRAN	(Siirt)
73) Sevde Bayazıt KAÇAR	(Kahramanmaraş)
74) Temel COŞKUN	(Yalova)
75) Osman Aşkın BAK	(İstanbul)
76) Mehmet YÜKSEL	(Denizli)
77) Adem TATLI	(Giresun)

TAKDİM YAZISI

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ

9/8 Esas Numaralı Meclis Soruşturması Komisyonu

Sayı : 48474008-130.05-210374

09.01.2015

Konu : Komisyon Raporu

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Ekonomi Eski Bakanı Mehmet Zafer ÇAĞLAYAN, İçişleri Eski Bakanı Muammer GÜLER, Avrupa Birliği Eski Bakanı Egemen BAĞIŞ ile Çevre ve Şehircilik Eski Bakanı Erdoğan BAYRAKTAR hakkında kurulan 9/8 esas numaralı Meclis Soruşturması Komisyonu, Anayasa'nın 100'üncü ve Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüğü'nün 109 ila 112'nci maddeleri çerçevesinde yürüttüğü soruşturmasını tamamlamıştır.

09.07.2014 tarihinde çalışmalarına başlayan Komisyonun çalışmaları sonucu hazırladığı Rapor ve ekleri ilişikte sunulmuştur.

Gereğini arz ederim.

Saygılarımla.

Hakkı KÖYLÜ
Kastamonu Milletvekili
Komisyon Başkanı

Ek: Komisyon Raporu ve Ekleri

**EKONOMİ ESKİ BAKANI MEHMET ZAFER
ÇAĞLAYAN, İÇİŞLERİ ESKİ BAKANI MUAMMER
GÜLER, AVRUPA BİRLİĞİ ESKİ BAKANI
EGEMEN BAĞIŞ İLE ÇEVRE VE ŞEHİRCİLİK
ESKİ BAKANI ERDOĞAN BAYRAKTAR
HAKKINDA KURULAN (9/8) ESAS NUMARALI
MECLİS SORUŞTURMASI KOMİSYONU RAPORU**

BİRİNCİ BÖLÜM

KOMİSYONUN KURULUŞU, SORUŞTURMA KONUSU VE KOMİSYON ÇALIŞMALARI

1.1. Komisyonun Kuruluşu

Isparta Milletvekili Süreyya Sadi BİLGİÇ ve 76 Milletvekili tarafından 24.04.2014 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına sunulan 9/8 Esas Numaralı Meclis Soruşturması Önergisi TBMM Genel Kurulunun 05.05.2014 tarihli 84'üncü Birleşiminde görüşülmüş ve Ekonomi Eski Bakanı Mehmet Zafer ÇAĞLAYAN, İçişleri Eski Bakanı Muammer GÜLER, Avrupa Birliği Eski Bakanı Egemen BAĞIŞ ile Çevre ve Şehircilik Eski Bakanı Erdoğan BAYRAKTAR hakkında bir Meclis soruşturması açılmasına ve soruşturmayı yapacak olan 15 kişilik Komisyonun iki aylık çalışma süresinin Başkan, Başkanvekili, Sözcü ve Katip seçimiyle başlamasına karar verilmiştir. Yukarıdaki bilgileri muhtevi 05.05.2014 tarihli ve 1059 sayılı TBMM Kararı 09.05.2014 tarihli ve 28995 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanmıştır.

TBMM Genel Kurulunun 08.07.2014 tarihli 113'üncü Birleşiminde 9/8 Esas Numaralı Meclis Soruşturması Komisyonuna üye seçimi yapılmıştır. 09.07.2014 tarihinde yapılan Komisyon toplantısında da Başkan, Başkanvekili, sözcü ve Katip seçimi gerçekleştirilmiştir. Komisyona üye seçimine dair 08.07.2014 tarihli ve 1068 sayılı TBMM Kararı 12.07.2014 tarihli ve 29058 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanmıştır.

Komisyona üye seçiminin ardından, Genel Kurulun 10.07.2014 tarihli 115'inci Birleşiminde Komisyon Üyesi İstanbul Milletvekili Haluk EYİDOĞAN'ın, 18.07.2014 tarihinde ise Balıkesir Milletvekili Namık HAVUTÇA'nın Komisyon üyeliğinden çekildiklerine dair tezkereleri bilgiye sunulmuş ve boşalan üyeliklere sırasıyla aynı birleşimlerde İstanbul Milletvekili Ercan CENGİZ ile Tekirdağ Milletvekili Emre

KÖPRÜLÜ seçilmiştir. Genel Kurulun 06.11.2014 tarihli 11'inci Birleşiminde İstanbul Milletvekili Ercan CENGİZ'in üyelikten çekildiğine dair yazısı bilgiye sunulmuş, boşalan üyeliğe ise 11.11.2014 tarihli 12'nci Birleşimde İstanbul Milletvekili Osman Taney KORUTÜRK seçilmiştir. Batman Milletvekili Bengi YILDIZ'ın Komisyon üyeliğinden çekildiğine dair yazısı ise 28.11.2014 tarihinde TBMM Başkanlığına intikal etmiş ve Genel Kurulun 02.12.2014 tarihli 21'inci Birleşiminde bilgiye sunulmuştur.

Yukarıda yer verilen seçim ve istifaların ardından Komisyonumuzun nihai üye listesi aşağıdaki gibi oluşmuştur.

Tablo 1. Komisyon Üyeleri

ADI VE SOYADI	UNVANI	PARTİSİ	SEÇİM BÖLGESİ
Hakkı KÖYLÜ	BAŞKAN	AK Parti	Kastamonu
Yılmaz TUNÇ	BAŞKANVEKİLİ	AK Parti	Bartın
Mustafa Kemal ŞERBETÇİOĞLU	SÖZCÜ	AK Parti	Bursa
İlknur İNCEÖZ	KÂTİP	AK Parti	Aksaray
İsmet SU	ÜYE	AK Parti	Bursa
Bilal UÇAR	ÜYE	AK Parti	Denizli
Osman Taney KORUTÜRK	ÜYE	CHP	İstanbul
Erdal AKSÜNGER	ÜYE	CHP	İzmir
Rıza Mahmut TÜRMEEN	ÜYE	CHP	İzmir
Mesut DEDEOĞLU	ÜYE	MHP	Kahramanmaraş
Mustafa AKIŞ	ÜYE	AK Parti	Konya
Ayşe TÜRKMEENOĞLU	ÜYE	AK Parti	Konya
Emre KÖPRÜLÜ	ÜYE	CHP	Tekirdağ
Yusuf BAŞER	ÜYE	AK Parti	Yozgat

1.2. Soruşturma Konusu

Komisyonumuzun kurulmasına dayanak olan 9/8 esas numaralı Meclis soruşturması önergesinde haklarında Meclis soruşturması açılması istenilen eski bakanlara isnat edilen fiiller Komisyonumuz tarafından yürütülen soruşturmanın konusunu teşkil etmiştir. Komisyon, soruşturma önergesinde belirtilen fiillerle sınırlı olarak soruşturma yürütmüştür.

Buna göre Komisyonumuz;

Ekonomi Eski Bakanı Mehmet Zafer ÇAĞLAYAN hakkında; Rıza SARRAF'tan sağlanan, miktar ve değeri tespit edilemeyen bazı maddi menfaatler karşılığında, bu şahsın İran'a altın ihracatı yapması işlerinde imtiyaz sağladığı ve Gana'dan kaçak yollarla yurda sokulmak istendiği iddia edilen 1,5 ton altınla ilgili adli ve idari soruşturmaları engelleyerek, altının Dubai'ye çıkışını sağlamaya çalıştığı,

İçişleri Eski Bakanı Muammer GÜLER hakkında; Rıza SARRAF'tan sağlanan, miktar ve değeri tespit edilemeyen bazı maddi menfaatler karşılığında, bu şahsın araçlarına trafikte emniyet şeridini kullanma imtiyazı verdiği ve adı geçen için koruma polisi görevlendirdiği, bu şahısla gözaltına alınan bazı şüphelilerin ve yakınlarının yasaya aykırı olarak istisnai yoldan Türk vatandaşlığına geçirilmesini sağladığı, bu şahısla ilgili adli veya istihbari çalışma yapılıp yapılmadığının araştırılması için talimat verdiği, bu şahsın usulsüzlükleri hakkında basında çıkacak haberlerin engellenmesi için girişimde bulunduğu,

Avrupa Birliği Eski Bakanı Egemen BAĞIŞ hakkında; Rıza SARRAF'tan sağlanan, miktar ve değeri tespit edilemeyen bazı maddi menfaatler karşılığında, bu şahsın turizm belgeli bir otel kiralama girişimi ile yakınlarına vize alınması işleri için aracılık ettiği, bu şahısla ilgili bir soruşturma olup olmadığı yönünde ilgili kurum ve kuruluşlarda araştırma yapılmasını sağladığı, bu şahsın faaliyetiyle ilgili olarak basında haber yapılmasının önlenmesi için girişimlerde bulunduğu,

Çevre ve Şehircilik Eski Bakanı Erdoğan BAYRAKTAR hakkında; bir suç örgütünün yönetici ve üyelerinin kendilerine sağlanan ve miktar ve değeri tespit

edilemeyen bazı menfaatler karşılığında, kişiye özel imtiyazlı imar planlarını onaylattıkları, imar planlarına aykırı olarak yapılan bazı projelerin usulsüzlüklerine göz yumdukları ve denetimlerden sorunsuzca geçmelerini sağladıkları ve bu eylemlerin bir kısmının Çevre ve Şehircilik Eski Bakanı Erdoğan BAYRAKTAR'ın görevde olduğu sırada ve onun bilgisi doğrultusunda gerçekleştirildiği, ayrıca bu Bakanlıktan iş alan bazı şirketlerin yemek işlerinin yakınlarının ortağı olduğu şirketlere verilmesi için tavassut ettiği,

İddialarını soruşturmuştur.

1.3. Komisyonun Görev, Yetki ve Süresi

Komisyonumuz Anayasa'nın 100'üncü, TBMM İçtüzüğü'nün 109 ila 112'nci maddeleri ile diğer hükümleri ve Ceza Muhakemesi Kanunu hükümleri çerçevesinde görev yapmıştır.

09.07.2014 tarihinde çalışmalarına başlayan Komisyonumuzun süresi TBMM'nin tatile girdiği 06.08.2014 tarihinde kesintiye uğramış ve TBMM'nin tekrar çalışmalara başladığı 01.10.2014 tarihinde işlemeye başlamıştır. Komisyonumuzun, çalışmalarının kendisine verilen 2 aylık sürede bitmeyeceği anlaşıldığından Anayasa'nın 100'üncü ve TBMM İçtüzüğü'nün 110'uncu maddeleri gereğince gerçekleştirdiği istemine istinaden Genel Kurulun 21.10.2014 tarihli 6'ncı Birleşiminde Komisyonumuzun çalışma süresi 27.10.2014 tarihinden itibaren iki ay uzatılmıştır. Komisyonun süresinin uzatıldığına dair 21.10.2014 tarihli ve 1073 sayılı TBMM Kararı, 24.10.2014 tarihli ve 29155 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanmıştır. TBMM'nin 03.12.2014 sayılı ve 1078 sayılı Kararı ile 23.12.2014 tarihinden başlayarak çalışmalarına on üç gün ara verilmesi nedeniyle Komisyonumuzun çalışma süresi 09.01.2015 tarihinde sona ermiştir.

1.4. Komisyon Çalışmaları

09.07.2014 tarihinde çalışmalarına başlayan Komisyonumuz, bu tarihte gerçekleştirmiş olduğu ilk toplantısında çalışma usulüne ilişkin olarak;

- Komisyonun gerekli görmesi halinde, yurt içinde Komisyon olarak ya da oluşturulacak alt komisyonlar marifetiyle mahallinde inceleme ve araştırmalar yapmasına,

- Komisyon toplantılarında tam tutanak tutulmasına,

- Komisyonun Genel Kurul çalışma saatlerinde de çalışma yapabilmesi için İçtüzük'ün 35'inci maddesi uyarınca Başkanlık Divanından izin istenmesine,

- Komisyon süresince ilgili kurum ve kuruluşlardan konu ile ilgili uzman görevlendirilmesi ile ilgili işlemlerin ve yazışmaların yapılmasında, davet edilecek kişi, kurum ve bilirkişiler ile tanıkların tespiti hususlarında Komisyon Başkanlığının yetkili kılınmasına,

- Ankara dışında yapılacak çalışmalara, belirlenecek yasama uzmanları ile Komisyonda görevlendirilen diğer personelin katılmasına,

- Rapor yazımında Komisyon Başkanlığına redaksiyon yetkisi verilmesine Karar vermiştir.

Komisyon, 09.01.2015 tarihinde sona eren çalışma süresi içinde 12 resmi toplantı gerçekleştirmiştir. 13'ü İstanbul Alt Komisyonunda olmak üzere 23 tanık ifadeye davet edilmiş; ayrıca, haklarında soruşturma yürütülen eski Bakanların savunmaları alınmış ve bilirkişiye malvarlıklarıyla ilgili rapor hazırlanmıştır.

Komisyon, resmi toplantıları dışında da çalışmalar yürütmüş; İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından yürütülen 2012/120653 no'lu soruşturmaya ve 2012/125043 no'lu soruşturmalara ait 137 adet klasör dosya Komisyonumuz ve İstanbul Alt Komisyonu tarafından incelenmiştir.

Komisyonumuz tarafından yürütülen soruşturmaya esas teşkil edecek bilgi ve belgelerin temin edilebilmesi amacıyla;

- Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığı,

- İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı,
- Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı,
- Bakırköy Cumhuriyet Başsavcılığı,
- Mali Suçları Araştırma Kurulu Başkanlığı,
- Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Başmüfettişliği,
- Gelir İdaresi Başkanlığı,
- Asya Katılım Bankası A.Ş. Genel Müdürlüğü,
- Türkiye Finans Katılım Bankası A.Ş. Genel Müdürlüğü,
- Albaraka Türk Katılım Bankası A.Ş. Genel Müdürlüğü,
- Türkiye Halk Bankası A.Ş. Genel Müdürlüğü,
- Türkiye İş Bankası A.Ş. Genel Müdürlüğü,
- Kuveyt Türk Katılım Bankası A.Ş. Genel Müdürlüğü,
- Türkiye Vakıflar Bankası T.A.O. Genel Müdürlüğü,
- T.C. Ziraat Bankası A.Ş. Genel Müdürlüğü,
- Denizbank A.Ş. Genel Müdürlüğü,
- Finansbank A.Ş. Genel Müdürlüğü,
- ING Bank A.Ş. Genel Müdürlüğü,
- Yapı ve Kredi Bankası A.Ş. Genel Müdürlüğü,
- Akbank T.A.Ş. Genel Müdürlüğü,
- Türkiye Garanti Bankası A.Ş. Genel Müdürlüğü,
- HSBC Bank A.Ş. Genel Müdürlüğü,
- Türk Ekonomi Bankası A.Ş. Genel Müdürlüğü,

ile yazışmalar yapılmıştır.

Yine Komisyonumuz tarafından aşağıdaki isimler tanık olarak davet edilmiş ve ifadelerine başvurulmuştur:

- Ziya ALTUNYALDIZ (Gümrük ve Ticaret Bakanlığı Müsteşarı)
- Onur KAYA (Ekonomi Bakanlığı Müşaviri, Ekonomi Bakanı Eski Özel Kalem Müdürü)
- Mehmet Şenol ÇAĞLAYAN (Mehmet Zafer ÇAĞLAYAN'ın kardeşi)
- Salih Kaan ÇAĞLAYAN (Mehmet Zafer ÇAĞLAYAN'ın oğlu)

- Emrah SARIYÜCE (Baş komiser, Ekonomi Bakanı Eski Koruma Amiri)
- Salih Barış KIRANTA (İçişleri Bakanlığı Avrupa Birliği ve Dışişleri Daire Başkanlığında Veri Hazırlama ve Kontrolü İşletmeni, İçişleri Bakanlığı Eski Müşaviri)
- Sadık SOYLU (Emlak Konut Uzmanı, Çevre ve Şehircilik Bakanlığı Eski Müşaviri)
- Mehmet Ali KAHRAMAN (Çevre ve Şehircilik Bakanlığı Eski Mekansal Planlama Genel Müdürü)
- Orhan İNCE (Eski 4. Sınıf Emniyet Müdürü)

Bu isimlerden;

- Onur KAYA, İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığınca yürütülen 2012/120653 esas numaralı soruşturmada şüpheli sıfatıyla yer alması nedeniyle,
 - Mehmet Şenol ÇAĞLAYAN, İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığınca yürütülen 2012/120653 esas numaralı soruşturmada şüpheli sıfatıyla yer alması ve 9/8 Esas Numaralı Meclis Soruşturması Komisyonunca hakkında soruşturma yürütülen Ekonomi Eski Bakanı Mehmet Zafer ÇAĞLAYAN'ın kardeşi olması nedeniyle,
 - Salih Kaan ÇAĞLAYAN, İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığınca yürütülen 2012/120653 esas numaralı soruşturmada şüpheli sıfatıyla yer alması ve 9/8 Esas Numaralı Meclis Soruşturması Komisyonunca hakkında soruşturma yürütülen Ekonomi Eski Bakanı Mehmet Zafer ÇAĞLAYAN'ın oğlu olması nedeniyle,
 - Salih Barış KIRANTA, İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığınca yürütülen 2012/120653 esas numaralı soruşturmada şüpheli sıfatıyla yer alması nedeniyle,
- CMK'nın ilgili maddelerine göre tanıklıktan çekindiklerini beyan etmişlerdir.

Ayrıca, soruşturma sırasında tanık olarak ifadeye çağrılmakla birlikte yürütülen soruşturma konusuyla ilgisi olmadığı anlaşıldığından sonradan Mustafa DEMİR'in (Fatih Belediye Başkanı) tanık olarak dinlenmesinden vazgeçilmiştir.

1.4.1. İstanbul Alt Komisyonu

Komisyonumuzun 16.10.2014 tarihli toplantısında, soruşturma konusuna ilişkin İstanbul'da çalışmalar yapmak üzere 3 kişiden müteşekkil bir alt komisyon kurulmasına İktüzük'ün 111'inci maddesinin dördüncü fıkrası gereğince karar verilmiştir. Alınan

karar doğrultusunda Komisyon Başkanı Kastamonu Milletvekili Hakkı KÖYLÜ, Komisyon Üyesi İstanbul Milletvekili Ercan CENGİZ ve Komisyon Üyesi Yozgat Milletvekili Yusuf BAŞER'den müteşekkil Alt Komisyon 20.10.2014 ila 27.10.2014 tarihleri arasında İstanbul'da çalışmalarında bulunmuştur.

Alt Komisyon,

- İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığının 2012/120653 soruşturma 2014/69582 karar numaralı Kovuşturmaya Yer Olmadığına Dair Karar dosyasını talep ederek incelemiş,

- Komisyonumuzca yürütülen soruşturma konularıyla irtibatlı olduğu anlaşılan (altın ithalatı ile ilgili) Bakırköy Cumhuriyet Başsavcılığının 2013/112787, 2013/113240 soruşturma ve 2013/902 kabahat sayılı (1567 sayılı Türk Parasının Kıymetini Koruma Kanununa Muhalefet) dosyalarını talep ederek incelemiş,

- Komisyon çalışmalarına katkıda bulunacağı düşünülen çeşitli ifade ve bilirkişi raporlarından örnekler alınmıştır.

Alt Komisyon aşağıdaki isimleri tanık olarak ifadeye davet edilmiş ve ifadelerine başvurulmuştur:

- Mohammadsadegh Rastgar SHISHEHGARKHANEH (Muhammed Sadık)
- Maria CAZANJI
- Rüçhan BAYAR
- Barış GÜLER
- Ahmet Murat ÖZİŞ
- Özgür ÖZDEMİR
- Zeynep KÖRÜKÇÜ
- Yusuf TUTUŞ
- Abdullah HAPPANİ
- Rıza SARRAF
- Ali İBRAHİMAĞAOĞLU
- Abdullah Oğuz BAYRAKTAR
- Mehmet Ali AYDINLAR

Bu isimlerden;

- Rüçhan BAYAR, İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığınca yürütülen 2012/120653 esas numaralı soruşturmada şüpheli sıfatıyla yer alması nedeniyle,
 - Barış GÜLER, Komisyonumuzca hakkında soruşturma yürütülen İçişleri Eski Bakanı Muammer GÜLER'in oğlu olması nedeniyle,
 - Ahmet Murat ÖZİŞ, İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığınca yürütülen 2012/120653 esas numaralı soruşturmada şüpheli sıfatıyla yer alması nedeniyle,
 - Özgür ÖZDEMİR, İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığınca yürütülen 2012/120653 esas numaralı soruşturmada şüpheli sıfatıyla yer alması nedeniyle,
 - Abdullah HAPPANİ, İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığınca yürütülen 2012/120653 esas numaralı soruşturmada şüpheli sıfatıyla yer alması nedeniyle,
 - Rıza SARRAF; İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığınca yürütülen 2012/120653 esas numaralı soruşturmada şüpheli sıfatıyla yer alması nedeniyle,
- CMK'nın ilgili maddeleri uyarınca tanıklıktan çekindiklerini beyan etmişlerdir.

İKİNCİ BÖLÜM

İNCELEME, ARAŞTIRMA VE TESPİTLER

2.1. Mevzuat

Ekonomi Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı, Avrupa Birliği Bakanlığı ve Çevre ve Şehircilik Bakanlığının teşkilat ve görevlerini düzenleyen mevzuat hükümlerine aşağıda yer verilmiştir:

637 Sayılı Ekonomi Bakanlığının Teşkilat Ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname'nin görevler başlıklı 2. maddesinde;

“(1) Ekonomi Bakanlığının görevleri şunlardır:

a) Dış ticaret hizmetlerine ilişkin ana hedef ve politikaların belirlenmesine yardımcı olmak ve belirlenen dış ticaret politikasını geliştirmek ve yürütmek.

b) Ekonomik faaliyetlerin dış ticarete dönük yapılandırılması için gerekli tedbirleri almak, uygulamak ve bu tedbirlerin ilgili kamu ve özel kurum ve kuruluşlarca uygulanmasının ve koordinasyonunun sağlanması konusunda çalışmalar yürütmek.

c) Dış ticaretin ülke ekonomisi yararına yapılması amacıyla ürün ve yurtdışı müteahhitlik dâhil uluslararası hizmet ticaretine ilişkin gerekli her türlü tedbiri almak.

ç) Kamu kurum ve kuruluşlarına çeşitli mevzuatla verilmiş yetki ve görevlerin kullanımında dış ticarete dair politikaların uygulanmasına ilişkin esasları düzenlemek ve koordine etmek.

d) Dünya ticaretinden alınan payın artırılmasını ve sürdürülebilir ihracat artışını sağlamak üzere ihracatın pazar ve ürün çeşitliliğini genişletmeye yönelik gerekli tedbirleri almak ve buna yönelik destek yöntemlerini geliştirmek ve uygulamak.

e) İthalatın ülke ekonomisinin yararına gerçekleştirilmesi ve yerli sanayinin korunması ile ilgili gerekli tedbirleri almak ve ticaret politikası savunma araçlarını uygulamak.

f) Diğer kurum ve kuruluşların dış ticaret politikasını etkileyen faaliyet, temas ve düzenlemelerinin, genel dış ticaret politikasına uygunluğunu sağlamak, ilgili kurum ve kuruluşlar ile işbirliği halinde söz konusu faaliyet, temas ve düzenlemelerin koordinasyonunu ve yürütülmesini temin etmek.

g) Türkiye Cumhuriyetinin yabancı devletler ve uluslararası kuruluşlarla olan ikili, bölgesel ve çok taraflı ticarî ve ekonomik ilişkilerini düzenlemek, yürütmek ve bu konularda ilgili mevzuatı çerçevesinde anlaşmalar yapmak, uluslararası kuruluşların Bakanlığın yetki ve görev alanına giren konulardaki çalışmalarını takip etmek ve bu konularda görüş oluşturmak.

ğ) Ülke kalkınmasında yabancı sermayeden beklenen katkıları sağlamak ve yönlendirmek amacıyla gerekli tedbirleri almak.

h) Yatırım teşviklerinin ülke ekonomisi yararına etkin bir şekilde düzenlenmesini temin amacıyla ihtiyaç duyulan mevzuatı hazırlamak, uygulamak, uygulamayı takip etmek, değerlendirmek ve gerekli tedbirleri almak.

ı) Dış ticarete konu ürünlerin güvenli, mevzuata ve standartlara uygun olmasını sağlamak, bu amaçla ithalatta ve ihracatta denetim yapmak ve yaptırmak, ticarete teknik engellerin önlenmesine ilişkin çalışmalar yürütmek, ürün güvenliği, teknik düzenlemeler ve denetimlere dair mevzuat, politika ve uygulamaları koordine etmek.

i) Dış ticarete dair konularda Avrupa Birliği ile ilişkileri ve uyum çalışmalarını yürütmek.

j) Türkiye İhracatçılar Meclisi ve İhracatçı Birliklerine ilişkin çalışmalarını yürütmek.

k) Mevzuatla Bakanlığa verilen diğler görev ve hizmetleri yapmak.” hükmüne yer verilmiştir.

İçişleri Bakanlığının Teşkilat Ve Görevleri Hakkında Kanun’un görevler başlıklı 2. maddesinde;

“İçişleri Bakanlığının görevleri şunlardır:

a) Bakanlığa bağlı iç güvenlik kuruluşlarını idare etmek suretiyle ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğünü, yurdun iç güvenliğini ve asayişini, kamu düzenini ve genel ahlakı, Anayasada yazılı hak ve hürriyetleri korumak,

b) Sınır, kıyı ve karasularımızın muhafaza ve emniyetini sağlamak,

c) Karayollarında trafik düzenini sağlamak ve denetlemek,

d) Suç işlenmesini önlemek, suçluları takip etmek ve yakalamak,

e) Her türlü kaçakçılığı men ve takip etmek,

f) Yurdun iç politikasına, il ve ilçelerin genel ve özel durumları ile ilgili değerlendirmeler yapmak ve Bakanlar Kuruluna tekliflerde bulunmak,

g) Ülkenin idari bölümlere ayrılması, il ve ilçelerin genel idarelerini, mahalli idareleri ve bunların merkezi idare ile olan alaka ve münasebetlerini düzenlemek,

h) (Mülga: 29/5/2009 - 5902/25 md.)

i) Nüfus ve vatandaşlık hizmetlerini yürütmek,

j) Kanunlarla verilen diğler görevleri yapmak.” hükmüne yer verilmiştir.

634 Sayılı Avrupa Birliği Bakanlığının Teşkilat Ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname'nin görevler başlıklı 2. maddesinde;

“(1) Avrupa Birliği Bakanlığının görevi; 1173 sayılı Milletlerarası Münasebetlerin Yürütülmesi ve Koordinasyonu Hakkında Kanun hükümleri saklı kalmak kaydıyla, Türkiye'nin Avrupa Birliği üyeliğine hazırlanmasına yönelik yapılacak çalışmaların yönlendirilmesi, izlenmesi ve koordinasyonu ile üyelik sonrası çalışmaların koordinasyonunu yürütmektir.” hükmüne yer verilmiştir.

644 Sayılı Çevre ve Şehircilik Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname'nin görevler başlıklı 2. maddesinde:

“(1) Çevre ve Şehircilik Bakanlığının görevleri şunlardır:

a) Yerleşmeye, çevreye ve yapılaşmaya dair imar, çevre, yapı ve yapım mevzuatını hazırlamak, uygulamaları izlemek ve denetlemek, Bakanlığın görev alanı ile ilgili mesleki hizmetlerin norm ve standartlarını hazırlamak, geliştirmek, uygulanmasını sağlamak ve ilgililerin kayıtlarını tutmak.

b) (Değişik: 8/8/2011-KHK-648/ 1 md.) Çevrenin korunması, iyileştirilmesi ile çevre kirliliğinin önlenmesine yönelik prensip ve politikalar tespit etmek, standart ve ölçütler geliştirmek, programlar hazırlamak; bu çerçevede eğitim, araştırma, projelendirme, eylem planları ve kirlilik haritalarını oluşturmak, bunların uygulama esaslarını tespit etmek ve izlemek, iklim değişikliği ile ilgili iş ve işlemleri yürütmek.

c) Faaliyetleri sonucu alıcı ortamlara katı, sıvı ve gaz halde atık bırakarak kirlilik oluşturan veya oluşturması muhtemel her türlü tesis ve faaliyetin, çevresel etkilerini değerlendirmek; alıcı ortamlar ile ilgili ölçüm ve izleme çalışmalarını yapmak; bahse konu tesis ve faaliyetleri izlemek, izin vermek, denetlemek ve gürültünün kontrol edilmesini sağlamak.

ç) (Değişik: 8/8/2011-KHK-648/ 1 md.) Her tür ve ölçekteki fiziki planlara ve bunların uygulanmasına yönelik temel ilke, strateji ve standartları belirlemek ve bunların uygulanmasını sağlamak, Bakanlar Kurulunca yetkilendirilen alanlar ile

merkezi idarenin yetkisi içindeki kamu yatırımları, mülkiyeti kamuya ait arsa ve araziler üzerinde yapılacak her türlü yapı, milli güvenliğe dair tesisler, askeri yasak bölgeler, genel sığınak alanları, özel güvenlik bölgeleri, enerji ve telekomünikasyon tesislerine ilişkin etütleri, harita, her tür ve ölçekte çevre düzeni, nazım ve uygulama imar planlarını, parselasyon planlarını ve değişikliklerini resen yapmak, yaptırmak, onaylamak ve başvuru tarihinden itibaren iki ay içinde yetkili idarelerce ruhsatlandırma yapılmaması halinde resen ruhsat ve yapı kullanma izni vermek.

d) Mekânsal strateji planlarını ilgili kurum ve kuruluşlarla işbirliği yapmak suretiyle hazırlamak ve mahalli idarelerin plan kararlarının bu stratejilere uygunluğunu denetlemek.

e) Milli Savunma Bakanlığının inşaat milli ve NATO alt yapı hizmetleri ile Ulaştırma Bakanlığına bağlı genel müdürlüklere kanunlarla yapım yetkisi verilmiş olan özel ihtisas işleri hariç talepleri halinde kamu kurum ve kuruluşlarına ait bina ve tesislerin ihtiyaç programlarını hazırlamak, her türlü etüt, proje ve maliyet hesaplarını yapmak veya yaptırmak, onaylamak veya onaylanmasını sağlamak, inşa, güçlendirme, tadil ve esaslı onarımlarını yapmak, yaptırmak ve denetlemek veya denetlenmesini sağlamak.

f) (Değişik: 16/5/2012-6306/19 md.) Yapı denetimi sistemini oluşturarak 29/6/2001 tarihli ve 4708 sayılı Yapı Denetimi Hakkında Kanun ile Bakanlığa verilen görevleri yapmak ve kamu kurum ve kuruluşları tarafından yapılan veya yaptırılanlar da dâhil olmak üzere yapıların can ve mal emniyeti ile mevzuata ve tekniğine uygunluk bakımından denetimini yapmak veya yaptırmak, tespit edilen aykırılık ve noksanlıkların giderilmesini istemek ve sağlamak; yapılarda enerji verimliliğini artırıcı düzenlemeleri yapmak, buna ilişkin faaliyetleri yönetmek ve izlemek; yapı malzemelerinin denetimine ve uygunluk değerlendirmesine ilişkin iş ve işlemleri yapmak.

g) Konut sektörüne ilişkin strateji geliştirme ve programlama iş ve işlemlerini yürütmek, yapı kooperatifçiliğinin gelişmesini sağlayacak tedbirleri almak ve 5543 sayılı İskân Kanunu uyarınca Bakanlığa verilen görevleri yapmak.

ğ) (Değişik: 16/5/2012-6306/19 md.) Gecekondu, kıyı alanları ve tesisleri ile niteliğinin bozulması nedeniyle orman ve mera dışına çıkarılan alanlar dâhil kentsel ve kırsal alan ve yerleşmelerde yapılacak iyileştirme, yenileme ve dönüşüm uygulamalarında idarelerce uyulacak usul ve esasları belirlemek; Bakanlıkça belirlenen finans ve ticaret merkezleri, fuar ve sergi alanları, eğlence merkezleri, şehirlerin ana giriş düzenlemeleri gibi şehirlerin marka değerini artırmaya ve şehrin gelişmesine katkı sağlayacak özel proje alanlarına dair her tür ve ölçekte etüt, harita, plan, parselasyon planı ve yapı projelerini yapmak, yaptırmak, onaylamak, kamulaştırma, ruhsat ve yapım işlerinin gerçekleştirilmesini sağlamak, yapı kullanma izinlerini vermek ve bu alanlarda kat mülkiyeti kurulmasını temin etmek; 2/3/1984 tarihli ve 2985 sayılı Toplu Konut Kanunu ile 20/7/1966 tarihli ve 775 sayılı Gecekondu Kanunu uyarınca Toplu Konut İdaresi Başkanlığı tarafından yapılan uygulamalara ilişkin her tür ve ölçekte etüt, harita, plan ve parselasyon planlarını yapmak, yaptırmak, onaylamak, ruhsat işlerini gerçekleştirmek, yapı kullanma izinlerini vermek ve bu alanlarda kat mülkiyetinin kurulmasını sağlamak.

h) (Ek: 8/8/2011-KHK-648/ 1 md.; Değişik: 23/8/2011-KHK-653/6 md.) Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan veya mülkiyeti Hazineye, kamu kurum veya kuruluşlarına veya gerçek kişilere veyahut özel hukuk tüzel kişilerine ait olan taşınmazlar üzerinde kamu veya özel sektör tarafından gerçekleştirilecek olan yatırımlara ilişkin olarak ilgililerince hazırlandığı veya hazırlatıldığı halde yetkili idarece üç ay içinde onaylanmayan etüt, harita, her tür ve ölçekteki çevre düzeni, nazım ve uygulama imar planlarını, parselasyon planlarını ve değişikliklerini ilgililerinin valilikten talep etmesi ve valiliğin Bakanlığa teklifte bulunması üzerine bedeli mukabilinde yapmak, yaptırmak ve onaylamak, başvuru tarihinden itibaren iki ay içinde yetkili idarece verilmemesi halinde bedeli mukabilinde resen yapı ruhsatı ve yapı kullanma izni ile işyeri açma ve çalışma ruhsatını vermek.

ı) (Ek: 8/8/2011-KHK-648/ 1 md.) Depreme karşı dayanıksız yapılar ile imar mevzuatına, plan, proje ve eklerine aykırı yapıların ve bunların bulunduğu alanların dönüşüm projelerini ve uygulamalarını yapmak veya yaptırmak.

i) 657 sayılı Harita Genel Komutanlığı Kanunu hükümleri saklı kalmak kaydıyla, Ulusal Coğrafi Bilgi Sisteminin kurulmasına, kullanılmasına ve geliştirilmesine dair iş ve işlemleri yapmak, yaptırmak, mahalli idarelerin planlama, harita, altyapı ve üstyapıya ilişkin faaliyetleri ile ilgili kent bilgi sistemlerinin kurulması, kullanılması ve Ulusal Coğrafi Bilgi Sistemi ile entegre olmasını desteklemek.

j) Bakanlığın görev alanına giren konularda mahalli idarelerin idari ve teknik kapasitesinin geliştirilmesi için çalışmalarda bulunmak ve bunlara teknik destek sağlamak.

k) Bayındırlık ve iskân işleri ile ilgili şartname, tip sözleşme, yıllık rayiç, birim fiyat, birim fiyatlara ait analiz ve tarifleri hazırlamak ve yayımlamak.

l) Küresel iklim değişikliği ve bununla ilgili gerekli tedbirlerin alınması için plan ve politikaları belirlemek.

m) Bakanlığın görev alanına giren konularda uluslararası çalışmaların izlenmesi ve bunlara katkıda bulunulması maksadıyla ulusal düzeyde yapılan hazırlıkları ilgili kuruluşlarla işbirliği halinde yürütmek.

n) (Ek: 16/5/2012-6306/19 md.) 23/9/1980 tarihli ve 2302 sayılı Atatürk'ün Doğumunun 100 üncü Yılı'nın Kutlanması ve "Atatürk Kültür Merkezi Kurulması" Hakkında Kanununun 3 üncü maddesi ile belirlenen Atatürk Kültür Merkezi alanını iyileştirme, güzelleştirme, yenileme ve ihya etmek amacıyla; Kültür ve Turizm Bakanlığının da görüşü alınarak, bu alan için her tür ve ölçekte etüt, harita, plan, parselasyon planı ile yapı projelerini yapmak, yaptırmak, onaylamak, kamulaştırma ve ruhsatlandırma işlemleri ile diğer iş ve işlemlerin gerçekleştirilmesini sağlamak.

o) Mevzuatla Bakanlığa verilen diğer görev ve hizmetleri yapmak.

(2) (Ek: 11/10/2011-KHK-662/13 md.) Bakanlık, birinci fıkranın (h) bendindeki iş ve işlemleri tesis etmeden evvel, bu iş ve işlemleri esasen tesise yetkili olan idarelerin görüşlerini ister. İdareler, bu iş ve işlemlerin yapılmama gerekçelerini etraflıca

açıklayarak konu hakkındaki görüşlerini en geç onbeş gün içinde Bakanlığa bildirmek zorundadır.” hükmüne yer verilmiştir.

Komisyonumuz tarafından soruşturulan 4 Eski Bakana atfedilen cürümlerin tekabül ettiği kanun hükümlerinin unsurları itibariyle ele alınıp değerlendirilmesinde:

5607 sayılı Kaçakçılıkla Mücadele Kanunu’nun ‘Kaçakçılık suçları’ başlıklı 3. maddesinin 2. ve 21. fıkralarında;

“(2) Eşyayı, aldatıcı işlem ve davranışlarla gümrük vergileri kısmen veya tamamen ödenmeksizin ülkeye sokan kişi, iki yıldan beş yıla kadar hapis ve on bin güne kadar adli para cezası ile cezalandırılır.

(21) Yukarıdaki fıkralarda tanımlanan fiiller, teşebbüs aşamasında kalmış olsa bile, tamamlanmış gibi cezalandırılır.” hükmüne yer verilmiştir.

Buna göre söz konusu maddede düzenlenen suçun faili, maddi ve manevi unsuru kısaca şöyle açıklanabilir.

A. Suçun Faili

Eşyayı, aldatıcı işlem ve davranışlarla gümrük vergileri kısmen veya tamamen ödenmeksizin, Türkiye'ye ithal eden herkes bu suçun faili olabilir. Fiil bir tüzel kişilik adına işlenmiş ise olaydaki fonksiyonlarına göre tüzel kişiliğin yöneticisi veya temsilcisi de suçun faili olabilir.

B. Suçun Maddi Unsuru

Fıkroda tanımlanan suç birden çok hareketli bir suçtur. a) Gümrük kapılarından eşya ithal etmek, b) bu ithal sırasında aldatıcı işlem ve davranışlarda bulunmak, c) ödenmesi gereken gümrük vergilerini kısmen veya tamamen ödememek hareketleri bu suçun maddi unsurunu oluşturur. Suçun oluşması için bu hareketlerin hepsinin birlikte yapılması gerekir. Ancak suç teşebbüs aşamasında da kalsa, fail suç tamamlanmış gibi cezalandırılacaktır.

Aldatıcı işlem ve davranışların gümrük işlemleri sırasında yapılması gerekir. Bu durum genellikle ithal eşyasının beyanı aşamasında gerçekleşir. Beyan konusu Gümrük Kanununun 59. maddesinde “1. Gümrük beyanı; a) Yazılı olarak, b) Bilgisayar veri işleme tekniği yoluyla, c) Sözlü olarak, d) Eşya sahibinin bu eşyayı bir gümrük rejimine tabi tutma isteğini ifade ettiği herhangi bir tasarruf yoluyla, Yapılabilir.” şeklinde düzenlenmiştir. Bu halde gerçek dışı sözlü beyan veya sahte evrak kullanılması halinde aldatıcı işlem ve davranış unsuru gerçekleşmiş olacaktır.

C. Suçun Manevi Unsuru

Fıkarda düzenlenmiş olan kaçakçılık suçu kasten işlenebilen bir suçtur. Failin, ödemesi gereken gümrük vergilerini kısmen veya tamamen ödememek suretiyle eşya ithal etmek için bilerek ve isteyerek aldatıcı işlem ve davranışta bulunması halinde manevi unsur gerçekleşmiş olur.

5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 'Resmi Belgede Sahtecilik' başlıklı 204. maddesinde;

“(1) Bir resmî belgeyi sahte olarak düzenleyen, gerçek bir resmî belgeyi başkalarını aldatacak şekilde değiştiren veya sahte resmî belgeyi kullanan kişi, iki yıldan beş yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

(2) Görevi gereği düzenlemeye yetkili olduğu resmî bir belgeyi sahte olarak düzenleyen, gerçek bir belgeyi başkalarını aldatacak şekilde değiştiren, gerçeğe aykırı olarak belge düzenleyen veya sahte resmî belgeyi kullanan kamu görevlisi üç yıldan sekiz yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

(3) Resmî belgenin, kanun hükmü gereği sahteliği sabit oluncaya kadar geçerli olan belge niteliğinde olması hâlinde, verilecek ceza yarısı oranında artırılır.” hükmüne yer verilmiştir.

Bu maddede hüküm altına alınan suçun, fail, maddi unsur ve manevi unsuru aşağıda açıklandığı gibidir.

I. KORUNAN HUKUKİ DEĞER

Suçun maddi konusunu oluşturan belgeler, toplum içerisinde her an kurulmakta olan hukuki ilişkilerin yürümesini sağlayan kanıtlayan ve delil niteliği olan evraklardır. Bir hukuki ilişkinin kuruluşunda, sona erdirilişinde, hak ve borçların tanzim ve ispatında önemli bir araç olan belgenin gerçekliğine toplumda güven duyulması zorunludur. Belgenin gerçekliğine dair toplumda mevcut olan bu güvene “kamu güveni” denilmektedir.

Dolayısıyla, resmi belgede sahtecilik suçunda korunan asıl hukuki yarar kamu güvenidir. Zira bir resmi belgenin gerçek olduğu hususunda toplumda bir güven mevcuttur.

II. SUÇUN MADDİ UNSURLARI

A. Suçun Faili

Resmi belgede sahtecilik suçu 204. maddede iki farklı şekilde düzenlenmiştir.

Maddenin ilk fıkrasındaki suç herkes tarafından işlenebilir. Fail kamu görevlisi olur ve göreviyle bağlantılı olmaksızın resmi belgede sahtecilikte bulunursa 204. maddenin ilk fıkrası ile sorumlu tutulur.

204. maddenin ikinci fıkrasındaki suçun faili yalnızca kamu görevlisidir. Bu nedenle 2. fıkra özgü suç olarak düzenlenmiştir. Kamu görevlisinin suçu göreviyle bağlantılı olarak işlemesi halinde, 204/2. maddedeki suç meydana gelir. Kamu görevlisi olmayan kişiler yalnızca 204. maddenin ilk fıkrasındaki suçun faili olabilirler. Bu kişiler ayrıca, kamu görevlisinin göreviyle ilişkili olarak işlediği 2. fıkradaki suçun azmettirenini ya da yardım edeni olarak da sorumlu tutulabilir.

B. Suçun Mağduru

Suç, kamu güvenine karşı işlendiğinden, suçun **mağduru da** toplumdur. Ancak suçla korunan ikincil yararın kişilere ilişkin olduğu düşünüldüğünde, suçtan dolayı

haksızlığa uğrayan kişilerin de suçtan zarar gördükleri ve davaya katılma haklarının bulunduğu kabul edilmelidir.

C. Suçun Maddi Konusu

Suçun maddi konusu 'resmi belge' olarak öngörülmüştür.

Belge, belirli bir düşünce, hukuki ilişki veya vakayı yansıtan, başka deyişle hukuki sonuç doğurmaya elverişli bir irade beyanını içeren ve düzenleyicisinin kim olduğunu da gösteren yazılı evraktır.

Resmi belgede 3 temel unsur vardır:

- 1- Kamu görevlisi tarafından düzenlenmesi,
- 2- Görevi gereği düzenlenmesi,
- 3- Öngörülmüşse, usul ve şekil kurallarına uyulması.

D. Fiil

204. maddenin ilk fıkrasındaki suçun; a. Resmi bir belgeyi sahte olarak düzenleme, b. Gerçek bir resmi belgeyi başkalarını aldatacak şekilde değiştirme, c. Sahte resmi belgeyi kullanma olmak üzere üç değişik şekilde işlenmesi söz konusudur.

a. Resmi belgeyi sahte olarak düzenleme

Resmi belgeyi sahte olarak düzenleme eylemi; bir **resmi belgenin gerçekmiş gibi üretilip, taklit imza** atılarak sahte oluşturulmasıdır. Suçun bu şeklinin, resmi belgeye ilişkin unsurların taklit edilmesiyle oluştuğu da belirtilmektedir.⁹¹ Ancak bu taklit işlemi, salt mevcut bir resmi belgenin taklidi anlamında olmayıp, bir belgeye resmi belge niteliğini kazandıran öğelerin taklit edilmesi olarak düşünülmelidir. Resmi belgeye ilişkin form, antet, şekil, unvan ve imza gibi unsurların taklit edilmesi ile resmi belgeyi sahte olarak düzenleme fiili işlenmiş olmaktadır. Örneğin, nüfus müdürlüğünce verilen kimlik belgelerinin şeklen taklit edilip, bilgileri doldurularak yetkili memur

imzası da taklit edilmek suretiyle sahte kimlik kartı düzenlenmesi halinde ya da bir devlet dairesinden bilgi amacıyla yazılmış gibi taklit bir yazı yazılıp, görevli imzasının taklit edilmesi durumunda resmi belge sahte olarak düzenlenmiş olmaktadır. Resmi belgeyi sahte olarak düzenleyen failin sivil kişi olması halinde 1. fıkra, belgeyi görevi gereği düzenleme yetkisi bulunan bir kamu görevlisi olması durumunda 2. fıkra uygulanır. Kamu görevlisi failin belgeyi göreviyle bağlantılı olmaksızın düzenlemesi durumunda da 1. fıkra ile ceza verilir. Düzenleme fiili, resmi belgenin kısmen veya tamamen sahte düzenlenmesi ile oluştuğundan, belgede düzenleyen olarak görünen kişiden başka bir kimse tarafından düzenlenmiş olmayı gerektirmektedir. İlk fıkrada ‘gerçeğe aykırı olarak belge düzenleme’ fiiline yer verilmemiştir. Çünkü bu fiil, bir belgeyi düzenlemeye yetkili olan kamu görevlisi tarafından işlenebilir; kolluğun gerçeğe aykırı suç tutanağı düzenlenmesi gibi. Resmi belgeyi sahte olarak düzenleme suçu, düzenleme şeklindeki hareketin tamamlanmasıyla oluşmaktadır.

Suçun oluşması için, sahte belgenin kullanılması gerekli değildir. Suçun bu işleniş biçimiyle ilgili olarak maddede, değiştirme davranışında olduğu gibi ‘başkalarını aldatma’ ögesinin belirtilmemiş olması bir eksiklik veya bu unsurun aranmaması gerektiği gibi yorumlanmamalıdır. Sahtecilik suçlarında eylemin zarar olasılığı doğurabilmesi sahteciliğin aldatma yeteneğine sahip olmasıyla mümkün olur ve bu bakımdan aldatma yeteneği sahtecilik suçlarının temel ögesidir. Kanun koyucu, bir resmi belgenin tamamen sahte olarak düzenlenmesi eylemi içerisinde ‘aldatma kabiliyetinin’ yer aldığı düşüncesiyle bunu ayrıca belirtmeye gerek görmemiştir.

b. Gerçek bir resmi belgeyi başkalarını aldatacak şekilde değiştirme

204/1. maddedeki suçun bu tür bir hareketle işlenebilmesi; mevcut olan gerçek bir resmi belgenin varlığına bağlıdır. Başka deyişle, yetkili bir kamu görevlisince, görevinin gereğine uygun olarak düzenlenmiş bir resmi belgenin varlığı ön şart sayılmalıdır. Resmi belge niteliği bulunmayan bir belgedeki değişiklik, bu suçu oluşturmaz.

Kamu görevlisi olmayan fail, gerçek bir resmi belgeyi değiştirerek bu suçu işlemektedir. Kamu görevlisi olan bir kişinin, göreviyle bağlantılı olmaksızın resmi bir belgeyi değiştirme eylemi de ilk fıkradaki suçu oluşturmaktadır.

Belgede yapılacak değişiklik, belgeye ekleme yapmak veya belgedeki bir yazının, tarihin, imzanın silinmesi, kazınması şeklinde gerçekleştirilebilir. Suç, değişikliğin yapılmasıyla tamamlandığından, ayrıca bu belgenin kullanılmış olması gerekli değildir.

Bir resmi belge üzerinde, delil niteliğini etkileyecek veya hukuki sonuçlarında fark yaratacak biçimde değişiklik yapılması ve bu değişikliğin başkalarını aldatma yeteneğinin bulunması halinde suç işlenmiş olmaktadır. Failin bu değişiklik ile amacı, belgenin baştan itibaren bu şekilde olduğu intibasını uyandırmaktır.

c. Sahte resmi belgeyi kullanma

204/1. maddedeki suçu oluşturabilecek diğer seçimlik hareket, sahte resmi belgeyi kullanmaktır. Failin belgenin sahte olduğunu bilmesi de zorunludur. Sahteliğini bilmediği belgeyi kullanan kişinin eylemi, manevi unsurun eksikliği dolayısıyla suç oluşturmaz.

Suç, sahte resmi belgenin 'kullanılması' ile işlenmektedir. Sahte belgeyi düzenleyen fail, ayrıca kullanarak bu seçenek hareketi de gerçekleştirmişse, yine tek suç işlemiş olur.

III. SUÇUN MANEVİ UNSURU

204. maddede düzenlenen suçlar yalnızca kasten işlenebilir, taksirle işlenmesi olanaklı değildir. Suça ilişkin kanuni tanımdaki öğelerin bilinerek ve istenilerek işlenmesi halinde manevi unsur gerçekleşir.

Resmi belgede sahtecilik suçlarının, hem doğrudan, hem de olası kastla işlenmesi olanaklıdır. Suçun, sahte veya gerçeğe aykırı düzenlenmiş ya da değiştirilmiş

belgeyi kullanma biçimindeki seçimlik hareketle işlenmesi halinde, belgenin sahteliği veya gerçeğe aykırılığının fail tarafından biliniyor olması zorunludur.

5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 'Rüşvet' başlıklı 252. maddesinde;

“(1) Görevinin ifasıyla ilgili bir işi yapması veya yapmaması için, doğrudan veya aracılar vasıtasıyla, bir kamu görevlisine veya göstereceği bir başka kişiye menfaat sağlayan kişi, dört yıldan oniki yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

(2) Görevinin ifasıyla ilgili bir işi yapması veya yapmaması için, doğrudan veya aracılar vasıtasıyla, kendisine veya göstereceği bir başka kişiye menfaat sağlayan kamu görevlisi de birinci fıkrada belirtilen ceza ile cezalandırılır.

(3) Rüşvet konusunda anlaşmaya varılması halinde, suç tamamlanmış gibi cezaya hükmolunur.

(4) Kamu görevlisinin rüşvet talebinde bulunması ve fakat bunun kişi tarafından kabul edilmemesi ya da kişinin kamu görevlisine menfaat temini konusunda teklif veya vaatte bulunması ve fakat bunun kamu görevlisi tarafından kabul edilmemesi hâllerinde fail hakkında, birinci ve ikinci fıkra hükümlerine göre verilecek ceza yarı oranında indirilir.

(5) Rüşvet teklif veya talebinin karşı tarafa iletilmesi, rüşvet anlaşmasının sağlanması veya rüşvetin temini hususlarında aracılık eden kişi, kamu görevlisi sıfatını taşıyıp taşımadığına bakılmaksızın, müşterek fail olarak cezalandırılır.

(6) Rüşvet ilişkisinde dolaylı olarak kendisine menfaat sağlanan üçüncü kişi veya tüzel kişinin menfaati kabul eden yetkilisi, kamu görevlisi sıfatını taşıyıp taşımadığına bakılmaksızın, müşterek fail olarak cezalandırılır.

(7) Rüşvet alan veya talebinde bulunan ya da bu konuda anlaşmaya varan kişinin; yargı görevi yapan, hakem, bilirkişi, noter veya yeminli mali müşavir olması halinde, verilecek ceza üçte birden yarısına kadar artırılır.

(8) Bu madde hükümleri;

a) Kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları,

b) Kamu kurum veya kuruluşlarının ya da kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarının iştirakiyle kurulmuş şirketler,

c) Kamu kurum veya kuruluşlarının ya da kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarının bünyesinde faaliyet icra eden vakıflar,

d) Kamu yararına çalışan dernekler,

e) Kooperatifler,

f) Halka açık anonim şirketler,

Adına hareket eden kişilere, kamu görevlisi sıfatını taşıyıp taşımadıklarına bakılmaksızın, görevlerinin ifasıyla ilgili bir işin yapılması veya yapılmaması amacıyla doğrudan veya aracilar vasıtasıyla, menfaat temin, teklif veya vaat edilmesi; bu kişiler tarafından talep veya kabul edilmesi; bunlara aracılık edilmesi; bu ilişki dolayısıyla bir başkasına menfaat temin edilmesi halinde de uygulanır.

(9) Bu madde hükümleri;

a) Yabancı bir devlette seçilmiş veya atanmış olan kamu görevlilerine,

b) Uluslararası veya uluslararası mahkemelerde ya da yabancı devlet mahkemelerinde görev yapan hâkimlere, jüri üyelerine veya diğer görevlilere,

c) Uluslararası veya uluslararası parlamento üyelerine,

d) Kamu kurumu ya da kamu işletmeleri de dahil olmak üzere, yabancı bir ülke için kamusal bir faaliyet yürüten kişilere,

e) Bir hukuki uyuşmazlığın çözümü amacıyla başvuru tahkim usulü çerçevesinde görevlendirilen vatandaş veya yabancı hakemlere,

f) Uluslararası bir anlaşmaya dayalı olarak kurulan uluslararası veya uluslararası örgütlerin görevlilerine veya temsilcilerine,

görevlerinin ifasıyla ilgili bir işin yapılması veya yapılmaması ya da uluslararası ticari işlemler nedeniyle bir işin veya haksız bir yararın elde edilmesi yahut muhafazası amacıyla; doğrudan veya aracilar vasıtasıyla, menfaat temin, teklif veya vaat edilmesi ya da bunlar tarafından talep veya kabul edilmesi halinde de uygulanır.

(10) Dokuzuncu fıkra kapsamına giren rüşvet suçunun yurt dışında yabancı tarafından işlenmekle birlikte;

- a) Türkiye'nin,
- b) Türkiye'deki bir kamu kurumunun,
- c) Türk kanunlarına göre kurulmuş bir özel hukuk tüzel kişisinin,
- d) Türk vatandaşının,

tarafı olduğu bir uyuşmazlık ya da bu kurum veya kişilerle ilgili bir işlemin yapılması veya yapılmaması için işlenmesi halinde, rüşvet veren, teklif veya vaat eden; rüşvet alan, talep eden, teklif veya vaadini kabul eden; bunlara aracılık eden; rüşvet ilişkisi dolayısıyla kendisine menfaat temin edilen kişiler hakkında, Türkiye'de buldukları takdirde, resen soruşturma ve kovuşturma yapılır.” hükmüne yer verilmiştir.

Bu maddede hüküm altına alınan suçun, fail, maddi unsur ve manevi unsuru aşağıda açıklandığı gibidir.

A. Suçun Faili

Kanun metnine bakıldığında rüşvet suçunun çok failli suç olarak düzenlendiği, rüşvet alan ve rüşvet veren olmak üzere iki kişinin bulunması gerektiği anlaşılmaktadır. Rüşvet verme TCK'nın 252. maddenin 1. fıkrasında, rüşvet alma aynı maddenin 2. fıkrasında düzenlenmiştir.

Rüşvet verme bakımından failde bir nitelik aranmamış olup, “**herhangi bir kimse**” bu suçun faili olabilecek iken, rüşvet alan bakımından suçun faili ise, TCK'nın 252/2 maddesinde yer alan “Görevinin ifasıyla ilgili bir işi yapması veya yapmaması için, doğrudan veya aracılar vasıtasıyla, kendisine veya göstereceği bir başka kişiye **menfaat sağlayan kamu görevlisi**” düzenlemesi karşısında, rüşvet alan'ın kamu görevlisi olması gerektiği (TCK 252/8, 9 maddeler istisna) anlaşılmaktadır. Kamu görevlisi kavramı TCK'nın 6. maddesinde; kamusal faaliyetin yürütülmesine atama veya seçilme yoluyla ya da herhangi bir surette sürekli, süreli veya geçici olarak katılan kişi olarak tanımlanmıştır.

Bu düzenlemeler karşısında, kamu görevlisi kapsamında yer alan Bakanların rüşvet alma suçunun faili olmaları mümkündür.

B. Suçun Maddi Unsuru

TCK'nın 252. maddesinde düzenlenen rüşvet suçunun maddi konusunun “**menfaat**” olduğu görülmektedir. Kamu görevlisine bir menfaat sağlanması veya bu yönde bir anlaşma yapılmış olması ile suç tamamlanır. Menfaat kavramının geniş anlaşılması gerekir. “Menfaat” kavramından; kamu görevlisinin ekonomik, hukuksal veya kişisel durumunu objektif olarak iyileştiren hertürlü edim olarak anlaşılması gerekir. Menfaat maddi, manevi veya cinsel nitelikte olabilir, menfaatin kamu görevlisine sağlanabileceği gibi onun bilgisi dahilinde üçüncü bir şahsa da verilmesi mümkündür. **Suçun oluşması için sağlanan menfaatin parasal değerinin tam olarak tespit edilmesi gerekmemektedir.**

Rüşvet suçunun oluşması için kamu görevlisinin yapması veya yapmaması gereken bir işin **görev kapsamına girmesi** gereklidir. Bu itibarla kamu görevlisinin görevine girmeyen bir işin yapılması amacıyla para veya sair menfaat temin edilmesi halinde rüşvet suçu oluşmayacaktır. Görevli olma kapsamına kamu görevlisinin başka kamu görevlileriyle birlikte yapacağı işlerde dahildir. Ayrıca kamu görevlisinin işin tamamından sorumlu olması gerekmediği gibi, **yapılan işin kamu görevlisinin dahil olduğu bir kurulun yetkisi içinde bulunması durumunda da işin kamu görevlisinin görev alanında bulunduğu tereddüt bulunmamaktadır.**

Menfaatin kamu görevlisi tarafından temin edildiği anda suç tamamlanmış olur. Faillerin cezalandırılabilmesi için rüşvet konusunda **anlaşmaya** varılmış olması yeterli olup, menfaatin sağlanıp sağlanmamasının veya rüşvete konu işin yerine getirilip getirilmemesinin bir önemi yoktur. Rüşvet anlaşmasının varlığı için, kamu görevinin ifası ile ilgili bir işi yapması veya yapmamasına bağlı olarak, kendine veya göstereceği bir başka kişiye menfaat sağlanması hususunda, kamu görevlisiyle iş sahibinin serbest iradeleriye rızalarının uyuşması gerekir.

C. Suçun Manevi Unsuru

Rüşvet suçu kasten işlenebilen bir suçtur. Gerek kamu görevlisi gerekse karşı tarafın, menfaatin sağlanması veya vaat edilmesinin bir anlaşmanın sonucu olduğunu bilmesi ve karşı taraftan gelecek rüşvet önerisini serbest iradesiyle kabul etmesi gerekir. Bunun yanında, kamu görevlisinin görevinin ifası ile ilgili bir işin yapılması veya yapılmaması amacıyla da hareket etmesi gerekir.

5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 'Nüfuz Ticareti' başlıklı 255. maddesinde;

“(1) Kamu görevlisi üzerinde nüfuz sahibi olduğundan bahisle, haksız bir işin gördürülmesi amacıyla girişimde bulunması için, doğrudan veya aracılar vasıtasıyla, kendisine veya bir başkasına menfaat temin eden kişi, iki yıldan beş yıla kadar hapis ve beşbin güne kadar adli para cezası ile cezalandırılır. Kişinin kamu görevlisi olması halinde, verilecek hapis cezası yarı oranında artırılır. İşinin gördürülmesi karşılığında veya gördürüleceği beklentisiyle menfaat sağlayan kişi ise, bir yıldan üç yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

(2) Menfaat temini konusunda anlaşmaya varılması halinde dahi, suç tamamlanmış gibi cezaya hükmolunur.

(3) Birinci fıkrada belirtilen amaç doğrultusunda menfaat talebinde bulunulması ve fakat bunun kabul edilmemesi ya da menfaat teklif veya vaadinde bulunulması ve fakat bunun kabul edilmemesi hallerinde, birinci fıkra hükmüne göre verilecek ceza yarı oranında indirilir.

(4) Nüfuz ticareti suçuna aracılık eden kişi, müşterek fail olarak, birinci fıkrada belirtilen ceza ile cezalandırılır.

(5) Nüfuz ticareti ilişkisinde dolaylı olarak kendisine menfaat sağlanan üçüncü gerçek kişi veya tüzel kişinin menfaati kabul eden yetkilileri, müşterek fail olarak, birinci fıkrada belirtilen ceza ile cezalandırılır.

(6) İşin gördürülmesi amacıyla girişimde bulunmanın müstakil bir suç oluşturduğu hallerde kişiler ayrıca bu suç nedeniyle cezalandırılır.

(7) Bu madde hükümleri, 252 nci maddenin dokuzuncu fıkrasında sayılan kişiler üzerinde nüfuz ticareti yapılması halinde de uygulanır. Bu kişiler hakkında, Türkiye'de bulunmaları halinde, vatandaş veya yabancı olduklarına bakılmaksızın, resen soruşturma ve kovuşturma yapılır.” hükmüne yer verilmiştir.

Buna göre sözkonusu maddenin faili, maddi ve manevi unsuru aşağıda açıklandığı gibidir.

I. KORUNAN HUKUKİ DEĞER

Kamu görevlisi üzerinde nüfuz sahibi olduğundan bahisle karşı tarafta yer alan kişinin haksız bir işinin yaptırılması amacıyla menfaat temin etmek suç olarak düzenlendiğine göre, korunan hukuki değer ‘kamu idaresinin güvenilirliği’dir. Suçun TCK’da düzenlendiği bölüme bakıldığında da korunan hukuki değer öncelikli olarak kamuya olan güven olduğu açıkça ortaya çıkmaktadır.

II. SUÇUN MADDİ UNSURLARI

A. Suçun Faili

TCK md. 255’de nüfuz ticareti suçu çok failli suç olarak düzenlenmiştir. Bu suç nüfuz anlaşması ile olduğundan; bir tarafta menfaat vererek haksız işini gördürmeye çalışan ve diğer tarafta da kamu görevlisi üzerinde nüfuz sahibi olduğundan bahisle, haksız bir işin gördüreceği vaadi ile menfaat temin eden kişi veya kişiler vardır. Nüfuz ticareti suçunun faili herkes olabilir.

B. Suçun Mağduru

Nüfuz ticareti suçu, kamu idaresinin güvenilirliğine ve işleyişine ilişkin olarak toplumda var olan inancı ihlal ettiğinden suçun mağduru, korunan hukuki değer de dikkate alındığında toplumu oluşturan herkeştir. TCK’nın sisteminde sadece gerçek

kişiler suç mağduru olabileceğinden devlet tüzel kişiliği ise, suçtan zarar gören durumundadır.

Suçtan zarar gören ise kamu idaresidir, Devlettir.

C. Suçun Maddi Konusu

5237 Sayılı TCK md. 255/1. fıkrasında nüfuz ticaretinin tanımı yapılırken suçun konusu “menfaat” olarak ifade edilmiştir.

Maddede kullanılan “menfaat” kavramının geniş anlaşılması gerekir.”Menfaat”den anlaşılması gereken, kamu görevlisinin ekonomik, hukuksal veya kişisel durumunu objektif olarak iyileştiren her türlü edimdir. Bu bakımdan kamu görevlisinin durumunu maddi veya manevi bakımdan değiştirerek onu tatmin eden, almadığı, kabul etmediği haline göre kendisini daha müsait duruma getiren her şey “menfaat” kavramına dâhildir. Bu yarar maddi, manevi veya cinsel nitelikte olabilir. Diğer bir anlatımla, hangi isim altında olursa olsun maddi, manevi, hissi nitelikte her türlü yarar bu kapsamda düşünülmelidir.

III. SUÇUN MANEVİ UNSURU

Nüfuz ticareti suçu doğrudan kastla işlenebilir. Nüfuz ticareti suçunun her iki tarafında yer alan faillerde ve iştirakçilerinde, haksız bir işin menfaat karşılığında gördürülmesi için kamu görevlisine nüfuz yolu ile etki etme kastı vardır. Nüfuz ticareti suçunda menfaat temin eden failin kastı, kamu görevlisi üzerinde nüfuz sahibi olduğundan bahisle, karşı tarafın haksız bir işini gördürme vaadiyle menfaat temin etmektir. Buna karşın karşı tarafa menfaat temin eden kişinin kastı ise, menfaat temini yolu ile işi yapacak olan kamu görevlisi üzerinde nüfuz sahibi olan kişiden yardım alarak haksız olan bir işini gördürmek istemesidir.

5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun ‘Görevi Kötüye Kullanma’ başlıklı 257. maddesinde;

“(1) Kanunda ayrıca suç olarak tanımlanan haller dışında, görevinin gereklerine aykırı hareket etmek suretiyle, kişilerin mağduriyetine veya kamunun zararına neden olan ya da kişilere haksız bir menfaat sağlayan kamu görevlisi, altı aydan iki yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

(2) Kanunda ayrıca suç olarak tanımlanan haller dışında, görevinin gereklerini yapmakta ihmal veya gecikme göstererek, kişilerin mağduriyetine veya kamunun zararına neden olan ya da kişilere haksız bir menfaat sağlayan kamu görevlisi, üç aydan bir yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.” hükmüne yer verilmiştir.

Buna göre söz konusu maddenin fail, maddi unsur ve manevi unsuru aşağıda açıklandığı gibidir.

A. Suçun Faili

Görevi kötüye kullanma suçu sadece kamu görevlileri tarafından işlenebilen bir özgü suçtur. Bu nedenle fail ancak kamu görevlisi olabilir. Kamu görevlisi, TCK'nın 6. maddesinde; kamusal faaliyetin yürütülmesine atama veya seçilme yoluyla ya da herhangi bir surette sürekli, süreli veya geçici olarak katılan kişi olarak tanımlanmıştır.

Bu düzenleme karşısında, kamu görevlisi olduğu anlaşılan Bakanların görevi kötüye kullanma suçunun faili olmaları mümkündür.

B. Suçun Maddi Unsuru

TCK'nın 257. maddesinde “ kanunda ayrıca suç olarak düzenlenen haller dışında” ibaresi nedeniyle, failin eyleminin bu madde kapsamında cezalandırılabilmesi için, eylemin başka bir hüküm tarafından belirli bir isimle özel bir görevi kötüye kullanma veya bir başka suçun unsuru yada ağırlaştırıcı sebebi olarak kanunda yer verilmemiş olması gerekir. Eylemin iki kanun hükmünü birden ihlali durumunda özel hükmün önceliği kuralı gereğince sadece özel hükümden dolayı cezalandırılacaktır. Genel hüküm olan 257. maddenin uygulanması mümkün olmayacaktır.

Yargıtay 5. Ceza Dairesinin bazı kararlarında TCK'nın 257/1 maddesi icrai davranışla görevi kötüye kullanma, 257/2 maddesi ise ihmali davranışla görevi kötüye kullanma suçu olarak isimlendirilmiştir.

Görevin gereklerine aykırılık hali TCK'nın 257/1 maddesinde düzenlenmiştir, Suçun varlığı için öncelikle, kamu görevlisinin yerine getirmek zorunda olduğu bir görevi bulunması ve bu görevinin gereklerine aykırı hareket etmesi gerekmektedir. Aykırı hareketin neler olacağı konusunda bir sınırlama yoktur. Görevi kötüye kullanma suçu serbest hareketli suçlardandır.

Görevin gereklerini yapmaktan ihmal veya gecikme göstermek hali TCK'nın 257/2 maddesinde hüküm altına alınmıştır. Kamu görevlisinin herhangi bir nedenle ilgili mevzuat gereğince görevi kapsamına giren bir işi ihmal etmesi veya geciktirmesi halinde bu suç oluşur, ihmal kavramı, kanunun veya diğer bir mevzuatın yada amirin hukuka uygun olarak emrettiği bir fiili kamu görevlisinin bilerek ve isteyerek yapmaması şeklinde açıklanabilir. Gecikme kavramı ise, belli bir süre içerisinde yapılması gereken bir işlemin bu süre geçtikten sonra yapılması halini ifade eder.

Görevi kötüye kullanma suçunun oluşması için, kişilerin mağduriyetine veya kamunun zararına neden olması ya da kişilere haksız bir menfaat sağlanması gerekir. Bu hususlardan birinin oluşması ile suç gerçekleşir.

Mağduriyet kavramı yalnızca ekonomik zararlarla sınırlı değildir. Bireysel hak ihlalini doğuracak her türlü davranış bu kavrama dahildir.

5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanunu'nun 71. maddesinde, "Kamu zararı; kamu görevlilerinin kasıt, kusur veya ihmallerinden kaynaklanan mevzuata aykırı karar, işlem veya eylemleri sonucunda kamu kaynağında artışa engel veya eksilmeye neden olunması" şeklinde tarif edilmiştir. Kamu zararının belirlenmesinde, "1) iş ve ya hizmet karşılığı olarak belirlenen tutardan fazla ödeme yapılması, 2) Mal alınmadan, iş veya hizmet yaptırılmadan ödeme yapılması, 3) Transfer niteliğindeki giderlerde, fazla veya yersiz ödemede bulunulması, 4) iş, mal veya hizmetin rayiç bedelinden daha yüksek fiyatla alınması veya yaptırılması, 5) İdare gelirlerinin tarh, tahakkuk veya tahsil işlemlerinin mevzuata uygun bir şekilde

yapılmaması, 6) Mevzuatında öngörülmediği halde ödeme yapılması” gibi kriterler dikkate alınmalıdır.

Suçun oluşması için aranan koşullardan üçüncüsü kişilere haksız menfaat sağlanmasıdır. Haksız menfaat, Kişinin hakkı bulunmadığı halde hukuk düzenince onaylanmayan yöntemlerle hukuka aykırı olarak, hak etmediği şekilde kazanç sağlanmasıdır.

C. Suçun Manevi Unsuru

Görevi kötüye kullanma suçu kasten işlenebilen suçlardandır. Taksirle işlenmesi mümkün değildir.

5237 sayılı Türk Ceza Kanunu’nun ‘Soruşturmanın Gizliliğini İhlal’ başlıklı 285. maddesinde;

“(1) Soruşturmanın gizliliğini alenen ihlal eden kişi, bir yıldan üç yıla kadar hapis veya adli para cezası ile cezalandırılır. Bu suçun oluşabilmesi için;

a) Soruşturma evresinde yapılan işlemin içeriğinin açıklanması suretiyle, suçlu sayılmama karinesinden yararlanma hakkının veya haberleşmenin gizliliğinin ya da özel hayatın gizliliğinin ihlal edilmesi,

b) Soruşturma evresinde yapılan işlemin içeriğine ilişkin olarak yapılan açıklamanın maddi gerçeğin ortaya çıkmasını engellemeye elverişli olması,

gerekir.

(2) Soruşturma evresinde alınan ve soruşturmanın tarafı olan kişilere karşı gizli tutulması gereken kararların ve bunların gereği olarak yapılan işlemlerin gizliliğini ihlal eden kişi, bir yıldan üç yıla kadar hapis veya adli para cezası ile cezalandırılır.

(3) Kanuna göre kapalı yapılması gereken veya kapalı yapılmasına karar verilen duruşmadaki açıklama veya görüntülerin gizliliğini alenen ihlal eden kişi, birinci fıkra hükmüne göre cezalandırılır. Ancak, bu suçun oluşması için, tanığın korunmasına

ilişkin olarak alınan gizlilik kararına aykırılık açısından aleniyetin gerçekleşmesi aranmaz.

(4) Yukarıdaki fıkralarda tanımlanan suçların kamu görevlisi tarafından görevinin sağladığı kolaylıktan yararlanılarak işlenmesi halinde, ceza yarısına kadar artırılır.

(5) Soruşturma ve kovuşturma evresinde kişilerin suçlu olarak algılanmalarına yol açacak şekilde görüntülerinin yayınlanması halinde, altı aydan iki yıla kadar hapis cezasına hükmolunur.

(6) Soruşturma ve kovuşturma işlemlerinin haber verme sınırları aşılmaksızın haber konusu yapılması suç oluşturmaz. ." hükmüne yer verilmiştir.

Bu maddede hüküm altına alınan suçun, fail, maddi unsur ve manevi unsuru aşağıda açıklandığı gibidir.

I. KORUNAN HUKUKİ DEĞER

Bu suçla korunan hukuki değer başta adliyenin ve adli makamların korunmak istenmesidir. Maddede yer alan koruma ile soruşturma ve kovuşturma aşamalarındaki işlemler sağlıklı bir şekilde yürütülecek, kişilerin masumiyet karinesi ihlal edilmeyecek ve adli makamlarda böylece koruma altına alınacaktır.

Bu suçla korunmak istenen bir diğer hukuki değer ise, bireylerin kişilik haklarıdır. Bireyler, adli makamlarla karşı karşıya geldiklerinde lekelenme-me hakkından ve masumiyet karinesinden faydalanmalıdır. Kişilerin suçsuz-luk karinesinin korunması ve yargı makamlarının adalet ve maddi gerçeğe ulaşmasında bu tür düzenlemelerin önemi yadsınamaz.

II. SUÇUN MADDİ UNSURLARI

A. Suçun Faili

Gizliliğin ihlali suçunun faili herkes olabilir. Burada failin özel bir sıfatının bulunmasına gerek yoktur. Faillik bu suç bakımından bir özellik arz etmez.

B. Suçun Mağduru

Muhakemenin yürüyüşünde gizliliğin ihlal edilmesi ile masumiyet karinesine, özel hayatına, haberleşme hürriyetine ve Anayasa tarafından korunan temel haklarına saldırılan kimsedir. Toplumda yaşayan herkesi suçun mağduru saymaya, geniş anlamda mağduriyet denmektedir. Geniş anlamda mağdur ise devlet değil, devleti ve toplumu oluşturan bireylerdir. Bu yüzden devlete mağdur sıfatı verilmemelidir.

Maddede yer alan suçun işlenmesiyle, masumiyet karinesinden yararlanma hakkı ve özel hayatının veya haberleşme içeriklerinin gizliliği ihlâl edilen kişi, mağdurdur. Ancak, bu kişinin söz konusu soruşturma kapsamında şüpheli olan kişi olması şart değildir. Özellikle, özel hayatın veya haberleşme içeriklerinin gizliliğinin ihlali bakımından bu kişi, şüpheli dışında soruşturma konusu suçun mağduru veya sair bir kişi de olabilir.

Maddenin üçüncü fıkrasında yer alan suç tipinin mağduru, duruşma evresinde sanık konumunda olan kimsedir. Devam eden bir yargı faaliyetinde işlenen suçla ilgili kamuoyuna sanıkla ilgili olarak duruşmada yapılan açıklamaların içeriği hakkında bilgi vermek yahut görüntü elde etmek sanığın mağdur olmasına sebebiyet verecektir. Fakat kanun koyucu bu işlemlerin kanuna göre kapalı yapılması gereken veya kapalı yapılmasına karar verilen duruşmadaki açıklama veya görüntülerden olması gerektiğini belirtmiştir.

Maddenin beşinci fıkrasında yer alan suçun mağdurunun ise soruşturma ve kovuşturma evresinde görüntüleri toplum nazarında suçlu gibi algılanan kimseler oluşturmaktadır. Kişilerin suçlu olarak algılanmalarına yol açacak şekilde görüntüleri yayınlandığı takdirde mağduriyet ortaya çıkmaktadır.

C. Suçun Maddi Konusu

Soruşturmanın gizliliği CMK'nın 157. maddesiyle doğrudan bağlantılıdır. Kanunun başka hüküm koyduğu haller saklı kalmak ve savunma haklarına zarar vermemek koşuluyla soruşturma evresindeki usul işlemleri gizlidir hükmü başta olmak

üzere, kanun hükmü gereğince gizli tutulması gereken kararlar ve bu kararların gereği yapılan işlemler suçun konusunu oluşturmaktadır.

Burada soruşturma evresindeki tüm usul işlemlerinin suçun konusu olabileceği gözden kaçırılmamalıdır. Ceza muhakemesi bakımından sanık ve şüpheli hakları koruma altına alındıktan sonra gizlilik ilkesi ihlal edilmemelidir. Bunun yanı sıra gizli kalması zorunlu olan kararlara yönelik işlemlerin de gizliliği korunmalıdır. Fakat belirtmek gerekir ki, buradaki gizlilik asla basını ve kamuoyunu yapılan işlemlerden haberdar etmeme olarak anlaşıl-mamalıdır. Yani gizlilik, soruşturma işlemleri bakımından mutlak bir özellik arz etmemektedir. Bu gizlilik bir sansür uygulaması değil, tam aksine iki hak arasındaki dengeyi sağlamaktır. Çünkü bir tarafta masumiyet karinesinden yararlanan şüpheli veya sanık diğer tarafta ise, bilgi edinme hakkına sahip bir kamuoyu vardır.

Soruşturmanın gizliliğini ihlal suçu bir tehlike suçudur. Tehlike suçunun oluşmasında hareketin suçun konusu üzerinde bir tehlikeye sebebiyet verip vermediği hâkim tarafından incelenmez. Diğer bir deyişle hareketin yapılmasıyla suçun konusu üzerinde tehlikenin oluştuğu kabul edilir.

Kanuna göre kapalı yapılması gereken veya kapalı yapılmasına karar verilen duruşmadaki açıklama veya görüntülerin gizliliğinin alenen ihlâl edilmesi halinde suç tamamlanır. Hareketin yapılmasıyla suçun konusu üzerinde tehlikenin oluştuğu kabul edilir.

III. SUÇUN MANEVİ UNSURU

TCK'nın 285. maddesinde yer alan suç tipleri ancak kasten işlenebilecek suçlardır. Burada failin saiki önem taşımamaktadır. Bu suçlar bakımından genel kastın varlığı yeterlidir. Fail, soruşturma ve kovuşturma evrelerinde yaptırım altına alınan gizliliği bozduğunu biliyor ve bu istek doğrultusunda eylemini gerçekleştiriyorsa suç oluşur.

Maddede ele alınan suçların taksirle işlenmesi ise söz konusu değildir. Çünkü bir suçun taksirli halinin cezalandırılabilmesi için kanun metninde suçun taksirli haline açıkça yer verilmesi gerekir.

Yine tahkikat sırasında göz önünde bulundurulması gerek diğer usul ve esasa ilişkin diğer mevzuat hükümlerinin irdelenmesinde:

1982 Anayasası'nın 'Suç ve cezalara ilişkin esaslar' başlıklı 38. maddesinin 6. fıkrasında;

“(6) (Ek fıkra: 03/10/2001 - 4709 S.K./15. md.) Kanuna aykırı olarak elde edilmiş bulgular, delil olarak kabul edilemez.” hükmüne yer verilmiştir.

5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 'İletişimin tespiti, dinlenmesi ve kayda alınması' başlıklı 135. maddesinde;

“(1) (Değişik: 21/2/2014–6526/12 md.) Bir suç dolayısıyla yapılan soruşturma ve kovuşturmada, suç işlendiğine ilişkin somut delillere dayanan kuvvetli şüphe sebeplerinin varlığı ve başka suretle delil elde edilmesi imkânının bulunmaması durumunda, ağır ceza mahkemesi veya gecikmesinde sakınca bulunan hâllerde Cumhuriyet savcısının kararıyla şüpheli veya sanığın telekomünikasyon yoluyla iletişimi tespit edilebilir, dinlenebilir, kayda alınabilir ve sinyal bilgileri değerlendirilebilir. Cumhuriyet savcısı kararını derhâl mahkemenin onayına sunar ve mahkeme, kararını en geç yirmi dört saat içinde verir. Sürenin dolması veya mahkeme tarafından aksine karar verilmesi hâlinde tedbir Cumhuriyet savcısı tarafından derhâl kaldırılır. Bu fıkra uyarınca alınacak tedbire ağır ceza mahkemesince oy birliğiyle karar verilir. İtiraz üzerine bu tedbire karar verilebilmesi için de oy birliği aranır.

(2) (Ek: 21/2/2014–6526/12 md.) Talepte bulunulurken hakkında bu madde uyarınca tedbir kararı verilecek hattın veya iletişim aracının sahibini ve biliniyorsa kullanıcılarını gösterir belge veya rapor eklenir.

(3) Şüpheli veya sanığın tanıklıktan çekinebilecek kişilerle arasındaki iletişimi kayda alınamaz. Kayda alma gerçekleşikten sonra bu durumun anlaşılması hâlinde, alınan kayıtlar derhâl yok edilir.

(4) Birinci fıkra hükmüne göre verilen kararda, yüklenen suçun türü, hakkında tedbir uygulanacak kişinin kimliği, iletişim aracının türü, telefon numarası veya iletişim bağlantısını tespitte imkân veren kodu, tedbirin türü, kapsamı ve süresi belirtilir. Tedbir kararı en çok iki ay için verilebilir; bu süre, bir ay daha uzatılabilir. (Ek cümle: 25/5/2005 – 5353/17 md.) Ancak, örgütün faaliyeti çerçevesinde işlenen suçlarla ilgili olarak gerekli görülmesi halinde, mahkeme yukarıdaki sürelerle ek olarak her defasında bir aydan fazla olmamak ve toplam üç ayı geçmemek üzere uzatılmasına karar verebilir.

(5) Şüpheli veya sanığın yakalanabilmesi için, (...) mobil telefonun yeri, hâkim veya gecikmesinde sakınca bulunan hallerde Cumhuriyet savcısının kararına istinaden tespit edilebilir. Bu hususa ilişkin olarak verilen kararda, (...) mobil telefon numarası ve tespit işleminin süresi belirtilir. Tespit işlemi en çok iki ay için yapılabilir; bu süre, bir ay daha uzatılabilir.

(6) Bu madde hükümlerine göre alınan karar ve yapılan işlemler, tedbir süresince gizli tutulur.

(7) Bu madde kapsamında dinleme, kayda alma ve sinyal bilgilerinin değerlendirilmesine ilişkin hükümler ancak aşağıda sayılan suçlarla ilgili olarak uygulanabilir:

a) Türk Ceza Kanununda yer alan;

1. Göçmen kaçakçılığı ve insan ticareti (madde 79, 80),

2. Kasten öldürme (madde 81, 82, 83),

3. İşkence (madde 94, 95),

4. Cinsel saldırı (birinci fıkra hariç, madde 102),

5. Çocukların cinsel istismarı (madde 103),
6. (Ek: 21/2/2014 – 6526/12 md.) Nitelikli hırsızlık (madde 142) ve yağma (madde 148, 149),
7. Uyuşturucu veya uyarıcı madde imal ve ticareti (madde 188),
8. Parada sahtecilik (madde 197),
9. (Mülga: 21/2/2014 – 6526/12 md.),
10. (Ek: 25/5/2005 – 5353/17 md.) Fuhuş (madde 227),
11. İhaleye fesat karıştırma (madde 235),
12. Rüşvet (madde 252),
13. Suçtan kaynaklanan malvarlığı değerlerini aklama (madde 282),
14. Silahlı örgüt (madde 314) veya bu örgütlere silah sağlama (madde 315),
15. Devlet Sırlarına Karşı Suçlar ve Casusluk (madde 328, 329, 330, 331, 333, 334, 335, 336, 337) suçları,
 - b) Ateşli Silahlar ve Bıçaklar ile Diğer Aletler Hakkında Kanunda tanımlanan silah kaçakçılığı (madde 12) suçları,
 - c) (Ek: 25/5/2005 – 5353/17 md.) Bankalar Kanununun 22 nci maddesinin (3) ve (4) numaralı fıkralarında tanımlanan zimmet suçu,
 - d) Kaçakçılıkla Mücadele Kanununda tanımlanan ve hapis cezasını gerektiren suçlar.
 - e) Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanununun 68 ve 74 üncü maddelerinde tanımlanan suçlar.

(8) Bu maddede belirlenen esas ve usuller dışında hiç kimse, bir başkasının telekomünikasyon yoluyla iletişimini dinleyemez ve kayda alamaz.” hükmüne yer verilmiştir.

Buna göre sözkonusu maddenin;

Birinci fıkrasında, iletişimin tespiti, dinlenmesi ve kayda alınması için kuvvetli şüphe sebeplerinin varlığı ve başka suretle delil elde edilmesi imkânının bulunmaması şartları aranmıştır.

Üçüncü fıkrasında, iletişimin tespiti, dinlenmesi ve kayda alınması işlemine son verilmesi ve iletişim içeriğine ilişkin kayıtların yok edilmesi hususunda tevili kabil olmayan düzenlemeye yer verilmiştir.

Yedinci fıkrada, dinleme, kayda alma ve sinyal bilgilerinin değerlendirilmesine konu edilen eylemin bu fıkrada sayılan suçlardan birisine matuf olması gerektiği belirtilerek yasa koyucu katalog olarak saydığı suçlar dışında soruşturulan suçlarda bu yola başvurulmasını yasaklamıştır.

Sekizinci fıkrasında ise, maddede belirlenen esas ve usuller dışında hiç kimsenin, bir başkasının telekomünikasyon yoluyla iletişimini dinleyemeyeceği ve kayda alamayacağı hususlarında tevili kabil olmayan düzenlemelere yer verilmiştir.

Buna göre sözkonusu maddede, sayılan suçları işlediğine dair hakkında kuvvetli şüphe bulunan ve başka surette delil elde edilemeyen kişinin, telekomünikasyon yoluyla iletişimine müdahale edilmesine imkân verecek esas ve usuller düzenlenmiştir.

5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu’nun ‘Tesadüfen elde edilen deliller’ başlıklı 138. maddesinde;

“(1) Arama veya elkoyma koruma tedbirlerinin uygulanması sırasında, yapılmakta olan soruşturma veya kovuşturmayla ilgisi olmayan ancak, diğer bir suçun işlendiği şüphesini uyandırabilecek bir delil elde edilirse; bu delil muhafaza altına alınır ve durum Cumhuriyet Savcılığına derhâl bildirilir.

(2) Telekomünikasyon yoluyla yapılan iletişimin denetlenmesi sırasında, yapılmakta olan soruşturma veya kovuşturma ile ilgisi olmayan ve ancak, 135 inci Maddenin altıncı fıkrasında sayılan suçlardan birinin işlendiği şüphesini uyandırabilecek bir delil elde edilirse; bu delil muhafaza altına alınır ve durum Cumhuriyet Savcılığına derhâl bildirilir.” hükmüne yer verilmiştir.

5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 'Teknik araçlarla izleme' başlıklı 140. maddesinde;

“(1) Aşağıdaki suçların işlendiği hususunda kuvvetli şüphe sebepleri bulunması ve başka suretle delil elde edilememesi hâlinde, şüpheli veya sanığın kamuya açık yerlerdeki faaliyetleri ve işyeri teknik araçlarla izlenebilir, ses veya görüntü kaydı alınabilir:

a) Türk Ceza Kanununda yer alan;

1. Göçmen kaçakçılığı ve insan ticareti (Madde 79, 80),
2. Kasten öldürme (Madde 81, 82, 83),
3. Uyuşturucu veya uyarıcı Madde imal ve ticareti (Madde 188),
4. Parada sahtecilik (Madde 197),
5. Suç işlemek amacıyla örgüt kurma (iki, yedi ve sekizinci fıkralar hariç, Madde 220),
6. (Ek alt bend: 25/05/2005-5353 S.K./19.mad) *1* Fuhuş (Madde 227, fıkra 3),
7. İhaleye fesat karıştırma (Madde 235),
8. Rüşvet (Madde 252),
9. Suçtan kaynaklanan malvarlığı değerlerini aklama (Madde 282),
10. Silahlı örgüt (Madde 314) veya bu örgütlere silah sağlama (Madde 315),

11. Devlet Sırlarına Karşı Suçlar ve Casusluk (Madde 328, 329, 330, 331, 333, 334, 335, 336, 337),

Suçları.

b) Ateşli Silahlar ve Bıçaklar ile Diğer Aletler Hakkında Kanunda tanımlanan silah kaçakçılığı (Madde 12) suçları.

c) Kaçakçılıkla Mücadele Kanununda tanımlanan ve hapis cezasını gerektiren suçlar.

d) Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanununun 68 ve 74 üncü Maddelerinde tanımlanan suçlar.

(2) Teknik araçlarla izlemeye hâkim, gecikmesinde sakınca bulunan hallerde Cumhuriyet savcısı tarafından karar verilir. Cumhuriyet savcısı tarafından verilen kararlar yirmidört saat içinde hâkim onayına sunulur.

(3) Teknik araçlarla izleme kararı en çok dört haftalık süre için verilebilir. Bu süre gerektiğinde bir defaya mahsus olmak üzere uzatılabilir. (Ek cümle: 25/05/2005-5353 S.K./19.mad) Ancak, örgütün faaliyeti çerçevesinde işlenen suçlarla ilgili olarak gerekli görülmesi halinde, hâkim bir haftadan fazla olmamak üzere sürenin müteaddit defalar uzatılmasına karar verebilir.

(4) Elde edilen deliller, yukarıda sayılan suçlarla ilgili soruşturma ve kovuşturma dışında kullanılamaz; ceza kovuşturması bakımından gerekli olmadığı takdirde Cumhuriyet savcısının gözetiminde derhâl yok edilir.

(5) Bu Madde hükümleri, kişinin konutunda uygulanamaz.”

hükmüne yer verilmiştir.

Buna göre sözkonusu maddede, sayılan suçları işlediğine dair hakkında kuvvetli şüphe bulunan ve başka surette delil elde edilemeyen kişinin, teknik araçlarla izlenmesine imkân verecek esas ve usuller düzenlenmiştir.

5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 'Delillerin ortaya konulması ve reddi' başlıklı 206. maddesinin 2. fıkrasının a. bendinde;

“(2) Ortaya konulması istenilen bir delil aşağıda yazılı hâllerde reddolunur: a) Delil, kanuna aykırı olarak elde edilmişse.” hükmüne yer verilmiştir.

5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 'Delilleri takdir yetkisi' başlıklı 217. maddesinin 2. fıkrasında;

“(2) Yüklenen suç, hukuka uygun bir şekilde elde edilmiş her türlü delille ispat edilebilir.” hükmüne yer verilmiştir.

5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 'Temyiz nedeni' başlıklı 288. maddesinde;

“(1) Temyiz, ancak hükmün hukuka aykırı olması nedenine dayanır. (2) Bir hukuk kuralının uygulanmaması veya yanlış uygulanması hukuka aykırılıktır. .” hükmüne yer verilmiştir.

5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 'Hukuka kesin aykırılık hâlleri' başlıklı 289. maddesinde 1 fıkrasının i bendinde;

“(1) Temyiz dilekçesi veya beyanında gösterilmiş olmasa da aşağıda yazılı hâllerde hukuka kesin aykırılık var sayılır: i) Hükmün hukuka aykırı yöntemlerle elde edilen delile dayanması.” hükmüne yer verilmiştir.

5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 'Delilleri takdir yetkisi' başlıklı 289. maddesinin i. fıkrasında;

“(i) Hükmün hukuka aykırı yöntemlerle elde edilen delile dayanması.” hükmüne yer verilmiştir.

Söz konusu maddelerde, delil, iz, eser ve emarelerin saptanması bakımından adli mercilerce yetkilerin ne suretle kullanılacağı, insan haklarına saygı ve adil yargılama esasları çerçevesinde gösterilmiştir.

5271 sayılı CMK'nın gerekçesine bakıldığında;

“... Türkiye, Birleşmiş Milletler düzeyinde insan hak ve hürriyetlerine ilişkin sözleşmeleri ve İnsan Haklarını ve Ana Hürriyetleri Korumaya Dair Sözleşmeyi (kısaca Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesini) kabul etmiş ve Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine bireysel başvuru hakkını tanımıştır. Bu sözleşmelerde, adil yargılanma hakkı ve bunun gerekleri olan suçsuzluk karinesi, susma hakkı, silâhların eşitliği ilkeleri ve savunma hakları gibi hükümler yer almaktadır. Bu hükümler, bugün artık Türk iç hukukunun uyulması zorunlu kısımları hâline gelmişlerdir. Söz konusu sözleşme hükümleri, Yargıtay ve mahkemelerimiz tarafından doğrudan uygulanmakta, Anayasa Mahkemesince de destek norm olarak kullanılmaktadır.

Hâl böyle iken, Türkiye'nin hızla artan nüfusu, Dünyanın küreselleşmesi, milyonlarca Türk vatandaşının Avrupa ülkelerinde çalışmaları ve hatta yerleşmeleri, Ülkemizde işlenen suçları hem miktar ve hem de nitelik itibarıyla değiştirmiş, ceza adalet sistemi büyük bir baskı altına girmiş, davaların sonuçlandırılması makul süreleri aşmıştır. Davaların uzamasının önlenmesi için millî ve uluslararası çalışmalar yapılmaktadır.

Bu durum karşısında, ceza usul mevzuatında davalara hız kazandırmak düşüncesi, kamu hak ve özgürlüklerine göre daha fazla etkili olmuş ve yapılan kanun değişiklikleri bazen ilkelerden özveride bulunulmasını sonuçlamış, bu hâl Kanunun sistematiğini de bir ölçüde etkilemiştir. Ancak, 1992 yılında, çağdaş ceza usulünde temel ilkeyi oluşturan ve savunmayı sağlayan “silâhların eşitliği” çerçevesinde Kanunda değişiklikler yapılarak savunma hakkı, hatta Batı ülkelerinden de ileri gidilerek, güçlendirilmiştir.

Ceza muhakemesi hukukunun ve bunun ifadesini oluşturan ana kanunun temel amacı “gerçeğe ulaşmaktır”; ancak bu hedef, insan hak ve özgürlüklerini vurgulayan adil yargılanma hakkına uygun biçimde gerçekleştirilmelidir.

Özetle açıklanması gerekirse, 1412 sayılı Kanunun noksanlarının çok sayıda olduğu belirtilmelidir: Söz gelimi, koruma tedbirleri çağdaş gelişmeleri izleyememiş; telekomünikasyona müdahalede, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesince saptanan

koşullara uyulması sağlanamamış; tanık dinlenmesi ve güvencesine, bilirkişiliğe, kamu davasının açılmasında maksada uygunluk sistemine bir ölçüde yer verilmesini zorunlu kılan hâller karşılanamamış; beden muayenesi ve moleküler genetik inceleme hususundaki hükümlere, tanığın ve hatta hâkimin korunmasına ilişkin esaslara ve her şeyden önemlisi davanın bir duruşmada bitirilmesini sağlayacak hüküm ve tedbirlere, kaçakların yargılanmasına ilişkin yeni hükümlere, uzlaşma usulünün uygulanmasına, bazı suçlar hakkında özel tedbirlere ve diğerlerine yer verilmemiştir. Yabancı ülkelerde, özellikle Almanya, Fransa, Belçika, İtalya ve İspanya'da 1960'lı yıllardan beri adil yargılanma hakkını daha güçlü hâle getirmek amacıyla kanunlarında gerçekleştirilen yoğun değişikliklere 1412 sayılı Kanun uydurulmamış; yukarıda açıklandığı üzere daha ziyade davaların hızlandırılmasını sağlamak amacıyla ve bazen silâhların eşitliği ilkesiyle bağdaşması zor, Kanunun sistematikliğini de bozucu nitelikte bir kısım değişikliklere yer verilmesiyle yetinilmiştir. Kanun yolları arasında istinaf kanun yolunun tesis edilmemiş olması ise, artık adil yargılama esası ile bağdaşmamaktadır. İçine dahil bulunduğumuz romano-germanik hukuk sistemine dahil ülkeler yukarıda belirlenen ilkeleri güçlendiren kanun değişikliklerini sürekli olarak yapmaktadırlar. 15/6/2000 tarihinde Fransa, Ceza Usul Kanunu'nun 140 küsür maddesini değiştirmiştir.

Ancak, ceza muhakemeleri usulünün amacı sadece sanık haklarını korumaktan ibaret değildir:

Gerçekten, çağdaş hukukta ve ceza muhakemeleri usulü hukukuna egemen olan temel strateji, sosyal düzenin korunması ile bireyin temel hak ve özgürlüklerine saygı arasında bir denge kurulması suretiyle gerçeği ortaya çıkarmak ve adil yargılama ilkesine uyarak adil yaptırımlara hükmedip uygulamaktır. Söz konusu stratejinin asıl ulaşmak istediği hedef, gerçeği meydana çıkarmaktır; ancak, gerçeğin adil yargılanma hakkına uyularak meydana çıkarılması temel koşuldur. Ceza adalet sistemi, bu denge üzerine kurulmalıdır. Dengeyi sağlayacak esas güvenceler bugün artık anayasalarda ve uluslararası hukuk metinlerinde yer almaktadır.

“Adil, hakkaniyete uygun yargılanma hakkı”na saygılı olmak ve bunun gerektirdiği usul hükümlerine Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununda yer vermek, söz konusu dengenin, bireyin hak ve özgürlüklerine ilişkin kısmını karşılamaktadır: Kişinin,

kanunun belirlediği, açıkça tanımladığı usullere göre itham edilebilmesi; güvencelere saygı göstererek yakalanabilmesi, gözaltında tutulabilmesi, tutuklanabilmesi; şüpheli veya sanığın aleyhindeki ithamları önceden bilmesi, savunmanın gerektirdiği bütün olanakların davanın tüm evre ve aşamalarında tanınması (sanık veya avukatın savunmasını hazırlamak için zorunlu vasıtalar ve zamana sahip kılınması, avukatın, müvekkili ile temas etmek ve dosyaya ulaşmak olanağının her evrede kabul edilmesi, sanık olmadan duruşma yapılıp hüküm verilememesi, susma hakkı kullanıldığında bunun şüpheli veya sanık aleyhinde sonuç meydana getirememesi, adlî işlemlere katılmak olanağı, zorunlu avukatlık ilkesinin mümkün olduğunca genişletilmesi ve diğerleri); silâhların eşitliğinin gerekli hükümlerle saptanması; suçsuzluk karinesi, susma hakkı, davanın bağımsız ve tarafsız, kanunla kurulmuş mahkemelerde alenen görülmesi ve makul bir süre içinde bitirilmesi; yakalama, adlî kontrol, tutuklama gibi önleyici tedbirlerin ancak çok sıkı koşullar altında ve itiraz hakları kabul edilerek uygulanabilmesi; tutuklamaya seçenek olarak adlî kontrolün kabulü; hukuka aykırı olarak elde edilen delil, iz, eser ve emarelerin hükümsüz sayılması, hazırlık evresinden kovuşturma evresine geçilirken bir orta evrenin kabulü ve diğerleri ...

Dengenin sosyal düzenin korunmasına ilişkin faydasının saptanmasında iki temel direktif vardır:

Bunlardan birincisi, insan hak ve özgürlüklerine saygı gösterilmesi zorunluğu saklı kalmak koşulu ile maddî gerçeği ortaya çıkarmayı sağlayacak tedbirleri almaya yönelik yetkileri kabul etmek, hürriyeti kısıtlayıcı tedbirlere ancak çok zorunlu hâllerde başvurmak ve kesin ihtiyaç ölçüsünde kısıtlama yapmak; ikincisi ise, bu yetkilerin ancak sonuncu bir çare olarak kullanılmasını benimsemek ve bunun koşullarını belirlemektir. Bu yetkilerin kullanılmasının genel olarak ve çok kere tâbi kılındığı koşul “gecikmesinde sakınca bulunan hâl” ölçüsüdür.

Bu iki temel direktif çerçevesinde, yukarıda belirtilen stratejinin gerektirdiği, sosyal düzenin korunmasına yönelik karakteristik sayılabilecek kavram, hüküm ve tedbirlerin önemlileri şunlardır: Gecikmesinde sakınca bulunan hâl kavramının tanımlanması ve yetkilerin genişlemesini sağlayan bu hâllerin belirlenmesi; uyuşturucu maddeler, terör suçları bakımından özel hükümler getirilmesi; duruşmalara gelmeyen

kaçakların hazır bulunmalarını sağlayıcı zorlayıcı tedbirler alınması; şüpheliden, sanıktan veya mağdurdan yahut üçüncü kişilerden kıl, salgı, kan ve benzerleri gibi kısım veya parçaların alınabilmesi; beden muayenesini sağlayan yetkilerin tanınması; moleküler genetik incelemenin yapılabilmesi; telekomünikasyona müdahale ile belirli bilgi veya verilere elkonulabilmesi; kişiyi tanıklıkta bulunmaya zorlayacak ve tanığın korunmasını sağlayacak tedbirler getirilmesi; kolluk elemanlarının meslekî sırlarının korunması, memurların tanıklıklarında istisna oluşturabilecek esasların gösterilmesi; zorunlu hâllerde evvelce tutulmuş tutanakların duruşmada okunabilmesi; kamu davasının açılmasında veya sürdürülmesinde kamu yararı öngörülerek bazen de olsa maksada uygunluk sisteminin uygulanabilmesi, kaçaklar hakkında özel usul hükümlerine yer verilmesi; çağımız ceza ve usul hukukunun temel ilkelerinden birisi mağduru korumak olduğundan, ceza davasının bütün aşamalarında mağdura bir kısım haklar ve yetkiler tanınması ve diğerleri ..." şeklinde açıklamalara yer verildiği görülecektir.

1982 ANAYASASI'NIN;

Anayasanın Egemenlik başlıklı 6. maddesinde "... Hiçbir kimse veya organ kaynağını Anayasadan almayan bir Devlet yetkisi kullanamaz."

Temel Hak ve Hürriyetlerin Niteliği başlıklı 12. maddesinde "Herkes, kişiliğine bağlı, dokunulmaz, devredilmez, vazgeçilmez temel hak ve hürriyetlere sahiptir."

Temel Hak ve Hürriyetlerin Sınırlanması başlıklı 13. maddesinde "Temel hak ve hürriyetler, özlerine dokunulmaksızın yalnızca Anayasanın ilgili maddelerinde belirtilen sebeplere bağlı olarak ve ancak kanunla sınırlanabilir. Bu sınırlamalar, Anayasanın sözüne ve ruhuna, demokratik toplum düzeninin ve laik Cumhuriyetin gereklerine ve ölçülülük ilkesine aykırı olamaz."

Temel Hak ve Hürriyetlerin Kötüye kullanılması başlık 14. maddesinde "... Anayasa hükümlerinden hiçbiri, Devlete veya kişilere, Anayasayla tanınan temel hak ve hürriyetlerin yok edilmesini veya Anayasada belirtilenden daha geniş şekilde sınırlandırılmasını amaçlayan bir faaliyette bulunmayı mümkün kılacak şekilde

yorumlanamaz. Bu hükümlere aykırı faaliyette bulunanlar hakkında uygulanacak müeyyideler, kanunla düzenlenir.”

Özel Hayatın Gizliliği başlıklı 20. maddesinde; “Herkes, özel hayatına ve aile hayatına saygı gösterilmesini isteme hakkına sahiptir. Özel hayatın ve aile hayatının gizliliğine dokunulamaz. (Mülga cümle: 03/10/2001 - 4709 S.K./5. md.)

(Mülga fıkra: 03/10/2001 - 4709 S.K./5. md.) Milli güvenlik, kamu düzeni, suç işlenmesinin önlenmesi, genel sağlık ve genel ahlakın korunması veya başkalarının hak ve özgürlüklerinin korunması sebeplerinden biri veya birkaçına bağlı olarak, usulüne göre verilmiş hâkim kararı olmadıkça; yine bu sebeplere bağlı olarak gecikmesinde sakınca bulunan hallerde de kanunla yetkili kılınmış merciin yazılı emri bulunmadıkça; kimsenin üstü, özel kağıtları ve eşyası aranamaz ve bunlara el konulamaz. Yetkili merciin kararı yirmidört saat içinde görevli hâkimin onayına sunulur. Hâkim, kararını el koymadan itibaren kırksekiz saat içinde açıklar; aksi halde, el koyma kendiliğinden kalkar.

(Ek fıkra: 07/05/2010-5982 S.K./2. md.) Herkes, kendisiyle ilgili kişisel verilerin korunmasını isteme hakkına sahiptir. Bu hak; kişinin kendisiyle ilgili kişisel veriler hakkında bilgilendirilme, bu verilere erişme, bunların düzeltilmesini veya silinmesini talep etme ve amaçları doğrultusunda kullanılıp kullanılmadığını öğrenmeyi de kapsar. Kişisel veriler, ancak kanunda öngörülen hallerde veya kişinin açık rızasıyla işlenebilir. Kişisel verilerin korunmasına ilişkin esas ve usuller kanunla düzenlenir.”

Haberleşme Hürriyeti başlıklı 22. maddesinde “(Değişik madde: 03/10/2001 - 4709 S.K./7. md.)Herkes, haberleşme hürriyetine sahiptir. Haberleşmenin gizliliği esastır.”

Milli güvenlik, kamu düzeni, suç işlenmesinin önlenmesi, genel sağlık ve genel ahlakın korunması veya başkalarının hak ve özgürlüklerinin korunması sebeplerinden biri veya birkaçına bağlı olarak usulüne göre verilmiş hâkim kararı olmadıkça; yine bu sebeplere bağlı olarak gecikmesinde sakınca bulunan hallerde de kanunla yetkili kılınmış merciin yazılı emri bulunmadıkça; haberleşme engellenemez ve gizliliğine

dokunulamaz. Yetkili merciin kararı yirmidört saat içinde görevli hâkimin onayına sunulur. Hâkim, kararını kırksekiz saat içinde açıklar; aksi halde, karar kendiliğinden kalkar.

İstisnaların uygulanacağı kamu kurum ve kuruluşları kanunda belirtilir.” şeklinde hükümlere yer verilmiştir.

5237 SAYILI TÜRK CEZA KANUNU’NUN;

Haberleşmenin Gizliliğini İhlâl başlıklı 132. maddesinde;

“(1) Kişiler arasındaki haberleşmenin gizliliğini ihlâl eden kimse, (Değişik ibare: 02/07/2012-6352 S.K./79.md.) bir yıldan üç yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır. Bu gizlilik ihlâli haberleşme içeriklerinin kaydı suretiyle gerçekleşirse, (Değişik ibare: 02/07/2012-6352 S.K./79.md.) verilecek ceza bir kat artırılır. (2) Kişiler arasındaki haberleşme içeriklerini hukuka aykırı olarak ifşa eden kimse, (Değişik ibare: 02/07/2012-6352 S.K./79.md.) iki yıldan beş yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır. (3) Kendisiyle yapılan haberleşmelerin içeriğini diğer tarafın rızası olmaksızın (Ek ibare: 02/07/2012-6352 S.K./79.md.) hukuka aykırı olarak alenen ifşa eden kişi, (Değişik ibare: 02/07/2012-6352 S.K./79.md.) bir yıldan üç yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır. (Ek cümle: 02/07/2012-6352 S.K./79.md.) İfşa edilen bu verilerin basın ve yayın yoluyla yayımlanması halinde de aynı cezaya hükmolunur.”

Kişiler Arasındaki Konuşmaların Dinlenmesi ve Kayda Alınması başlıklı 133. maddesinde;

“(1) Kişiler arasındaki aleni olmayan konuşmaları, taraflardan herhangi birinin rızası olmaksızın bir aletle dinleyen veya bunları bir ses alma cihazı ile kaydeden kişi, (Değişik ibare: 02/07/2012-6352 S.K./80.md.) iki yıldan beş yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır. (2) Katıldığı aleni olmayan bir söyleşiyi, diğer konuşanların rızası olmadan ses alma cihazı ile kayda alan kişi, (Değişik ibare: 02/07/2012-6352 S.K./80.md.) altı aydan iki yıla kadar hapis veya adli para cezası ile cezalandırılır. (3) (Değişik fıkra: 02/07/2012-6352 S.K./80.md.) Kişiler arasındaki aleni olmayan konuşmaların kaydedilmesi suretiyle elde edilen verileri hukuka aykırı olarak ifşa eden

kişi, iki yıldan beş yıla kadar hapis ve dörtbin güne kadar adli para cezası ile cezalandırılır. İfşa edilen bu verilerin basın ve yayın yoluyla yayımlanması halinde de aynı cezaya hükmolunur.”

Özel Hayatın Gizliliğini İhlâl başlıklı 134. maddesinde;

“(1) Kişilerin özel hayatının gizliliğini ihlâl eden kimse, (Değişik ibare: 02/07/2012-6352 S.K./81.md.) bir yıldan üç yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır. Gizliliğin görüntü veya seslerin kayda alınması suretiyle ihlâl edilmesi hâlinde, (Değişik ibare: 02/07/2012-6352 S.K./81.md.) verilecek ceza bir kat artırılır. (2) (Değişik fıkra: 02/07/2012-6352 S.K./81.md.) Kişilerin özel hayatına ilişkin görüntü veya sesleri hukuka aykırı olarak ifşa eden kimse iki yıldan beş yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır. İfşa edilen bu verilerin basın ve yayın yoluyla yayımlanması halinde de aynı cezaya hükmolunur.”

Kişisel Verilerin Kaydedilmesi başlıklı 135. maddesinde;

“(1) Hukuka aykırı olarak kişisel verileri kaydeden kimseye altı aydan üç yıla kadar hapis cezası verilir. (2) Kişilerin siyasî, felsefî veya dinî görüşlerine, ırkî kökenlerine; hukuka aykırı olarak ahlâkî eğilimlerine, cinsel yaşamlarına, sağlık durumlarına veya sendikal bağlantılarına ilişkin bilgileri kişisel veri olarak kaydeden kimse, yukarıdaki fıkra hükmüne göre cezalandırılır.”

Verileri Hukuka Aykırı Olarak Verme Veya Ele Geçirme başlıklı 136. maddesinde;

“(1) Kişisel verileri, hukuka aykırı olarak bir başkasına veren, yayan veya ele geçiren kişi, bir yıldan dört yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.” hükümlerine yer verilmiştir.

Söz konusu maddelerde yer alan hükümlerle özel hayatı ve hayatın gizli alanını tehdit eden eylemler suç sayılarak yaptırıma bağlanmış olup sözü edilen düzenlemeler tahlil edildiğinde bu suçların faillerinin herkes gibi görevlerinin gereklerini yerine

getirmede kasıtlı/kusurlu davranarak zikredilen hükümleri ihlal eden yargı ve kolluk mensuplarının da olabileceği aşıkardır.

Adalet Bakanlığı Ceza İşleri Genel Müdürlüğünün 20.01.2006 tarih ve 100 sayılı Genelgesinde;

“ ... 2 Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığı Genel Sekreterliği'nin 17 Kasım 1997 tarih ve 9427/23887 sayılı yazısında da belirtildiği üzere; görevde bulunan veya görevinden ayrılan Başbakan ve bakanlar hakkında Bakanlar Kurulu'nun genel siyaseti veya Bakanlıkların görevleriyle ilgili olarak yapılan şikâyet ve ihbarların, ancak Anayasa'nın 100'üncü ve Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüğü'nün 107'nci maddelerine göre işleme tâbi tutulacağı, ...” hükmüne yer verilmiştir.

2.2. Dosya İncelemesi

İstanbul ve Bakırköy Cumhuriyet Başsavcılıklarının soruşturma konumuzla irtibatlı tüm tahkikat dosyalarının ele alınıp incelenmesinde:

İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığının 2012/120653 soruşturma sayılı dosyanın incelenmesinde; **1 Nolu Klasörün;** ekleriyle birlikte 13 klasör evraktan oluştuğu, ilk klasör içindeki evrakın numaralandırıldığı ve sıra numarasının 1 ile başlayıp 509 ile bittiği, 1 ve 2 numaralı evrakın şüpheliler hakkında tanzim edilen fezlekenin kolluk görevlilerince incelenmesine ilişkin olduğu, 3 numaralı evrakın kollukça hazırlanan soruşturma evrakının C.Başsavcılığına teslim edildiğine dair 20.12.2013 tarihli üst yazı olduğu, 4 ila 509 arasındaki evrakın ise Abdullah Happani, Ahmet Murat Öziş, Cemalettin Happani, Emir Eroğlu, Ercan Sağın, Halil İbrahim Akkaya, Hikmet Tuner, Mohammadsadegh Rastgarshishehgarkhaneh, Muacet Korkmaz, Özgür Özdemir, Rıza SARRAF, Süleyman Aslan, Umut BAYRAKTAR, Yücel Özçil, Barış Güler, Adem Gelgeç, Murat Yılmaz, Mustafa Behçet Kaynar, Onur Kaya, Salih Kaan Çağlayan, Rüşhan Bayar, Fatma Aslan, Hüsamettin Altınbaş, İrfan Işıkgün, Murat Cesurtürk, Turgut Happani, Taha Ahmet Alacacı, Ertuğrul Bozdoğan, Türker Sargın, Emin Hayyam, Can SARRAF, Omid Saediozaman isimli 32 kişi hakkında İstanbul Emniyet Müdürlüğünce tanzim edilen ve toplam 504 sayfadan ibaret fezleke olduğu, 1 nolu

klasöre ek niteliğinde toplam oniki adet klasörlerin içeriğinin tamamen haklarında adli soruşturma yürütülen şüphelilerin iletişimlerinin tespitine dair konuşma (tape) kayıt tutanaklarından oluştuğu, **2 Nolu Klasörün;** İstanbul 18.Sulh Ceza Mahkemesinin 16.12.2013 tarih ve 2013/723 D.İş sayılı el koyma kararı (Elkoyma kararının toplam 29 gerçek ve tüzel kişilere ait her türlü malvarlıklarına el konulmasına ilişkin olduğu) ve benzer şekilde arama ve el koyma kararları, ARE Havacılık A.Ş. vekilinin müvekkili aleyhine verilen el koyma kararının kaldırılması talebini içeren 14.01.2014 tarihli dilekçesi ve yine değişik tarihli aynı mahiyette dilekçeler, ARE Havacılık A.Ş. vekilinin talebinin kabul edilmesine dair İstanbul 29.Sulh Ceza Mahkemesinin 27.01.2014 tarih ve 2014/29 D.İş sayılı kararı, mal varlıklarına el konulan şüpheli vekillerince benzer şekilde itiraz dilekçeleri ve yine bu taleplerin kabulüne veya reddine ilişkin farklı mahkemelerce verilmiş kararlar, Duru Döviz ve Kıymetli Madenler Tic. A.Ş. nin malvarlığı hakkında verilen el koyma kararının re'sen kaldırılmasına dair 08.05.2014 tarihli İstanbul C.Başsavcılığınca verilen karar, Barış Güler, Salih Kaan Çağlayan, Özgür Özdemir, Hikmet Tuner ve Rıza SARRAF'ın tahliyelerine ve haklarında adli kontrol uygulanmasına dair İstanbul 3.Sulh Ceza Mahkemesinin 28.02.2014 tarih ve 2014/1258 D.İş sayılı kararı ile İstanbul 2.Sulh Ceza Hâkimliğinin elkoyma kararına karşı yapılan itirazla ilgili olarak verdiği 03.09.2014 tarih ve 2014/1381 D. İş sayılı kararından oluştuğu ve evraka ek numarası verilmediği, **3 Nolu Klasörün;** şüphelilerin ifadelerinin CD ortamına aktarıldığına dair tanzim edilen 19.12.2013 tarihli tutanak, şüpheliler Rıza SARRAF, Barış Güler, Süleyman Aslan gibi toplam 14 şüphelinin tutuklanmasına dair İstanbul 25.Sulh Ceza Mahkemesinin tarihsiz ve 2013/130 sorgu sayılı kararı ile tutuklama müzekkereleri, tutuklamaya karşı yapılan itirazların değerlendirilmesine dair mahkeme kararları, Bakırköy Metris 1 Nolu T Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu Müdürlüğünün İstanbul C.Başsavcılığına yazdığı ve Salih Kaan ÇAĞLAYAN'ın tahliye edildiğine ilişkin 03.03.2014 tarihli müzekkereden oluştuğu ve evraka ek numarası verilmediği, **4 Nolu Klasörün;** 133 sıra numarası ile başlayıp 464 ile bittiği, ayrıca klasörün en üstünde bulunan 2 sayfadan ibaret evrakın üzerinde 4 ve 5 sıra numarasının yazılı olduğu, İstanbul Emniyet Müdürlüğünün İstanbul C.Başsavcılığına hitaben yazdığı ve Rıza SARRAF isimli şüphelinin teknik araçlar ile izlenmesi için Savcılıkça verilen kararın Mahkemece onanması talebine ilişkin 04.10.2012 tarih ve 2012.1958 sayılı müzekkere, CMK'nın 135 ve 140.

maddelerinde öngörülen iletişimin tespiti ve teknik araçlarla izleme taleplerine dair kolluk müzekkereleri, Savcılıkça yazılan müzekkerelerle talep edilen hususlara ilişkin Mahkeme kararları, 5 sıra numarası ile belirtilen İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığının İstanbul 32.Sulh Ceza Mahkemesine hitaben yazdığı ve bir kısım şüphelinin teknik araçlarla izlenmesine karar verilmesine ilişkin 03.09.2013 tarihli müzekkereden oluştuğu, **5 Nolu Klasörün;** sıra numarasının 1 ile başladığı fakat verilen sıra numaralarının bazı yerlerde birbirini takip etmediği ve İstanbul C.Başsavcılığının İstanbul 32.Sulh Ceza Mahkemesine hitaben yazdığı ve bazı şahısların iletişimlerinin tespit edilmesine karar verilmesine ilişkin 03.09.2013 tarihli müzekkere, benzer mahiyette fakat farklı kişilere ilişkin müzekkere, 48 sıra numarası ile başlayıp 103 ile son bulan bölümde Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Şube Müdürlüğüne tanzim edilmiş “Happani Grubu Değerlendirme Raporu” başlıklı ve 03.06.2011 tarihli yazı, bazı şüphelilerle ilgili (Bakanlarla ilgili olmayan) suç ihbarları ile ilgili büro amirliklerince hazırlanmış değerlendirme raporları, iletişimin tespitine ve teknik izlemeye ilişkin farklı tarihlerde farklı mahkemelerce verilmiş kararlar ve bu kararlar sonucunda polis memurlarınca tanzim edilmiş raporlar ve imha tutanakları, 511 sıra numarası ile belirtilen İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığının Telekomünikasyon İletişim Başkanlığına hitaben yazdığı ve bazı şüphelilere ait cep telefonlarına ait iletişim bilgilerinin gönderilmesine ilişkin 10.12.2013 tarihli müzekkereden oluştuğu, **6 Nolu Klasörün;** 322 sıra numarası ile başlayıp 502 ile son bulduğu, evrak sıra numaralarının bazı yerlerde birbirini takip etmediği, ilk evrakın İstanbul C.Başsavcılığının İstanbul 17.Sulh Ceza Mahkemesine hitaben yazdığı Ercan Sağın isimli şahsın iletişiminin tespitine dair kararın ikinci kez uzatılmasına ilişkin 16.01.2013 tarihli müzekkeresinden ibaret olduğu, yine farklı kişilerin iletişimlerinin tespit edilmesine veya teknik araçlarla izlenmesine dair savcılık talepleri ile bu taleplerin karşılanmasına ilişkin değişik mahkemelerce verilmiş kararlarla devam ettiği ve bazı kişilerin iletişimlerinin 1 ay süre ile dinlenmesine dair İstanbul 9.Sulh Ceza Mahkemesinin 10.12.2013 tarih ve 2013/664 D.İş sayılı kararı ile sona erdiği, **7 Nolu Klasörün;** numaralandırılmadığı, ilk evrakın İstanbul C.Başsavcılığının İstanbul 22.Sulh Ceza Mahkemesine hitaben yazdığı soruşturma evrakının mahkemeye gönderildiğine dair 21.02.2014 tarihli müzekkere ile başladığı, takip eden evrakın değişik kurumlara ve savcılıklara yazılan müzekkerelerden ve tutuklu şüpheli vekillerince tanzim edilmiş itiraz dilekçelerinden oluştuğu, İstanbul

Emniyet Müdürlüğünün İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığına hitaben yazdığı 21.04.2014 tarihli bilgilendirme müzekkeresi ile son bulduğu, **8 Nolu Klasörün;** numaralandırılmadığı, ilk evrakın iletişimin tespiti sonucu elde edilen bilgilerin DVD ve Harddisk ortamına aktarılarak savcılığa teslim edildiğine ilişkin 22.10.2013 tarihli tutanak olduğu, takip eden evrakın farklı kurumlarca başsavcılığa hitaben yazılan müzekkerelerden ve farklı şüpheli vekillerince tanzim edilen farklı mahiyetteki talep dilekçelerinden ibaret olduğu, İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığının Beykoz Cumhuriyet Başsavcılığına hitaben yazdığı 28.04.2014 tarihli bilgilendirme yazısı ile sonlandığı, **9 Nolu Klasörün;** numaralandırılmadığı, İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığının İstanbul Emniyet Müdürlüğüne hitaben yazdığı ve bilgi isteme mahiyetindeki 25.10.2013 tarihli müzekkere ile başladığı, takip eden evrakın benzer mahiyette bilgi talebi içerir müzekkerelerden ibaret olduğu, evrak arasında Barış Güler ile ilgili Adli Tıp Grafoloji Uzmanı Dr. Cüneyt Atasoy tarafından tanzim edilmiş 20.01.2014 tarihli ve 3 sayfadan ibaret bilirkişi raporunun bulunduğu, mevcut tape tutanakları ile tape kayıtlarının birbiri ile uyumlu olup olmadığına ve tape kayıtlarına herhangi bir ekleme yapıp yapılmadığına ilişkin Adli Tıp Kurumu Başkanlığı Fizik İhtisas Dairesince tanzim edilmiş 10 sayfadan ibaret 29.04.2014 tarihli bilirkişi raporu ile son bulduğu (**Bu rapordan bir suret alınmıştır**), **10 Nolu Klasörün;** sıra numarasının 1 ile başlayıp 575 ile bittiği fakat 324 sıra numarası ile 506 sıra numarası arasında herhangi bir evrakın bulunmadığı, klasörün genel itibarı ile şüpheli ifade tutanakları ile bilgi edinme tutanaklarından ibaret olduğu, 17.12.2013, 18.12.2013, 19.12.2013 ve 31.12.2013 Tarihlerinde Murat Yılmaz, Murat Cesurtürk, İrfan Işıkgün, Hüsamettin Altınbaş, Halil İbrahim Akkaya, Fatma Aslan, Ertuğrul Bozdağ, Ercan Sağın, Cemalettin Happani, Adem Gelgeç, Taha Ahmet Alacacı, Yücel Özçil, Türker Sargın, Turgut Happani, Mehmet Hakan Atilla, Cengiz Kumartaşlıoğlu, Ebru Gündeş SARRAF ve Abdullah Happani'nin Şüpheli sıfatıyla ifadelerinin alındığı, 31.12.2013, 02.01.2014 tarihlerinde ise Aykut Menetlioğlu, Erhan Başyurt, Kamil Maman ve Yakup Kocaman'ın bilgi edinme şeklinde ifadelerine başvurulduğu (**Şüpheli olarak ifadesi alınanların yasal haklarının hatırlatıldığı, fakat bilgi edinme tutanaklarında ifadesi yer alan şahıslara tanık sıfatıyla dinlenmedikleri için yasal haklarının hatırlanmadığı**), **11 Nolu Klasörün;** sıra numarasının 1 ile başlayıp 376 ile bittiği, klasörün genel itibarı ile şüpheli ifade tutanakları ile bilgi edinme tutanaklarından ibaret olduğu, 19.12.2013

tarihinde Rıza SARRAF'ın şüpheli sıfatıyla ifadesinin alındığı (250-376), 17.12.2013, 18.12.2013, 19.12.2013 tarihlerinde ise Cemal Demir, Salih Gürsel Uluç, Yusuf Tutuş, Erol Akdemir ve Orhan İnce'nin bilgi edinme şeklinde ifadelerine başvurulduğu **(Şüpheli olarak ifadesi alınanların yasal haklarının hatırlatıldığı, fakat bilgi edinme tutanaklarında ifadesi yer alan şahıslara tanık sıfatıyla dinlenmedikleri için yasal haklarının hatırlanmadığı)**, ayrıca evrakın 54 sıra numarası ile başlayıp 249 sıra numarası ile biten bölümünde "Rıza SARRAF isimli şüphelinin susma hakkını kullanmasından dolayı sorulamayan sorular" başlıklı yazılar bulunduğu, **12 Nolu Klasörün;** sıra numarasının 1 ile başlayıp 505 ile bittiği, 16.12.2013, 18.12.2013, 19.12.2013, 20.12.2013 tarihlerinde Umut BAYRAKTAR, Süleyman ASLAN, Salih Kaan ÇAĞLAYAN, Rüçhan BAYAR, Öznur ÖZDEMİR, Onur KAYA, Muacet KORKMAZ, Mohammadsadegh Rastgar (SADIK), Hikmet TUNER, Emir EROĞLU, Barış GÜLER ve Ahmet Murat ÖZİŞ'in şüpheli sıfatıyla ifadelerinin alındığı, **13 Nolu Klasörün;** numaralandırılmadığı, polis memurlarınca tanzim edilmiş 13.01.2014 tarihli bir tutanakla başladığı, evrak arasında ifadesi alınan bazı şüphelilerin genel adli muayene raporlarının bulunduğu, bunun dışında klasörün genel itibarı ile şüpheli ifade tutanakları ile bilgi edinme tutanaklarından ibaret olduğu, 13.01.2014 tarihinde Selvet Kaplan, Yasin Ata Ve İsmail Karaarslan'ın şüpheli sıfatıyla ifadelerinin alındığı, 07.01.2014, 08.01.2014, 14.01.2014 tarihlerinde ise Erhan Paycı, Teoman Coşkun Dudak, Cengiz Başkaya ve Regaip Akol'un bilgi edinme şeklinde ifadelerine başvurulduğu **(Şüpheli olarak ifadesi alınanların yasal haklarının hatırlatıldığı, fakat bilgi edinme tutanaklarında ifadesi yer alan şahıslara tanık sıfatıyla dinlenmedikleri için yasal haklarının hatırlanmadığı)**, klasörün İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nün İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı'na yazdığı ve bir kısım şüphelilere ait el konulan eşyanın yazı ekinde gönderildiğine ilişkin 14.01.2014 tarihli müzekkere ile son bulduğu, **14 Nolu Klasörün;** sıra numarasının 1 ile başlayıp 323 ile bittiği, CMK'nın 153.2 ve 153.3 maddeleri gereğince soruşturma evrakının incelenmesinin ve soruşturma evrakından örnek alınmasının yasaklanmasına dair İstanbul 5.Sulh Ceza Mahkemesinin 17.09.2012 tarih ve 2012.562 D.İş sayılı kararı olduğu, takip eden evrakın değişik mahkemelerce verilmiş ve farklı şüpheliler ile alakalı iletişimin tespiti ve teknik araçlarla izleme kararları ile iletişimin tespiti ve teknik araçlarla izlemeye ilişkin olarak kolluk görevlilerince tanzim edilmiş raporlarla başladığı, 323 sıra

numarası ile kayıtlı İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığının Telekomünikasyon İletişim Başkanlığına hitaben yazdığı ve soruşturma ile ilgili bilgilerin bir başka kişi ya da kuruma verilmemesi ihtarını içeren 18.12.2013 tarihli yazı ile son bulduğu, **15 Nolu Klasörün**; sıra numarasının 1 ile başlayıp 477 ile bittiği, Mohammadsadegh Rastgar'a ait sürücü belgesi fotokopisi ile başladığı, genel itibarı ile farklı şüphelilerle ilgili olarak kolluk görevlilerince tanzim edilmiş yakalama, üst arama, ev arama, işyeri arama, el koyma, yakalama tutanakları ile genel adli muayene raporları, sanık karar takip formları, sanık hakları formları, sevk.serbest bırakma tutanakları, haber.bilgi verme tutanakları, imaj alma ve tespit tutanakları, gözaltı takip formları, mühür açma tutanakları, adres tespit tutanakları, salıverme tutanakları, gözaltı süresini uzatma kararından ibaret olduğu, İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığının İstanbul Emniyet Müdürlüğüne hitaben yazdığı ve şüpheli Emin Hayyam'ın işyerinde arama yapılmasına ilişkin 17.12.2013 tarihli yazı ile son bulduğu, **16 Nolu Klasörün**; sıra numarasının 1 ile başlayıp 341 ile bittiği, ilk evrakın şüpheli Rıza SARRAF'a ait mail adresinden elde edilen 1 adet belgenin bilgisayar dökümüne ilişkin olduğu, takip eden evrakın şüpheli Rıza SARRAF ile ilgili mail inceleme tutanağı, Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumunun İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığına gönderdiği iletişimin tespiti dökümlerini içerir CD'ler, farklı mahkemelerce değişik şüpheliler hakkında verilen iletişimin tespiti ve teknik araçlarla izleme kararları, e-posta ihbar formları, Kaçakçılık ve Organize Suçlar Şube Müdürlüğü'nün tanzim ettiği "Happani Grubu Değerlendirme Raporu" başlıklı ve 03.06.2011 tarihli kolluk raporu ile çeşitli kolluk evrakından ibaret olduğu, 282 sıra numarası ile başlayıp 323 sıra numarası ile biten bölümde Maliye Bakanlığı Mali Suçları Araştırma Kurumu Başkanlığının Mehmet Tahir Özsoy isimli Bankalar Yeminli Murakıbına hazırlattığı ve inceleme konusu "ATİK-İŞCEN Rumuzlu Aklama İncelemeleri Hakkında Rapor" olan değerlendirme yazısının yer aldığı, klasörle ilgili olarak tanzim edilmiş dizi pusulası son bulduğu, **17 Nolu Klasörün**; sıra numarasının 1 ile başlayıp 452 ile bittiği, ilk evrakın şüpheli Rıza SARRAF'la ilgili olarak tanzim edilmiş 19.12.2013 tarihli müdafii-şüpheli görüşme tutanağı olduğu, takip eden evrakın benzer mahiyette müdafii-şüpheli görüşme tutanakları ve genel adli muayene raporlarından ibaret olduğu, şüphelilerden Ahmet Murat Öziş'in genel adli muayene raporunun ilk sayfası ile son bulduğu, **18 Nolu Klasörün**; sıra numarasının 1 ile başlayıp 273 ile bittiği, ilk evrakın İstanbul Emniyet

Müdürlüğünün Pegasus Hava Taşımacılığı A.Ş.'ye hitaben yazdığı ve bazı şüphelilerin uçuş bilgilerinin talebine ilişkin olan ...12.2013 tarihli müzekkere olduğu, benzer mahiyette İstanbul Emniyet Müdürlüğünce Türk Hava Yolları A.Ş.'ye ve Onur Air Hava Yolları A.Ş.'ye hitaben yazılmış olan müzekereler, adı geçen hava yolları şirketlerinin cevap mahiyetinde gönderdikleri yazılı belgeler ile CD'ler, İstanbul Emniyet Müdürlüğü ile İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığının (Özellikle şüphelilerin malvarlıklarının tespiti için bankalara olmak üzere) farklı kurumlara yazdıkları bilgi isteme mahiyetindeki müzekereler ile bu müzekerelere cevap mahiyetinde olmak üzere banka ve kurumlarca gönderilen bilgilendirme yazıları ve CD'lerden ibaret olduğu, Maliye Bakanlığı Mali Suçları Araştırma Kurulu Başkanlığının İstanbul Emniyet Müdürlüğüne hitaben gönderdiği ve bazı şüphelilerin malvarlıklarının belirlenmesine yönelik tanzim edilen raporları içerir 1 adet CD'nin ekli olduğu 08.11.2013 tarihli müzekkere ile sona erdiği, **19 Nolu Klasörün**; sıra numarasının 1 ile başlayıp 255 ile bittiği, İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığının Trafik Tescil Şube Müdürlüğüne hitaben yazdığı ve şüpheli Rıza SARRAF'ın adına tescil edilen kara taşıtları ile ilgili tescil işlemleri evrakının talep edilmesine ilişkin olan 17.12.2013 tarihli müzekkere ile başladığı, devamında benzer şekilde İstanbul Emniyet Müdürlüğü ile Trafik Denetleme Şube Müdürlüğüne hitaben yazılan ve şüpheli Rıza SARRAF ile ilgili bilgi talebine ilişkin müzekereler ve bu müzekerelere cevap mahiyetinde olmak üzere İstanbul Emniyet Müdürlüğü ve Trafik Tescil Şube Müdürlüğü tarafından tanzim edilen belgeler ile evrak suretlerinin yer aldığı, klasöre ilişkin dizi pusulası ile son bulunduğu, **20 Nolu Klasörün**; sıra numarasının 1 ile başlayıp 348 ile bittiği, ilk evrakın SGK tarafından tanzim edilen ve Sharam Mohaghegh Oromi isimli şahısla alakalı "1479 Sigortalı Bilgileri" başlıklı belge olduğu, 1-241 arasında Türk Vatandaşlığına istisnai usulle geçmek isteyen ve bu nedenle İçişleri Bakanlığına başvuran Sharam Mohaghegh Oromi, Hossein Zarrab, Momammad Zarrab isimli şahıslarla ilgili olarak İçişleri Bakanlığında mevcut olan ve "Türk Vatandaşlığını İstisnai Olarak Kazanma Başvuru Dosyası" başlıklı dosya ile ekindeki belgelerin bulunduğu, 242-348 arasında İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığının müzekeresine cevap mahiyetinde toplam 19 şirket ile ilgili olarak Türkiye Halk Bankası A.Ş.'nin gönderdiği belgelerin bulunduğu, Türkiye Halk Bankası A.Ş.'nin İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığına hitaben yazdığı ve bazı şirketlerle ilgili bilgi sunma mahiyetindeki 17.12.2013 tarihli yazı ile son bulunduğu, **21 Nolu**

Klasörün; sıra numarasının 1 ile başlayıp 523 ile bittiği, ilk evrakın “OMANYE GOLD MINING LTD” başlıklı belge olduğu, takip eden evrakın Gana'dan Türkiye'ye gelen ve içinde 1,5 ton altın bulunan uçakla ilgili olarak düzenlenmiş belgeler, Gümrük ve Ticaret Bakanlığı Gümrük ve Ticaret Müfettişliği Gümrük ve Ticaret Başmüfettişi Mehmet Eryılmaz tarafından tanzim edilen 18.03.2013 tarihli soruşturma raporu, Gümrük ve Ticaret Bakanlığı AHL Kargo Gümrük Müdürlüğü tarafından “Duru Döviz ve Kıymetli Madenler Tic. A.Ş.” ve “Kont Group ve Kozmetik Sanayi ve Dış Tic. Ltd. Şti.”, “Master Sara Turizm Import Export Sanayi ve Dış Tic. Ltd.Şti.” hakkında tanzim edilen 15.08.2013 tarihli ve 11.450.685,00 TL bedelli “Ek tahakkuk ve veya para cezası kararı”, para cezasına karşı şirket vekillerinin itiraz dilekçeleri, Gümrük ve Ticaret Bakanlığı İstanbul Gümrük ve Ticaret Bölge Müdürlüğü'nün “Para Cezası kararına İtiraza İlişkin Karar” başlıklı ve itirazın reddine ilişkin 15.08.2013 tarihli karardan ibaret olduğu ve dizi pusulası ile son bulduğu, **22 Nolu Klasörün;** sıra numarasının 1 ile başlayıp 66 ile bittiği, 02.09.2013 tarihli “Cell-Harita Görüntüleri”ne ilişkin tanzim edilen tutanağın son sayfası ile başladığı, ayrıca bir kısım şüpheliler hakkında tanzim edilen Fiziki Takip Tarassut ve Görüntü Alma Tutanakları ile bir kısım şüphelilerin yaptıkları telefon görüşmeleri esnasında buldukları yeri tespitte dönük “Cell-Harita Görüntü” tutanakları ile tutanaklardaki görüntüleri içeren CD ve DVD'lerin bulunduğu ve dizi pusulası ile son bulduğu, **23 Nolu Klasörün;** sıra numarasının 1 ile başlayıp 94 ile bittiği, 01.07.2013 tarihli “fiziki takip ve kamera görüntüsü izleme tutanağı”nın son sayfası ile başladığı, devamında bir kısım şüpheliler hakkında tanzim edilen Fiziki Takip Tarassut ve Görüntü Alma Tutanakları ile tutanaklardaki görüntüleri içeren CD ve DVD'lerin yer aldığı ve dizi pusulası ile son bulduğu, **24 Nolu Klasörün;** numaralandırılmadığı, evrakın şüpheli ve tanık ifade tutanakları ile ifade verenlerce dosyaya sunulan bazı belgelerden ibaret olduğu, 07.02.2014, 04.04.2014, 05.05.2014, 21.05.2014 tarihlerinde İstanbul C.Başsavcılığınca Can SARRAF, Emin Hayyam ve Rıza SARRAF'ın şüpheli ve 10.02.2014, 11.02.2014, 05.03.2014, 17.03.2014 tarihlerinde Şeref Dereci, Hakan Aydoğan, Ahmet Aksu, Bekir Yazıcı, Aydın Derin, Hakan Çıplak, Mahmut Topel, Ahmet Şafak, Behçet Yaşar ve Mubariz Gurbanoğlu'nun tanık sıfatıyla ifadelerine başvurulduğu (**Şüpheli ve tanık olarak ifadesi alınanların yasal haklarının hatırlatıldığı**), Tanık Şeref Dereci'nin ifade tutanağının ikinci sayfası ile başlayıp Şüpheli Rıza SARRAF'ın ifadesini içerir 21.05.2014 tarihli ek-sorgulama

tutanağı ile son bulduğu, **25 Nolu Klasörün;** Özlem Adatepe isimli şahsa ait nüfus aile kayıt tablosu örneğiyle başladığı, devamında bazı şahısların başsavcılıkta hazır edileceğine dair tutanaklar, bilgi edinme ifade tutanakları, şüpheli ifade tutanakları ve ifadeleri alınanlarca sunulan belgelerin yer aldığı, 15.01.2014, 16.01.2014, 21.01.2014, 22.01.2014, 23.01.2014 tarihlerinde Metin Cabir, Mehmet Bilici, Nesteren Zarei Deniz, Sabri Berk, Özgür Erker, Süleyman Happani, Mehmet Happani, Emrah Happani, Ceylan Er ve Mehmet Hakan Bayramiç'in şüpheli sıfatıyla ifadesinin alındığı ve 06.01.2014, 13.01.2014, 21.01.2014 tarihlerinde Nedime Hülya Kemahlı, Veysi Uzunkaya, Leven Balkan ve Ömer Bolat'ın bilgi edinme şeklinde ifadelerine başvurulduğu (**Şüpheli olarak ifadesi alınanların yasal haklarının hatırlatıldığı, fakat bilgi edinme tutanaklarında ifadesi yer alan şahıslara tanık sıfatıyla dinlenmedikleri için yasal haklarının hatırlanmadığı**), İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nün İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı'na hitaben yazdığı ve ifade tutanakları ile ekli belgelerin gönderildiğine dair 17.01.2014 tarihli üstyazı ile son bulduğu, **26 Nolu Klasörün;** sıra numarasının 1 ile başlayıp 244 ile bittiği, İstanbul Ticaret Odası'na verilen ve "Master Sara Turizm..." isimli şirket ile ilgili tanzim edilen firma sicil bilgilerinin 2. sayfası ile başladığı, takip eden evrakın Gana'dan Türkiye'ye gelen ve içinde 1,5 ton altın bulunan uçakla ilgili olarak düzenlenmiş belgelerden ibaret olduğu, Gümrük ve Ticaret Bakanlığı, AHL Kargo Gümrük Müdürlüğü'nün Bakırköy Cumhuriyet Başsavcılığı'na hitaben yazdığı ve ULS Havayollarına ait uçaktaki Kargoyla ilgili olarak Gümrük Müdürlüğü'nce düzenlenen evrakın yollandığına dair 22.05.2013 tarihli üst yazı ile son bulduğu, **27 Nolu Klasörün;** "Yatırımcı haciz.tedbir durum raporu-detay" başlıklı ve şüpheli Süleyman ASLAN ile ilgili evrak ile başladığı, takip eden evrakın yine bir kısım şüpheliler ile ilgili "Yatırımcı haciz.tedbir durum raporu-detay" başlıklı belgeler, İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığının başta bankalar olmak üzere bir kısım kurumlara yazdığı müzekkereler ile cevabi olarak bankalar ile diğer kurumların yazdığı yazılar, tutuklu şüphelilerin tutukluluk hallerinin devam etmesine karşı yapılan itiraz dilekçeleri ile bu dilekçelerle ilgili olarak mahkemelerce verilen kararlar ile bir kısım şüpheliler ile tanıkların ifadelerini içerir tutanaklardan ibaret olduğu, 16.01.2014, 26.01.2014, 27.01.2014, 29.01.2014 tarihlerinde Emrah Happani, Mehmet Ali Aşıroğlu, Mustafa Aşıroğlu, Tevfik Usta, Cafer Saran ve Özlem Adatepe şüpheli sıfatıyla ifadelerine başvurulduğu, 27.01.2014, 28.01.2014 tarihlerinde

Hayrettin aycı, Bekir Akbulut'un bilgi edinme Şeklinde ifadelerine başvurulduğu (**Şüpheli olarak ifadesi alınanların yasal haklarının hatırlatıldığı, fakat bilgi edinme tutanaklarında ifadesi yer alan Şahıslara tanık sıfatıyla dinlenmedikleri için yasal haklarının hatırlatılmadığı**), İstanbul Emniyet M¼d¼rl¼Đ¼n¼n İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığına hitaben yazdığı ve Şüpheli Muacet KORKMAZ hakkındaki yurtdışı çıkış yasağının kaldırıldığına dair 10.02.2014 tarihli bilgilendirme yazısı ile son bulduğu, **28 Nolu Klas¼r¼n**; sıra numarasının 1 ile başlayıp 414 ile bittiği ancak klas¼r içinde 29 sayfadan ibaret olmakla birlikte numaralandırılmayan Muacet Korkmaz vekilinin Şüphelinin serbest bırakılması talebini içerir İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığına hitaben yazdığı 17.01.2014 tarihli dilekçe olduğu, klas¼rdeki ilk evrakın Şüpheliler Salih Kaan ağlayan ve Onur Kaya vekilince İstanbul C.Başsavcılığına verdiği ve Şüpheliler hakkında Emniyet M¼d¼rl¼Đ¼nce tanzim edilen sorgu tutanaklarının verilmesi talebini içerir 26.12.2013 tarihli dilekçe olduğu, takip eden evrakın farklı Şüpheli vekillerince verilen ve tutuklamaya itiraz mahiyetinde olan dilekelerden ibaret olduğu, **29 Nolu Klas¼r¼n**; numaralandırılmadığı, "Rasim Bilgehan" ve "H¼seyin B¼rge" isimli Şahısların n¼fus c¼zdan fotokopileri ile başladığı, diğer evrakın Üsk¼p EĞitim ve K¼lt¼r Vakfı (ÜSKEV) T¼rkiye temsilciliği vekili Av. Ömer Faruk Hansu'nun İstanbul N¼beti Sulh Ceza Mahkemesine sunduğu ve Halk Bankası Genel M¼d¼r¼ S¼leyman Aslan'da iken el konulan 1.000.000 EUR paranın vakfa iade edilmesi mahiyetindeki 11.02.2014 havale tarihli dilekçesinden ve bu dilekçeye ekli belgelerden oluştuğu, Av. Ömer Faruk Hansu'nun talebi ile ilgili olarak İstanbul 22.Sulh Ceza Mahkemesinin 04.03.2014 tarih ve 2014/36 D. iş sayılı talebin kabul¼ne dair Kararın ilk sayfası ile son bulduğu, **30 Nolu Klas¼r¼n**; sıra numarasının 1 ile başlayıp 255 ile bittiği, ilk evrakın Şüpheli Barış G¼ler'e ait dijital cihazdan elde edilen imaj diski içinde yer alan dosyaların Eksport isimli klas¼r içine kaydedildiği ve başkaca yedek tutulmadığı konusunda Adli Bilişim B¼ro Amirliğince tanzim edilmiş 02.01.2014 tarihli Eksport tutanağı olduğu, 2 ila 213 arasında diğer Şüphelilerden elde edilen cihazlarla ilgili olarak tanzim edilmiş "İmaj alma ve eksport tutanağı" olduğu, 216 ila 254 arasında Şüphelilerden elde edilen elektronik cihazlar içinde yer alan bilgi ve belgelerin analizi konusunda İstanbul Emniyet M¼d¼rl¼Đ¼ ilgili birimleri ile İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından tanzim edilen belgelerden oluştuğu, son evrakın İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığınca tanzim edilen ve Siber Suçlarla M¼cadele Şube

Müdürlüğünde görevli Adli Bilişim Uzmanı kişilerin kimlik bilgilerinin bildirilmesi konusunda adı geçen birime yazılan müzekkereye zamanında cevap verilmediği konusundaki 09.01.2014 tarihli tutanak olduğu, **31 Nolu Klasörün;** numaralandırılmadığı, evrakın tamamının şüpheli Mehmet Sarı'nın ifadesinin alınmasına ilişkin Ankara Cumhuriyet Başsavcılığınca hazırlanan şüpheli ifade tutanağı ve adı geçen şüpheli tarafından sunulan belgelerden ibaret olduğu (**Şüpheli olarak ifadesi alınan Mehmet Sarı'nın yasal haklarının hatırlatıldığı**), adı geçen şüphelinin ifadesini içerir ifade tutanağının ilk sayfasıyla bittiği, **32 Nolu Klasörün;** sıra numarasının 1 ile başlayıp 262 ile bittiği, evrakın tamamının iletişimin tespiti işlemleri sonucunda elde edilmekle birlikte soruşturmaya ilgisi bulunmayan bilgi ve belgelerin imha edildiği konusunda ilgili C. Savcısı ile kolluk görevlileri tarafından tanzim edilen "imha tutanakları" ndan ibaret olduğu, 0 530 323 46 30 numaralı telefonla ilgili olarak tanzim edilen 22.12.2013 tarihli imha tutanağı ile son bulduğu, **33 Nolu Klasörün;** numaralandırılmadığı, evrakın tamamının ULS Havayollarına ait kargo uçağıyla Gana'dan Atatürk Havayollarına getirilen 1,5 ton altınla ilgili olarak Gümrük ve Ticaret Başmüfettişi Şener Çelepçıkay tarafından tanzim edilen ve 755 sayfalık eki olan 165 sayfadan ibaret 18.12.2013 tarihli bilirkişi raporundan ibaret olduğu, bahsi geçen bilirkişi raporunun İstanbul C.Başsavcılığına teslim edildiğine dair tanzim edilen 18.12.2013 tarihli tutanak ile son bulduğu, **34 Nolu Klasörün;** tamamının 33 numaralı klasörde bahsedilen 18.12.2013 tarihli bilirkişi raporunun devamı niteliğindeki evraktan ibaret olduğu ve numaralandırılmadığı, **35 Nolu Klasörün;** Türkiye Halk Bankası Teftiş Kurulu Başkanlığından Başmüfettiş Mustafa Haluk İnceer kıdemli Müfettiş Hakan Sarıtaş, kıdemli Müfettiş Eren Yılmaz ve Müfettiş Mustafa Ermiş tarafından düzenlenen 22.01.2014 tarih ve İ14006 kodlu 26 sayfadan ibaret inceleme raporu ve rapora ekli ilişik 1/1 – ilişik 39/10 arası evrakın bulunduğu, rapor ve eklerinin Türkiye Halk Bankası A.Ş. Dış İşlemler Operasyonları Daire Başkanlığınca aracılık edilen İran ilintili dış ticaret işlemleri ve Royal Grubuna kullandırılan krediler ile ilgili olarak yapılan incelemelerden ibaret olduğu, **36 Nolu Klasörün;** 35 nolu klasörde bahsi geçen inceleme raporuna ek olan ilişik 40/1 – ilişik 105/6 arası evrakın bulunduğu, **37 Nolu Klasörün;** İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı'nın talebi üzerine Mali Suçları Araştırma Kurulu Başkanlığı tarafından hazırlanan EK-1 de yer alan 11.07.2013 tarih ve 2013/GA-2 sayılı 55 sayfadan ibaret Rıza SARRAF'ın ortağı olduğu şirketler vasıtasıyla

Türkiye'de yürüttüğü ticari faaliyetlerin genel analizine ilişkin rapor, EK-2'de yer alan 15.02.2012 tarih ve VM-B-394-2012-İNC.01 sayılı 91 sayfadan ibaret Happani ailesi mensupları, Murkan Kaya ve Mehmet Murat Çam, Ertuğrul Bozdoğan'ın faaliyetlerinin 5549 sayılı Suç Gelirlerinin Aklanmasının Önlenmesi Hakkında Kanun ile TCK'nın 282. maddesi kapsamında incelenmesi ve araştırılmasına ilişkin rapor, EK-3'de yer alan 11.06.2012 tarihinde Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Şube Müdürlüğü'ne gönderilmiş olan 15 sayfadan ibaret bilgi notu, EK-4'te yer alan 29.06.2011 tarihinde Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Şube Müdürlüğü'ne gönderilmiş olan 87 sayfadan ibaret bilgi notu, EK-5'te yer alan 19.04.2011 tarihinde Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Şube Müdürlüğü'ne gönderilmiş olan 19 sayfadan ibaret bilgi notu ve ekleri ile EK-6'da incelemeye konu şahıs ve şirketlerin güncel mükellefiyet bilgilerinden oluştuğu, **38 Nolu Klasörün;** 109 sayfadan ibaret Türkiye Halk Bankası Anonim Şirketi'nin 31 Aralık 2013 tarihi itibarıyla hazırlanan konsolide olmayan bilançosu ile hesap dönemine ait konsolide olmayan gelir tablosu, nakit akış tablosu, özkaynak değişim tablosu ve önemli muhasebe politikaları ile diğer açıklayıcı notların bir özetlendiği bağımsız denetim raporundan ibaret olduğu, **39 Nolu Klasörün;** Rıza Zarraf'ın Türkiye Halk Bankası A.Ş. nezdinde yapmış olduğu para transfer işlemleri ile hesap hareketlerinin soruşturmaya konu eylemler açısından anlamlandırılması ve 5411 sayılı Bankacılık Kanunu karşısındaki durumu hakkında 28.01.2014 tarih R-1 Sayılı 60 sayfadan ibaret rapor ile eklerinden ibaret olduğu, **40 Nolu Klasörün;** 05.02.2014 tarihinden itibaren bilirkişi görevlendirme yazıları, tedbir taleplerine ilişkin mahkeme kararları, mal varlığı değerlerine el konulması kararının kaldırılmasına istinaden ilgili kurumlara yazılan müzekkereler, avukat dilekçeleri, ilgili kurumlardan gelen müzekkere cevapları, şüphelilerin tahliyesine dair karar ve müzekkereler ile el konulan belgelerle ilgili teslim - teslim tutanaklarından ibaret olduğu, **41 Nolu Klasörün;** tutuklama kararlarının kaldırılmasına ilişkin müdafii dilekçeleri, şüpheliler Ceylan Er, Süleyman Happani, Mehmet Happani'nin talimat yolu ile alınan ifade tutanakları, teslim – teslim tutanakları, emanet makbuzları ile Süleyman Aslan müdafii Av. Ersan Şen'in 28 sayfadan ibaret savunma dilekçesinden ibaret olduğu, **42 Nolu Klasörün;** tapu kayıtları, tedbir kararları için bankalardan gelen yazılardan oluştuğu, **43 Nolu Klasörün;** Maliye Bakanlığı Vergi Denetim Kurulu Başkanlığının 04.12.2012 sayılı yazısı ile Ertuğrul Bozdoğan hakkında düzenlenen "Vergi Suç Raporu" ve ekleri ile

Atlas Jet Havacılık A.Ş.'nin Murat YILMAZ, Umut BAYRAKTAR, Ahmet Murat ÖZİŞ, Omit SAYİDZAMAN, Muhammed Sadek RASGARHISHEHG, Barış GÜLER ile ilgili seyahat dökümleri, Türk Hava Yollarının aynı şahıslara ilişkin seyahat dökümleri, İstanbul Ticaret Müdürlüğünün 26.12.2013 tarih ve 180507 sayılı Cemalettin HAPPANİ, Fatma ASLAN, Muhammad ZARRAB'ın ticaret faaliyetlerine ilişkin evrakı ve banka cevabi yazılarından oluştuğu, **44 Nolu Klasörün;** HSBC Bankasından gönderilen şüphelilerin hesap hareketlerinin bulunduğu evrak ve eklerinden oluştuğu, **45 Nolu Klasörün;** Arap Türk Bankası Anonim Şirketi Genel Müdürlüğünden alınan şüphelilere ait firmaların hesap hareketlerinin yer aldığı kayıtlardan ibaret olduğu, **46 Nolu Klasörün;** Arap Türk Bankası Anonim Şirketi Genel Müdürlüğünden alınan Deniz International Trade firmasının hesap hareketlerinin yer aldığı kayıtlardan ibaret olduğu, **47 Nolu Klasörün;** şüphelilerin de yer aldığı 55 kişinin yurtdışına giriş – çıkışlarına ilişkin kayıtlar, 26.07.2013 tarihli 87 nolu isimsiz elektronik ihbar, ihbar üzerine başlatılan şüpheliler Adem GELGEÇ, Ertuğrul BOZDOĞAN, Turgut HAPPANİ, Kadir HAPPANİ, Süleyman HAPPANİ, Mustafa AŞİROĞLU, Vidadi BADALOV hakkında İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığının 2013/108926 soruşturma ve 2013/505 karar no'lu görevsizlik kararı, bu karar üzerine İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığının Kaçakçılık Toplumsal Olaylar ve Örgütlü Suçlar Bürosunun 2014/28249 sayılı soruşturması ile 2014/1199 nolu dosyanın eski kayıt olan 2012.120653 soruşturma numaralı evrak ile birleştirilmesi kararından oluştuğu, **48 Nolu Klasörün;** İstanbul Gümrük ve Ticaret Bölge Müdürlüğü AHL yolcu salonu Gümrük Müdürlüğünün 02.12.2013 tarih ve 6511 sayılı yazıları ile Ercan Işık, Mehmet Aslan, Bayram Zühtü Kütahya, Monochehr Bulbulian adlı şahısların 2010-2011-2012 yıllarını kapsayan nakit beyan formlarından oluştuğu, **49 Nolu Klasörün;** Bank Mellat Türkiye Bankasının 30.09.2013 tarih ve 3929 sayılı yazıları ile Elmas Kıymetli Madenler Sanayi ve Dış Ticaret Ltd. Şti. Denizde Kıymetli Madenler Sanayi ve Dış Ticaret Ltd. Şti., Kapital Kıymetli Madenler Sanayi ve Dış Ticaret Ltd. Şti., Cihan Kıymetli Madenler Sanayi ve Dış Ticaret Ltd. Şti., İnci Kıymetli Madenler Sanayi ve Dış Ticaret Ltd. Şti.ye ait hesap ekstreleri ve işlem dekontlarından oluştuğu, **50-70 NUMARALILAR ARASI 20 ADET KLASÖRDE:** Rıza SARRAF, Abdullah HAPPANİ, Turgut HAPPANİ, Barış GÜLER, Özgür Özdemir, Muhammedsadegh Rastgar, Süleyman ASLAN, Ahmet Murat ÖZİŞ, Umut BAYRAKTAR, Muacet KORKMAZ, İrfan IŞIKGÜN,

Hikmet TUNER, Hüsamettin ALTINBAŞ, Murat CESURTÜRK, Muhammed ZARRAB, Emin HAYYAM, Emir EROĞLU, Süleyman-Fatma ASLAN isimli şahısların işyerleri ve ikametgahlarından ele geçirilen sabit ve harici diskler, masa üstü bilgisayarlar, dizüstü bilgisayarlar, tablet PC'ler, cep telefonları, sim kartlar, flaş bellekler, hafıza kartları, CD/DVD'ler içersinde yer alan dijital bilgi ve belgelere ilişkin inceleme raporlarının bulunduğu görülmüştür.

İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı Terör ve Örgütlü Suçlar Soruşturma Bürosunca yürütülen 2012/120653 numaralı soruşturma neticesinde; şüphelilerden Süleyman Aslan'ın 2860 sayılı Yardım Toplama Kanununun 29/3. maddesine muhalefet niteliğindeki eylemi yönünden evrakın tefrikiyle işlem yapılmak üzere İstanbul Valiliğine gönderildiği, **'Suçtan Kaynaklanan Malvarlığı Değerlerini Aklama, 5607 sayılı Yasaya Muhalefet, Resmi Belgede Sahtecilik, Suç İşlemek Amacıyla Örgüt Kurma, Rüşvet Almak ve Vermek'** suçlarından şüpheli Abdullah Happani, **'Suç İşlemek Amacıyla Örgüt Kurma, Rüşvet Almak ve Vermek'** suçlarından şüpheli Adem Karahan, **'Suç İşlemek Amacıyla Örgüt Kurma, Rüşvet Almak ve Vermek'** suçlarından şüpheli Ahmet Murat Öziş, **'Suç İşlemek Amacıyla Örgüt Kurma, Rüşvet Almak ve Vermek'** suçlarından şüpheli Barış Güler, **'Suç İşlemek Amacıyla Örgüt Kurma, Rüşvet Almak ve Vermek'** suçlarından şüpheli Cafer Saran, **'Suçtan Kaynaklanan Malvarlığı Değerlerini Aklama, Suç İşlemek Amacıyla Örgüt Kurma'** suçlarından şüpheli Can SARRAF, **'Suç İşlemek Amacıyla Örgüt Kurma, Rüşvet Almak ve Vermek'** suçlarından şüpheli Cemalettin Happani, **'Rüşvet Almak ve Vermek'** suçlarından şüpheli Cemalettin Kumartaşlıoğlu, **'Rüşvet Almak ve Vermek'** suçlarından şüpheli Ceylan Er, **'Rüşvet Almak ve Vermek'** suçlarından şüpheli Ebru Gündeş SARRAF, **'Suçtan Kaynaklanan Malvarlığı Değerlerini Aklama, 5607 sayılı Yasaya Muhalefet, Suç İşlemek Amacıyla Örgüt Kurma, Rüşvet Almak ve Vermek'** suçlarından şüpheli Emin Hayyam, **'Suçtan Kaynaklanan Malvarlığı Değerlerini Aklama, 5607 sayılı Yasaya Muhalefet, Suç İşlemek Amacıyla Kurulan Örgüte Üye Olma, Rüşvet Almak ve Vermek'** suçlarından şüpheli Emir Eroğlu, **'Rüşvet Almak ve Vermek'** suçlarından şüpheli Emrah Happani, **'Suç İşlemek Amacıyla Örgüt Kurma, Rüşvet Almak ve Vermek'** suçlarından şüpheli Ercan Sağın, **'Suçtan Kaynaklanan Malvarlığı Değerlerini**

Aklama, Suç İşlemek Amacıyla Örgüt Kurma suçlarından şüpheli Ertuğrul Bozdoğan, **'Rüşvet Almak ve Vermek'** suçlarından şüpheli Fatma Aslan, **'Suç İşlemek Amacıyla Örgüt Kurma, Rüşvet Almak ve Vermek'** suçlarından şüpheli Halil İbrahim Akkaya, **'Suç İşlemek Amacıyla Kurulan Örgüte Üye Olma, Rüşvet Almak ve Vermek'** suçlarından şüpheli Hikmet Tuner, **'Suçtan Kaynaklanan Malvarlığı Değerlerini Aklama, Suç İşlemek Amacıyla Örgüt Kurma'** suçlarından şüpheli Hüsamettin Altınbaş, **'Suç İşlemek Amacıyla Örgüt Kurma, Rüşvet Almak ve Vermek'** suçlarından şüpheli İrfan Işıkgün, **'Suç İşlemek Amacıyla Örgüt Kurma, Rüşvet Almak ve Vermek'** suçlarından şüpheli İsmail Karaarslan, **'Rüşvet Almak ve Vermek'** suçlarından şüpheli Mehmet Happani, **'Suç İşlemek Amacıyla Örgüt Kurma, Rüşvet Almak ve Vermek'** suçlarından şüpheli Mehmet Bilici, **'Suç İşlemek Amacıyla Örgüt Kurma, Rüşvet Almak ve Vermek'** suçlarından şüpheli Mehmet Ali Aşıroğlu, **'Rüşvet Almak ve Vermek'** suçlarından şüpheli Mehmet Hakan Atilla, **'Suç İşlemek Amacıyla Örgüt Kurma, Rüşvet Almak ve Vermek'** suçlarından şüpheli Mehmet Hakan Bayramiç, **'Suç İşlemek Amacıyla Örgüt Kurma, Rüşvet Almak ve Vermek'** suçlarından şüpheli Mehmet Şenol Çağlayan, **'Suç İşlemek Amacıyla Örgüt Kurma, Rüşvet Almak ve Vermek'** suçlarından şüpheli Metin Cabir, **'Suç İşlemek Amacıyla Örgüt Kurma, Rüşvet Almak ve Vermek'** suçlarından şüpheli Mohammadsadegh Rastgar Shishehgarkhaneh, **'Suçtan Kaynaklanan Malvarlığı Değerlerini Aklama, 5607 sayılı Yasaya Muhalefet, Resmi Belgede Sahtecilik, Rüşvet Almak ve Vermek, Suç İşlemek Amacıyla Kurulan Örgüte Üye Olma'** suçlarından şüpheli Muacet Korkmaz, **'Suç İşlemek Amacıyla Örgüt Kurma, Rüşvet Almak ve Vermek'** suçlarından şüpheli Murat Cesurtürk, **'Suç İşlemek Amacıyla Örgüt Kurma, Rüşvet Almak ve Vermek'** suçlarından şüpheli Murat Yılmaz, **'Suç İşlemek Amacıyla Örgüt Kurma, Rüşvet Almak ve Vermek'** suçlarından şüpheli Mustafa Aşıroğlu, **'Suç İşlemek Amacıyla Örgüt Kurma, Rüşvet Almak ve Vermek'** suçlarından şüpheli Mustafa Behcet Kaynar, **'Suç İşlemek Amacıyla Örgüt Kurma, Rüşvet Almak ve Vermek'** suçlarından şüpheli Neseteren Zeraî Deniz, **'Rüşvet Almak ve Vermek, Suç İşlemek Amacıyla Kurulan Örgüte Üye Olma'** suçlarından şüpheli Onur Kaya, **'Rüşvet Almak ve Vermek, Suç İşlemek Amacıyla Kurulan Örgüte Üye Olma'** suçlarından şüpheli Özgür Özdemir, **'Suç İşlemek Amacıyla Örgüt Kurma, Rüşvet Almak ve Vermek'** suçlarından şüpheli Özgür Erker, **'Bir**

Kimseyi Fuhuşa Teşvik Etmek veya Yaptırmak veya Aracılık Etmek veya Yer Temin Etmek' suçlarından şüpheli Özlem Adatepe, **'Suçtan Kaynaklanan Malvarlığı Değerlerini Aklama, 5607 sayılı Yasaya Muhalefet, Bir Kimseyi Fuhuşa Teşvik Etmek veya Yaptırmak veya Aracılık Etmek veya Yer Temin Etmek, Resmi Belgede Sahtecilik, Suç İşlemek Amacıyla Örgüt Kurma, Rüşvet Almak ve Vermek**' suçlarından şüpheli Rıza SARRAF, **'Suçtan Kaynaklanan Malvarlığı Değerlerini Aklama, 5607 sayılı Yasaya Muhalefet, Resmi Belgede Sahtecilik, Suç İşlemek Amacıyla Örgüt Kurma, Rüşvet Almak ve Vermek**' suçlarından şüpheli Rüçhan Bayar, **'Suç İşlemek Amacıyla Örgüt Kurma, Rüşvet Almak ve Vermek**' suçlarından şüpheli Sabri Berk, **'Rüşvet Almak ve Vermek**' suçlarından şüpheli Salih Barış Kıranta, **'Suç İşlemek Amacıyla Örgüt Kurma, Rüşvet Almak ve Vermek**' suçlarından şüpheli Salih Kaan Çağlayan, **Resmi Belgede Sahtecilik, Suç İşlemek Amacıyla Örgüt Kurma, Rüşvet Almak ve Vermek**' suçlarından şüpheli Süleyman Aslan, **'Rüşvet Almak ve Vermek**' suçlarından şüpheli Süleyman Happani, **'5607 sayılı Yasaya Muhalefet**' suçundan şüpheli Taha Ahmet Alacacı, **'5607 sayılı Yasaya Muhalefet**' suçundan şüpheli Tefvik Usta, **'Suç İşlemek Amacıyla Örgüt Kurma, Rüşvet Almak ve Vermek**' suçlarından şüpheli Turgut Happani, **'Suç İşlemek Amacıyla Örgüt Kurma, Rüşvet Almak ve Vermek**' suçlarından şüpheli Türker Sargın, **'Rüşvet Almak ve Vermek, Suç İşlemek Amacıyla Kurulan Örgüte Üye Olma**' suçlarından şüpheli Umut BAYRAKTAR, **'Suç İşlemek Amacıyla Örgüt Kurma, Rüşvet Almak ve Vermek**' suçlarından şüpheli Yasin Ata, **'Suç İşlemek Amacıyla Örgüt Kurma, Rüşvet Almak ve Vermek**' suçlarından şüpheli Yücel Özçil hakkında 16.10.2014 tarih ve 2014/69582 sayılı 'Kovuşturmaya Yer Olmadığına Dair Karar' verildiği ve itiraz üzerine İstanbul 6.Sulh Ceza Mahkemesince ele alınan sözkonusu karar hukuka uygun bulunarak vaki itirazların reddiyle 15.12.2014 tarih ve 2014/3162 sayılı kararıyla kesinleşmiştir.

07.05.2010 tarihinde İstanbul Emniyet Müdürlüğü Muhabere Elektronik Şube Müdürlüğüne elektronik ortamda olmak üzere;

"Mrb size bu ihbarı verirken çok vijdanım rahat Rıza Zarrap adlı şahıs yani Ebru Gündeş'in kocası İranlı bi genç babası Dubai'de kendi burda yurt dışından İstanbul'a

her gün milyonlarca doları Türkiye'ye sokuyorlar ve bu işi İstanbul Beyazıt Kapalı Çarşı'da Durak Döviz adı verilen şirkette farklı kişileri kullanarak yapıyorlar Kapalı Çarşı'da çok bunun gibi isimlerini ilerleyen zamanda vereceğim kişilerde var ama öncelikle bunu çökertin arkasından çok kişi vereceğim size kimliği saklarsanız sevinirim artı Rıza Zarrab'ın diğer yaptığı kanunsuz iş esas iş bahçeli evlerde bulunan metroporttaki şirketinde bir kumar sitesinin kazanan müşterilerinin paralarını farklı kişilerin hesaplarını kullanarak sahpilerine ulaştırıyo yani kısacası Rıza Zarrab yani Ebru Gündeş'in kocası şeyh oğlu falan değil bi numaralı karaparacıdır saygılarımla daha sonra size bu olayda farklı isimlerde vereceğim saygılar devletime güveniyorum.”

İstanbul Emniyet Müdürlüğüne başlıklı 18.07.2012 tarihli bila isimsiz faks ihbarında;

“Sayın yetkililer size birkaç ay önce bir ihbarda bulunmuştum. Arabacı Döviz ve Sapan Döviz büroları İran ve kuzey Irak üzerinden getirdikleri paraları aklıyor. Bu kişiler terör ve uyuşturucu mafyaları ile bağlantılıdırlar demiştim. Ancak bu kişilerin asıl piri ve bütün irtibatları sağlayan Rıza SARRAF ve Abdullah Happani'dir. Kilisli Happanilerin sahibi oldukları Royal Denizcilik, Safir Altın, Hicran Kuyumculuk, Atanur Kuyumculuk, Taha Kıymetli Madenler, Mümtaz Kuyumculuk, Dimet Kuyumculuk isimli firmalar isimli firmalar ile İran'a, Arabistan'a ve Irak'a altın ihracatı yapıyor gibi gösterip yıllardır uyuşturucu ve kaçakçılık çetelerine paralarını döndürüyorlar. Durak Döviz, Atlas Döviz ve Malan Döviz'i de bu işlerinde kullanmaktadır. Rıza SARRAF 0 532 202 66 66 ve 0 533 350 00 00 nolu telefonları, Abdullah Happani'de 0 530 310 74 45 numarayı kullanır. Bu Rıza şarkıcı Ebru Gündeş'in kocasıdır, Haberlerde karısına milyon dolarlık yat, kat, pırlanta aldı diye haberler çıkıyor. Nerden geliyor bu para. Kaynağı nedir. İşte kaynağı uyuşturucu ve kaçakçı parasıdır. Bütün dövizcileri organize ediyor. Benim ülkemde krallar gibi yaşıyor. Ben vatanını ve milletini seven biri olarak gururuma dokunuyor hazmedemiyorum bunları. Bunlarla ortak çalışanlar İran bağlantılı Taha Kıymetli Madenler sahibi Nesteren Deniz 0 532 364 21 99, Arabistan bağlantılı Atanur Kuyumculuk sahibi Taha Ahmet Alacacı 0 532 291 37 49, İranlı Babak Behravesht Alamdari 0 507 766 50 79, ünlü kara paracı İranlı Cafer Elnaki Koçheh Bagh 0 533 422

71 78, Royal Denizcilik ortakları Abdurrahman Nenem 0 532 214 42 64, Rıza SARRAF ın şoförü Turgut Happani 0 530 874 04 04 ve İranlı Muhammed Zarrab 0 533 253 10 15 ve 0 532 315 35 84, Cemalettin Happani 0 530 760 36 21, Abdurrahman İşçen 0 533 356 93 63 ve Pötürgeli Türger Sargın 0 536 347 84 92 numaraları kullanırlar. Size sadece Turgut Happani'yi anlatsam yeter kara para aklamada. Bu şahıs Rıza Sarraf'ın şoförüdür. Hatta gazetelerde haberleri çıktı. Rusya'da 150 milyon dolar parayla yakalandı diye. Bu para da Rıza SARRAF'ındır. Bu adamı kurye olarak kullanır, gazeteleri araştırın göreceksiniz bu adamın nasıl Rusya'da yakalandığını, hatta gazetelere çıktı bir sürü balya balya paralarla çekilmiş fotoları. Rıza SARRAF denilen adam İran'a altın satıyo gibi görünüp kara paraları bu yöntemle Türkiye'ye geri sokuyor. Bakın araştırın bir yıl içinde ne kadar İran'a altın satmış. Son günlerde gazetelerde çıkan İran'a altın ihracatı haberlerine bakarsınız bu çetenin döndürdüğü uyuşturucu ve kaçakçılık parasının büyüklüğünü göreceksiniz. Güya İran'a altın ihracatı rekorları kırılıyormuş. Neden acaba? İşte bu adamların ihraç etmiş gibi göstererek karşılığında akladıkları paranın miktarı bu...Bu paralar uyuşturucu çetelerine dolayısıyla Pkk'ya akan para. Pkk ve uyuşturucu baronlarına bunlarla transfer ediyor. Can güvenliğim olmadığından ismimi yazmadım. Önce polisimize sonra yüce Türk adaletine güveniyorum. Bu adamların üstüne gidin Türkiye tarihinde kara para rekoruyla karşılaşacaksınız. Kolay gelsin.”

Şeklindeki soyut ve telefon numaralarına kadar bildirilen oldukça manidar ihbarlarla doğrudan CMK'nın 135'inci maddesine göre iletişimin tespiti, dinlenmesi ve kayda alınması, CMK'nın 140'inci maddesinde yer alan teknik araçlarla izleme yöntemine başvurulmak suretiyle 17 Aralık operasyonu başlatılmıştır.

İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığınca soruşturma sonucunda verilen kovuşturmaya yer olmadığına dair kararda ise;

1.Soruşturmaya Rıza SARRAF ve diğer 32 kişiyle ilgili olarak haksız ekonomik çıkar sağlamak amacıyla örgüt kurmak ve yönetmek, örgüte üye olmak, örgüte yardım etmek, rüşvet almak ve vermek, rüşvete aracılık etmek, kaçakçılık, resmi belgede sahtecilik, suçtan kaynaklanan mal varlığı değerlerini aklama ve fuhşa aracılık etme suçlarını işledikleri şüphesiyle başlanmıştır. Soruşturmanın başlamasıyla ilgili olarak

net bir olay bulunmamakta çeşitli rapor ve yazılarda somut bir vakıya dayanmaksızın beliren şüpheler ile isimsiz ihbarlar gibi bilgilerle soruşturmanın başlatıldığı anlaşılmaktadır.

2.MASAK tarafından yürütülen ve bu kapsamda Mehmet Tahir Özsoy'un düzenlediği R 61 sayılı ve 31.01.2008 tarihli raporda Mehmet Happani ve bu kişinin ortağı olduğu Saran Kuyumculuk şirketi hakkında, adli soruşturma başlatılmasına yönelik talepte bulunulmuş olup, adı geçen MASAK Raporundaki incelemelerde bir takım şüpheli işlemler olabileceği belirtilmekte ancak karapara aklama suçuna ilişkin somut bir veri elde edilmemesine rağmen, adli soruşturma yapılması gerektiği ileri sürülmüştür. Buna karşılık 31.01.2008 tarihli raporla ilgili olarak 2012 yılına değin hiçbir işlem yapılmamış, ancak anılan rapor iş bu soruşturmanın başlangıcında bir dayanak olarak kullanılmıştır. Oysa söz konusu MASAK Raporunun soruşturmanın şüphelileri ile bir ilgisi yoktur. Soruşturmanın şüphelileri hakkında yapılan incelemeye ilişkin MASAK Raporu temin edilmiş olmasına rağmen esasa ilişkin değerlendirmeler bölümünde açıklanacağı üzere bu rapor soruşturmada dikkate alınmamış, bir başka soruşturmaya ilişkin olan ve 2008 yılından bu yana herhangi bir işlem yapılmamış olan MASAK Raporuna atıfta bulunularak, bu rapor soruşturmaya dayanak alınmıştır.

3.Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Şube Müdürlüğü tarafından yazılan 06.06.2011 tarihli yazı ekinde bulunan 03.06.2011 tarihli Happani Grubu Değerlendirme Raporunda, 12.02.2007 tarihinde Kapıkulede 202 kg eroin ele geçirildiği, bu çerçevede yapılan telefon dinlemeleri sırasında çok sayıda kişi arasında kaynağı belirsiz para hareketleri olduğunun, para transferine Durak Döviz ve Abdullah isimli bir çalışanın isminin de karıştığı bildirilerek, 07.05.2010 tarihinde yapılan isimsiz ihbarla Rıza SARRAF ve babasının yurt dışından yüklü miktarda döviz Türkiye'ye soktuğu, 21.12.2010 tarihinde ulusal basında çıkan yayınlarda üçü İranlı biri Azeri 4 kişinin yüklü miktarda döviz Rusya'ya taşıdıkları haberleri üzerine, olayla ilgili Rus Makamları tarafından yapılan bildirimlerde Rıza SARRAF'ın ve Turgut Happani'nin de Rusya'ya para götürme olayının içinde olduğu bildirilmiştir. Bu bildirim üzerine Rıza SARRAF ve diğer kişilerin yurt dışına giriş çıkış kayıtları ve birlikte giriş çıkış yapan kişilerin isimleri tespit edilmiştir.

4.18.07.2012 tarihinde yapılan faks ihbarında Rıza SARRAF ve ortağı bulunduğu şirketlerle ilgili ayrıntılı bilgilere yer verilmiş, ilişkili bulunan tüm şahısların telefon numaralarına da yer verilerek karapara, kaçakçılık gibi suçlamalarda bulunulmuştur.

5.2007 yılında yapılan uyuşturucu operasyonu sırasında elde edilen telefon görüşmelerinden hareketle Hapmani Grubu ve Durak Döviz ile ilgili bir takım şüphelerden ve 2008 yılında ise isimsiz bir ihbar mektubu alındığından, yine aynı yıl bir MASAK raporunun hazırlandığından bahsedilmekte olduğu anlaşılmış, bu aşamaya kadar Rıza SARRAF'ın adı geçmediği bilahare Rusya'ya fiziki para transfer edildiğine ilişkin basında çıkan haberlerden hareketle kişiler arasında bağlantıların araştırıldığı ve en önemlisi 2012 yılında iş bu soruşturma ile hakkında soruşturma açılan kişilerin tamamının telefon numaralarını da barındıran detaylı bir isimsiz ihbar faksı gönderildiği görülmüştür.

6.İsimsiz, uyuşturucu ve karapara aklama gibi iddiaları içeren ihbarlar, somut vakıya dayanmayan iddialar, Rusya'ya kanunların izin verdiği çerçevede para transfer edilmesi gibi suç oluşturmayan işlemler ve bu işlemlerle ilgili yerel basındaki yayınlar gibi araçların hiçbirisi, telekomünikasyonun denetlenmesi gibi kuvvetli şüphe nedenlerinin arandığı bir koruma tedbirinin uygulanması için yeterli değildir. Nitekim 2008-2012 yılları arasında bu soruşturmaya konu olan şüpheliler hakkında doğrudan doğruya herhangi bir araştırma faaliyeti yapılmamıştır. Diğer bir deyişle, bu soruşturmaya başlandığı anda gerek MASAK tarafından hazırlanan söz konusu raporda gerekse ihbar mail ve faksları öncesindeki durumda, bizzat soruşturma makamlarının faaliyetiyle Rıza SARRAF hakkında somut fiil isnadını gerektirecek bir bilgiye ulaşılmamıştır. Buna rağmen doğrudan CMK'nın 135. maddesine göre telekomünikasyonun denetlenmesine başlanmıştır. İlk telekomünikasyonun denetlenmesi kararı verildiği anda dosya içeriğinde kuvvetli suç şüphesini gösteren bir delil olmadığı gibi, başka şekilde delil elde etme imkânı olmasına rağmen, diğer yollardan hiçbir araştırma yapılmamış olması, telekomünikasyonun denetlenmesi kararını hukuka aykırı hale getirmektedir.

7. Bu noktada dikkati çeken önemli husus soruşturma başlangıcında yapılan e-mail ve faks ihbarlarında Rıza SARRAF ve diğer şüphelilerle ilgili olarak kullandıkları telefon numaralarına kadar her türlü detayın bildirilmesidir. Bu durum, kolluk tarafından istihbari dinlemeden elde edilen bilgilerin ve hukuka aykırı yollarla elde edilen delillerin isimsiz ihbarlar yoluyla adli soruşturmada kullanıldığını göstermektedir. İstihbari dinleme veya izleme ya da hukuka aykırı yollardan elde edilen verilerin, isimsiz ihbarlarla soruşturmaya başlanması için delil olarak kullanılması hukuka aykırıdır. Bu husus PVSK'nın Ek 7. maddesinde açıkça ifade edilmiştir: “Bu madde hükümlerine göre yürütülen faaliyetler çerçevesinde elde edilen kayıtlar, birinci fıkrada belirtilen amaçlar dışında kullanılamaz.” Görüldüğü üzere istihbari dinlemeden elde edilen bilgilerin adli soruşturmada kullanılması yasaklanmıştır. Soruşturmanın başlangıcında kullanılan ihbarın kaynağının araştırılmamış olması, kullanılan ifadelerin benzer soruşturmalardaki isimsiz ihbarlarla aynı mahiyette olması, sıradan bir ihbara nazaran çok daha geniş bilgi ve detayları havi olması, istihbari dinlemeden elde edilen verilerin adli soruşturmada kullanıldığı şeklindeki kanaati güçlendirmektedir. Bu noktada ihbarın hukuka aykırı olduğu iddiası, bir delil olarak ihbar faksının, doğruluğunu ve hukuka uygunluğunu şüpheli hale getirmektedir.

8. Kolluğun soruşturmaya başlamak için Cumhuriyet savcısına haber vermesi gerekirken bunu yapmayıp, tespit edilemeyen bir süreden sonra durumu Cumhuriyet Başsavcılığına bildirmesidir. Nitekim 18 Temmuz 2012 tarihli isimsiz ihbardan, soruşturmanın başlangıç tarihi olarak belirtilen 13 Eylül 2012 tarihine kadar neden beklendiği ve ne yapıldığı belirsizdir. Hâlbuki CMK'nın 160. maddesine göre; “(1) Cumhuriyet savcısı, ihbar veya başka bir suretle bir suçun işlendiği izlenimini veren bir hali öğrenir öğrenmez kamu davasını açmaya yer olup olmadığına karar vermek üzere hemen işin gerçeğini araştırmaya başlar.(2) Cumhuriyet savcısı, maddi gerçeğin araştırılması ve adil bir yargılamanın yapılabilmesi için, emrindeki adli kolluk görevlileri marifetiyle, şüphelinin lehine ve aleyhine olan delilleri toplayarak muhafaza altına almakla ve şüphelinin haklarını korumakla yükümlüdür.” CMK'nın 161. Maddesine göre ise; “(1) Cumhuriyet savcısı, doğrudan doğruya veya emrindeki adli kolluk görevlileri aracılığı ile her türlü araştırmayı yapabilir; yukarıdaki maddede yazılı sonuçlara varmak için bütün kamu görevlilerinden her türlü bilgiyi isteyebilir.

Cumhuriyet savcısı, adli görevi gereğince nezdinde görev yaptığı mahkemenin yargı çevresi dışında bir işlem yapmak ihtiyacı ortaya çıkınca, bu hususta o yer Cumhuriyet savcısından söz konusu işlemi yapmasını ister.(2) Adli kolluk görevlileri, el koydukları olayları, yakalanan kişiler ile uygulanan tedbirleri emrinde çalıştıkları Cumhuriyet savcısına derhal bildirmek ve bu Cumhuriyet savcısının adliyeye ilişkin bütün emirlerini gecikmeksizin yerine getirmekle yükümlüdür.” Şeklindeki açık düzenlemeye rağmen ihbar faksından sonra iki ay süre ile hiçbir işlem yapılmamış, İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı durumdan haberdar edilmemiştir.

9.İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığına 13 Eylül 2012 tarihinde haber verilip 2012/120653 sayılı soruşturmaya başlandıktan dört gün sonra 17.09.2012 tarihinde İstanbul 5. Sulh Ceza Hâkimliği tarafından verilen kararla CMK'nın 135. maddesi uyarınca telekomünikasyon yoluyla iletişimin denetlenmesine başlanmıştır. Telekomünikasyon denetlenmesi talebinin tarihi ise soruşturmanın başladığının ertesi günü olan 14 Eylül 2012'dir. Bu durumda Rıza SARRAF ve diğer şüpheliler hakkında soruşturmaya başlama tarihi 13 Eylül 2012 olup, bu tarih öncesinde bir soruşturma işleminin yapılabilmiş olması hukuken mümkün olmadığına göre, şüpheliler hakkında soruşturmanın ertesi gün kuvvetli suç şüphesine ulaşılmış ve başka şekilde delil etme imkânı da olmadığı kanaatine varılmış, bundan dolayı CMK'nın 135. Maddesi uyarınca telekomünikasyonun denetlenmesi koruma tedbirinin uygulanması talep edilmiş ve ardından da tedbirin uygulanmasına başlanmıştır. Ancak bu süre içerisinde elde edilmiş bir delil olmayıp, telekomünikasyonun denetlenmesi kararının dayanağı, doğrudan olayla ilgisi bulunmayan, kuvvetli suç şüphesi oluşturması mümkün olmayan ve 2008 yılına kadar uzanan zaman diliminde elde edilen ve esasen şüphelilerle hiçbir ilgisi bulunmayan bir rapor ve buna dayalı bir yazı ile üç isimli ihbardır.

10.Söz konusu ihbarların adli bir soruşturma bakımından doğruluğunun denetlenmesinin zorunlu olduğunu gösteren bir diğer önemli veri, soruşturma dosyasında yer alan 1 Ağustos 2013 tarihli ihbardır. Söz konusu ihbar İstanbul Emniyet Müdürlüğü Muhabere Elektronik Şube Müdürlüğü tarafından 11650 ihbar ve 91255 aidiyet numarası ile kaydedilmiştir, ihbarın içeriği bir önem arz etmemekle birlikte, dikkat çekici husus, ihbarın yapıldığı IP adresinden 12 kez daha ihbar yollandığı

bilgisidir. Bu şekilde çok sayıda ihbar yollanan bir IP adresi hakkında hiçbir araştırma yapılmamış olup, bu husus yukarıda isimsiz ihbarlara ilişkin değinilen sakıncaları doğrulamaktadır.

11.Elde bulunan CMK'nın 135 ve 140. Maddelerine ilişkin kararlar incelendiğinde, alınan kararların baştan itibaren kanundaki şartlara uygun olmadığı ve bunun da daha sonra alınan tüm kararlara sirayet ettiği görülmektedir. Ceza Muhakemesi Kanunu ve Anayasamız özel hayat alanına yönelik koruma tedbirlerini, klasik koruma tedbirlerine nazaran çok daha sıkı şartlara bağlamaktadır. Bu yönde yapılan düzenlemenin temel gerekçesi Anayasamızın 13. Maddesinde düzenlenen temel hak ve özgürlüklere yönelik sınırlamalara ilişkin genel kuraldır. Anılan hükme göre “Temel hak ve hürriyetler, özlerine dokunulmaksızın yalnızca Anayasanın ilgili maddelerinde belirtilen sebeplere bağlı olarak ve ancak kanunla sınırlanabilir. Bu sınırlamalar, Anayasanın sözüne ve ruhuna, demokratik toplum düzeninin ve laik Cumhuriyetin gereklerine ve ölçülülük ilkesine aykırı olamaz.” Sınırlamalara yönelik ölçülü olmak zorunluluğu, koruma tedbirlerinin bir silsile ile uygulanması zorunluluğunu getirmekte, daha basit ve daha az hak ihlali doğuran tedbirlerin öncelikle, daha ağır ve bireyin özel hayatının çekirdek alanına yönelik tedbirlerin ise son araç olarak uygulanmasını zorunlu kılmaktadır. Nitekim telekomünikasyonun denetlenmesi ve teknik araçla izleme koruma tedbirleri, bu mahiyette olduklarından ancak Kanunda sınırlı olarak sayılan suçların soruşturmasında ve başka şekilde delil elde etme imkânının bulunmaması durumunda uygulanabilecektir. 5271 sayılı Kanunun 135. Maddesine göre (İşlem tarihindeki şekli ile) “(1) Bir suç dolayısıyla yapılan soruşturma ve kovuşturmada, suç işlendiğine ilişkin kuvvetli şüphe sebeplerinin varlığı ve başka suretle delil elde edilmesi imkânının bulunmaması durumunda, hâkim veya gecikmesinde sakınca bulunan hallerde Cumhuriyet savcısının kararıyla şüpheli veya sanığın telekomünikasyon yoluyla iletişimi tespit edilebilir, dinlenebilir, kayda alınabilir ve sinyal bilgileri değerlendirilebilir. Cumhuriyet savcısı kararını derhal hâkimin onayına sunar ve hâkim, kararını en geç yirmidört saat içinde verir. Sürenin dolması veya hâkim tarafından aksine karar verilmesi halinde tedbir Cumhuriyet savcısı tarafından derhal kaldırılır. (2) Şüpheli veya sanığın tanıklıktan çekinebilecek kişilerle arasındaki iletişimi kayda alınmaz. Kayda alma gerçekleştirildikten sonra bu durumun

anlaşılması halinde, alınan kayıtlar derhal yok edilir. (3) Birinci fıkra hükmüne göre verilen kararda, yüklenen suçun türü, hakkında tedbir uygulanacak kişinin kimliği, iletişim aracının türü, telefon numarası veya iletişim bağlantısını tespitte imkân veren kodu, tedbirin türü, kapsamı ve süresi belirtilir. Tedbir kararı en çok üç ay için verilebilir; bu süre, üç ay daha uzatılabilir. Ancak, örgütün faaliyeti çerçevesinde işlenen suçlarla ilgili olarak gerekli görülmesi halinde, hâkim bir aydan fazla olmamak üzere sürenin müteaddit defalar uzatılmasına karar verebilir.” Benzer koşullar CMK’nın 140. Maddesinde düzenlenen teknik araçla takip koruma tedbiri bakımından da geçerlidir.

12.Bu düzenlemeden hareketle telekomünikasyonun denetlenmesi kararının hukuka uygun olabilmesi için CMK’nın 135. Maddesinde sayılan suçlardan birisi hakkında yürütülen bir soruşturmada kuvvetli şüphe sebeplerine ulaşılmış olmalı ve başka şekilde delil elde etme imkânı bulunmamalıdır. Aksi takdirde, verilmiş bir hâkim kararına dayalı olsa dahi, yapılan dinlemelerden elde edilen bilgilerin delil olarak kullanılabilmesi mümkün değildir. Soruşturma bakımından önem arz eden bir diğer kural ise şüpheli ve sanıkla tanıklıktan çekinebilecek kişiler arasındaki iletişimin kayda alınmaması kuralıdır.

13.Şüpheliler hakkında alınan ilk karar 17 Eylül 2012 tarihinde 5. Sulh Ceza Hâkimliği tarafından verilen karardır. Kararla Rıza SARRAF dahil 13 şüpheli hakkında CMK’nın 135. Maddesi uyarınca telekomünikasyonun 3 ay süre ile denetlenmesine karar verilmiştir. Dinleme kararının esasını İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından yapılan 14 Eylül 2012 tarihli talep oluşturmaktadır. Kararda şüphelilerin örgüt kurdukları ve örgüt faaliyeti çerçevesinde kaçakçılık suçlarını işledikleri ileri sürülerek, 13 şüpheliye ait 17 telefon numarası hakkında CMK’nın 135. Maddesi uyarınca karar verildiği ifade edilmektedir. Ancak kararın ikinci sayfasında tedbirin nedeni olarak kaçakçılık ve suçtan kaynaklanan mal varlığı değerlerini aklamak suçlarına ilişkin delilleri elde etmek şeklinde bir belirleme yapılmıştır. Bu durum kararın kendi içerisinde isnat edilen fiiller bakımından ciddi bir çelişki olup kanundaki düzenlemeye aykırıdır.

14.Söz konusu kararda, elde edilen delillerin sıhhatini ve kullanılabilirliğini etkileyen asıl hukuka aykırı husus ise kuvvetli suç şüphesi ve başka şekilde delil elde etme imkânının yokluğu şeklinde CMK'nın 135. Maddesinde ifade edilen koşulların sağlanmamış olmasıdır. Karara ilişkin talebin alındığı tarih itibariyle talep yazılarında da ifade edildiği üzere suçlamalara dayanak üç adet isimsiz ihbar dışında dosyada başka bir delil bulunmamaktadır. Nitekim konuya ilişkin talep yazısında 1 Kasım 2009 tarihli, 7 Mayıs 2010 tarihli ve son olarak 18.07.2012 tarihli ihbarlara atıf yapılarak kuvvetli suç şüphesinin bulunduğu ve başka şekilde delil elde etme imkânının bulunmadığı ileri sürülmektedir. Söz konusu ihbarlardan ilkinde kullanılan Kapalı Çarşıda bulunan Atlas Döviz sahibi İranlı Süleyman Sakan'ın kara para akladığı, yurt dışı ve yurt içinde gayri resmi havaleler yapıldığı, bu iş için Doğubeyazıt, Cizre ve Van'da döviz büroları ile çalışıldığı, haftanın en az bir günü bu iş yerinde çalışan Murat ve Resul isimli kişilerin Atatürk Havalimanından döviz getirdikleri iddiaları, ikincisinde yer verilen İranlı Rıza SARRAF'ın kendisinin Kapalıçarşı'da bulunan Durak Döviz, babasının ise Dubai üzerinden yurt dışından milyonlarca doları Türkiye'ye soktukları iddiaları, son ihbarda yer alan Arabacı ve Sapan döviz adlı firmaların İran ve Kuzey Irak'tan getirdikleri paraları akladıkları, bu kişilerin terör ve uyuşturucu mafyası ile bağlantılı oldukları, ancak bu kişilerin asıl piri ve irtibatları sağlayanın Rıza SARRAF ve Abdullah Happani isimli kişiler olduğu, Kilisli Happanilerin sahibi olduğu Royal ve diğer firmalar eliyle İran'a, Suudi Arabistan'a ve Irak'a altın ihracı yapar gibi görünüp uyuşturucu ve kaçakçılık çetelerinin paralarını döndürdükleri, Durak döviz, Atlas döviz ve Malan dövizin bu işler için kullanıldığı, Rıza SARRAF'ın servetinin kaynağının uyuşturucu ve kaçakçılıktan gelen paralar olduğu ileri sürülerek, soruşturmada adı geçen kişilerin isim ve telefon numaraları tek tek verilmiş, ihbarın sonunda o adamların altın ihraç eder gibi görünüp, karapara akladıkları, bu paraların uyuşturucu çetelerine ve dolayısıyla PKK'ya ait olduğu ileri sürülmüştür.

15.Söz konusu üç ihbar dışında CMK'nın 135. Maddesine göre alınan kararın bir dayanağı bulunmamaktadır. Diğer yandan özellikle yapılan son ihbar incelendiğinde, ihbarın telefon numaralarını da tek tek vermek suretiyle, ihbar yapmaktan ziyade, CMK'nın 135. Maddesine göre alınacak kararın gerekçesini oluşturmak amacına yönelik olduğu şeklinde değerlendirilmiş, kim tarafından gönderildiği araştırılması

gereken bir bildirim olarak görülmüştür. Kuvvetli suç şüphesinin, ancak delile dayalı olarak tespit edilebileceği açıktır. Soruşturma konusu olayda ise ihbarların kim tarafından yapıldığı dahi araştırılmaksızın, soyut ihbarlar içeriği doğru deliller olarak kabul edilmiştir. Diğer yandan ihbar kısmen kullanılmış, kısmen ise göz ardı edilmiştir. İhbarda söz konusu altın ihracının uyuşturucu ve kaçakçılıktan elde edilen paranın aklanması amacıyla yapıldığı, işin ucunda uyuşturucu baronları ve PKK olduğu ileri sürülmesine rağmen, bu hususlar tamamen göz ardı edilmiştir. Bu hal, soruşturmanın başında ihbarda bulunan ve aynı ölçüde soyut olan iddialar arasında, keyfi biçimde bir ayrım gidildiğini göstermektedir. Ayrıca iddianın ciddiyetle araştırılması gerekliliği karşısında, işin uyuşturucu ve PKK ile ilişkilendirilmesine rağmen, CMK'nın 250. Maddesine (Sonraki tarihte yapılan düzenlemeye göre TMK'nun 10. Maddesi) göre görev yapan savcılıkların durumdan haberdar edilmemesi de dikkat çekicidir.

16.CMK'nın 135. Maddesi bakımından değerlendirmede asıl önem arz eden husus, bu talep yazısında yer verilen ihbarların delil vasfına sahip olmadığı ve yeterli veya kuvvetli, herhangi bir şüphe şeklini ispatta kullanılamayacağıdır. Bu biçimde isimsiz, imzasız ve soyut ihbarlar karşısında Kanun koyucu 4483 sayılı Kanunda ne şekilde hareket edilmesi gerektiğini düzenlemektedir. 4483 sayılı Kanunun olayın yetkili mercie iletilmesi, işleme konulmayacak ihbar ve şikayetler başlıklı 4. Maddesinin 3. ve son fıkralarına göre "Bu Kanuna göre memurlar ve diğer kamu görevlileri hakkında yapılacak ihbar ve şikayetlerin soyut ve genel nitelikte olmaması, ihbar veya şikayetlerde kişi veya olay belirtilmesi, iddiaların ciddi bulgu ve belgelere dayanması, ihbar veya şikayet dilekçesinde dilekçe sahibinin doğru ad, soyad ve imzası ile iş veya ikametgah adresinin bulunması zorunludur. Bu şartları taşımayan ihbar ve şikayetler Cumhuriyet başsavcıları ve izin vermeye yetkili merciler tarafından işleme konulmaz ve durum, ihbar veya şikayette bulunana bildirilir. Ancak iddiaların, sıhhati şüpheye mahal vermeyecek belgelerle ortaya konulmuş olması halinde ad, soyad ve imza ile iş veya ikametgah adresinin doğruluğu şartı aranmaz." Görüldüğü üzere Kanun koyucu kamu personeli hakkında, soruşturma konusu olaya ilişkin ihbar ve şikayetler gibi şikayetlerin işleme alınmayacağını, ancak sağlıklı şüphe taşımayan belgelerle ispatlanması durumunda bu tür ihbar ve şikayetlerin işleme alınabileceğini açıkça ifade etmektedir. Bu düzenlemenin 4483 sayılı Kanunda yer alması ve kamu görevlilerinin

görev suçlarına ilişkin olması, yapılan değerlendirmeyi değiştirmeyecektir. Kanun koyucunun kamu personeline tanıdığı güvenceleri, sıradan vatandaşlara tanımadığı gibi bir yaklaşım kabul edilemez. Nitekim söz konusu düzenlemenin tüm ihbar ve şikayetler bakımından geçerliliği kabul edilmektedir. 4483 sayılı Kanundaki açık düzenleme karşısında, dikkate dahi alınamayacak ihbarların, CMK'nın 135. maddesine göre kuvvetli suç şüphesi oluşturduğunu ileri sürmek imkânı bulunmamaktadır. Kaldı ki 3071 Sayılı Dilekçe Hakkının Kullanılmasına Dair Kanununun 6. maddesinde de, aynı kanununun 4. maddesinde gösterilen şartlardan herhangi birini taşımayan dilekçelerin, yani "...dilekçe sahibinin adı-soyadı ve imzası ile iş veya ikamet adreslerinden birini..." taşımayan dilekçelerin işleme konulmasının mümkün olmadığı belirtilmiştir. Diğer yandan bu ihbarlar aşağıda da ifade edileceği üzere, soruşturma sürecinde neredeyse yapılan tüm işlemlerde delil olarak zikredilmiş ve soruşturma aşamasında en önemli delil olarak kullanılmıştır. Ancak soruşturma sürecinde şüphelilerin ihbarda yer verilen uyuşturucu, PKK gibi iddialarla bir ilgisinin bulunmaması karşısında, yapılan ihbarın sıhhati hiç tartışılmamıştır. Bu durum dahi, yukarıda ifade ettiğimiz, söz konusu ihbarın hukuka aykırı yöntemlerle elde edilmiş bilgileri delil olarak bir soruşturmanın başlangıcında kullanmak amacıyla özel olarak hazırlandığı şüphesini kuvvetlendirmektedir.

17.CMK'nın 135. maddesi bağlamında değinilmesi gereken ikinci husus ise başka şekilde delil elde etme imkânının yokluğudur. Gerek CMK'nın 135. Maddesine istinaden yapılan ilk talepte ve verilen kararda, gerekse süreçte verilen CMK'nın 135. ve CMK'nın 140. Maddesi çerçevesinde verilen kararlarda, başka şekilde delil elde etme imkânının yokluğundan bahsedilmektedir. Ancak bu konuda yapılmış hiçbir araştırma bulunmamaktadır. Yukarıda da ifade edildiği üzere soruşturmada kullanılan ilk ihbar 2009 yılında yapılmıştır, ikinci ihbar 2010 yılında yapılmıştır. Yapılan ilk iki ihbarın doğrudan şüpheli Rıza SARRAFla bir ilgisi bulunmamaktadır. Sonuncusu ise 18 Temmuz 2012 tarihindedir. İhbarı alan kolluk birimleri 13 Eylül 2012 tarihine kadar yapılan ihbarlarla ilgili hiçbir işlem yapmamışlar, ancak 13 Eylül 2012'de soruşturmaya başlanmasının ertesi gününde başka şekilde delil elde etme imkânının yokluğundan bahisle telekomünikasyonun denetlenmesi tedbiri talep etmişlerdir. Bu zaman diliminde ne yapıldığı konusunda hiçbir belge olmadığına göre, hiçbir araştırma faaliyetine

girişilmeksizin doğrudan son araç niteliğindeki koruma tedbirlerinin uygulandığı sonucuna ulaşılmalıdır. Bu durum, soruşturmanın başlangıçtan itibaren hukuka aykırı yöntemlerle sürdürüldüğünü ortaya koymaktadır.

18.17 Eylül 2012 tarihinde İstanbul 5. Sulh Ceza Hâkimliği tarafından verilen kararın hukuka aykırı olması tek başına, sadece bu kararla uygulanan tedbirleri etkiler mahiyette değildir. Soruşturma başından sonuna kadar sadece telefon dinlemeleri üzerinden bir soruşturma sürdürmek şeklindeki hukuken kabul edilemez çarpık anlayışı, bu karardan sonra alınan her yeni kararın bu karara dayanmasını sonuçlamıştır. Nitekim bu karardan sonra yapılan tüm taleplerde bu ilk karara atıf yapılmış, yeni şüpheli olarak zikredilen diğer kişiler de bu karar nedeniyle yapılan iletişimin denetlenmesi işlemi sonunda elde edilen delillerle takip altına alınmıştır.

19. Benzer durum teknik takip kararları bakımından da geçerlidir. Örneğin aynı ihbarlara dayalı olarak gecikmesinde sakınca bulunduğu gerekçesi ile Rıza SARRAF hakkında 3 Ekim 2012 tarihinde saat 19.15-20.00 saatleri arasında teknik takip talimatı verilmiş, talimatın gerekçesinde Rıza SARRAF'ın o tarihte yurt dışından iki adet valizle geleceği, bazı şahıslarla kaçak altın ve nakit ticaretine ilişkin görüşmeler yapacağı ileri sürülmüştür. Verilen talimat sonrasında yapılan teknik takipte Rıza SARRAF'ın havaalanından çıkarak eşi ile görüştüğü, sonrasında da ayrıldığı tespit edilmiştir. Görüldüğü üzere teknik takip kararının dayanağı olan iddia gerçek dışı çıkmış, bahsi geçen yerde ve zaman diliminde ileri sürüldüğü gibi kaçak altın veya nakit hususunda bir görüşme yapıldığı tespit edilememiş, bahsi geçen valizler de görüntülenememiştir. Buna rağmen söz konusu talimat yasal zorunluluk gereği hâkim onayına sunulmuş, İstanbul 32. Sulh Ceza Hâkimliğinin 4 Ekim 2012 tarihli ve 2012/500 D. İş sayılı kararı ile onanmış, buna ek olarak 4 hafta daha teknik araçla takip kararı verilmiştir. Kararda soruşturma konusu suçlar ise yurt dışına kaçak altın sokmak ve bu yoldan elde edilen parayı aklamak şeklinde belirtilmiştir. Ancak kararda, hangi bilgi ya da delile dayalı olarak bu suçlara ilişkin kuvvetli suç şüphesinin oluştuğu, buna ek olarak ne sebeple başka şekilde delil elde etme imkânının bulunmadığının tespit edildiği belirtilmemiştir. Teknik takip kararında dayanılan deliller de, telekomünikasyonun denetlenmesi kararlarında kullanılan üç adet delil vasfından

yoksun ihbardan ibarettir. Buna ek olarak söz konusu teknik takip kararında ifade edilen, Rıza SARRAF'ın yurt dışından kaçak yoldan altın ve nakit ticareti hususunda görüşmeler yapacağı bilgisinin ne şekilde elde edildiği belirtilmemektedir. Talepte bu durum, sadece bu yönde bilgi edinildiği şeklinde ifade edilmiştir. Tüm bu hususlar bir yana bırakılsa dahi izahı imkânsız olan husus, söz konusu teknik takip kararının içeriğinde Cumhuriyet Savcısının talimatıyla yapılan teknik takip işleminin onanması, buna ek olarak 4 hafta daha teknik araçla takip kararı verilmesidir. Kararın verilmesi sırasında onaya sunulan teknik takip işleminin hukuka aykırı olduğu, bir delile dayanmadığı, ulaşılan sonuçtan da açıkça anlaşılmasına ve iddianın gerçek dışı olduğunun ortaya çıkmasına rağmen, yeniden 4 hafta teknik takip kararı verilmiş olması hukuken izah edilebilir değildir.

20.Yine aynı ihbarlara dayalı olarak 15 Ekim 2012 tarihinde, Rıza SARRAF, Abdullah Happani ve Mohammat Sadeg Rafgar Shishenk isimli şahısları kaçak altın ve nakit ticaretine ilişkin bir araya gelecekleri ve 2.000.000 Euronun Esenşehir Monor Sitesine teslim edileceği bilgisi ve gecikmesinde sakınca bulunan hal olduğu belirtilerek teknik araçla takip talimatı verilmiş, karar daha sonra onaya sunulmak üzere İstanbul 7. Sulh Ceza Mahkemesine gönderilmiş, ancak ne sebeple olduğu anlaşılabilir biçimde 8. Sulh Ceza Mahkemesi tarafından onanmıştır. Aynı tarihte 8. Sulh Ceza Mahkemesi tarafından Murat Cesurtürk, Levent Balkan ve Mohammat Sadeg Rafgar Shishenk hakkında da telekomünikasyon yoluyla iletişimin denetlenmesi kararı verilmiş, talepte ve kararda suç işlemek amacıyla örgüt kurma, kara para aklama ve kaçakçılık suçlamalarına yer verilmiştir. Teknik takibe ilişkin tutanak incelendiğinde, takibin Atatürk Havalimanına gelen Süleyman Aslan'a başladığı görülecektir. Oysa ne Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından verilen talimatta ne de hâkim kararında Süleyman Aslan yer almamaktadır. Buna rağmen teknik takip işlemi yapılmış, sonrasında Süleyman Aslan'ın evine girdiği tespit edilmiş, ardından teknik takip talimatına konu olan diğer kişilerin yolda görüntülenen bir miktar parayı bu adrese teslim ettikleri tespit edilmiştir. Oysa talimata dayanaklık eden İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nün yazısında, adres de dahil paranın hangi adrese ulaştırılacağı bilgisine yer verilmiştir. İşlemin yapılış şeklinden açıkça anlaşıldığı üzere, kolluk birimleri söz konusu para alış verişi iddiasının bir tarafının Süleyman Aslan olduğunu bilmektedirler.

Buna rağmen bu isim ve işlem zikredilmeksizin, teknik takip talebinde bulunulmuş, ancak işlem Süleyman Aslan'ı da dahil eder bir biçimde yapılmıştır. Bu durum, soruşturmanın başında delilleri toplayarak, delillerden hareketle şüphelilere ulaşmak amacıyla değil, belirli bir kişi grubunun peşinen şüpheli kabul edip bir soruşturma sürdürüldüğünü, usulüne uygun kararlar alınmadan takip ve tespitler yapıp bu tespitlerden sonra geriye yönelik olarak kararlar alındığını göstermektedir.

21.Süleyman Aslan'la ilgili ilk teknik araçla takip kararı 8 Kasım 2012 tarihinde verilmiştir. Aynı karara ilişkin talepte yine yukarıda izah edilen iki ihbar dışında başka bir delil sunulmamıştır. Yine aynı kararda Rıza SARRAF hakkında verilmiş ilk teknik araçla takip kararının 4 hafta daha uzatılmasına karar verilmiştir. İlk karar 3 Ekim 2012 tarihinden itibaren 4 hafta için verilmiştir. Bitiş tarihi bu durumda 30 Ekim 2012 tarihidir. Kanunun uzatma olarak nitelendirdiği ek süre, ilki bittikten 9 gün sonra adeta ikinci yeni bir karar olarak uygulanmıştır. Alınan teknik takip kararlarında görülen bu sorun, iki yıllık bir zaman dilimi içerisinde, teknik takip kararlarının süresi dolduktan sonra tekrar başvurup uzatma kararı alınması şeklinde ortaya çıkmıştır. Oysa CMK'nın 140. maddesinde teknik araçla takip koruma tedbirinin 4 hafta için verilebileceğini, bu sürenin zorunlu hallerde 4 hafta daha uzatılmasının mümkün olabileceğini öngörmekte, örgüt faaliyeti çerçevesinde işlenen suçlarda ise 1'er hafta olmak üzere yeniden uzatmalara müsaade edilmekteydi. Ancak uzatma olarak nitelendirilen bu durum, kararın uygulanma süresi bittikten sonra belirsiz aralıklarla tekrar tekrar bu tedbirin uzatılması imkânını vermemektedir. Buna rağmen 2 yıllık zaman dilimi içerisinde şüpheliler belirsiz aralıklarla teknik araçla takip kararına muhatap kılınmışlardır. Bu suretle kanunun uzatma olarak nitelendirdiği ek süreler, keyfi biçimde sonsuz ve süresiz biçimde teknik takip uygulanması gibi kabul edilemez bir sonucu ortaya çıkarmıştır.

22.16 Ekim 2012 tarihinde Ercan Sağın, Ekonomi Bakanlığı özel kalem müdürü Onur Kaya ve Ekonomi Bakanlığında görevli Mustafa Behçet Kaynar hakkında örgüt, kara para aklama ve kaçakçılık suçlarını işledikleri iddiasıyla telekomünikasyonun denetlenmesi ve teknik araçla takip talebinde bulunulmuştur. İstanbul 11. Sulh Ceza Hâkimliği tarafından verilen 17.10.2012 tarih ve 2012/608 sayılı kararla talep kabul edilmiştir. Kararda herhangi bir gerekçe yer almamaktadır. Adı geçenlerden Onur Kaya

ve Mustafa Behçet Kaynar hakkında dinleme kararı alınmasının tek nedeni, 2012 yılı Ekim ayı içerisinde Rıza SARRAF'la yaptıkları bir kaç telefon görüşmesinden ibarettir. Bu görüşmelerde neler konuşulduğu dosyadan anlaşılmamaktadır, zira muhtemeldir ki söz konusu görüşmeler soruşturmayla ilgisiz oldukları için imha edilmiştir. Kararda ve talepte de bu kişiler hakkında hangi delile dayalı olarak CMK m. 135'te düzenlenen tedbire karar verildiği ifade edilmemektedir. Diğer kararlar incelendiğinde de, şüpheliler hakkında ilk kararda olduğu gibi, hiçbir delile dayanmaksızın, sadece ilk hukuka aykırı kararda hakkında dinleme kararı verilmiş kişilerle görüşmüş olması, bu kişiler hakkında da karar alınması için yeterli görülmüştür. Nitekim kolluk fezlekesinde şüpheli olarak zikredilenler dışında pek çok kişi hakkında da karar alındığı, ancak sonrasında hiçbir işlem yapılmadığı görülmektedir.

23.14 Kasım 2012 tarihinde Mali Suçlar Müdürlüğü, daha önce Rıza SARRAF hakkında alınmış dinleme kararının uygulanması sırasında elde edilen verilerden hareketle, Ebru Gündeş hakkında CMK'nın 135, Cengiz Kumartaşoğlu hakkında ise CMK 135 ve 140. maddelerinin uygulanması hususunda karar alınmasını istemiştir. Söz konusu dinleme sırasında Kanunun açıkça yasaklamış olmasına rağmen Ebru Gündeş-Rıza SARRAF arasındaki görüşme de dinlenmiş ve kayda alınmıştır. Söz konusu görüşmeye istinaden de yeniden karar alınmak istenmiş, başka bir ifadeyle kaydedilmesi yasak olan görüşme delil olarak kullanılmıştır. Üstelik Ebru Gündeş şüpheli olarak Fezlekede yer almamakta, görüşme içeriğine bakıldığında ise, görüşmenin herhangi bir aile içi görüşme olduğu da görülmektedir. Kanuna göre kayda alınması yasak olan, bir şekilde kaydedilmişse bile imha edilmesi gereken telefon görüşmelerine, dosyada ve deliller arasında yer verilmiş olması, hukuka aykırı delillere ilişkin bir başka örnektir.

24.Ebru Gündeş'in dinlenmesine dayanak olan kararda yer alan Cengiz Kumartaşoğlu hakkındaki dinleme kararında, adı geçeninin hangi fiile iştirak şüphesiyle dinlendiği anlaşılamamaktadır. İş bu dinleme kararında diğerlerinden farklı olarak örgüt, kara para aklama ve kaçakçılık suçları zikredilmiştir. Ancak dinleme tutanakları ve fezleke incelendiğinde Cengiz Kumartaşoğlu'nun hiçbir konuşmasının dosyaya girmediği, şüpheliler arasında isminin dahi zikredilmediği görülecektir. Teknik takiplere ilişkin evrak incelendiğinde, Cengiz Kumartaşoğlu hakkında alınan teknik takip

kararının hiç uygulanmadığı, adı geçenin Rıza SARRAF ve diğer kişilerle hiç bir arada görülmediği tespit edilmektedir. Bu durum, soruşturmanın başında, olayla ilgili herkesi dinlemek, teknik araçla takip etmek suretiyle şüpheli tespitine çalışıldığını gösteren örneklerden biridir. Nitekim Yaşar Aktürk hakkında 7 Nisan 2013 tarihinde Rıza SARRAF'a yapmış olduğu görüşmeden hareketle 24 Mayıs 2013 tarihinde talepte bulunulmuş, talep İstanbul 8. Sulh Ceza Mahkemesi tarafından aynı gün kabul edilerek 3 ay süre ile denetim kararı verilmiştir. Adı geçen kişi fezlekede şüpheli olarak dahi yer almamaktadır. Bu kişi ile ilgili daha sonra herhangi bir uzatma kararı verilmediği gibi, fezlekede 7 Nisan 2013 tarihindeki konuşması dışında bir konuşma da yer almamaktadır.

25.14 Aralık 2012 tarihinde Rıza SARRAF hakkında yeniden teknik araçla izleme işleminin uzatılması talep edilmiştir. Uzatılması istenen ikinci 4 haftalık süre 8 Kasım 2012 tarihinde başlamış, 5 Aralık 2012 tarihinde bitmiştir. Talep yazısının ilk talepten hiçbir farkı bulunmamaktadır. Daha açık ifadeyle uzatmanın gerekli olduğunu gösteren ve geriye doğru iki ay içerisinde toplanmış hiçbir yeni delil bulunmamaktadır. Buna rağmen talep kabul edilmiş ve 17 Aralık 2012 tarihinde İstanbul 11. Sulh Ceza Mahkemesi tarafından bir hafta daha uzatma kararı verilmiştir. Benzer biçimde aynı gerekçelerin tekrar edilerek teknik takip ve telekomünikasyonla iletişimin denetlenmesi kararlarının uzatılması soruşturma aşamasında sürekli biçimde ortaya çıkan bir hukuka aykırılıktır. 02 Ocak 2012 tarihinde soruşturmanın başlangıcında kullanılan delil vasfı olmayan ihbarlara yer verildikten sonra Rüçhan Bayar, Mehmet Bilici, Muaccet Korkmaz hakkında ilk kez, Mohammat Sadeg Rafgar Shishenk ve Süleyman Aslan hakkında ilk kez uzatma olmak üzere 4'er hafta, Rıza SARRAF hakkında 3. kez 1 haftalık uzatma talep edilmiştir. Bu talep İstanbul 36. Sulh Ceza Mahkemesi tarafından aynı gün kabul edilmiştir. Yine uygulanarak süresi bitmiş teknik araçla takip kararı, aradan bir süre geçtikten sonra uzatılmaktadır. Zira Rıza SARRAF hakkında verilen son takip kararı 24 Aralık 2012 tarihinde bitmiş, 2 Ocak 2013 tarihinde uzatma kararı alınmıştır. Alınan bu teknik takip kararı bakımından asıl önemli husus ise, kararın denk geldiği tarih, fezlekede altın kaçakçılığı olarak nitelendirilen Gana'dan altın ihracı fiiline tekabül etmesidir. Aşağıda değinileceği üzere söz konusu fiil, o tarihte Bakırköy Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından soruşturulmuş, kısmen takipsizlik, kısmen idari para

cezası ile sonuçlandırılmıştır. Fezlekede en fazla yer verilen bu fiil sırasında teknik takip kararı alınmış olmasına rağmen, bu kararın uygulanmamış olması dikkat çekicidir.

26.Yücel Özçil hakkında, aynı ihbarlar kullanılarak ve başka hiçbir bilgiye yer verilmeksizin 18 Şubat 2012 tarihinde teknik araçla takip talebinde bulunulmuş, talep İstanbul 27. Sulh Ceza Mahkemesi tarafından 20 Şubat 2013 tarihinde kabul edilmiştir. Bu talep ve kararda suçlama rüşvet, kaçakçılık ve kara para aklama olarak belirtilmiştir. Başka bir ifadeyle daha önceki tarihte örgüt nitelendirmesi yapıldığı halde, daha sonra örgüt suçlaması kapsam dışına çıkarılmıştır. Dosyada yapılan incelemede teknik araçla takipler bakımından kanunda öngörülen azami sürenin dolmasından sonra örgüt suçlamasının eklendiği görülmektedir. Telekomünikasyonun denetlenmesi ve teknik araçla takip kararlarının uzatılmasının ancak örgüt faaliyeti çerçevesinde işlenmesi durumunda mümkün olması nedeniyle, isnat edilen fiilin örgütlü olarak işlendiği nitelendirilmesi yoluna gidildiği anlaşılmaktadır. Bu durum, CMK'nın 135 ve 140. maddelerinde Kanun koyucu tarafından ortaya konan koşulların dolanılması anlamına geleceği gibi, elde edilen delillerin kullanılmasını engelleyecektir. Zira daha uzun süre dinleme ve takip amacıyla hukuki tavsif yapılması elde edilen delilleri hukuka aykırı hale getirecektir.

27.Şüpheliler hakkında 17 Eylül 2012 tarihinde verilen CMK 135'e kapsamında dinleme yapılmasına ilişkin ilk karar, ikinci kez bir ay olmak üzere 14 Mart 2013 tarihinde uzatılmıştır. Bu uzatma kararının ilginç yanı, söz konusu kararın 17 Mart tarihinden itibaren 1 ay daha uzatılmasına şeklinde verilmiş olmasıdır. Yani karar verildiği tarih itibariyle henüz, ilk kararın süresi bitmiş değildir. Buna benzer uygulamalara bakıldığında pek çok kararın, telekomünikasyonun denetlenmesine ilişkin ilk kararın süresi bitmeden önce, ileri tarihli olarak alındığı görülecektir. Bu durum hukuken kabul edilebilir bir durum değildir, zira CMK 135'te ifade edilen koşulların her birinin, kararın uygulandığı tarih itibariyle denetlenmesi gerekmektedir. Hâkimlik, bir tarihten bir hafta sonrasına ilişkin kuvvetli suç şüphesinin bulunduğu veya başka şekilde delil elde edilmesi imkânının yokluğunu denetlemek imkânına sahip değildir. Karara konu tedbir, uygulandığı tarih itibariyle koşullara sahip olmalıdır.

28. Adem Gelgeç hakkında 26 Mart 2013 tarihinde teknik araçla takip kararı verilmiştir. Karar öncesi talep yine isimsiz ihbarlara dayalıdır. Talep aynı tarihte İstanbul 2. Sulh Ceza Mahkemesi tarafından verilen kararlar kabul edilmiştir.

29. Rıza SARRAF hakkında 5 Nisan 2013 tarihinde 4. Kez 1 haftalık teknik araçla takip kararı alınmıştır. Kararın gerekçesinde Rıza SARRAF'ın İran'da bulunan petrol şirketi sahipleri ile ortak banka alacağı, bu alışverişte Süleyman Aslan'ı aracı kıldığı ileri sürülmektedir. Talep kabul edilmiştir. Ancak bu bilginin, yani İran'da banka almak şeklindeki bilginin hangi delile dayalı olarak kullanıldığı anlaşılabilir değildir. Zira dosyada bulunan dinlemeler veya fezlekede bu tür bir görüşmeye rastlanmamıştır. Diğer yandan söz konusu takip kararı, yukarıda da ifade edildiği üzere, uzun bir aradan sonra yeniden uzatma adı altında teknik takip kararı verilmesi mahiyetindedir.

30. Şüphelilerin elektronik posta adresleri hakkında 5 Nisan 2013 tarihinde telekomünikasyonun denetlenmesi talep edilmiş ve talep İstanbul 17. Sulh Ceza Mahkemesi tarafından kabul edilmiştir. 11 Nisan 2013 tarihinde soruşturmanın başlangıcından altı ay geçmiş olmasına rağmen, Süleyman Aslan hakkında ilk bir haftalık teknik takip uzatma kararına ilişkin talepte, hala ilk ihbarlara dayanılmaktadır. Bu durum, altı ay boyunca hiçbir yeni delil elde edilemediği halde teknik takibe devam edildiği, dolayısıyla hukuki gerekçe olmadan teknik takip kararı verildiği anlamına gelmektedir. Buna rağmen talep İstanbul 25. Sulh Ceza Mahkemesi tarafından 11.04.2013 tarihinde kabul edilmiştir.

31. İstanbul 34. Sulh Ceza Mahkemesi tarafından verilen telekomünikasyonun denetlenmesi kararı ise, dosyada bulunan en önemli hukuka aykırılıklardan birini barındırmaktadır. Karar tarihi 9 Temmuz 2013'tür. Kararın içeriğine bakıldığında ise Ahmet Murat Oziş, Royal Denizcilik adına kayıtlı iki telefonun şüpheli adı belirtilmeksizin, Emin Hayyam, Emir Eroğlu, Kamelya isimli kişi, Bitar Saran ve Ennaz isimli kişi ve üç mail adresinin 4 Temmuz 2013 tarihinden itibaren, Özkan Demir adlı kişinin telefonunun ise 5 Temmuz 2013 tarihinden itibaren telekomünikasyon yoluyla iletişiminin denetlenmesine karar verilmiştir. **Görüldüğü üzere söz konusu kararlar geçmiş tarihli denetleme kararı dahi verilebilmiştir.**

32.Yine aynı kararlar sadece isimleri bilinen, kim oldukları hususunda netlik bulunmayan “Kamelya” ve “Elnaz” isimli kişilerin dinlenmesine karar verilmektedir. Halbuki CMK’nın 135. Maddesi şüpheli kimliğinin belirlenmesi gerekliliğini açıkça ifade etmektedir. Kararla bir tüzel kişi adına kayıtlı telefonun, şüpheli zikredilmeksizin ve o tüzel kişi dinleniyor gibi dinlenmesine karar verilmiştir. Gerçek kişi şüpheli olmadığı durumlarda bu karar, söz konusu telefonu kullanan herkesin dinlenmesi anlamına gelecektir. **Bir tüzel kişi hakkında bu biçimde karar verilmesi hukuken mümkün değildir.**

33.İstanbul 38. Sulh Ceza Mahkemesi tarafından verilen 19 Nisan 2013 tarihli kararlar CMK’nın 135. maddesine göre işlem yapılmasına izin verilmiştir. Söz konusu karar iş bu soruşturma dosyasında yapılan hukuka aykırılıkların geldiği boyutu göstermesi bakımından önemlidir. **Kararın kim hakkında ve hangi numara hakkında verildiği kararda ver almamaktadır. Hüküm bölümünde aşağıda belirtilen e posta adresi için denmektedir. Ancak kararın içeriğinde veya ekinde herhangi bir e posta adresi ver almamaktadır.**

34.**Soruşturma dosyasında çok sayıda ileri tarihli veya tarihler bakımından sorunlu telekomünikasyonun denetlenmesi kararı bulunmaktadır.** Bu tür bir uygulamanın nedeni de anlaşılabilir değildir. Ancak karar ve uygulamanın hukuka aykırı olduğu açıktır. Şöyle ki, örneğin İstanbul 26. Sulh Ceza Mahkemesinin 10 Mayıs 2013 tarih ve 2013/178 sayılı kararı ile Süleyman Aslan hakkında **12 Haziran 2013** tarihinde kadar CMK’nın 135. maddesine göre denetim kararı verilmiştir. Aynı kararda Emir Eroğlu hakkında da **14 Haziran 2013** tarihine kadar karar verilmiştir. Karar tarihi 10 Mayıs 2013’tür. CMK’nın 135. maddesine göre örgüt kapsamında yürütülen soruşturmalarda denetleme kararları 1 aylık sürelerle uzatılabilir. Ancak buradaki süre 1 aydan fazladır. Daha önce verilmiş kararın henüz bitmediği ve ileride belirtilen tarihlerde biteceği ve o tarih üzerine 1 aylık bir karar verildiği izahı akla gelse de kabul edilebilir değildir. **Zira söz konusu karar verildiği tarih itibarıyla uygulanmaya başlanacaktır ve bu durumda 1 aydan fazla bir denetlemeye imkân vermektedir.**

35.Soruşturma süresince, soruşturulacak kişileri belirleme yöntemi, CMK’nın 135. maddesine göre alınmış ilk dinlemede mevcut şüphelilerle konuşan kişilerin de

şüpheli sıfatıyla dinlenmesi şeklindedir. İki yıllık zaman dilimi içerisinde, tanıklıktan çekinme hakkı olduğu için kaydedilmesi yasak olan kişilerle iletişim de dahil, her türlü görüşme kaydedilmiş, ardından da bu kişilerin de şüpheli olduğu gerekçesi ile haklarında karar alınmıştır. **Hakkında dinleme kararı alınanlardan sadece 32 tanesi şüpheli olarak zikredilmiş, ancak buna karşın 100'den fazla kişi hakkında 300'den fazla numara ve adres hakkında dinleme kararı alınmıştır. Bu kişilerden önemli bölümü ile ilgili ikinci kez karar alma ihtiyacı bile hissedilmemiş ve uzatılmamıştır. Teknik araçla takip koruma tedbiri kararları da benzer biçimdedir.**

36.Kolluk tarafından hazırlanan 15 Nisan 2013 tarihli raporda, Rıza SARRAF'ın her türlü müşterileri ile iletişiminin riza_sf@hotmail.com adresi üzerinden yaptığı, bilgi ve belgeleri bu mail üzerinden gönderildiği ifade edilerek, mail adresine şifre ile girmek suretiyle inceleme kararı alınmasında yarar olduğu ifade edilmiştir. Benzer biçimde 18 Nisan 2013 tarihli raporda rezazarrab@royalholding.com.tr adresine ilişkin aynı talepte bulunulması gerektiği ifade edilmiştir. Bu taleplere ilişkin olarak İstanbul 38. Sulh Ceza Mahkemesi tarafından verilen 19 Nisan 2013 tarih ve 2013/211 sayılı kararda mahkeme aşağıda belirtilen e posta adresine şifresi girilmek suretiyle inceleme yapılmasına karar vermiştir. **Karar tek sayfadan ibarettir ve kararın altında bir e-mail adresi yer almamaktadır.** Fezlekede ikinci bir mahkeme kararı olarak 17 Nisan 2013 tarihinde İstanbul 33. Sulh Ceza Mahkemesi tarafından kararın verildiği belirtilmektedir. Kolluk birimleri tarafından hâkim kararı üzerine gerçekleştirilen işlem bir dijital ortamdaki verilerin uzaktan elde edilmesine yönelik olup bu veriler daha önce gerçekleştirilmiş bir iletişime ilişkindir. Bahsi geçen elektronik postalan hakkında daha önce CMK'nın 135. Maddesine göre verilmiş kararlar olmasına rağmen, bu şekilde bir delil elde edilmemiştir. Kaldı ki CMK'nın 135. Maddesi uyarınca yapılacak uygulamalar, şüpheli sanığın devam eden telekomünikasyon yoluyla iletişimine yönelik olabilir. Burada daha önce yapıldığı ileri sürülen bir elektronik posta trafiği araştırılmaktadır.

37.Söz konusu durumda, elektronik posta adreslerine, ne şekilde ele geçirildiği belli olmayan şifre ile girmek suretiyle hesaplarda inceleme yapılması talep edilmektedir. Her ne kadar kararlarda, üstü örtülü biçimde, şifrenin CMK'nın 135.

Maddesi uyarınca yapılan dinlemeler sırasında tespit edildiği ileri sürülse de dosyada bulunan dinleme tutanaklarında şifrenin zikredildiği bir konuşma bulunmamaktadır. Bu durum, kolluk görevlilerinin şifreyi kırmak diye tabir edilen, sistemi bozmak suretiyle mail adreslerine ulaştıkları şüphesini kuvvetlendirmektedir. Bu biçimde daha önce gönderilmiş bir elektronik posta içeriğinin olayda olduğu gibi hâkim kararıyla ve şifre girilmek suretiyle tespit edilmesi ve dosyaya delil olarak alınması mümkün değildir. Değil şifre ile konulan ve bir başka bilgisayarda muhafaza edilen verilere online olarak ulaşıp verileri incelemek, evde bulunan bilgisayarın içeriğinin dahi bu biçimde verilmiş bir kararla incelemeye konu edilmesi hukuken mümkün değildir. Buradaki durum, bir dijital ortam veya bilgisayarda tutulan verilerin incelenmesidir ve CMK'nın 134. maddesine göre yapılmak durumdadır. Söz konusu tedbir ise cihaza bizzat müdahale edilerek icra edilebilen bir tedbirdir. CMK'nın 134. maddesi atlanarak yapılan işlem ve delil elde etme yöntemi, kanunda düzenlenmemiş olup, olmayan bir yetkinin kullanılması anlamına gelir. Zira hukukumuzda bir dijital ortama uzaktan erişim yoluyla girmek suretiyle delil elde etme imkânı bulunmamaktadır.

38. Bu biçimde bir delil elde etme işleminin hukuka aykırı olduğu ve bu şekilde elde edilmiş delillerin kullanılmayacağı açıktır. Zira bu tür bir uygulama açık birtakım sakıncaları da beraberinde getirmektedir: Şifre ile girilen elektronik posta adreslerinde bireylerin her türlü bilgi ve belgeleri yer alabilir. Suç somuşturması gerekçesi ile mail adresine girilmesi, delil elde etmenin ötesinde kişinin özel hayatında öngörülemez ihlallere neden olabilecektir. Bu bağlamda soruşturma organının söz konusu e-mailde hangi bilgilere baktığı, hangilerinin kopyasının alındığı denetlenebilir değildir. Bu nedenle bu şekilde bir uyulama ölçüsüzdür. Bu yöntemle elde edilen deliller güvenilir değildir. (Bu durum Postada Elkoyma şeklinde de açıklanamaz. Zira CMK 129. maddesinde öngörülen gerekçelerle el konulan postada yer alan zarf veya paketler dahi açılmadan derhal kararı veren hâkime veya Cumhuriyet Savcısına teslim edilmek üzere posta görevlileri huzurunda mühür altına alınır.) Şüpheli ve diğer üçüncü bir kişinin denetimi, sonradan hâkim onayı gibi bir süreç de söz konusu olmadığından bu delillerin ne ölçüde güvenilir olduğu belli değildir. Benzer kaygılarla hareket eden kanun koyucu, bu tür imkânı vermemiş, olayda olduğu gibi bir bilgisayarda muhafaza edilen bilgilerin ancak CMK'nın 134. Maddesinde düzenlenen koşullarla elde edilebilmesine imkân

vermiştir. Tüm bu hususlar ve Kanundaki açık düzenleme dikkate alındığında, şüpheli Rıza SARRAF'ın iki e-mailine şifre ile girilerek inceleme yapılması şeklindeki kararlar, her yönüyle hukuka aykırıdır.(e-mail adresi dahi yazılmamış olması nedeniyle karar şeklen de hukuka aykırıdır) Bu biçimde girilen elektronik posta adresinden elde edilen bilgilerin delil olarak kullanılabilmesi mümkün değildir.

39.Soruşturma süresince, kolluk organlarının suç olarak nitelendirdiği pek çok durumla karşılaşılmış olmasına rağmen sürece müdahale edilmemiş olması ve suçun işlenmesinin önlenmemiş olması da dikkat çekicidir. Kolluk fezlekesindeki anlatımlara göre 2013 Nisan ayı itibariyle tüm şüpheliler tespit edilmiştir. Bu tarihten sonra örneğin 30 Ağustos 2013 tarihinde Zafer Çağlayan'a gönderildiği ileri sürülen ve rüşvet olarak nitelendirilen paraya hiç müdahale edilmediği gibi Atatürk Havalimanı sonrasında takip dahi yapılmamış olması, Ekim 2013'te Muammer Güler'e gönderildiği ileri sürülen ve rüşvet olarak nitelendirilen paraya müdahale edilmemiş olması dikkat çekicidir. 2013 Nisan ayında tüm şüpheliler tespit edilmişse, bu noktadan sonra halen teknik takip ve telefon dinleme faaliyetine devam etmenin görevin gereklerine uygun olduğunu söylemek imkânı bulunmamaktadır. Zira Cumhuriyet Savcısı CMK'nın 170/1. Maddesi uyarınca suçun işlendiği hususunda yeterli şüphe oluştuğunda iddianame düzenlemek zorundadır. Soruşturmada zaten kuvvetli şüphe ile başlanmış ancak sebebi anlaşılabilir biçimde soruşturma tüm şüpheliler belirlenmiş ve fiiller nitelendirilmiş olmasına rağmen iki yıldan fazla sürdürülmüştür.

40.Anayasamızın 38. maddesine göre kanuna aykırı olarak elde edilmiş bulguların delil olarak kullanılması yasaktır. CMK'nın 206, 217 ve 289. maddelerinde de hukuka aykırı delillere dayalı olarak dava açılmayacağı ve böyle deliller kullanılarak suçun ispat edilemeyeceği öngörülmüştür. Anayasa Mahkemesinin bireysel başvurular üzerine verdiği kararlarda ise, soruşturma ve kovuşturma sürecinde adil yargılama haklarının ihlal edilmesi durumunda, kesinleşmiş yargı kararlarında dahi ihlal tespit ederek yargılamaların yeniden yapılmasına hükmettiği dikkate alındığında, iş bu soruşturmada kanuna açıkça aykırı uygulamaların göz ardı ederek dava açılması hukuka aykırı olacaktır.” şeklinde birçok hukuksuz işlem-yöntemlere dikkat çekilmiştir.

İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı Terör ve Örgütlü Suçlar Soruşturma Bürosunca yürütülen 2012/125043 numaralı soruşturma neticesinde, **‘Resmi Belgeyi Bozma, Yok Etme veya Gizleme, Rüşvet Almak ve Vermek, İmar Kirliliğine Neden Olmak, Suç İşlemek İçin Örgüt Kurmak, Suç İşlemek Amacıyla Kurulan Örgüte Üye Olma ve Görevi Kötüye Kullanmak’** suçlarından şüpheliler Abdullah Uçar, Abdullah Oğuz Bayraktar, Ahmet Ayyıldız, Ahmet Emil, Ahmet Özyazıcı, Ahmet Nazif Zorlu, Ahmet Sedat Artukoğlu, Ali İbrahimağaoğlu, Ali Karaarslan, Ali Akyar, Ali Demirhan, Ali Fahri Gürsoy, Ali Osman Öztürk, Aliseydi Karaoğlu, Arif Yüksel, Aytaç Ölkebaş, Barış Kurt, Cavit Ayrıkaya, Davut Koçlu, Ekrem Eray Arda, Emrullah Turanlı, Ergül Çınar, Erhan Uludağ, Ertuğrul Karaaslan, Fatih Güner, Fuat Kuşcu, Hakan Gedikli, Hamza Dalkılıç, Hilmi Aydın, Hüseyin Avni Sipahi, İlhan Bellek, İsmail Kibici, İsmail Ünal, İsmayil Çakal, Kemal Sevgili, Mehmet Erdal, Mehmet Kiroğlu, Mehmet Ali Kahraman, Mehmet Ali Aydınlar, Mehmet Mustafa Tural, Mesut Pektaş, Murat Kıran, Murat Kurum, Münir Yazıcı, Necmettin Şentürk, Oğuzhan Usta, Okay Dikmen, Osman Ağca, Osman İyimaya, Ömer Derbazlar, Ömer Çamoğlu, Sadık Soylu, Salih Ogur, Savaş Çekin, Sema Uluişik, Şükrü Arslantürk, Tevhide Banu Sargın, Turgay Albayrak, Yaşar Sevgili ve Yavuz Çelik hakkında 30.04.2014 tarih ve 2014/31821 sayılı ‘Kovuşturmaya Yer Olmadığına Dair Karar’ verildiği ve süresinde itiraz edilmeyerek kesinleşmiştir.

İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığınca kovuşturmaya yer olmadığına dair verilen kararlar sonuçlandırılan soruşturmaya ilişkin kararda da, bu soruşturmanın başlangıcında da bir örgütün varlığı peşinen kabul edilerek CMK.nun 135. maddesi gereğince iletişimin tespiti kararı verilmesi sağlanmıştır. İddiaların tümünün iletişimin tespiti sırasında kaydedilen konuşmalardan çıkartılan yorumlara dayandırıldığı, oysa konuşmalarda para alış verişine, rüşvet anlaşmasına, menfaatin neyin karşılığında temin edileceğine dair hiçbir konuşmanın geçmediği,” şeklinde başlayan ve ve gelişen paragraflarla aynen 17 Aralık soruşturmasında da olduğu gibi birçok hukuksuz işlem-yöntemlere dikkat çekilmiştir.

Bakırköy Cumhuriyet Başsavcılığınının 2013/112787 soruşturma sayılı dosyanın incelenmesinde; Gümrük ve Ticaret Bakanlığı Rehberlik ve Teftiş Başkanlığı’nın

29.03.2013 tarih ve 44566287-663.07.052-5772 sayılı üst yazısı ile Gana'dan Dubai'ye 1,5 ton altın taşıyan kargo uçağının eksik evrak nedeniyle İstanbul Atatürk Havalimanı'nda 01.01.2013-16.01.2013 tarihleri arasında bekletilmesine ilişkin olarak ulusal basında çıkan haberler üzerine yapılan inceleme ve soruşturma sonucu tanzim edilen Değerlendirme Komisyonu Raporu ve Gümrük ve Ticaret Müfettişliği'nin 052-6 sayılı soruşturma raporu ve ekinde yer alan belgelerin Bakırköy Cumhuriyet Başsavcılığı'na gönderildiği, Bakırköy Cumhuriyet Başsavcılığı'nca '**Özel Belgede Sahtecilik, Görevi Kötüye Kullanma ve 1567 sayılı Türk Parasının Kıymetini Koruma Kanununa Muhalefet**' suçlarından soruşturma başlatıldığı, 'Özel Belgede Sahtecilik' suçundan 2013/112787 soruşturma numarası üzerinden yürütülen tahkikat sonucu, şüpheliler İbrahim Halil Çalışkan, Mehmet Hakan Bayramıç, Cebrail Karaarslan, İsmail Karaarslan, Döndü Irmak, Atakan Kum, Emin Hayyam, Babak Zanjani, Soraya Asadı, Vahit Moradi Moghaddam ve Sima Khorramdel haklarında özel belgede sahtecilik fiiline rastlanmadığı gerekçesi ile 25.11.2013 tarih ve 2013/51549 karar no'lu takipsizlik kararı verildiği, '**Görevi Kötüye Kullanma**' suçundan 2013/113240 soruşturma numarası üzerinden Bakırköy Cumhuriyet Başsavcılığı Memur Suçları Bürosunca yürütülen tahkikat sırasında, şüpheliler Özgür Yılmaz (Gümrük Muhafaza Memuru), İsmail Tosun (Gümrük Muayene Memuru), İsrail Albayrak (Gümrük Muhafaza Memuru), Selvet Kaplan (Ahl Kargo Gümrük Müdürü), Tefik Usta (İstanbul (Eski) Gümrük Ve Ticaret Bölge Müdürü) , Haldun Yılmaz (Ahl Kargo Gümrük Müdür Yardımcısı), Dara Ceylan (Gümrük Muayene Memuru), Cemil Canyürek (İstanbul Gümrük Ticaret Bölge Müdür Yardımcısı), Cemil Aydın (Gümrük Memuru), Teoman Coşkun Dudak (Ahl Kargo Gümrük Müdür Yardımcısı), Alper Kaçmaz (Gümrük Muayene Memuru), Abbas Şahin (Gümrük Muhafaza Kısım Amiri), Tamer Düz (Gümrük Muayene Memuru), Volkan Çınar (Gümrük Muhafaza Memuru), Fahri Paslı (İstanbul Gümrük Ve Ticaret Bölge Müdür Yard. V.), Erhan Paycı (Atatürk Hava Limanı Kargo Gümrük Şefi), Ceylan Er (İstanbul Gümrük Muh. Kaçak Ve İstihbarat Şube Müd.) Ve Ramazan Acet (Ahl Kargo Müd. Görevli Memuru) hakkında 4483 sayılı Yasa hükümleri uyarınca İstanbul Valiliği İl İdare Kurulu Müdürlüğü'nden soruşturma izni istendiği, İstanbul Valiliği İl İdare Kurulu Müdürlüğü'nce 12.03.2014 tarih ve 2014/35 sayılı kararla ilgili şahıslar hakkında soruşturma izni verilmemesine karar verildiği ve 28.05.2014 tarihli yazı ile itiraz edilmediğinden söz konusu kararın

kesinleştiğinin bildirilmesi üzerine Bakırköy Cumhuriyet Başsavcılığı'nca 18.06.2014 tarih ve 2014/30716 sayılı kararla kovuşturmayaya yer olmadığına dair karar verildiği, **'1567 sayılı Türk Parasının Kıymetini Koruma Kanununa Muhalefet'** suçundan 2013/902 kabahat numarası üzerinden yürütülen soruşturma sonucu; Bakırköy Cumhuriyet Başsavcılığı'nca görevlendirilen bilirkişi Öner Yıldız (E.Gümrük Başmüfettişi)'dan alınan 07.11.2013 tarihli bilirkişi raporunda söz konusu altınların gerçek alıcısının-sahibinin İran uyruklu Vahit Moradi Moghaddam adlı kişi, alıcısının ise Dubai'de kurulu ve yine bu şahsa ait Swift Inverstment & Development Co. ltd. firması olarak gösterildiği ve bedelinin de bu kişi tarafından ödenmiş bulunduğu, İran'ın bazı şirketlerine yönelik ambargo kararı nedeniyle ve herhangi bir el konulma olasılığına karşılık Türkiye'deki Duru Döviz firmasının da bu amaçla devreye sokulmuş olduğu, böyle bir durumda söz konusu altınların İran asıllı kişi ve firmalara ait olmadığı, Türk firmasına gönderildiğinin tevsikine yönelik olarak fatura ve konşimento düzenlenmiş olduğu, düzenlenmiş olan belgelerin sahte özel belge olmaktan ziyade muhteviyatı itibariyle yanıltıcı belge olduğu, gerek Gümrük İdaresi ve gerekse Gümrük ve Ticaret Başmüfettişi tarafından yapılan inceleme ve soruşturma sonucunda da söz konusu külçe altınların Türkiye'ye ilk girişinde beyan edilmiş olması nedeniyle 5607 sayılı Kanun hükmüne aykırılık teşkil etmediği, ancak söz konusu altınlara ilişkin Airwaybill taşıma senedi gibi belgelerin uçağın hareketi sırasında uçağa verilmemiş bulunması, yük indikten birkaç gün sonra bu belgelerin tanzim edilmesi, söz konusu külçe altınların Türkiye'de Gümrük İdaresine bir bildirimde bulunulmadan sokulmaya teşebbüs edilmiş olduğu, ancak Gümrük İdaresinin ve HAVAŞ görevlilerinin müdahalesi ile bu eylemden vazgeçildiği ve eylemin teşebbüs aşamasında kaldığı, bu suretle Türk Parasının Kıymetini Koruma Kanununun 3/2. maddesindeki hükmün ihlal edilmiş bulunduğu mütalaası üzerine, 18.12.2013 tarih ve 2013/902 kabahat-2013/2199 karar sayılı idari yaptırım kararı ile 1567 sayılı Yasanın 3/2 maddesi uyarınca Emin Hayyam ile Duru Döviz ve Kıymetli Madenler Anonim Şirketi'nin ayrı ayrı 57.789.210.00 TL idari para cezası ödemesine karar verildiği, Gümrük ve Ticaret Bakanlığı adına İstanbul Muhakemat Müdürlüğü'nün itirazı üzerine Bakırköy 20.Sulh Ceza Mahkemesi'nin 14.02.2014 tarih ve 2014/95 değişik iş sayılı kararı ile Gümrük ve Ticaret Bakanlığı Teftiş Kurulunca hazırlanan raporda bahsi geçen ve haklarında suç duyurusunda bulunulan Kont Group ve Master Sara şirketleri ve bu şirketlerin yönetim

kurulu üyeleri hakkında bir karar verilmediği ileri sürülerek kararın kaldırılması talep edilmiş ise de; Başsavcılıkça bir kısım kabahatler hakkında idari yaptırım uygulandığı, bir kısım kabahatler hakkında herhangi bir karar verilmediği gerekçesiyle mahkemeye itirazda bulunulduğu, ancak 5326 sayılı Yasanın 25. maddesinde idari yaptırım kararlarına karşı sulh ceza mahkemeleri nezdinde itirazda bulunulabileceğinin belirtildiği, haklarında karar verilmeyenlerle ilgili olarak mahkemelerine bir itirazda bulunulamayacağı, bu yöndeki itirazın kararı veren Cumhuriyet Başsavcılığı'na yapılması gerektiği gerekçesi ile söz konusu itiraz ile ilgili bir karar verilmesine yer olmadığına karar verildiği, yine Bakırköy 3.Sulh Ceza Mahkemesi'nin 04.03.2014 tarih ve 2014/63 değişik iş sayısı ile Emin Hayyam vekili Av. Şeyda Yıldırım'ın 20.01.2014 tarihli idari para cezasına itirazının reddedildiği, Bakırköy 4.Asliye Ceza Mahkemesinin 28.03.2014 tarihli 2014/105 değişik iş sayılı kararı ile Bakırköy 3.Sulh Ceza Mahkemesinin 04.03.2014 tarih ve 2014/63 değişik iş sayılı kararına Emin Hayyam vekili Av. Şeyda Yıldırım'ın itirazının reddine karar verildiği, Bakırköy Cumhuriyet Başsavcılığı Kabahatler Bürosunun 02.05.2014 tarihinde idari para cezasına ilişkin kararın 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsili Usulu Hakkındaki Kanun Hükümlerine göre tahsili için Yeditepe Veraset ve Harçlar Vergi Dairesi Müdürlüğü'ne gönderildiği, Bakırköy 10.Sulh Ceza Mahkemesi'nin 18.04.2014 tarih ve 2014/49 değişik iş sayılı kararı ile Duru Döviz ve Kıymetli Madenler A.Ş vekili Av. Şeyda Yıldırım'ın itirazı üzerine Bakırköy Cumhuriyet Başsavcılığı Kabahatler Bürosunun 2013/902 kabahat numaralı 2013/2199 karar sayılı 18.12.2013 tarihli idari yaptırım kararının kaldırılmasına karar verildiği, 08.05.2014 tarihinde Yeditepe Veraset ve Harçlar Vergi Dairesi Müdürlüğü'ne müzekkere yazılarak söz konusu idari para cezasının tahsilatının yapılmamasının istendiği, Bakırköy Cumhuriyet Savcısı Mutlu Pekman tarafından 09.05.2014 tarihinde Bakırköy 10.Sulh Ceza Mahkemesi'ne itiraz edildiği, bunun üzerine Emin Hayyam vekilleri Av. Şeyda Yıldırım, Av. Ayten Hiçyılmaz tarafından kanun yararına bozma talebi ile evrakın Adalet Bakanlığı Ceza İşleri Genel Müdürlüğü'ne gönderilmesinin istendiği, 09.06.2014 tarihinde Bakırköy 4.Asliye Ceza Mahkemesinin 2014/105 değişik iş sayılı kararla kanun yararına bozma istemiyle Adalet Bakanlığı Ceza İşleri Genel Müdürlüğü'ne ihbarda bulunulduğu, 09.07.2014 tarihinde Adalet Bakanlığı Ceza İşleri Genel Müdürlüğü'nce dosya kapsamına, dayandığı gerekçeye ve mahkemenin takdirine nazaran Bakırköy 4.Asliye Ceza

Mahkemesinin 28.03.2014 tarih ve 2014/105 değişik iş sayılı kararı aleyhinde kanun yararına bozma yoluna gidilmediğinin bildirildiği, bu kararın da 09.05.2014 tarihinde temyizi üzerine dosyanın Yargıtay'a gönderildiği tespit edilmiştir.

2.3. Meclis Soruşturmasına Konu İddiaların İncelenmesi:

2.3.1. Ekonomi Eski Bakanı Mersin Milletvekili Mehmet Zafer ÇAĞLAYAN hakkında:

A) İDDİA

Rıza SARRAF'tan sağlanan, miktar ve değeri tespit edilemeyen bazı maddi menfaatler karşılığında;

a) Bu şahsın İran'a altın ihracatı yapması işlerinde imtiyaz sağladığı,

b) Gana'dan kaçak yollarla yurda sokulmak istendiği iddia edilen 1,5 ton altınla ilgili adli ve idari soruşturmaları engelleyerek, altının Dubai'ye çıkışını sağlamaya çalıştığı,

iddia edilmiştir.

Yukarıda sayılan ve Ekonomi eski Bakanı Mersin Milletvekili Mehmet Zafer ÇAĞLAYAN tarafından işlendiği iddia edilen eylemler, 5607 sayılı Kaçakçılıkla Mücadele Kanunu'na muhalefet, 5237 sayılı TCK'nın 204. (Resmî belgede sahtecilik) ve 252. (Rüşvet) maddelerine tekabül ettiğinden, bu iddiaların gerçekliğinin araştırılması ve soruşturulması gereği ortaya çıkmıştır.

B) TOPLANAN DELİLLER

a. Tanıklar

1. Mehmet Şenol Çağlayan
2. Salih Kaan Çağlayan
3. Rıza SARRAF
4. Abdullah Happani
5. Ahmet Murat Öziş

6. Mohammadsadegh Rastgar Shishehgarkhaneh (Muhammed Sadık olarak bilinmektedir)

7. Yusuf Tutuş

8. Zeynep Körükcü

9. Emrah Sarıyüce

10. Ziya Altunyaldız

11. Onur Kaya

b. Belgeler

1. Bilirkişi raporu

2. İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığının 2012/120653 soruşturma sayılı evrakı

3. Bakırköy Cumhuriyet Başsavcılığının 2013/112787 soruşturma sayılı evrakı

C) SAVUNMA

Ekonomi Bakanı Mehmet Zafer ağlayan'ın şifahi ve yazılı savunmasında özetle;

“nergede şahsıma yükletilen suçlar tamamen gerçek dışıdır, tarafımdan da asla işlenmemiştir. Telekomünikasyon yoluyla yapılan iletişimin tespiti, dinlenmesi ve kayda alınmasının koşul, usul ve esasları da; CYY'nın 135 ila 138. maddelerinde düzenlenmiştir. Anayasanın 38/5. maddesinden alan CYY'nın 135. maddesinin 2. fıkrası; “şüpheli veya sanığın tanıklıktan çekinebilecek kişilerle arasındaki iletişimi kayda alınamaz. Kayda alma gerçekleştikten sonra bu durumun anlaşılması halinde, alınan kayıtlar derhal yok edilir”. CYY'nın 138/2. maddesinin ise, yalnızca anılan Yasasının 135/6. maddesinde sayılan belirli ve sınırlı sayıdaki katalog suçlara ilişkin delile tesadüf edilmesi, ilgili fail ve fiil hakkında soruşturmanın başlatılması ile haklarında iletişimin tespiti, dinlenmesi ve kaydedilmesi kararının alınmasıyla sınırlı düzenlemeyi içerdiği, bunun dışında uygulama olanağının bulunmadığı, Tüm yasal düzenlemelere rağmen hakkımda toplanan tüm deliller hukuka aykırı yöntemlerle elde edilmiş olan delillerdir. Çünkü bir bakan hakkında Türkiye Büyük Millet Meclisi Genel Kurulunca soruşturma açılmasına karar verilmedikçe soruşturmaya başlanamayacağı ve dolayısıyla da şüpheli sıfatını alamayacağından iletişiminin denetlenmesi tespiti,

dinlenmesi ve kayda alınması ile teknik araçlarla izlenmesi mümkün değildir.

Tarafımdan resmî belgede sahtecilik suçu işlenmemiştir. Her şeyden önce tarafıma yüklenen bu fiil ve suçlarda hangi resmî belgeyi sahte düzenlediğim ya da içeriğini tahrip ettiğim veya değiştirdiğim ya da kullandığım hususlar fiil, zaman ve yer gösterilerek belirtilmediği için burada size somut bir savunmada bulunamıyorum. Tüm bunlarla birlikte soruşturma önergesinde benim Gana uçağıyla ilgili adli ve idari soruşturmaları engellendiğim iddia edilmektedir. Ancak konuyla ilgili belgeleri incelediğinizde göreceksiniz ki herhangi bir idari ve adli soruşturmaya engel olmam söz konusu olmamıştır. Tarafımdan rüşvet suçu işlenmemiştir. Türk Ceza Kanunu'nun 252'nci maddesine göre, rüşvet suçunun failinin görevinin ifasıyla ilgili bir işi yapması veya yapmaması için kendisine veya bir başkasına menfaat sağlayan bir kamu görevlisi olması gerekmektedir. Suç teşkil ettiği iddia olunan işin Ekonomi Bakanı olarak benim görev alanıma giren bir iş olmaması nedeniyle böyle bir fiili de işlemem mümkün değildir. Ayrıca, ortada konuyla ilgili olarak savcılığın talebiyle Halk Bank tarafından yapılan bir teftiş ve soruşturma bulunmaktadır. Halk Bank tarafından aracılık edilen İran'la ilintili dış ticaret işlemlerine ilişkin iddiaların 4 müfettiş tarafından incelendiği bilinmektedir. Halk Bank müfettişleri tarafından yapılan 22 Ocak 2014 tarih ve 11406 görev kodlu raporda sahte belge kullanıldığı komisyon oranlarının banka zararına olacak ve müşteriler lehine düşük tutulduğu, müşteriler arasında ayrımcılık yapılarak bazı müşterilerin iş ve işlemlerinin kasıtlı olarak engellendiği savlarının gerçek dışı olduğu ve yapılan işlemlerin bankacılık mevzuat ve teamüllerine uygun olduğu, bu hususlarda herhangi bir usulsüzlüğe rastlanılmadığı belirtilmiştir. Tarafımdan Kaçakçılık Kanunu'na muhalefet edilmemiştir. Ben böyle bir iddiayı da kesinlikle huzurlarınızda reddediyorum. Bu konuda altın ticareti hakkındaki mevzuat, teftiş raporu ve kovuşturmaya yer olmadığına dair Bakırköy Cumhuriyet Başsavcılığının vermiş olduğu takipsizlik kararı muvacehesinde benim Kaçakçılık Kanunu'na muhalefet oluşturan herhangi bir fiilim de yoktur. Bu bağlamda, soruşturma önergesinin dayanağını teşkil eden tüm bu iddialar İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığının 2012/120653 ve 2014/42981 sayı üzerinden yürüttüğü iki ayrı soruşturmada ayrıntılı olarak değerlendirilerek sonucunda "kovuşturmaya yer olmadığına" kararları verilmiştir. Suça konu Saat tarafımdan sipariş edilmiştir. Daha evvel de bunu ifade etmiştim biliyorsunuz. İşlerimin yoğunluğu nedeniyle saati, ismi bilinen, benim

tanımadığım Murat Yılmaz getirmiş ancak bedeli, defalarca ifade ettiğim gibi, tarafımdan ödenmiştir. Getirilen saat, Gümrük ve Ticaret Bakanlığınca yolcu beraberinde getirilen, ticari amaç taşımayan zati eşya kapsamında değerlendirilmeyerek tahakkuk ettirilen vergi de tarafımdan ödenmiştir. Şirket hisselerini devrettiğim kardeşimin bana yapmış olduğu ödemeye saatin ödemesini yaptım ve bu da mal bildirimimde çok net bir şekilde görülmektedir. Bedelini ödediğim saat dışında, bedelini ödediğim piyano dışında hiçbir hediye almadım. Rıza SARRAF aleyhine haber yapılmaması için Fatih Karaca ile bir görüşme yapmadım. Piyano konusu da konuşuldu. Bu piyano, tarafımdan satın alınmıştır, bunun bedeli de ödenmiştir ve yine muhatap, savcılık sorgusunda bunun bedelini benden tahsil ettiğini ifade etmiştir, bu mal bildirimimde de gösterilmiştir. Piyanoyu da, yine onu da söyleyeyim: Hanımımın şahsi 47 bin eurosunun 40 bin eurosuyla ödedim.”

Malvarlığı araştırmasına karşı müdafinin 15.12.2014 tarihli yazılı savunmasında:

“Müvekkilim Mehmet Zafer Çağlayan Milletvekili seçilip Bakanlık görevini üstlendiği 2007 yılında, ortağı ve kurucusu olduğu şirketteki hisselerinin bir bölümünü kardeşi Şenol Çağlayan’a devretmiştir. Bunun tespiti şirket kayıtlarından ve müvekkilimin mal bildirimlerinden de izlenebilir. Bu nedenle Şenol Çağlayan, müvekkilimin devir işlemi nedeniyle doğan alacağına mahsuben 2.465.000TL’yi Mehmet Zafer Çağlayan’ın Albaraka Türk A.Ş Sincan şubesindeki hesabına havale etmiştir. Şenol Çağlayan’ın hem savcılığa verdiği 27.01.2014 tarihli ifadesinden hem de ekte sunduğumuz faturadan da görüleceği üzere 2.465.000 TL, Şenol Çağlayan’ın Simay Altın Ticaret LTD. ŞTİ.’ye bozdurduğu mücevheratın karşılığıdır. Açıklamalarımızdan ve dilekçemiz eklerinden de anlaşılacağı üzere; bahse konu para iddia edildiği şekilde gayrimeşru bir kaynaktan elde edilmemiştir. Takdir ederseniz ki, durum iddia edildiği şekilde olsaydı işlemlerin tümü banka üzerinden gerçekleştirilmezdi. Müvekkilim söz konusu saati satın almak üzere İsviçre’deki firmanın yetkilisi ile yaptığı bir telefon görüşmesinde bahse konu saati satın almak istediğini bildirmiştir. Firma yetkilisi de; saatin satış bedelinden %3 iskonto yapabileceklerini ayrıca yabancı olması nedeniyle %8 de vergi iadesi hakkı olduğunu ifade etmiştir. Bu suretle saati 300.000 CHF’ye verebileceklerini belirtmiş; Ancak bu

%8 oranındaki vergi iadesinin alınabilmesi için de faturanın müvekkilim adına düzenlenmesi ve bu sebeple müvekkilimin bizzat Cenevre'ye gelerek teslim alması gerektiğini iletmiştir. Açıklanan durum üzerine müvekkilim, bir bakan olarak özel bir iş için makamından ayrılmayı uygun görmediğinden Cenevre'ye gidemeyeceğini ve saati şimdilik satın almaktan vazgeçtiğini, ilerleyen zaman içerisinde Cenevre'ye bir seyahati olduğu takdirde yeniden ilgilenebileceğini söylemiştir. İstanbul'da ihracatçılar ve işadamları ile yapılan bir toplantı sonrası sohbet esnasında, bir vesileyle saat konusu gündeme gelmiş, orada bulunanlar arasında yer alan Rıza SARRAF'da bu saati bir elemanı vasıtasıyla getirebileceğini bildirmiştir. Bu konuşma üzerine faturası Murat Yılmaz, sertifikası ise müvekkilim adına düzenlenen saat 25.09.2013 tarihinde getirilmiştir. Müvekkilim, saatin bedeli 300.000 CHF'nin karşılığı 240.000 EURO'yu, 30.10.2013 tarihinde İstanbul'da Rıza SARRAF'ın kendisine nakden ödemiştir. İşin ticari bir iş olmaması ve başkaca bir belge düzenleme imkânının bulunmaması karşısında da Rıza SARRAF'ın kendi el yazısı ile tanzim ettiği 30.10.2013 tarihli ödeme belgesini almıştır. Fatura muhatabı yukarıda belirtilen sebepler dolayısıyla Murat Yılmaz olsa da, satıcı firma tarafından faturayla eş zamanlı olarak tanzim edilen 24.09.2013 tarihli Certificate of Origin (Menşe sertifikası) müvekkilimin adına düzenlenmiştir. Dilekçemiz ekinde sunmuş olduğumuz ilgili belgeler ve açıklamamızdan da anlaşılacağı üzere; söz konusu saat, müvekkilim tarafından sipariş edilmiş ancak yukarıda belirtilen zorunluluklar ve vergi iadesinin alınabilmesi amacıyla faturası saati getiren şahıs adına düzenlenmiştir. Bedeli de yukarıda belirtildiği gibi müvekkilim tarafından nakden ödenmiştir. Ayrıca saat, gümrük idaresince ilgili mevzuat sebebiyle; yolcu beraberinde getirilen zati eşya kapsamında değerlendirilmeyerek, getiren şahıs hakkında 284.400 TL idari para cezası uygulanmıştır. Söz konusu idari para cezası ise -süresinde peşin ödendiğinden mevzuat gereği %25 indirim tabi tutulmuştur. Bu para da müvekkilim tarafından 15.09.2014 tarihli Albaraka Sincan Şubesindeki hesabından Murat Yılmaz isimli şahsa havale edilmiştir. Murat Yılmaz isimli şahıs da bu parayı yasal süresinde gümrük idaresine ödemiştir. Müvekkilimin oğlu Salih Kaan Çağlayan 12.04.2013 tarihinde yaklaşık 4.500 kişinin katılımıyla yapılan bir düğünle evlenmiştir. Düğünden gelen altın, mücevherat, döviz ve TL şeklindeki takılarının bir kısmını bozdurmuştur. Bozdurulan söz konusu altın ve mücevherat karşılığında ekte sunulan 25.06.2013 tarih ve 13005 nolu gider

pusulası Altınbaş A.Ş tarafından tanzim edilmiştir. Altınbaş A.Ş tarafından 2.537.000TL tutarındaki söz konusu para müvekkilimin oğlunun İş Bankası Organize Sanayi Şubesindeki hesabına havale edilmiştir. Ekteki makbuzlardan anlaşılacağı üzere bu para müvekkilimin oğlu tarafından bilahare Türkiye Finans Katılım Bankasındaki hesabına yatırılmıştır. Söz konusu transfer, 12.04.2013 tarihinde yapılan düğünün salon, ikram vs. masraflarının karşılığı olarak Salih Kaan Çağlayan tarafından 15.04.2013 tarih ve 40579 nolu fatura karşılığı olarak TURSER A.Ş firmasına yapılmıştır. Müvekkilimin oğlu Ahmet Çağan Çağlayan'a 28.10.2011 tarihinde yapılan ve yaklaşık 5000 kişinin katıldığı düğününden çeşitli altın, mücevherat, döviz ve TL hediye gelmiştir. Ahmet Çağan Çağlayan 28.05.2012 tarihinde babasına kendi birikimlerinden 180.000 EURO ve 635.154 TL borç para vermiş; sonrasında müvekkilim bu borcu oğluna geri ödemiştir. Söz konusu bu hesap hareketleri müvekkilimin mal bildiriminde de aynen yer almaktadır. Ahmet Çağan Çağlayan'ın birikimleri hususuna açıklık getirmesi amacıyla eklememiz gerekirse; müvekkilimin oğlunun düğün tarihi olan 28.10.2011 tarihi öncesi Van depremi yaşanmış idi. Bu sebeple müvekkilim ve oğlu davetlilere düğüne çiçek göndermemelerini, çiçek göndermek isteyenlerin ise çiçek paralarını Van depremzedelerinin yardım hesabına aktarılmasını istemişlerdir. Bu yönlendirme sonucu açılan hesapta depremzedeler için çiçek parası karşılığı olarak 359.000 TL yardım toplanmıştır. Bu husus 28.10.2011 tarihli Hürriyet ve 05.11.2011 tarihli Taraf gazetelerinde yer almıştır. Müvekkilimin oğlu Ahmet Çağan Çağlayan tarafından Önder Bülbüloğlu'na yapılan 1.055.000TL'lik EFT işlemi; 12.10.2012 tarihinde 1.055.000TL bedelle Önder Bülbüloğlu'ndan satın aldığı Karataş,1617 parsel nolu başka bir taşınmazın alım bedeli olarak ödenmesine ilişkindir. Bu EFT'nin soruda yer alan Beykoz'daki taşınmazla hiçbir ilgisi yoktur. Salih Kaan Çağlayan ile ilgili olarak listenizde yer alan gayrimenkullerin toplam alış değeri 874.300TL'dir. Bunun 700.000 TL'lik kısmı MNM Avrasya Orman Sanayi LTD. ŞTİ.'ye 29.09.2013 tarihinde nakit olarak ödenmiştir. Bu ödeme söz konusu satıcı şirket kayıtlarında da yer almaktadır. Bahadır Kandemir'den alınan 174.300TL'lik taşınmazın bedeli ise İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığınca yürütülen 2012/120653 sayılı soruşturma kapsamında müvekkilimin oğlu Salih Kaan Çağlayan'ın hesaplarına tedbir konulması sebebiyle ödenememiştir. Bahadır Kandemir'e olan borç söz konusu tedbir dolayısıyla Salih Kaan Çağlayan'ın kardeşi Ahmet Çağan Çağlayan tarafından 02.10.2014 ve 08.10.2014 tarihlerinde

yapılan banka havaleleri yoluyla ödenmiştir. Ahmet Çağan Çağlayan'ın listede yer alan gayrimenkullerinin toplam değeri ise 1.265.399TL'dir. Bu tutarın 1.000.000TL'lik kısmı Saf GYO A.Ş'ye banka havaleleri ile ödenmiştir. Yine Bahadır Kandemir'den alınan 275.300 TL'lik gayrimenkulün bedeli de 02.06.2014 tarihinde banka havalesiyle ödenmiştir. Müvekkilimin her iki oğlunun aldığı gayrimenkullerin finansmanına ilişkin bilgiler ise 3 ve 5 nolu sorulara verilen cevapların içinde ayrıntılı olarak açıklanmıştır. Şenol Çağlayan'a ilişkin konu ise müvekkilim tarafından bilinmemekle birlikte, kendisi taşınmaz bedelini tapuda nakden ödediğini ifade etmiştir.” demiştir.

D) DELİLLERİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Söz konusu iddiaların doğru olup olmadığının belirlenmesi amacıyla, tanık sıfatıyla ifade vermeye çağrılanlardan Mehmet Şenol Çağlayan hakkında soruşturma yürütülen Mehmet Zafer Çağlayan'ın kardeşi olduğunu, Salih Kaan Çağlayan ise babası olduğunu ileri sürerek CMK'nın 45. maddesine istinaden, Rıza SARRAF, Abdullah Hapmani, Ahmet Murat Öziş ile Ekonomi Bakanlığı Özel Kalem Müdürü Onur Kaya CMK'nın 48. maddesi uyarınca aynı olaydan şüpheli sıfatıyla soruşturuldukları gerekçesiyle 'tanıklıktan çekinme' haklarını kullanarak beyanda bulunmamış,

Mohammadsadegh Rastgar Shishehgarkhaneh (Muhammed Sadık olarak bilinmektedir) ifadesinde özetle;

“Rıza SARRAF'ın kendisinin patronu olduğunu, müşterilere para getirip götürme işini yaptığını, götürdüğü emanetleri bazen kendisinin aldığını, bazen içinde ne olduğunu gördüğünü, bazen de görmediğini, bilmediğini, bahsedilen adrese yanılmıyorsa Ramazan Bayramı münasebetiyle gittiğini, adresi şoförleri olan Yücel'e sormuş olabileceğini, Bayram olduğu için hatırladığı kadarıyla bayram çikolatası götürdüğünü, aynı adrese daha önce gittiğini hatırlamadığını, İstinye'deki adrese gittiği zamanki o adresi zor bulduğunu, şu an tekrar git deseler yine tam hatırlayamayacağını, siteye girdiği zaman güvenlik görevlileri ile karşılaştığını, şu numaraya gideceğim diye bir numara belirttiğini, hatta bir de kadın ismi olduğunu, onun ismini söylediğini, şu anda o ismi hatırlamadığını, güvenlik görevlilerinin o kadına haber verdiklerini, orada biraz beklediğini, daha sonra bahsedilen kadının çıkıp geldiğini, paketi ona verdiğini,

verdiği paketin bir poşet olduğunu, ama naylon mu karton mu olduğunu şu anda hatırlamadığını, Bayram olduğu için çikolata olacağını tahmin ettiğini, içini açıp bakmadığını, paketi oraya götürmesini kimin söylediğini hatırlamadığını, ancak normalde ya Abdullah Beyin ya da Rıza Beyin talimat verdiğini, 30.08.2013 tarihinde Murat ÖZİŞ ile birlikte Ankara'ya sırt çantası ile 2 Milyon €, 2 Milyon \$ ve 1,5 Milyon Türk Lirası götürerek Ankara Royal 10. katta bulunan Salih Kaan ÇAĞLAYAN'a verildiğine dair iddianın sorulması üzerine; Bahsedilen tarihlerde hatırladığı kadarıyla Ankara'ya bir para götürmelerinin söylendiğini, Murat ile beraber yola çıktıklarını, havaalanında x-ray cihazından geçtikten sonra çantaları açtıklarını, zaten kendilerinin içinde para olduğunu ve paranın da miktarını söylediklerini, polislerin çantayı kapatıp kendilerine teslim ettiğini, uçağa binip Ankara'ya vardıklarını, ancak bu bahsettikleri parayı kime verdiklerini hatırlamadığını, esasında bakan veya bakan oğlu olarak bilinen birisine kendilerinin para götürmediklerini, kendilerine bu şekilde bir isme teslim edin diye bir talimat verilmediğini, bakanın oğlunu tanımadığı halde polislerin kendisine emniyetin koridorunda bir resim gösterdiklerini, bu resmi tanıyorum ve bu adama para götürdüm diyerek imza atmasını istediklerini, hatta bunun için zorladıklarını, ancak kendisinin imza atmadığını, 3 tane resim gösterdiklerini, 3 resmi de tanımadığını, dolayısıyla istedikleri imzayı atmadığını, zaten kendisinin Ankara'ya çok defa para götürdüğünü, hatta çok az olmakla birlikte oradan altın getirdiklerinin olduğunu, yabancı paraları yani dolar ve EUR yu çoğu zaman elden getirip götürdüklerini, bankaların istenildiği zaman yabancı parayı zamanında temin etmediklerini, para transferinin 5-6 gün sürdüğünü, o yüzden müşterilerin elden istediklerini, bu şekilde turistlere hatta öğrencilere de para verdiklerini, İran'a ambargo konulduğu için bankalar aracılığıyla İran'dan gelen turistlere ve öğrencilere para çıkarılmadığını, ya da çok az bir miktar çıkarabildiklerini, para transferinin de yasak olduğunu, onun için elden verdiklerini, bu paraları döviz bürolarından verdiklerini, bahsettiği gibi Ankara Royal diye bir yeri hatırlamadığını,”

Yusuf Tutuş ifadesinde özetle;

“Bakırköy Galeriyada saat mağazasının olduğunu, 10 yıldan beri saat ticareti ile uğraştığını, Rıza SARRAF'ın iyi müşterilerinden olduğunu, bildiği kadarıyla hediye

etmek için kendisinden takriben yılda 20-30 civarında saat satın aldığını, aldığı saatlerin değerinin 20.000 ile 50.000 EUR arasında değiştiğini, tahminen bir yıl önce kendisine İsviçre'den bir saat alınacak, Türkiye'ye getirilecek, senin orada tanıdıkların vardır, hemen uçuracağın birisi varmı, bana bu konuda yardımcı olabiliyormisin dediğini, Almanya'daki arkadaşı Cemil LAL'den rica ettiğini, fakat Almanya'da çalıştığı ve orada oturduğu için böyle bir saati alması halinde geliri ile mütenasip olmayacağından dolayı başının derde girebileceğinin gündeme geldiğini, bunun üzerine onu geri çektiklerini ve kendisinin de saatle ilgisinin burada kesilmiş olduğunu, daha sonra Murat isiminde şoförü veya kaptanını gönderip aldırıldığını duyduğunu, İsviçre'den alınmasını söylediği saat dünyanın en değerli saat markası olduğunu, beyaz altından imal edildiğini, saatin fiyatının öğrendiği kadarıyla 300.000 Frank civarında olduğunu, Rıza SARRAF ile aralarında yılda 1.000.000 EURdan daha fazla saat ticareti olduğunu, paralarını da aksatmadan ödediğini, bahse konu saati de alıp ağabeye vereceğiz diye söylediğini, ağabeyden kimi kastettiğini bilmediğini, bahse konu olan saatin markasının Patek Philip 5100G olduğunu, saati esasen aldıklarını, kendisinden sadece getirmesini istediklerini,”

Zeynep Körükcü ifadesinde özetle;

“Rıza SARRAF'ın uçağında 2012 yılı temmuz sonundan itibaren hostes olarak çalıştığını, telefon kayıtlarında belirtilen ve izah edildiği şekilde bir yere götürmesi için veya birisine vermesi için kendisine para ya da içinde para olan herhangi bir çanta emanet edilmediğini, bugüne kadar kendisine hiçbir şekilde bir çanta veya başka bir paket emanet edilip de şu kişiye ver denilmediğini,”

Emrah Sarıyüce ifadesinde özetle;

“Başkomiser olduğunu, Zafer Çağlayan'ın koruma amirliğini yaptığını, Bakan Beyin Özel Kalem Müdürü Onur Kaya'nın kendisini arayıp kıymetli bir emanet alınacağını söylediğini, kendisinin de talimat doğrultusunda emaneti getiren Murat isimli kişiyle telefonla irtibata geçtiğini, bir memurunu görevlendirmek suretiyle havaalanından emaneti aldirıp Onur Bey'e teslim ettirdiğini, söz konusu emanetin medyadan öğrendiği kadarıyla 700 bin lira değerinde bir saat olduğunu,”

ifade etmişlerdir.

9/8 Esas Numaralı Meclis Soruşturması Komisyonunun 22.09.2014 tarih ve 195628 sayılı yazısı ile dört eski Bakanın 3628 sayılı Kanun kapsamında vermiş oldukları mal bildirim beyanları istenmiş ve TBMM Başkanlığının 25.09.2014 tarih ve 196080 sayılı yazısı ekinde gönderilen 19 adet mal bildirimine ilişkin belgeler 16.10.2014 tarihinde Komisyonun huzurunda Mali Suçları Araştırma Kurulundan temin edilen Bilirkişiye teslim edilmek suretiyle Bakanlık yaptıkları döneme ilişkin olarak eş ve çocukları ile kendilerinin mal varlığı araştırması istenmiş, Ekonomi eski Bakanı Mehmet Zafer Çağlayan'ın kendisi, eşi ve çocuklarının malvarlığına ilişkin araştırma neticesinde Bilirkişi tarafından hazırlanan 18.12.2014 tarihli raporda;

“Mehmet Zafer ÇAĞLAYAN'ın bakanlık yaptığı süre zarfında 28.09.2007 ile 23.01.2014 tarihleri arasında EUR hesaplarındaki artışın kaynağının 1998 yılında edinilen ve 15.08.2012 tarihinde 1.409.000 EUR'ya satılan taşınmaz satışından kaynaklandığı, katılım hesaplarında değerlendirilen TL hesaplarındaki artışın Rıza SARRAF ve Abdullah HAPPANİ'nin kontrolünde olduğu anlaşılan Simay Altın şirketinden 31.10.2012 tarihinde kardeşi Mehmet Şenol ÇAĞLAYAN'a oradan da iki gün sonra borç ödemesi adı altında kendi hesabına aktarılan **2.465.000 TL** para transferinden kaynaklandığı,

Soruşturmaya konu olan saat ile ilgili olarak; önceki mal bildirimlerinde diğer taşınır varlıklar arasında 5 adet saatin toplam değeri **70.000 TL** iken, bakanlık görevinin son bulması nedeniyle verilen 23.01.2014 tarihli mal bildiriminde 6 adet saatin toplam değerinin **730.000 TL** olarak beyan edildiği, 3628 sayılı Kanununun 5 nci maddesinde malvarlığındaki artış ve azalışların sebepleri, kaynağı ve borçlarının da bildirim konusunu oluşturduğu ifade edilmesine rağmen 23.01.2014 tarihli mal bildiriminde söz konusu saatin finansmanına ilişkin bir açıklamaya yer verilmediği, sadece kardeşinden olan alacağın 2.271.810 TL'den 1.611.810 TL'ye düşürüldüğü, söz konusu rakamlardaki değişiklik saatin değerinin **660.000 TL** (730.000-70.000) olduğunun anlaşıldığı, saatin değerinin 300.000 CHF olduğu ve 25.09.2013 tarihinde teslim alındığı, 25.09.2013 tarihli TCMB Döviz alış kuru ile TL karşılığının 658.260 TL

(300.000 CHF*2,1942 TL)'ye tekabül ettiği, Mehmet Zafer ÇAĞLAYAN'ın avukatının imzası ile Soruşturma Komisyonuna gönderilen 15.12.2014 tarihli cevabi yazıda; saatin faturasının Murat YILMAZ adına kesildiği, menşei belgesinin Zafer ÇAĞLAYAN adına düzenlendiği, 25.09.2013 tarihinde teslim alındığı, ödemenin 30.10.2013 tarihinde 300.000 CHF karşılığı 240.000 EUR olarak Mehmet Zafer ÇAĞLAYAN tarafından Rıza SARRAF'a nakit olarak ödendiği, işin ticari olmaması, başkaca bir belge düzenleme imkânının bulunmaması nedeniyle Rıza SARRAF'ın kendi el yazısı ile tanzim ettiği ve imzaladığı 30.10.2013 tarihli ödeme belgesinin Mehmet Zafer ÇAĞLAYAN tarafından teslim alındığını, saat ile ilgili usulsüzlük para cezasının faturanın Murat YILMAZ adına tanzim edilmesi nedeniyle cezanın Mehmet Zafer ÇAĞLAYAN tarafından Murat YILMAZ'a gönderilen 213.300 TL tutarındaki para transferi ile Murat YILMAZ tarafından ödendiği ifade edilmiş olup, konu ile ilgili fatura, menşei belgesi, ödeme belgesi, para cezası kararı, Mehmet Zafer ÇAĞLAYAN tarafından Murat YILMAZ'a yapılan para transfer belgesi ile cezanın Murat YILMAZ tarafından ödendiğine dair alındı belgesinin Komisyona ibraz edildiği, Mehmet Zafer ÇAĞLAYAN'ın bakanlık yaptığı süre zarfında toplam 10 adet mal bildiriminde bulunduğu, soruşturmaya konu olan saat ve piyano teslimi dışında malvarlığındaki artış ve azalışlarla ilgili olarak süresi içinde mal bildiriminde bulunduğu,

Soruşturmaya konu olan piyano ile ilgili olarak; söz konusu piyanonun 27.09.2013 tarihinde Mehmet Zafer ÇAĞLAYAN'ın evine teslim edildiği, Mehmet Zafer ÇAĞLAYAN'ın soruşturma komisyonuna 05.12.2014 tarihinde verdiği ifadesinde, söz konusu piyanonun kendisi tarafından 40.000 EUR ödenerek satın aldığı, ödemenin mal bildirimlerinde 47.000 EUR olarak beyan edilen eşine ait nakit 40.000 EUR ile yapıldığını beyan ettiği, mal bildirimleri tetkik edildiğinde 23.01.2014 tarihli mal bildiriminde eşine ait nakit varlığın bir önceki mal bildirimine göre 40.000 EUR azaldığı, ancak söz konusu bildirimde diğer taşınır mallar listesinde sadece tablo ve saatlerin yer aldığı, piyanonun mal bildiriminde belirtilmediği ve süresi içinde mal bildirimine konu edilmediği,

Rıza SARRAF ve Abdullah HAPPANİ'nin kontrolünde olduğu anlaşılan Simay Altın Ticaret İth. Ve İhr. Ltd. Şti.'nin Asya Katılım Bankası Sultanhamam Şubesindeki

cari hesabından Mehmet Şenol ÇAĞLAYAN'ın aynı bankanın Sincan Şubesindeki hesabına 31.10.2012 tarihinde 2.465.000 TL para transferi yapıldığı, Mehmet Şenol ÇAĞLAYAN'ın söz konusu tutarı "önceden alınan borca" açıklaması ile iki gün sonra 02.11.2012 tarihinde Mehmet Zafer ÇAĞLAYAN'ın Albaraka Türk Katılım Bankası Sincan Şubesindeki özel cari hesabına transfer ettiği, Mehmet Zafer ÇAĞLAYAN'ın bakan olduktan sonra vermiş olduğu 27.09.2007 tarihli mal bildiriminde kardeşinden 4.736.810 TL alacağını bildirdiğini mal bildirimine konu ettiği, 05.12.2014 tarihinde Mehmet Zafer ÇAĞLAYAN'ın Komisyona verdiği ifadesinde söz konusu alacağın şahsın ortağı olduğu şirket hisselerinin devrinden kaynaklandığını ifade ettiği, konu ile ilgili Mehmet Zafer ÇAĞLAYAN'ın avukatı tarafından hazırlanan ve Komisyona gönderilen 15.12.2014 tarihli cevabi yazıda; "*Şenol ÇAĞLAYAN'ın hem savcılığa verdiği 27.01.2014 tarihli ifadesinde hem de ekte sunduğumuz faturadan da görüleceği üzere 2.465.000 TL, Şenol ÇAĞLAYAN'ın Simay Altın Ticaret Ltd. Şti.'ye bozdurduğu mücevherat karşılığıdır*" ifadesine yer verildiği, Abdullah HAPPANİ tarafından EXCEL dosyasında takip edilen Mehmet Zafer ÇAĞLAYAN'a yapılan para teslimat listesinde söz konusu transferin tarih, tutar, transfer bankası, alıcı ve göndericisinin bire bir yer aldığı, Simay Altın şirketinin ortağının Mehmet Ali HAPPANİ olduğu, Mehmet Şenol ÇAĞLAYAN'ın yaklaşık 5 yıl boyunca abisine olan borcunu ödemediği, söz konusu transferle ilk ödemesini yaptığı, Mehmet Şenol ÇAĞLAYAN'ın Ankara'da ikamet ettiği, adı geçen şirketin ise İstanbul ili Beyazıt semtinde faaliyet gösterdiği,

Salih Kaan ÇAĞLAYAN'ın İş Bankası nezdindeki TR390006400000142770085293 IBAN numaralı hesabına Altınbaş Perakende Mağazacılık Hizmetleri A.Ş.'den 25.06.2013 tarihinde gönderilen 2.537.000 TL para transferi ile ilgili olarak Mehmet Zafer ÇAĞLAYAN'ın avukatı tarafından hazırlanan ve Komisyona gönderilen 15.12.2014 tarihli cevabi yazıda; Salih Kaan ÇAĞLAYAN'ın 12.04.2013 tarihinde evlendiğini, "*düğünde takılan altın, mücevherat, döviz ve TL şeklindeki takıların bir kısmının*" bozdurulduğunu, bozdurulan altın ve takılar için Altınbaş A.Ş. tarafından gider pusulası tanzim edildiği ifade edilmiş, söz konusu gider pusulası Komisyona ibraz edilmiştir. Söz konusu yazıda altınların hangi tarihte, kim tarafından götürüldüğüne ilişkin bir bilgiye ise yer verilmediği anlaşılmıştır. Şahsın Ankara'da ikamet ettiği, para transfer eden şirketin de İstanbul/Eminönü'nde faaliyet

gösterdiğinin anlaşıldığı, İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığınca yürütülen soruşturmada Hüsamettin ALTINBAŞ adlı şahsın Rıza SARRAF'ın adamı olarak yer aldığı, söz konusu şirketin ortaklarının soyadlarının ALTINBAŞ olduğu, ancak Hüsamettin ALTINBAŞ'ın şirket ortakları ile akrabalık derecesinin tespit edilemediği,

Salih Kaan ÇAĞLAYAN tarafından 06.05.2013 tarihinde Akbank Ankara OSB Şubesindeki hesabından Turser Turizm Servis ve TİC. A.Ş.'nin aynı bankanın Başkent Kurumsal Şubesindeki hesabına yaptığı 220.839 TL havale ile ilgili olarak Mehmet Zafer ÇAĞLAYAN'ın avukatı tarafından hazırlanan ve Komisyona gönderilen 15.12.2014 tarihli cevabi yazıda; Salih Kaan ÇAĞLAYAN'ın 12.04.2013 tarihinde evlendiğini, söz konusu tutarın da düğün masrafı olduğunu ifade ettiği,

Ahmet Çağan ÇAĞLAYAN'ın babası Mehmet Zafer ÇAĞLAYAN'a 28.05.2012 tarihinde 2.100.000 TL'ye satın alınan taşınmaz için 1.050.000 TL para transferi yaptığı, transfer yapılmadan önce kendi hesabına 180.000 EUR ve 635.154 TL nakit para yatırdığının anlaşıldığı, Mehmet Zafer ÇAĞLAYAN'ın avukatı tarafından hazırlanan ve Komisyona gönderilen 15.12.2014 tarihli cevabi yazıda; Ahmet Çağan ÇAĞLAYAN'ın 28.10.2011 tarihinde evlendiğini, düğünde çeşitli altın, mücevherat, döviz ve TL'nin hediye olarak geldiğini, söz konusu transferin şahsın kendi birikimlerinden karşılandığı, babasına borç verdiğini ve Mehmet Zafer ÇAĞLAYAN'ın borcunu geri ödediğini beyan ettiği, 12.10.2012 tarihinde Önder BÜLBÜLOĞLU'na yaptığı 1.055.000 TL tutarındaki transferin mahiyetinin Karataş Mah. Çankaya/Ankara adresinde kayıtlı yeni bir taşınmaz alımına ilişkin olduğunu beyan ettiği, ancak söz konusu yazıda taşınmaz alımında kullanıldığı anlaşılan 450.000 EUR nakit para yatırma işlemi ile ilgili olarak herhangi bir açıklamaya yer verilmediği,

Mehmet Zafer ÇAĞLAYAN'ın oğulları Salih Kaan ÇAĞLAYAN ve Ahmet Çağan ÇAĞLAYAN'ın 2012 ve 2013 yılında taşınmaz alımlarında ve banka nezdinde gerçekleştirdikleri nakit para yatırma ve para transfer işlemlerinde önemli ölçüde artışın olduğu, Salih Kaan ÇAĞLAYAN'ın taşınmaz alımlarının tapu harç matrahının **1.234.300 TL**, Ahmet Çağan ÇAĞLAYAN'ın ise **2.320.000 TL** olarak gerçekleştiği, şahısların 2005-2010 yılları arasında kayıtlı gelirlerinin aylık ortalama 1.100 TL civarında olduğu, 2011-2013 yıllarında Ahmet Çağan ÇAĞLAYAN'ın aylık ortalama

gelirinin 4.500 TL, Salih Kaan ÇAĞLAYAN'ın ise sadece 2013 yılında 2.600 TL civarında olduğu, mevcut bilgi ve belgeler çerçevesinde Ahmet Çağan ÇAĞLAYAN ve Salih Kaan ÇAĞLAYAN'ın taşınmaz alım ve bankacılık işlemlerine konu olan tutarların kayıtlı gelirleri önemli ölçüde orantısız olduğu,

Çocuklarının ortağı olduğu şirketlerin mal ve hizmet alım satımları ile şirket hesaplarında gerçekleştirilen para hareketlerinin ticari faaliyetlerden kaynaklanıp kaynaklanmadığının tespitinin şirketler nezdinde yapılacak incelemelerle mümkün olabileceği, söz konusu incelemenin soruşturma süresi içerisinde tamamlanmasının fiilen mümkün olamayacağı,”

Ekonomi eski Bakanı Mehmet Zafer ÇAĞLAYAN ile ilgili olarak hazırlanan 05.01.2015 tarihli Bilirkişi Raporunda;

“Soruşturma Komisyonuna gönderilen 21.12.2014 tarihli yazıda; bilirkişi raporunda belirtildiği üzere saat ve piyanoya ilişkin mal bildirimlerinin zamanında yapılmamış olduğu ifadesi tamamen gerçek dışı, yanlış ve yanlı olduğu, 3628 sayılı Yasanın öngördüğü şekilde tüm mal bildirimlerini süresinde ve usulüne uygun olarak yapıldığı,

05.01.2015 tarihli Bilirkişi Raporunda; 3628 Sayılı Kanunun 6/d maddesinde malvarlığında önemli bir değişiklik olduğunda bir ay içerisinde mal bildiriminde bulunulmasının zorunlu olduğu, soruşturmaya konu saatin 25.09.2013 tarihinde, piyanonun ise 27.09.2013 tarihinde teslim alındığı anlaşıldığından mal bildiriminin saat için en geç 25.10.2013, piyano için ise 27.10.2013 tarihinde bildirilmesi gerektiği, piyanonun 23.01.2014 tarihli mal bildiriminde diğer taşınır mallar listesinde yer almadığı,

Avukatın 26.12.2014 tarihli ek beyan yazısında; piyanonun bir ev eşyası olduğu için beyan edilmediğini, 3628 sayılı Kanunun Uygulanmasına İlişkin Yönetmeliğin 8 nci maddesinin son fıkrasına atıfta bulunularak müvekkili Mehmet Zafer ÇAĞLAYAN'ın 2013 yılı Eylül ayı net aylık gelirinin milletvekili maaşı (13.393,60 TL), emekli aylığı (6.973,20 TL), yurtdışı Başbakanlık harcırahı (3.525,97 TL), temsil

ödeneği (383, 96 TL) esas alınmış ve aylık net ödemenin 5 katının 121.383,65 TL olduğu, bankadaki katılım hesaplarından elde edilen kar payları dikkate alındığında ise bu tutarın 200.000 TL civarında olduğu, piyanoya ödenen 40.000 EUR'nun 2013 Eylül ayı EUR kurunun 2,66 TL ile 106.400 TL'ye tekabül ettiği, bu nedenle piyanonun mal bildirimine konu teşkil etmeyeceğinin ifade edildiği,

3628 sayılı Kanunun Uygulanmasına İlişkin Yönetmeliğin 8 inci maddesinin son fıkrasının kendisine aylık ödeme yapılmayan, ancak mal bildiriminde bulunmakla mükellef olan kişilere ilişkin bir hüküm olduğu, söz konusu fıkrada; “*Genel İdare Hizmetleri sınıfında birinci derecenin birinci kademesindeki şube müdürüne ödenen her türlü zam ve tazminatlar dâhil net aylık miktarı, aylıklara uygulanan katsayının belirlenmesini müteakip Maliye ve Gümrük Bakanlığınca tespit ve ilan olunur*” ifade edilmiştir. Kendisine aylık ödenenlere ilişkin düzenlemenin aynı maddenin b bendinde belirtildiği, söz konusu b bendinde “ *kendisine aylık ödenenler net aylık tutarının beş katından ...*” olarak ifade edildiği, bu nedenle görevliye yapılan aylık net tutarının belirlenmesinde aylık toplam gelirin değil, kendisine icra ettiği görevi dolayısıyla ödenen aylık brüt tutardan kesintiler düşüldükten sonraki net tutarın dikkate alınması gerektiği, yurtdışı harcırahın da süreklilik arz etmeyen ve geçici görev yolluğu bildirimini ile yapılan bir ödeme olduğu, emekli aylığının icra edilen görev dolayısıyla ödenen bir ödeme değil, bir sosyal güvenlik ödemesi olduğu, ancak emekli aylığı da hesaplamaya dahil edildiğinde; 2013 yılı Eylül ayında kendisine ödenen net aylık tutarının milletvekili maaşı (13.393,60 TL), Bakanlık görevi maaş farkı olan temsil ödeneğinin (383, 96 TL) ile emekli aylığı (6.973,20 TL) göz önünde bulundurulduğunda net aylık tutarının 5 katının yaklaşık 103.760 TL olduğu, 40.000 EUR'ya alındığı ifade edilen piyanonun 27.09.2013 tarihinde teslim alındığı anlaşıldığından 27.09.2013 tarihli TCMB EUR alış kuru (2,7484 TL) ile değerinin yaklaşık 109.900 TL'ye tekabül ettiği, dolayısıyla piyanonun değerinin kendisine 2013 yılı Eylül ayında ödenen net aylık tutarının beş katından fazla olduğu,

Avukatın 21.12.2014 tarihli itiraz yazısında özetle; Soruşturma Komisyonuna 15.12.2014 tarihinde gönderilen cevabi yazıda Ahmet Çağan ÇAĞLAYAN ve Salih Kaan ÇAĞLAYAN'ın taşınmaz yatırımlarına ilişkin finansman kaynakları ayrıntılı

olarak ifade edildiği, ancak bilirkişinin taşınmaz alım ve bankacılık işlemlerine ilişkin finansmanın kaynağının sadece maaşlar olduğunu iddia ettiği, oysa söz konusu finansmanın her iki düğünde elde edilen “altın, mücevherat ve döviz” satışından kaynaklandığı, ancak bilirkişinin bu hususları göz ardı ettiği ve ön yargılı rapor hazırladığı,

15.12.2014 tarihli Komisyona gönderilen cevabi yazıda; Ahmet Çağan ÇAĞLAYAN ve Salih Kaan ÇAĞLAYAN’ın taşınmaz yatırımlarına ilişkin finansman kaynakları, Altınbaş Perakende Mağazacılık Hizmetleri A.Ş. tarafından Salih Kaan ÇAĞLAYAN adına düzenlenmiş 2.537.000 TL tutarındaki altın bozdurulduğuna dair gider pusulası ve konuya ilişkin para transfer belgesi, Ahmet Çağan ÇAĞLAYAN’ın ise düğünde takılan altın, döviz ve TL olarak gösterilmiş, düğüne ilişkin basında yer alan haber kaynak gösterilerek şu ifadeye yer verilmiştir: *“Ahmet Çağan ÇAĞLAYAN’ın birikimleri hususuna açıklık getirmek getirmesi amacıyla eklememiz gerekirse; müvekkilimin oğlunun düğün tarihi olan 28.10.2011 tarihi öncesi Van depremi yaşanmış idi. Bu sebeple müvekkilim ve oğlu davetlilere düğüne çiçek göndermemelerini, çiçek göndermek isteyenlerin ise çiçek paralarını Van depremzedelerinin yardım hesabına aktarılmasını istemişlerdir. Bu yönlendirme sonucu açılan hesapta depremzedeler için çiçek parası karşılığı olarak 359.000 TL yardım toplanmıştır”* ifadesine yer verilerek gelen hediyelerin önemli tutarlarda olduğu,

Ahmet Çağan ÇAĞLAYAN’ın düğününde takılan altın, döviz ve TL’nin miktarı konusunda düğüne katılan davetli sayısı ile düğüne çiçek göndermek yerine Van depremzedeleri adına açılan hesapta toplanan 390.000 TL’nin tutarı göz önüne alınarak düğünde takılan toplam meblağın büyüklüğü konusunda fikir verildiği, Salih Kaan ÇAĞLAYAN’ın düğününe katılan davetli sayısının referans olarak gösterildiği, gerek 15.12.2014 tarihli cevabi yazıda gerekse 21.12.2014 tarihli Bilirkişi Raporuna itiraz ve 26.12.2014 tarihli Bilirkişi Raporuna ek beyan yazılarında Ahmet Çağan ÇAĞLAYAN ve Salih Kaan ÇAĞLAYAN’ın düğünlerinde takılan altın, döviz ve TL’nin toplam tutarı ile ilgili olarak herhangi bir bilginin Komisyona sunulmadığı, sadece taşınmaz alımlarının kaynağının düğünde takılan altın, döviz ve TL olarak ifade edildiği, avukatın kaynak olarak gösterdiği düğünlerde takılan altın, döviz ve TL’ye de Raporun

Değerlendirme ve Sonuç bölümünün ilgili yerlerinde yer verildiği, ancak Salih Kaan ÇAĞLAYAN'ın düğünden hemen iki ay sonra altın bozdurma karşılığında Altınbaş A.Ş. tarafından kendisine gönderilen 2.537.000 TL tutarındaki paranın kullanılmadığı, söz konusu paraya İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığınca yürütülen soruşturma kapsamında 17.12.2013 tarihinde el konulduğu, söz konusu para üzerinden herhangi bir tasarrufta bulunmadığı, Ahmet Çağan ÇAĞLAYAN'ın altın bozdurduğuna dair gider pusulası sunulmadığı hususları birlikte değerlendirildiğinde düğünlerde takılan altın, döviz ve TL'nin taşınmaz alımlarının finansman kaynağı olarak dikkate alınmamış olup, söz konusu taşınmaz alımlarının kaynağının düğünlerde takılan altın, döviz ve TL olup olmadığına dair takdirin Soruşturma Komisyonuna ait olduğu,

21.12.2014 tarihli itiraz yazısında özetle; Mehmet Şenol ÇAĞLAYAN'ın hem 27.01.2014 tarihinde Cumhuriyet Savcılığı huzurundaki ifadesi hem de altın bozdurulduğuna dair gider pusulasından da anlaşıldığı üzere, Simay Altın şirketinden Mehmet Şenol ÇAĞLAYAN'a gönderilen 2.465.000 TL tutarındaki para transferinin altın bozdurma karşılığında yapıldığı, söz konusu altının Mehmet Şenol ÇAĞLAYAN'ın Mehmet Zafer ÇAĞLAYAN'a 2007 yılında yapılan şirket hisse devri karşılığında doğan borcun ödenmesi için bozdurulduğunun ifade edildiği, Bilirkişi Raporunda konu hakkında ayrıntılı olarak bilgi verildiği, söz konusu para transferinin ve altın bozdurma işleminin mahiyetinin gerçeği yansıtıp yansıtmadığı hususunun Komisyonun takdirinde olduğu," şeklinde sonuç ve kanaatine varıldığı mütalaa olunmuştur.

Komisyonumuz ekseriyetle, Anayasanın 6. maddesinde "... Hiçbir kimse veya organ kaynağını Anayasadan almayan bir Devlet yetkisi kullanamaz." Adalet Bakanlığı Ceza İşleri Genel Müdürlüğünün 20.01.2006 tarih ve 100 sayılı Genelgesinde " ... Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığı Genel Sekreterliği'nin 17 Kasım 1997 tarih ve 9427/23887 sayılı yazısında da belirtildiği üzere; görevde bulunan veya görevinden ayrılan Başbakan ve bakanlar hakkında Bakanlar Kurulu'nun genel siyaseti veya Bakanlıkların görevleriyle ilgili olarak yapılan şikâyet ve ihbarların, ancak Anayasa'nın 100'üncü ve Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüğü'nün 107'nci maddelerine göre işleme tâbi tutulacağı, ..." şeklindeki düzenlemeleri nazara alarak; İstanbul Cumhuriyet

Başsavcılığı Terör ve Örgütlü Suçlar Soruşturma Bürosu ve emrinde çalışan Emniyet Organize Suçlar Şube Müdürlüğü tarafından yasaların hileli yollarla denenerak aşılması suretiyle yetkisiz-hukuksuz olarak yürütölen soruşturma neticesinde 4 eski Bakan hakkında düzenledikleri rapor ve ekinde yer alan iletişimin tespiti, dinlenmesi ve kayda alınması ve teknik araçlarla takip sonucu elde edilen bulgular yok hükmünde mülahaza etmek suretiyle kendisine aksettirilen soruşturma evrakını bir ihbar mahiyetinde kabul ettiği ve bu düşünce ile tetkik ve tahkikata başlayarak yeniden usule uygun delil araştırması yaptığı ve ilgiliye atfedilen, “Rıza SARRAF’tan sağlanan, miktar ve değeri tespit edilemeyen bazı maddi menfaatler karşılığında; a) Bu şahsın İran'a altın ihracatı yapması işlerinde imtiyaz sağladığı, b) Gana'dan kaçak yollarla yurda sokulmak istendiği iddia edilen 1,5 ton altınla ilgili adli ve idari soruşturmaları engelleyerek, altının Dubai'ye çıkışını sağlamaya çalıştığı” şeklindeki eylemlerin hiçbirisi Ekonomi Bakanlığının doğrudan görevleri arasında kabul edilecek hususlar olmayıp 5607 sayılı Kaçakçılıkla Mücadele Kanunu'na muhalefet, 5237 sayılı TCK'nın 204. maddesinde tanımlanan resmî belgede sahtecilik ve 252. maddesindeki Rüşvet suçlarının yukarıda izah edildiği üzere unsurları itibariyle oluşmasına vücut vermeyeceği gibi yine zikredilen hukuka uygun olarak elde edilen deliller muvacehesinde kanıtlanamamıştır.

Rıza SARRAF'tan temin edildiği iddia edilen haksız temin edilen menfaatler kapsamında ele alınan:

Halk Bankası üzerinden yaptığı işlemlerde Rıza SARRAF'a kolaylık sağlandığı ve yine bankacılık işlemlerinde uygulanan yasal komisyon oranlarında indirim yapıldığı hususuna ilişkin olarak Halk Bankası Teftiş Kurulu tarafından yapılan incelemeler sonucunda düzenlenen 22.01.2014 tarih ve 114006 sayılı rapora göre;

“Rıza SARRAF'a ait firmaların ihracat işlemleri hakkında Halk Bankasına ibraz ettiği belgelerin kendi içinde tutarlı olduğu ve doğruluğunun Gümrük ve Ticaret Bakanlığının resmi internet sitesinde teyit edilebilecek belgeler niteliğinde olduğu, gümrük beyannamelerinde sahtelik arz edebilecek herhangi bir emarenin bulunmadığı ve iddia edildiği gibi işlemlerin sahte belgelere dayalı olarak yapıldığına dair herhangi bir bilgi ya da bulgunun mevcut olmadığı, dolayısıyla işlemlerin banka mevzuatına ve genel bankacılık teamüllerine uygun olduğu,

Peşin ödeme kapsamında İran ülkesinden gelen havalelere yönelik olarak, işlem adetleri ve ciroları göz önünde bulundurularak yapılan analizler sonucunda, özellikle iddiaların odaklandığı Royal şirketler grubunun gerçek ticari ilişkilerden kaynaklandığı sonucuna varıldığı,

Halk Bank yönetiminin Rıza SARRAF'a ait şirketlere yapılan işlemlerde uygulanan komisyon oranlarında indirim yapılmak suretiyle ayrıcalık tanındığı yönündeki iddianın da aynı şekilde incelemeye tabi tutulduğu ve başka şirketlere yapıldığı gibi Rıza SARRAF'a ait şirketlere de komisyon oranları uygulanırken; taşıdığı risk primi, ilgili firmaların Halk Bank ile olan çalışma düzeyi, verimliliği ve işlem hacmi ile ticarete konu sektör gibi hususların dikkate alınarak aynı sektördeki firmalar arasında benzer fiyat belirleme politikasının göz önünde tutulduğu, ülkemiz ihracat rakamlarına katkıda bulunmak amacıyla Türk malı ürünlerin ihracatını gerçekleştiren ya da ticaretini Türkiye'de yerleşik firmalar üzerinden yaparak ülkemizde katma değer üretilmesini sağlayan firmaların durumlarının göz önüne alındığı ve bu firmalara da daha düşük komisyonlar uygulanabildiği, bu çerçevede komisyon oranlarında indirime gidildiği, bunda da yadırganacak bir durumun bulunmadığı, İran ilintili dış ticaret ilişkilerinde Halk Bankasının komisyon kaybının olmadığı, firmalara uygulanan komisyon oranlarının piyasa koşullarına göre makul koşullarda olduğu ve herhangi bir firma için özel bir uygulama yapılması yoluna gidilmediği, bu itibarla işlemlerin bankacılık mevzuatı ile birlikte genel bankacılık teamüllerine uygun olarak yerine getirildiği," sonuç ve kanaatine varılmıştır.

Söz konusu mütalaadan anlaşılacağı üzere; Ekonomi Bakanı direktifi ile Halk Bankası üzerinden Rıza SARRAF'a kolaylık sağlandığı, komisyon oranlarının düşürülerek Halk Bankasının zarara uğratıldığı, diğer şirketlere engel çıkarıldığı savları kabul görmemiştir.

Ekonomi Eski Bakanı Zafer Çağlayan ile oğlu Salih Kaan Çağlayan arasında; 30.08.2013 tarihinde saat 20.24.17'de geçen (TK 2292387889) telefon görüşme kaydı imha edilmeyerek bakanların dosyalarına eklenmek suretiyle soruşturmanın usulsüz işlemlerle desteklenip güçlendirme kaygı ve çabası dikkat çekmiş, gözetilmez ve arama-elkoyma işlemleri medyayla birlikte yapılmış, Anayasa ile teminat altındaki 'masumiyet

karinesi' hiçe sayılarak gizli yürütülmesi soruşturmanın tüm bilgi ve belgeleri medyaya sızdırılmak suretiyle usulsüz- kanunsuz işlem-yöntemlerin adeta üstü örtülmeye çalışılmıştır.

30.08.2013 tarihinde Rıza SARRAF'ın talimatıyla, Abdullah HAPPANİ tarafından hazırlanan ve Atatürk Havalimanı'ndaki Polis Memurunun sorması üzerine ve telefon görüşmelerinden 2.000.000 Euro, 2.000.000,00 Dolar ve 1.500.000 TL olduğu anlaşılan paranın valiz ve sırt çantası içerisinde taŐınarak Mohammadsadegh RASTGARSHISHEHG ve Ahmet Murat ÖZİŞ tarafından YaŐam Kent Mahallesi 3037 Sokak Royal City Sitesi 3 C İç Kapı No: 41 Yenimahalle/Ankara sayılı adrese (Telefon görüŐmelerinde KAAN'ın evi olduğu anlaŐılıyor) gtrldĞu hususunda, Salih Kaan ÇAĞLAYAN ile babası Ekonomi eski Bakanı Zafer ÇAĞLAYAN arasında irtibatın sağlandığı noktasında yapılan malvarlığı araŐtırmasında herhangi bir bulgunun elde edilememiş olması ve bakan bilgisi ve talimatı doğrultusunda paranın oğlu Salih Kaan ÇAĞLAYAN tarafından teslim alındığına yönelik başkaca delilin de elde edilememiş olması karşısında bakanın savunmasına itibar etmek gerekmiŐtir.

Gümrük ve Ticaret Bakanlığı Rehberlik ve Teftiş Başkanlığı'nın 29.03.2013 tarih ve 44566287-663.07.052-5772 sayılı üst yazısı ile Gana'dan Dubai'ye 1,5 ton altın taşıyan kargo uçağının eksik evrak nedeniyle İstanbul Atatürk Havalimanı'nda 01.01.2013-16.01.2013 tarihleri arasında bekletilmesine ilişkin olarak ulusal basında çıkan haberler üzerine yapılan inceleme ve soruşturma sonucunda tanzim edilen Değerlendirme Komisyonu Raporu ve Gümrük ve Ticaret Müfettişliği'nin 052-6 sayılı soruşturma raporu ve ekinde yer alan belgelerin adli yönden gereğinin yapılması için Bakırköy Cumhuriyet Başsavcılığına gönderildiği,

Bakırköy Cumhuriyet Başsavcılığınca zel Belgede Sahtecilik, Görevi Kötüye Kullanma ve 1567 sayılı Türk Parasının Kıymetini Koruma Kanununa Muhalefet suçlarından soruşturma başlatıldığı,

'zel Belgede Sahtecilik' suçundan 2013/112787 soruşturma numarası üzerinden yürütülen tahkikat sonucunda, Şüpheliler İbrahim Halil alıŐkan, Mehmet Hakan Bayramiç, Cebrail Karaarslan, İsmail Karaarslan, Döndü Irmak, Atakan Kum,

Emin Hayyam, Babak Zanjanı, Soraya Asadı, Vahit Moradi Moghaddam ve Sima Khorramdel haklarında özel belgede sahtecilik fiiline rastlanmadığı gerekçesi ile 25.11.2013 tarih ve 2013/51549 no'lu takipsizlik kararı verildiği,

'Görevi Kötüye Kullanma' suçundan 2013/113240 soruşturma numarası üzerinden Bakırköy Cumhuriyet Başsavcılığı Memur Suçları Bürosunca yürütülen tahkikat sırasında, şüpheliler Özgür Yılmaz (Gümrük Muhafaza Memuru), İsmail Tosun (Gümrük Muayene Memuru), İsrail Albayrak (Gümrük Muhafaza Memuru), Selvet Kaplan (Ahl Kargo Gümrük Müdürü), Tevfik Usta (İstanbul (Eski) Gümrük Ve Ticaret Bölge Müdürü) , Haldun Yılmaz (Ahl Kargo Gümrük Müdür Yardımcısı), Dara Ceylan (Gümrük Muayene Memuru), Cemil Canyürek (İstanbul Gümrük Ticaret Bölge Müdür Yardımcısı), Cemil Aydın (Gümrük Memuru), Teoman Coşkun Dudak (Ahl Kargo Gümrük Müdür Yardımcısı), Alper Kaçmaz (Gümrük Muayene Memuru), Abbas Şahin (Gümrük Muhafaza Kısım Amiri), Tamer Düz (Gümrük Muayene Memuru), Volkan Çınar (Gümrük Muhafaza Memuru), Fahri Paslı (İstanbul Gümrük Ve Ticaret Bölge Müdür Yard. V.), Erhan Paycı (Atatürk Hava Limanı Kargo Gümrük Şefi), Ceylan Er (İstanbul Gümrük Muh. Kaçak Ve İstihbarat Şube Müd.) Ve Ramazan Acet (Ahl Kargo Müd. Görevli Memuru) hakkında 4483 sayılı Yasa hükümleri uyarınca İstanbul Valiliği İl İdare Kurulu Müdürlüğü'nden soruşturma izni istendiği, İstanbul Valiliği İl İdare Kurulu Müdürlüğü'nce 12.03.2014 tarih ve 2014/35 sayılı karar ile ilgili şahıslar hakkında soruşturma izni verilmemesine karar verildiği ve 28.05.2014 tarihli yazı ile itiraz edilmediğinden söz konusu kararın kesinleştiğinin bildirilmesi üzerine Bakırköy Cumhuriyet Başsavcılığı'na 18.06.2014 tarih ve 2014/30716 sayılı kovuşturmayaya yer olmadığına dair karar verildiği,

'1567 sayılı Türk Parasının Kıymetini Koruma Kanununa Muhalefet' suçundan 2013/902 kabahat numarası üzerinden yürütülen soruşturma sonucu; Bakırköy Cumhuriyet Başsavcılığı'na görevlendirilen bilirkişi Öner Yıldız (E.Gümrük Başmüfettişi)'dan alınan 07.11.2013 tarihli bilirkişi raporunda, söz konusu altınların gerçek alıcısının-sahibinin İran uyruklu Vahit Moradi Moghaddam adlı kişi, alıcısının ise Dubai'de kurulu ve yine bu şahsa ait Swift Inverstment & Development Co. ltd. firması olarak gösterildiği ve bedelinin de bu kişi tarafından ödenmiş bulunduğu, İran'ın

bazı şirketlerine yönelik ambargo kararı nedeniyle ve herhangi bir el konulma olasılığına karşılık Türkiye'deki Duru Döviz firmasının da bu amaçla devreye sokulmuş olduğu, böyle bir durumda söz konusu altınların İran asıllı kişi ve firmalara ait olmadığı, Türk firmasına gönderildiğinin tevsikine yönelik olarak fatura ve konşimento düzenlenmiş olduğu, düzenlenmiş olan belgelerin sahte özel belge olmaktan ziyade muhteviyatı itibariyle yanıltıcı belge olduğu, gerek Gümrük İdaresi ve gerekse Gümrük ve Ticaret Başmüfettişi tarafından yapılan inceleme ve soruşturma sonucunda da söz konusu külçe altınların Türkiye'ye ilk girişinde beyan edilmiş olması nedeniyle 5607 sayılı Kanun hükmüne aykırılık teşkil etmediği, ancak söz konusu altınlara ilişkin Airwaybill taşıma senedi gibi belgelerin uçağın hareketi sırasında uçağa verilmemiş bulunması, yük indikten birkaç gün sonra bu belgelerin tanzim edilmesi, söz konusu külçe altınların Türkiye'de Gümrük İdaresine bir bildirimde bulunulmadan sokulmaya teşebbüs edilmiş olduğu, ancak Gümrük İdaresinin ve HAVAŞ görevlilerinin müdahalesi ile bu eylemden vazgeçildiği ve eylemin teşebbüs aşamasında kaldığı, bu suretle Türk Parasının Kıymetini Koruma Kanununun 3/2. maddesindeki hükmün ihlal edilmiş bulunduğu mütalaası üzerine, 18.12.2013 tarih ve 2013/902 kabahat-2013/2199 karar sayılı idari yaptırım kararı ile 1567 sayılı Yasanın 3/2 maddesi uyarınca Emin Hayyam ile Duru Döviz ve Kıymetli Madenler Anonim Şirketi'nin ayrı ayrı 57.789.210.00 TL idari para cezası ödemesine karar verildiği, Gümrük ve Ticaret Bakanlığı adına İstanbul Muhakemat Müdürlüğü'nün itirazı üzerine Bakırköy 20.Sulh Ceza Mahkemesi'nin 14.02.2014 tarih ve 2014/95 değişik iş sayılı kararı ile Gümrük ve Ticaret Bakanlığı Teftiş Kurulunca hazırlanan raporda bahsi geçen ve haklarında suç duyurusunda bulunulan Kont Group ve Master Sara şirketleri ve bu şirketlerin yönetim kurulu üyeleri hakkında bir karar verilmediği ileri sürülerek kararın kaldırılması talep edilmiş ise de; Başsavcılıkça bir kısım kabahatler hakkında idari yaptırım uygulandığı, bir kısım kabahatler hakkında herhangi bir karar verilmediği gerekçesiyle mahkemeye itirazda bulunulduğu, ancak 5326 sayılı Yasanın 25. maddesinde idari yaptırım kararlarına karşı sulh ceza mahkemeleri nezdinde itirazda bulunulabileceğinin belirtildiği, haklarında karar verilmeyenlerle ilgili olarak mahkemelerine bir itirazda bulunulamayacağı, bu yöndeki itirazın kararı veren Cumhuriyet Başsavcılığı'na yapılması gerektiği gerekçesi ile söz konusu itiraz ile ilgili bir karar verilmesine yer olmadığına karar verildiği, yine Bakırköy 3.Sulh Ceza Mahkemesi'nin 04.03.2014 tarih

ve 2014/63 değişik iş sayısı ile Emin Hayyam vekili Av. Şeyda Yıldırım'ın 20.01.2014 tarihli idari para cezasına itirazının reddedildiği, Bakırköy 4.Asliye Ceza Mahkemesinin 28.03.2014 tarihli 2014/105 değişik iş sayılı kararı ile Bakırköy 3.Sulh Ceza Mahkemesinin 04.03.2014 tarih ve 2014/63 değişik iş sayılı kararına Emin Hayyam vekili Av. Şeyda Yıldırım'ın itirazının reddine karar verildiği, Bakırköy Cumhuriyet Başsavcılığı Kabahatler Bürosunun 02.05.2014 tarihinde idari para cezasına ilişkin kararın 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsili Usulu Hakkındaki Kanun Hükümlerine göre tahsili için Yeditepe Veraset ve Harçlar Vergi Dairesi Müdürlüğü'ne gönderildiği, Bakırköy 10.Sulh Ceza Mahkemesi'nin 18.04.2014 tarih ve 2014/49 değişik iş sayılı kararı ile Duru Döviz ve Kıymetli Madenler A.Ş vekili Av. Şeyda Yıldırım'ın itirazı üzerine Bakırköy Cumhuriyet Başsavcılığı Kabahatler Bürosunun 2013/902 kabahat numaralı 2013/2199 karar sayılı 18.12.2013 tarihli idari yaptırım kararının kaldırılmasına karar verildiği, 08.05.2014 tarihinde Yeditepe Veraset ve Harçlar Vergi Dairesi Müdürlüğü'ne müzekkere yazılarak söz konusu idari para cezasının tahsilatının yapılmamasının istendiği, Bakırköy Cumhuriyet Savcısı Mutlu Pekman tarafından 09.05.2014 tarihinde Bakırköy 10.Sulh Ceza Mahkemesi'ne itiraz edildiği, bunun üzerine Emin Hayyam vekilleri Av. Şeyda Yıldırım, Av. Ayten Hiçyılmaz tarafından kanun yararına bozma talebi ile evrakın Adalet Bakanlığı Ceza İşleri Genel Müdürlüğü'ne gönderilmesinin istendiği, 09.06.2014 tarihinde Bakırköy 4.Asliye Ceza Mahkemesinin 2014/105 değişik iş sayılı kararla kanun yararına bozma istemiyle Adalet Bakanlığı Ceza İşleri Genel Müdürlüğü'ne ihbarda bulunduğu, 09.07.2014 tarihinde Adalet Bakanlığı Ceza işleri Genel Müdürlüğü'nce dosya kapsamına, dayandığı gerekçeye ve mahkemenin takdirine nazaran Bakırköy 4.Asliye Ceza Mahkemesinin 28.03.2014 tarih ve 2014/105 değişik iş sayılı kararı aleyhinde kanun yararına bozma yoluna gidilmediğinin bildirildiği, bu kararın da 09.05.2014 tarihinde temyizi üzerine dosyanın Yargıtaya gönderildiği anlaşılmıştır.

Tanık olarak dinlenen Gümrük ve Ticaret Bakanlığı Müsteşarı Ziya Altunyaldız da, Gana'dan gelen 1,5 ton altınla ilgili olarak bilgi alış verişi dışında gümrük çalışanlarına müdahale anlamına gelebilecek herhangi bir taleple karşılaşmadığını kendisinin de bilgi alma dışında olaya müdahil olmadığını ifade etmiştir.

Dolayısıyla Gana'dan ülkemize gelen 1,5 ton altınla ilgili olarak Gümrük ve Ticaret Bakanlığı müfettişlerinin harekete geçerek soruşturma yaptıkları, Bakırköy Cumhuriyet Başsavcılığının olaydan haberdar edilerek olaydan dolayı adli soruşturma başlatılmasının sağlandığı, herhangi bir şekilde ülkemize kaçak yoldan altın girişinin olduğu yönünde başkaca bir delilin elde edilemediği nazara alındığında, Ekonomi Bakanı hakkında bu konuda isnat olunan iddianın da asılsız olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığının 25.02.2014 tarih ve 2012/120653 soruşturma sayılı yazısı ve ekindeki 28.01.2014 tarihli Bilirkişi Raporunda yer alan hususlarının değerlendirilmesi konulu 'Maliye Bakanlığı Mali Suçları Araştırma Başkanlığı'nın 01.04.2014 tarih ve 2014/VA-1 sayılı raporunda, Rıza SARRAF'a ait dizüstü bilgisayarın bilirkişiler tarafından incelenmesi neticesinde elde edilen bilgilerin değerlendirilerek Rıza SARRAF, Salih Kaan Çağlayan ve 1. derece aile bireyleri, Onur Kaya, Mustafa Behcet Kaynar ve Mehmet Şenol Çağlayan'ın banka hesapları ile karşılaştırılması, Rıza SARRAF'ın dizüstü bilgisayarından çıkan belgelerdeki bilgilerin yukarıda sayılan kişilere yapılan para transferleri olup olmadığı ve bilgisayardan çıkan kayıtlarda yer alan kısaltmaların ne anlama geldiğinin belirlenmesinin talep edilmesi üzerine Rıza SARRAF, Onur Kaya, Mustafa Behcet Kaynar, Salih Kaan Çağlayan, Mehmet Zafer Çağlayan, Songül Çağlayan, Ahmet Çağan Çağlayan, Cansu Çağlayan, Mehmet Şenol Çağlayan, Emine Çağlayan, Salih Çağatay Çağlayan ve Emre Çağlayan'ın rapor kapsamına dahil edilerek yapılan inceleme ve araştırma sonucunda; 28.01.2014 tarihli bilirkişi raporunun 2 ve 3. sayfalarında geçen "CAG EUR UBDATE.xlsx" ve "CAG EUR.xlsx" başlıklı iki belgede geçen ve "31 Eki.12 SIMAY B.ASYA-MEHMET SENOL CAGLAYAN B.ASYA TRL 2.465.000" ibaresi yer alan işlemi ile Mehmet Şenol Çağlayan'ın Asya Katılım Bankası nezdindeki hesabına aynı tutarda bir para transferinin yapıldığı tespit edilmiştir.

Ayrıca; komisyonumuzca görevlendirilen bilirkişinin hazırladığı 18.12.2014 tarihli raporunda da 31.10.2012 tarihinde Rıza SARRAF'a ait "Simay Altın Ticaret İthalat ve İhracat Ltd. Şti" isimli firmanın Bank Asya İstanbul/Sultahamam şubesindeki

hesabından Mehmet Şenol ÇAĞLAYAN'ın Bank Asya'daki Ankara/Sincan şubesinde bulunan şahıs hesabına 2.465.000,00 TL para transferi yapıldığı belirlenmiştir.

Ancak, Zafer Çağlayan Ekonomi Bakanı olarak göreve başladığında TBMM Başkanlığına sunduğu 04.11.2012 tarihli mal bildiriminde; "AKEL Alüminyum A.Ş." isimli şirketteki ortaklık payının kardeşi Mehmet Şenol Çağlayan'a devrettiğini ve buna mukabil 4.736.810 TL alacaklı olduğunu beyan ettiği ve söz konusu parayı alacağına mahsuben kardeşinden almış olduğunu savunduğu, kardeşi hakkında da İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığınca "suç işlemek amacıyla örgüt kurmak", "rüşvet almak ve vermek" suçlarından dolayı yürütülen soruşturma sonucunda da kovuşturmaya yer olmadığına dair karar verildiği hususları ile Mehmet Şenol Çağlayan'ın 2.465.112,50 TL mukabilinde 24 ayar 24.875 gram altın bozdurduğuna ilişkin 31.10.2012 tarihli ve 453010 seri nolu gider pusulası birlikte değerlendirildiğinde isnat konusu eylem iddiadan öteye geçmemiştir.

Rıza SARRAF tarafından Zafer Çağlayan'a Cenevre'den getirtilen Patek Philippe 5101G marka saate ilişkin olarak,

Zafer Çağlayan'ın 15.12.2014 tarihli savunma dilekçesi ekinde sunduğu 30.10.2013 tarihli ve "saat bedeli olan 240.000 Euro'yu Mehmet Zafer Çağlayan'dan aldım." yazılı ibraname niteliğindeki yazı, Mehmet Zafer Çağlayan adına tanzim edilmiş 24.09.2013 tarihli ve "PATEK PLIPPE GENEVE-Certificat d'Origine Certificate of Origin" başlıklı belge, yine söz konusu saatle ilgili olarak Gümrük ve Ticaret Bakanlığının tahakkuk ettirdiği 213.300,00 TL idari para cezasının Murat Yılmaz adıyla ödenmiş 15.09.2014 tarih ve 0789009 sıra no'lu alındı belgesi ve Mehmet Zafer Çağlayan'ın Albaraka Katılım Bankası Sincan şubesindeki 01170566-1 no'lu cari hesabından 213.300,00 TL'nin Murat Yılmaz adına (açıklama kısmında, gümrük para cezasına mahsuben Mehmet Zafer Çağlayan ödeme) Garanti Bankası TR 52 0006 2000 3090 0006 6880 39 IBAN no'lu hesabına EFT yapılmasının istendiğine dair 15.09.2014 tarihli dilekçe örneği, aynı konuya ilişkin olarak diğer şüpheliler yönünden İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığınca yürütülen soruşturma sonunda verilen kovuşturmaya yer olmadığı kararı birlikte değerlendirildiğinde isnat edilen eylemin gerçekleşmediği sonucuna ulaşılmıştır.

Rıza SARRAF'ın Mehmet Zafer Çağlayan'a 27.10.2013 tarihinde aldığı iddia olunan piyano ile ilgili olarak;

Mehmet Zafer Çağlayan'ın 23.04.2014 tarihli mal beyanında bildirimde bulunulduğu ve eşi Songül Çağlayan adına mal beyanında beyan edilen 47.000 euro'nun 7.000 euro'ya düştüğü, aradaki 40.000 euro'luk farkın piyano bedeli olarak ödendiğinin ifade edildiği, bu beyanın aksine başkaca bir delile ulaşılamadığı gibi, diğer şüpheliler yönünden İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığınca yürütülen soruşturma sonunda verilen kovuşturmaya yer olmadığı kararı birlikte değerlendirildiğinde isnat edilen eylemin gerçekleştiği kanaatine varılamamıştır.

Komisyonumuz ekseriyetle, Anayasanın 6. maddesinde "... Hiçbir kimse veya organ kaynağını Anayasadan almayan bir Devlet yetkisi kullanamaz." Adalet Bakanlığı Ceza İşleri Genel Müdürlüğünün 20.01.2006 tarih ve 100 sayılı Genelgesinde "... 2 Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığı Genel Sekreterliği'nin 17 Kasım 1997 tarih ve 9427/23887 sayılı yazısında da belirtildiği üzere; görevde bulunan veya görevinden ayrılan Başbakan ve bakanlar hakkında Bakanlar Kurulu'nun genel siyaseti veya Bakanlıkların görevleriyle ilgili olarak yapılan şikâyet ve ihbarların, ancak Anayasa'nın 100'üncü ve Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüğü'nün 107'nci maddelerine göre işleme tâbi tutulacağı, ..." şeklindeki düzenlemeleri nazara alarak; İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı Terör ve Örgütlü Suçlar Soruşturma Bürosu ve emrinde çalışan Emniyet Organize Suçlar Şube Müdürlüğü tarafından yasaların hileli yollarla denenerak aşılması suretiyle yetkisiz-hukuksuz olarak yürütülen soruşturma neticesinde 4 eski Bakan hakkında düzenledikleri rapor ve ekinde yer alan iletişimin tespiti, dinlenmesi ve kayda alınması ve teknik araçlarla takip sonucu elde edilen bulgular yok hükmünde mülhaza etmek suretiyle kendisine aksettirilen soruşturma evrakını bir ihbar mahiyetinde kabul ettiği ve bu düşünce ile tetkik ve tahkikata başlayarak yeniden usule uygun delil araştırması yaptığı ve ilgiliye atfedilen, "Rıza SARRAF'tan sağlanan, miktar ve değeri tespit edilemeyen bazı maddi menfaatler karşılığında; a) Bu şahsın İran'a altın ihracatı yapması işlerinde imtiyaz sağladığı, b) Gana'dan kaçak yollarla yurda sokulmak istendiği iddia edilen 1,5 ton altınla ilgili adli ve idari soruşturmaları engelleyerek, altının Dubai'ye çıkışını sağlamaya çalıştığı, şeklindeki eylemler Ekonomi Bakanı

yönünden iddiadan öteye geçememiş, toplanan delillerde de bu suçları oluşturacak unsurlara dahi rastlanmamış olup, 5607 sayılı Kaçakçılıkla Mücadele Kanunu'na Muhalefet, 5237 sayılı TCK'nın 204. maddesinde tanımlanan Resmî Belgede Sahtecilik ve 252. maddesindeki Rüşvet suçlarının yukarıda izah edildiği üzere unsurları itibariyle oluşmasına vücut vermeyeceği gibi yine zikredilen hukuka uygun olarak elde edilen deliller muvacehesinde kanıtlanamamıştır.

Kaldı ki, kamuoyunda 17 Aralık operasyonu olarak bilinen, Ekonomi Bakanı Mehmet Zafer Çağlayan'ın da isminin geçtiği İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı Terör ve Örgütlü Suçlar Soruşturma Bürosunca yürütülen 2012/120653 numaralı soruşturma ilgili bakanlar dışındaki şüpheliler yönünden 16.10.2014 tarih ve 2014/69582 sayılı kovuşturmaya yer olmadığına dair kararlar sonuçlanmış ve itiraz üzerine İstanbul 6.Sulh Ceza Mahkemesince ele alınan sözkonusu karar hukuka uygun bulunarak vaki itirazların reddiyle 15.12.2014 tarih ve 2014/3162 sayılı kararıyla kesinleşmiştir.

2.3.2. İçişleri Eski Bakanı Mardin Milletvekili Muammer GÜLER hakkında:

A) İDDİA

Rıza SARRAF'tan sağlanan, miktar ve değeri tespit edilemeyen bazı maddi menfaatler karşılığında;

a) Bu şahsın araçlarına trafikte emniyet şeridini kullanma imtiyazı verdiği ve adı geçen şahıs için koruma polisi görevlendirdiği,

b) Bu şahısla birlikte gözaltına alınan bazı şüphelilerin ve yakınlarının yasaya aykırı olarak istisnai yoldan Türk vatandaşlığına geçirilmesini sağladığı,

c) Bu şahısla ilgili adli veya istihbari çalışma yapıp yapılmadığının araştırılması için talimat verdiği,

d) Bu şahsın usulsüzlükleri hakkında basında çıkacak haberlerin engellenmesi için girişimde bulunduğu,

iddia edilmiştir.

Yukarıda sayılan ve İçişleri eski Bakanı Mardin Milletvekili Muammer GÜLER tarafından işlendiği iddia edilen eylemler, 5237 sayılı TCK'nın 204. (Resmi belgede sahtecilik), 255. (Nüfuz ticareti), 252. (Rüşvet) ve 285. (Gizliliğin ihlali) maddelerine tekabül ettiğinden, bu iddiaların gerçekliğinin araştırılması ve soruşturulması gereği ortaya çıkmıştır.

B) TOPLANAN DELİLLER

a. Tanıklar

1. Barış GÜLER
2. Rıza SARRAF
3. Abdullah HAPPANİ
4. Ahmet Murat ÖZİŞ
5. Özgür ÖZDEMİR
6. Rüçhan BAYAR
7. Barış Kıranta
8. Orhan İnce

b. Belgeler

1. Bilirkişi raporu
2. İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığının 2012/120653 soruşturma sayılı evrakı

C) SAVUNMA

İçişleri Eski Bakanı Muammer Güler şifahi ve yazılı savunmalarında özetle;

“Bakanlar hakkında soruşturma yapma yetkisi Türkiye Büyük Millet Meclisine aittir, bu husus Yargıtay Ceza Genel Kurulunun 17/10/2006 tarihli kararında da açıkça belirtilmiştir. Hakkımda henüz soruşturma açılmamış, dolayısıyla, şüpheli statüsünü almamış olmam nedeniyle iletişimimin tespiti, dinlenmesi ve kayda alınması ile teknik araçlarla izlenmemin hukuka kesin aykırılık sonucu doğuracağına da kuşku bulunmadığını ifade ediyorum. Öncelikle, rüşvet suçunun varlığı için kamu görevlisi ile

iş sahibi arasında menfaat teminini öngören özgür iradeye dayalı bir anlaşmanın yapılması gerekmektedir. Dosyada şahsımın menfaat temin ettiğine dair hiçbir delil yoktur. Yapılan işlemlerin her biri, açıklanacağı üzere mevzuata uygundur ve herhangi bir kişiye de ayrıcalık tanınmamıştır. Ayrıca, nüfus suistimali, resmî belgede sahtecilik ve soruşturma gizliliğini ihlal suçlarının tarafımdan hiçbir suretle işlenmesi söz konusu olmadığı gibi soruşturma dosyasında da buna dair hiçbir maddi delil, olgu, bulgu veya tespit de yer almamaktadır. Rıza SARRAF'a koruma kararı ve araç plakası verilmesi, Rıza SARRAF İstanbul Valiliğine verdiği 22 Nisan 2014 tarihli dilekçesiyle, yönetim kurulu başkanı olduğu şirketlerinin işleri nedeniyle tehditler aldığını ve can güvenliğinin tehlikede olduğunu belirterek yakın koruma polisi verilmesi talebinde bulunmuştur. Bu talep üzerine, Koruma Hizmetleri Yönetmeliği'nin 10, 15, 16 ve 20'nci maddeleri uyarınca İstanbul Valiliğinin 26 Nisan 2013 tarihli onayı sonucu 1 personel ile yakın korunmasına ve İçişleri Bakanlığının 201/65 sayılı genelgesinde belirtilen hususlar doğrultusunda da ikamet ve iş yeri adreslerinde gerekli olan önleyici kolluk tedbirlerinin alınmasına karar verilmiştir. Rıza SARRAF, Emniyet Genel Müdürlüğüne 15 Eylül 2013 tarihinde başvurarak şahsına ait 3 adet aracına sivil plaka tahsisi talebinde bulunmuş ve bu talebi, Emniyet Genel Müdürlüğü Koruma Dairesi Başkanlığı ile Trafik Uygulama ve Denetleme Başkanlığınca değerlendirilerek ve İstanbul Valiliğinin 2 personelle yakın korunmasına dair kararı da esas alınarak 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu'nun 71/F ve Karayolları Trafik Yönetmeliği'nin 58/1/G maddeleri uyarınca 3 adet aracına koruma ile görevli ve korunan araç plakası tahsisine, İçişleri Bakanlığı Müsteşar Yardımcısının 6 Eylül 2013 tarihli onayıyla karar verilmiştir. Bu konudaki görev ve yetki İçişleri Bakanlığına ait değildir ve yapılan tahkikatın sonucuna göre bu tedbirler ilgili valiliklerin kararıyla alınmaktadır. İstisnai vatandaşlıkla ilgili olarak, Rıza SARRAF'ın akrabalarından olan Muhammed Zarrab, Hüseyin Zarrab, Arash Mıandoabehian ve Mohammad Reza ve ailelerinin Türk vatandaşlığına istisnai olarak kabul edilmesi talepleri vaki olmuş, hatta bu taleplerin bir kısım benim Bakanlığımdan önce de yapılmıştır. Söz konusu talepler, 5901 sayılı Türk Vatandaşlığı Yasası'nın 12'nci ve bu Kanun'a dayalı 2010 tarihli Uygulama Yönetmeliği'nin 20'nci maddesine göre ilgili makamlarca incelenmiş ve mevzuatta öngörülen şartları taşımaları nedeniyle Nüfus ve Vatandaşlık İşleri Genel Müdürünün, ilgili müsteşar yardımcısı ve müsteşarın 19 Haziran, 17 Temmuz, 2 Eylül ve 10 Ekim

2013 tarihli uygun görüşleri doğrultusunda Vatandaşlık Kanunu'nun 12/B maddesi uyarınca Bakanlar Kuruluna sunulmak üzere tarafımdan imzalanmıştır; bu, bir ara işlem niteliğindedir. Anılan kişilere ait dosyaların Başbakanlık birimlerince incelenmesi sonucunda da söz konusu dosyalar Bakanlar Kurulunun imzasına açılmış ve yüksek makamın onayıyla 22 Temmuz 2013 tarih ve diğer sayıları vermiyorum şimdi, kararlarıyla Türk vatandaşlığına istisnai olarak kabullerine karar verilmiştir. Vatandaşlığa müracaat talepleri Nüfus ve Vatandaşlık İşleri Genel Müdürlüğüne kişilerin millî güvenlik ve kamu düzeni bakımından engel teşkil edecek bir hâli bulunup bulunmadığı ve nüfus bilgilerinin doğruluğu yönünden Emniyet Genel Müdürlüğü nezdinde, Millî İstihbarat Teşkilatı nezdinde ve ikametindeki il Nüfus ve Vatandaşlık Müdürlüğü nezdinde inceletiliyor. Sakıncası bulunmayanların -altını çiziyorum- dosyaları listeler hâlinde İçişleri Bakanlığına sunuluyor ve Bakanlık da bunu bir ara işlem niteliğinde Bakanlar Kuruluna sunuyor. Rıza SARRAF'la ilgili basında çıkacak haberlerin önlenmesiyle ilgili bir iddia var. Rıza SARRAF, ismi mahfuz bir gazetecinin kendisiyle ilgili bir haber yapacağını ve eğer kendisine 1 milyon Türk lirası verirse bu haberi yazmayacağını ifade ettiğini belirterek benden bu konuda ne yapılabileceğini sordu. Konuyu başka mercilere de iletmiştim ve bu tür asılsız haberlerle ticari itibarına yönelik bir girişimin söz konusu olduğunu ve bu gazeteciyi bazı emniyet mensuplarının da tespit etmiş olabileceğini söyledim. Kendisine, bu konuda cumhuriyet savcılığına suç duyurusunda bulunması gerektiğini ve konuyla ilgileneneğimi ifade ettim. Daha sonrasında, ilgili gazetenin genel yayın yönetmenini arayarak konu hakkında kendisini bilgilendirdim. Genel yayın yönetmeni daha sonra beni arayarak böyle bir haberin kendilerine henüz ham bir haber olarak...Sanıyorum Bugün gazetesinin Genel Yayın Yönetmeni Fatih Karaca, telefon kayıtlarında var. Beni aradı, dedi ki: "Bize bu haber bir ham haber olarak geldi ve şirketlerin ticari itibarlarını zedeleyebilecek bir tür haberleri biz teyit etmeden yayınlamıyoruz ve bu konudan da haberdar ettiğiniz için size ayrıca teşekkür ederim." Ayrıca, yine bir diğer gazetenin bağlı olduğu şirketin önceden tanıdığım CEO'sunu da aradım ve kendisini bilgilendirdim. Aynı şekilde o da bu tür haberlerin gerçekliğini araştırmadan yayınlamadıklarını ifade etti. Benim basında çıkabilecek haberleri engellemekle ilgili bir görev veya yetkim olmadığı gibi özgür basının hangi haberleri yapıp yapmayacağına karar verme yetkisi Basın Kanunu ve basın ahlak ilkeleri çerçevesinde kendilerince takdir edilecek hususlardır. Rıza

SARRAF'la ilgili adli ve istihbari çalışma yapılıp yapılmadığının araştırılması için ilgililere talimat verdiğim ve soruşturmanın gizliliğini ihlal ettiğim ve bu suretle suçluyu koruduğum iddiası ise tamamen gerçek dışıdır ve mesnetsizdir. Ekim 2013 tarihinde oğlum ve yakın ilişki içinde olduğu arkadaşlarının buldukları yerlerde sivil kişilerce takip edildiklerinden şüphelendiklerini öğrendim. Konunun güvenlik ve koruma yönünden incelenmesi için istihbarat birimlerine talimat verdim. Zira, oğlum, İstanbul Valiliğince verilen çağrı üzerine koruma kararına tabidir. Oğlum Barış Güler, 2007 yılında, altın ticaretiyle uğraşan ve akrabamız olan Rüçhan Bayar'a değerlendirmesi amacıyla verdiği parayı Rüçhan Bayar'ın işlerinin bozulması sebebiyle alamamış ve buna ilişkin borç tasfiye protokolüne bağlı olarak verilen senetler de maalesef tarihinde ödenememiştir. Daha sonra Rüçhan Bayar'ın Rıza SARRAF'ın yurt dışında bulunan şirketlerinde çalıştığını ve düzenli bir geliri olduğunu öğrenmesi üzerine 2013 yılında tanıştığı Rıza SARRAF'tan bu alacağın tahsili konusunda yardımcı olması talebinde bulunmuş ve bazı ortak dostlarımızın da bu hususta girişimleri olmuştur. Rıza SARRAF'la bu konuda bir görüşme yapılıp yapılmamasında herhangi bir sakınca olup olmadığını ve ilgili hakkında adli veya istihbari bir çalışma bulunup bulunmadığını araştırdım. Rıza SARRAF hakkında herhangi bir adli veya istihbari çalışmanın olmadığı ifade edildi. Çin'de kurulu bankaların yetkililerine sunulmak üzere düzenlenen referans mektupları, kesinlikle resmî bir evrak niteliğinde değildir. İçişleri Bakanı olarak doğrudan görev alanıma girmediği gibi fiilî ve hukuki değer taşıyan ve bir sonuç doğurmaya elverişli belgelerden de değildir. Türk Ceza Kanunu'nun 204'üncü maddesi kapsamında değerlendirilebilecek nitelikte olmayan, kanuni görevimle ilgilisi bulunmayan ve resmî evrak niteliği içermeyen bu mektup nedeniyle cezai sorumluluğumuzdan bahsedilmesi mümkün değildir. Bu ilk görüşmede 1-1,5 meselesi. Ben arz ettim. Yani ilk görüşmemde şarta bağlı olarak hangi rüşvet anlaşması yapılmış olabilir? Şarta bağlı rüşvet anlaşması olabilir mi? Oradaki 1-1,5 meselesi, biraz önce size söylediğim alacak konusundan ne kadarının bize bu süre içerisinde veya belli süre içerisinde ödenebileceği konusundaki yardımıyla ilgilidir. Şimdi efendim, sizin eğer tanıdığınız Türkiye'de otel yapabilecek birisi varsa ben yasal çerçevedeki işlerini takip etmek için onun önüne düşmeye varım efendim. Yani birisi bir iş yapacak... Ben ne demişim efendim: "Aman, sen otel yapacaksan ben sana yardım edeyim." kanuni çerçevede herkese yardım ederim."

İçişleri Eski Bakanı Muammer Güler müdafinin savunma dilekçesinde;

Soruşturma önergesinde yer alan isnatlar çerçevesinde ve belirlenen resmi belgede sahtecilik, rüşvet, nüfuz ticareti ve gizliliğin ihlali suçlarıyla sınırlı olarak yapılması gerektiği, Tanığı olmayan somut olayda yegane delilin İletişimin tespiti, dinlenmesi ve kayda alınması, teknik araçlarla izleme, arama ve elkoyma, taşınmazlara, hak ve alacaklar ile bilgisayarlarda, bilgisayar programlarında ve kütüklerinde arama, kopyalama ve elkoyma tedbirlerinin uygulaması sonucu elde edilen deliller olduğu, **Şüphelinin tanıklıktan çekinebilecek kişilerle arasındaki iletişimlerinin kayda alınamayacağı, kayda alma gerçekleştirildikten sonra bu durumun anlaşılması halinde de alınan kayıtların Cumhuriyet savcısının huzurunda derhal imha edileceğinde ve adli kolluk görevlilerinin de fezlekelerinde hukuka aykırı elde edilen bu hususlara ayrıca yer vermelerinde zorunluluk bulunduğu, CMK'nın 138/2. maddesinde yazılı koşulların oluşmadığının ve 135/2. maddesi uyarınca şüpheli veya sanığın tanıklıktan çekinebilecek kişilerle arasındaki iletişimin kayda alınamayacağını gözetilmemesi, ayrıca Mali Suçlarla Mücadele Şube Müdürlüğü görevlileri tarafından düzenlenen 18.12.2013 tarihli raporda “iletişimin dinlenmesi tedbiri savcılık talimatıyla 27.10.2013 tarihinde sonlandırılmıştır”** denilmesine rağmen, belirtilen tarihten 50 gün sonra da bu tedbirlere başvurulması sebebiyle, bu suretle elde edilen delillerin hukuka aykırı olduğu, Türkiye Büyük Millet Meclisi Genel Kurulunca soruşturma açılmasına karar verilmedikçe, **bir bakan hakkında soruşturmaya başlanılamayacağı ve dolayısıyla “şüpheli” statüsünü alamayacağı ve bu nedenle de teknik araçlarla iletişimin denetlenmesinin, tespitinin, dinlenmesinin ve kayda alınmasının mümkün olmadığı, Bu itibarla, hakkında henüz soruşturma açılmamış, dolayısıyla “şüpheli” statüsünü almamış olan müvekkil İçişleri Eski Bakanı Muammer Güler'in iletişimin tespiti, dinlenmesi ve kayda alınması ile teknik araçlarla izlenmesinin hukuka kesin aykırılık sonucunu doğuracağı,** Somut olayda koruma tedbirleri sonucu elde edilen deliller dışında hukuka uygun yöntemlerle elde edilmiş herhangi bir delil **bulunmadığı,** Bakanlık müşavirleri aracılığıyla yaptırılan harici araştırma sonucunda Çin vatandaşlarıyla ortak kurulan şirketlerle ilgili herhangi bir olumsuz kayda rastlanmadığının bildirilmesi üzerine; ülkeler arasında ticaretin geliştirilmesi, karşılıklı yatırımların artırılması, finansal imkânların geliştirilmesi konularında gerekli yardım ve

kolaylığın sağlanması amacıyla yönelik olarak Çin'deki banka yetkilileri için hazırlanan ve öneri niteliği bulunan bu "referans mektuplarının" düzenlenmesinin, müvekkilin görevi gereği düzenlemeye yetkili olduğu resmi bir belge niteliğinde olmadığı gibi, içeriği itibarıyla sahte olmayan bu mektupların hukuken geçerli bir belge, başka deyişle hukuk düzeni içinde belirli bir takım fiili ve hukuki sonuçlar doğurmaya elverişli belgelerden olmadığı, bu itibarla, somut olayımızda atılı 5237 sayılı TCY'nın 204/2. maddesi kapsamındaki resmi belgede sahtecilik suçunun yasal unsurlarının oluşmadığı, Müvekkilin, soruşturma evresinde alınan ve **gizli tutulması gereken kararlara ve bunların gereği olarak yapılan işlemlerin içeriklerine ulaşması ve bunları aleyhine olacak şekilde alenileştirmesi düşünülemeyeceği gibi, olay tarihinde İçişleri Bakanı olduğu da gözetildiğinde, kendisi yönünden öngörülemez nitelikteki söz konusu soruşturmadan haberdar olması halinde soruşturmanın yasal, yerleşmiş ve benimsenmiş yöntemler çerçevesinde yürütülmesini sağlayabileceği gerçeği karşısında,** soruşturmanın süjelerine gizli bilgileri ulaştırmasından da söz edilemeyeceği, kast ve unsurları itibarıyla "gizliliği ihlali" suçunun oluşmadığı, SARRAF için koruma polisi tahsis edilmesi ile ilgili olarak adı geçenin, İstanbul Valiliğine verdiği **22.04.2013** tarihli dilekçesiyle; Royal Denizcilik Endüstriyel Makine Sanayi Ticaret Anonim Şirketinin ortağı ve yönetim kurulu başkanı, Safir Altın Ticaret İthalat İhracat Limited Şirketinin ise ortağı ve müdür olduğunu, son zamanlarda basında çıkan haberlerden dolayı tehdit aldığını, bu nedenle can güvenliğinin tehlikede olduğunu beyan ederek "yakın koruma polisi" verilmesi talebinde bulunduğu; Rıza SARRAF'ın bu talebi üzerine; **İstanbul Valiliğinin 26.04.2013 günlü oluru ile '1 Personel ile Yakın Korunmasına'** ve İçişleri Bakanlığı'nın 2010/65 sayılı Genelgesinde belirtilen hususlar doğrultusunda da ikamet ve işyeri adreslerinde gerekli önleyici kolluk tedbirlerinin alınmasına...", bilahare İstanbul Valiliğinin 17.08.2013 günlü oluru ile de "2 Personel ile Yakın Korunmasına" karar verildiği, Mohammad Zarrab (Can SARRAF) ve ailesinin, Hossem Zarrab (Hüseyin SARRAF) ve ailesinin, Arash Mıandoabchınan (Aras Serdar) ve ailesinin, Mohammad Reza Rajaeieh (Mehmet Tan) ve ailesinin Türk Vatandaşlığına istisnai olarak kabulüne karar verilmesinde; anılan ailelerin bu taleplerinin usul ve koşulları taşımaları ile Nüfus ve Vatandaşlık İşleri Genel Müdürlüğü'nün "...İlgililerin dosyasının incelenmesinden; Emniyet Genel Müdürlüğü ile Milli İstihbarat Teşkilatı Müsteşarlığınca yaptırılan arşiv araştırması

sonucu vatandaşlığımıza alınmalarında milli güvenlik ve kamu düzeni bakımından herhangi bir engellerinin bulunmadığına...” şeklindeki olumlu görüşleri ve Müsteşar Yardımcısı ile Müsteşarın 19.06.2013, 17.07.2013, 02.09.2013 ve 10.10.2013 günlü uygun görüşleri doğrultusunda Bakanlar Kuruluna sunulmak üzere müvekkil tarafından imzalandığı, bu belgelerin şekli denetimle Bakanlar Kuruluna havale edilmesinin hukuki sonuç doğuran nihai bir işlem olmayıp “ara işlem” niteliğinde olduğu, bu havale işlemi sonrasında Mohammad Zarrab (Can SARRAF) ve ailesi ile Hossein Zarrab (Hüseyin SARRAF) ve ailesinin Bakanlar Kurulunun 22.07.2013 gün 2013/5441 sayılı, Arash Mıandoabchınan (Aras Serdar) ve ailesi ile Mohammad Reza Rajaerh (Mehmet Tan) ve ailesinin ise Bakanlar Kurulunun 21.10.2013 gün 2013/5500 sayılı kararlarıyla Türk vatandaşlığına istisnai olarak kabullerine karar verildiği, Bakanlar Kurulunun ortak cezai sorumluluğundan bahsedilemeyeceği cihetle, bu konudaki Bakanlar Kurulu kararını imzalamasının da cezai sorumluluk kapsamında değerlendirilmemesi gerektiği, Rıza SARRAF’a “Yakın koruma polisi” ve buna istinaden ve trafikte geçiş üstünlüğüne sahip olmak üzere şahsına ait ruhsat fotokopisinde belirttiği aracına 3 adet sivil plaka tahsis ettirildiği iddiası ile ilgili olarak; yakın koruma verilmesi talebini inceleyip karara bağlama görev ve yetkisinin valiliklere ait olduğu, İçişleri Bakanlarının ise bu konuda görev ve yetkilerinin olmadığı kuşku bulunmadığı, Rıza SARRAF hakkındaki İstanbul Valiliğinin 17.08.2013 günlü “2 Personel ile Yakın Koruma” kararına istinaden, kullanımındaki araçlara güvenlik gerekçesiyle geçiş üstünlüğüne sahip olmak üzere 2918 sayılı Karayolları Trafik Yasasının 71/f, Karayolları Trafik Yönetmeliğinin 58/1-ğ maddeleri uyarınca 3 adet sivil plaka tahsisi kararında da müvekkilin olur ve imzasının olmadığı, ayrıca tüm dosya içeriğinden bu konuda talimat veya emir verdiği yahut yönlendirme yaptığı yolunda herhangi bir eylem veya söylemde bulunduğu maddi ve hukuki kanıtının olmadığı, Orhan İnce tarafından, Adem Gelgeç adına kayıtlı firmalarla ilgili vergi denetimine ilişkin bilgilerin, Bugün ve Yeni Şafak Gazetelerine verilerek Rıza SARRAF hakkında haber yapılmasının engellendiği savı ile ilgili olarak; müvekkilin gazete yetkilileri ile görüşmesinin göreve ilişkin olmadığı gibi, özgür basının hangi konuları haber yapacağına karar verme güç ve yetkisine de sahip olmadığı, bu hususun takdirinin Basın Yasası ve Basın Ahlak İlkeleri çerçevesinde gazete yönetimine ait olduğu, ancak anılan gazetelerde görev yapan (ismi mahfuz) bir gazetecinin 1.000.000,00 TL verilmemesi halinde, bu hususun farklı bir şekilde haber

yapılacağıın müvekkil tarafından duyulması üzerine, muhatabına böyle bir fiilin TCY'nın 107. maddesiyle yaptırım altına alınan "şantaj" suçunu oluşturabileceği bu nedenle Cumhuriyet Başsavcılığına suç ihbarında bulunmasını önerdiği, ayrıca belirtilen gazete genel yayın yönetmenleri aranarak konu hakkında bilgilendirildikleri, nitekim gazete genel yayın yönetmenleri haberin gerçek olmadığı sonucuna ulaşarak yayımlamadıkları, bu konuda haksız yarar sağlandığı iddiasının asılsız olduğu, Soruşturma önergesinde belirtilen, atılı suçun unsurlarını oluşturan hangi fiil/fiillerin belirtilen maddeye aykırılık teşkil ettiği gösterilmemiş ise de; İçişleri Eski Bakanı Muammer Güler'e atılı "nüfuz ticareti" suçunun konusunu; "...Rıza SARRAF'tan sağlanan miktar ve değeri tespit edilemeyen bazı maddi menfaatler karşılığında; a)Bu şahsın araçlarına trafikte emniyet şeridini kullanma imtiyazının tanınması ve adı geçen şahıs için koruma polisinin görevlendirilmesi, b)Bu şahısla birlikte gözaltına alınan bazı şüphelilerin ve yakınlarının yasaya aykırı olarak istisnai yoldan Türk vatandaşlığına geçirilmesinin sağlanması,c)Bu şahısla ilgili adli veya istihbari çalışma yapıp yapılmadığının araştırılması için talimat vermesi, d)Bu şahsın usulsüzlükleri hakkında basında çıkacak haberlerin engellenmesi için girişimde bulunması", şeklindeki eylemlerinin teşkil ettiği düşünülmekte olup, somut olayda 6352 sayılı Yasa ile değişik TCK'nın 255. maddesinde yaptırım altına alınan suçun yasal unsurlarının da oluşmadığı tarafımızdan düşünülmekte olduğunu belirtmiştir.

İçişleri Eski Bakanı Muammer Güler'in Malvarlığı ile ilgili olarak sorulan sorulara cevap niteliğinde verdiği dilekçesinde özetle;

"Eşim Neval Güler'in 29.05.2013 tarihinde satın aldığı 2013 model Hyundai marka binek otomobili bakanlık görevime başlarken verdiğim mal bildiriminde belirtilen 2010 model ve 38.000 TL bedelli aracın ilgili firmaya takas olarak verilerek yerine satın alınan araçtır. Fatura sureti eklidir ve bedeli faturada belirtildiği üzere 56.816 TL'dir. Aracın satın alındığı şirkete ilişkin bilgiler, fatura muhteviyatında görülebilmektedir. Aracın satın alındığı bedelin altında bir bildirimde bulunulmamıştır. Eşim, oğlum ve kızımın Halk Bankası nezdindeki TR 40 0001 2009 1240 0001 0064 03 İban no'lu hesabında bulunan para, ilgili şubenin eski yöneticisi tarafından gerçekleştirilen ve halen mahkemede yargı süreci devam eden işlemler nedeniyle, ilgili

banka tarafından 18.01.2011 tarihinde açtırılan vadesiz hesaptır. Yargı süreci sonuna kadar bankanın rehin ve blokesi altında bulundurulmaktadır. Üzerinde herhangi bir tasarrufumuz söz konusu olmayıp; ben, eşim, kızım ve oğlumun dörtte birer oranda kefaletimizle rehin sözleşmesi düzenlenmiştir. Bakanlık görevine başlarken ve ayrılırken verdiğim 21.02.2014 ve 24.01.2014 tarihli mal bildirimlerinin sekizinci bölümünde bana ve eşime ait dörtte birer oranındaki rehin sözleşmesi kefaleti açıkça belirtilmiştir. Beyan dışı tutulması söz konusu değildir. Kızım Burcu Güler otuz yaşındadır. 2007 yılında İstanbul İl Özel İdaresi mensuplarınca kurulan “Özelbir Konut Yapı Kooperatifi”ne üye olmuş 26.10.2007 tarihli makbuzla ve benimde katkıyla yatırılan 40.000 TL karşılığında Esenyurt İlçesindeki bu konutu edinmiştir. Kooperatifin ferdileşme işleminden sonra düzenlenen 07.10.2011 tarihli tapu sureti ve makbuz fotokopisi ektedir. Yine İstanbul Şişli ilçesinde Ant Yapı Sanayi ve Ticaret Limited Şirketinden 2009 tarihli tapu sureti ekte sunulan konutu, kendisinin, şahsımın ve kısmen de oğlumun sağladığı kaynakla ve 270.000 TL’ye satın almıştır. Daire 1+1 tabir edilen çok katlı bir sitenin bağımsız bölümüdür. Kızıma ait üç ayrı bankada 31.12.2013 tarihi itibarıyla mevcut bulunan mevduatın başlangıcı 2008 yılından itibaren çeşitli tarihlerde yatırılan miktarları ihtiva etmektedir. Yatırım amacıyla; benim, oğlumun ve ayrıca maaş ve kira gelirlerinin toplamını ve bileşik faizini içermektedir. Kızım Türk hava yollarında beş yıldır avukat olarak çalışmakta ve kira geliri de bulunmaktadır. Ayrıca bakanlık dönemimde, kızımın banka hesaplarında maaş, vekalet ücreti, kira geliri ve mevduat faizi dışında herhangi bir artış söz konusu değildir. Belirtilen mevduat, önceki maddelerde ifade olunduğu üzere soruşturma dönemini kapsamamaktadır. Oğlum İktisadi ve Ticari Bilimler Fakültesi mezunudur. Çok iyi derecede İngilizce ve Rusça bilmektedir. Ticari terminoloji ve teknik seviyede bu dillere vakıftır ve otuzyediy yaşındadır. 2003 yılından beri ağırlıklı olarak yurtdışında olmak üzere çeşitli ticari faaliyetlerde bulunmaktadır. Oğlum Barış Güler’in 17.12.2013 tarihinde ikametinde yapılan aramada bulunan döviz ve Türk Lirası cinsinden paranın kaynağı, 15 Kasım 2013 tarihinde B.Y. isimli şahısla aralarında düzenlenen “ev satış protokolü”ne dayanmaktadır. Buna göre, oğlumun 2005 yılında Eston Yapı’dan İstanbul Bahçeşehir’de kırk ay taksitle ve indirimli olarak 250.000 TL’ye satın aldığı ve sonrasında üzerine 1.275.000 TL ipotek konulan dairesini 2003 yılından beri tanıştığı B.Y. adlı şahsa 400.000 TL’yi peşin, 1.000.000 TL bir ay içinde ödenmek ve 250.000

TL’de senet düzenlenerek, toplam 1.650.000 TL’ye satılması sonucu alınan paradır. Ev üzerindeki ipoteğin kaldırılmasını müteakip, senetinde ödenmesiyle satışın ve devrin yapılacağı bu protokolle öngörülmüştür. Oğlumun evinde bulunan paraların kaynağını gösteren “ev satış protokolü”, kendisi gözaltındayken soruşturma makamlarına müdafilerince teslim edilmiştir. Bu protokolle ilgili olarak, tarafların ve tanıkların ifadeleri Cumhuriyet Savcılığınca alınmış ve imza testleri yaptırılmış olup; sonucunda, İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı’nın 16.10.2014 tarih ve 2014/69582 sayısıyla “kovuşturmaya yer olmadığı” kararı verilmiş bulunmaktadır. Söz konusu protokol sureti ve ipotek belgesi ekte sunulmuştur. Oğlum Barış Güler’e ait Ankara’daki daireler 1998 ve 2000 yılında devralınmıştır. Biri rahmetli annemin geçmişte oturduğu evdir ve oğlumun amcasından 2000 yılında 32.000 TL’ye devralınmıştır. Diğerleri yine oğlumun amcası tarafından 1998 yılında 5.200 TL’ye satılan çatı katı dairesidir. Kira getirisi aylık 650 TL’dir. İstanbul Bahçeşehir’de Eston Yapı’dan 2005 yılında, tapu bedeli üzerinden 96.435 TL indirimle ve kırk ay taksitle 250.000 TL’ye satın alınmıştır. Beylikdüzü’ndeki daire ise 08.09.2005 tarihinde 4.000 TL bedelle kooperatif hissesi olarak alınmıştır. İzmit’de yatırım amacıyla toplu şekilde yapılan bir siteden 300.000 TL’ye 2011 yılında iki dükkan alınmıştır. İstanbul’daki tarla 2005 ve 2006 yılında toplam 136.000.-tl(yüzotuzaltıbinüçyüzkırk)na satın alınmış ve diğer yerlerdeki tarlaların bir çoğuda, son dört yılda, gayrimenkul ticareti ve danışmanlığı kapsamında ve uygun zamanda satışa sunularak yeni yatırımlar için kullanılmak üzere alınmışlardır. halen tarla vasıfları devam etmektedir. Barış Güler’in 28.05.2013 tarihinde satın aldığı Hyundai marka binek otomobilin değeri, ekli faturada görüleceği üzere 56.816 TL’dir. Oğlumun 31.12.2013 tarihi itibariyle banka hesaplarında bulunan mevduatı da yukarıda belirtilen iş ve faaliyetlerden elde edilen ve 2008 yılından bu yana çeşitli tarihlerde değişik bankalara yatırılan meblağların faizlendirilmiş toplamını ifade etmektedir. Halk Bankası’ndan 25 Ekim 2010 tarihinde çekilen 563.000 TL’nin önemli bir kısmı da tekrar bankaya yatırılmıştır. Ayrıca; yurtiçindeki bazı şirketlerdeki hisselerinin üçüncü şahıslara devrinden de gelir elde edilmiştir. Oğlumun yukarıda belirtilen malvarlığının büyük bir bölümü, benim bakanlık yaptığım dönemin öncesinde edinilmiştir. 31.05.2013 – 02.10.2013 tarihleri arasında satın alınan tarla niteliğindeki yerlerin toplam bedeli 570.000 TL’dir. Diğerlerinin ise, soruşturma isnat olunan iddiaları kapsayan dönemle ilgisi bulunmamaktadır. Söz konusu mal varlığına konu

gayrimenkul, araba ve mevduatın miktarı ve edinme tarihleri göz önüne alındığında, yaklaşık 16 yılı aşan bir dönem içinde peyderpey elde edildiği ve bunların gelirlerine ve mali gücüne uygun olduğu görülecektir. Yukarıdaki maddelerle arz ve izahına çalışılan ve aile fertlerimin çeşitli tarihlerde edindikleri mal varlıkları ile ilgili olarak, özellikle İstanbul valiliğim döneminde, şahsi gelirlerimden de katkıda bulunulmuştur. Bu gelirlerim arasında; maaşım dışında müteşebbis heyet ve yönetim kurulu başkanı olduğum yedi ayrı organize sanayi bölgesinden aldığım huzur hakları, üç ayrı şirketten, Mahalli İdare Hizmet Birliğinden, İl Daimi Encümen Başkanlığından aldığım ücretler, kira gelirlerim, eşimin emekli ikramiyesi ve maaşları, emekli ikramiyem, idareciler vakfı ödentisi, daha önce satılan biri kooperatif olmak üzere iki eve ait bedeli ve nihayet milletvekili maaşı, emekli maaşımı ve mevduata uygulanan bileşik faizleri sayabilirim. Valilik yaptığım diğer dört ilde de maaşım dışında organize sanayi ve şirketlerden gelirlerim olmuştur. Bunların tamamı da periyodik olarak verilen mal bildirimlerimde belirtilmiştir. Bu gelirlerimden çeşitli tarihlerde kızım ve diğer aile fertlerine destek olunmuştur. Ayrıca belirtmek istediğim bir diğer husus şahsıma ve eşime ait olan ve mal bildirimimde belirtilen arsa, yazlık ve konut gibi gayrimenkullerin beş adedi ile kızıma ve oğluma ait birer konutun çeşitli tarihlerde mütevazı ödemelerle girdiğimiz kooperatifler aracılığıyla edinilmiş olduğudur.” demiştir.

D) DELİLLERİN DEĞERLENDİRİLMESİ:

Söz konusu iddiaların doğru olup olmadığının belirlenmesi amacıyla, tanık sıfatıyla ifade vermeye çağrılanlardan Barış Güler’in, CMK’nın 45. maddesine istinaden hakkında soruşturma yürütülen Muammer Güler’in oğlu olduğu, Abdullah Hapmani, Rıza SARRAF, Ahmet Murat Öziş, Özgür Özdemir, Rüçhan Bayar ve Barış Kıranta’nın ise CMK’nın 48. maddesi uyarınca aynı olaydan şüpheli sıfatıyla soruşturuldukları gerekçesiyle ‘tanıklıktan çekinme’ haklarını kullanarak beyanda bulunmamış,

Orhan İnce ifadesinde özetle;

“17 Aralıkta İstanbul polisi çağırdığı zaman benim önce Osmaniye’ye tayinim çıktı, daha sonra Zonguldak’a tayinim çıktı. İdare mahkemesinden kazandım, geldim İstanbul’a. Tekrar bölge idareden bozuldu. Tekrar idare mahkemesinden kazandım. Bir

gün sonra da ihracımı verdiler. Benim niye tayinim çıktı diye sorduğum zaman “İşte, senin bunun yaptığı usulsüzlüklere engel olduğunu düşündüğünden dolayı senin tayinini çıkarmış”. Muammer Güler’den şikâyetçiyim, Rıza SARRAF’la benim bir husümetim yok. Rıza SARRAF bununla ilgiliyse Rıza SARRAF’tan şikâyetçiyim. Benim tayinim rüşvet karşılığı çıkartılmış.

Rıza SARRAF’ın araçlarına trafikte emniyet şeridini kullanma imtiyazını vermek, bazı şüphelilerin ve yakınlarının istisnai yoldan Türk vatandaşlığına geçirmesini sağlamak, bu şahısla ilgili adli veya istihbari çalışma yapıp yapılmadığının araştırılması için talimat vermek, bu şahsın usulsüzlükleri hakkında basında çıkacak haberlerin engellenmesi konularıyla ilgili bilgim yok.

Rıza SARRAF’ın kuryesi, Adem Gelgeç yani Adem Karahan (yeni soy ismiyle), bu şahsın üzerinden 25-30 milyar dolar ülkemizden para çıkışı olmuş. Adem Gelgeç, benim arkadaşım Mustafa Öz’e diyor ki: “Orhan Müdürün tayinini Rıza SARRAF çıkardı.” Niye çıkardı benim tayinimi, Rıza SARRAF’la benim ne problemim var? Adem Gelgeç, Rıza SARRAF’ın yanında 2.000 dolarla çalışan bir kurye ama Rıza SARRAF onun üzerine paravan şirketler kurmuş, ülkemizden 25-30 milyar dolar, onun üzerinden paralar çıkmış. “Adem, niye bunlar böyle oldu?” dedim. Dedi ki: “Benim üzerime şirketler kurdu, biz hayalî para getiriyorduk ülkeye, gerçek para çıkarıyorduk.” “Neden böyle?” “İşte böyle, ben de bilmiyorum neden olduğunu. Şirketler benim üzerime kurulu, üzerime vergi şeyi gelecek. Ben bununla ilgili kendimi ihbar ettim, “Gel gidelim ihbar et dedim.” “Ben şikâyet ettim, bununla ilgili, bu Rıza SARRAF’ın üst düzeyde bakan tanıdıkları var, engelliyor.” demiştir.

9/8 Esas Numaralı Meclis Soruşturması Komisyonunun 22.09.2014 tarih ve 195628 sayılı yazısı ile dört eski Bakanın 3628 sayılı Kanun kapsamında vermiş oldukları mal bildirim beyanları istenmiş ve TBMM Başkanlığının 25.09.2014 tarih ve 196080 sayılı yazısı ekinde gönderilen 19 adet mal bildirimine ilişkin belgeler 16.10.2014 tarihinde Komisyonun huzurunda Mali Suçları Araştırma Kurulundan temin edilen Bilirkişiye teslim edilmek suretiyle Bakanlık yaptıkları döneme ilişkin olarak eş ve çocukları ile kendilerinin mal varlığı araştırması istenmiş, İçişleri eski Bakanı Muammer Güler’in kendisi, eşi ve çocuklarının

malvarlığına ilişkin araştırma neticesinde Bilirkişi tarafından hazırlanan 18.12.2014 tarihli raporda;

“İçişleri eski Bakanı Muammer GÜLER’in bakanlık yaptığı süre zarfında banka varlığının 373.000 TL arttığı, eşine ait 38.000 TL tutarındaki 2010 model Hyundai marka aracın satılarak yerine 58.000 TL’ye 2013 model Hyundai marka araç satın alındığı, malvarlığındaki artışın yaklaşık 393.000 TL tutarında olduğu, banka varlığındaki artışın yaklaşık 120.000-130.000 TL’sinin vadeli hesaplarda değerlendirilen mevduattan elde edilen faiz gelirlerinden, 86.000 TL’nin 3 adet taşınmaza ait kira gelirlerinden, kalan 155.000 TL-160.000 TL’nin şahsın kişisel tasarruflarından kaynaklandığı,

Oğlu Barış GÜLER’in malvarlığının gelirleri ile orantılı olmadığı, kızı Burcu GÜLER’in satın aldığı iki taşınmaz ile 945.000 TL tutarındaki banka mevduatının gelirleri ile orantılı olmadığı, banka hesaplarına konu olan tutarların kendi tasarruf veya birikimlerinden kaynaklanmadığı, Muammer GÜLER’in Komisyona gönderdiği 11.12.2014 tarihli cevabi yazısında de kızının hesaplarına katkıda bulunduğunu beyan ettiği,”

İçişleri eski Bakanı Muammer GÜLER ile ilgili olarak hazırlanan 05.01.2015 tarihli Bilirkişi Raporunda;

21.12.2014 tarihli yazıda özetle; Burcu GÜLER’e ait söz konusu malvarlıklarının iktisap edilmesinde kızının kendi tasarruf ve birikimlerinden kaynaklanmadığı, önemli bir kısmının aile fertlerinin katkıları ile oluşmasının gayet tabii olduğu, kendi birikimlerinden kaynaklanmasının zorunlu olmadığı, 26.12.2014 tarihli yazısında kızı Burcu GÜLER’in kooperatif hissesinden kaynaklanan ve 34.000 TL’ye mal edildiği ifade edilen olan taşınmaz ile 270.000 TL’ye alınan iki adet taşınmazın kendisinin katkısı ile alındığı,

21.12.2014 ve 26.12.2014 tarihli yazılarda özetle; Barış GÜLER’in İktisadi ve Ticari Bilimler Fakültesi mezunu olduğu, 37 yaşında olduğu, iyi derecede İngilizce ve Rusça bildiği, ticari terminolojiye hâkim olduğu, yurtdışında iş alanında deneyimleri

olduğu, yurtiçinde de bazı şirketlerin ortağı olduğu, kendisinin serbest meslek erbabı olması sebebiyle mal bildiriminde bulunma zorunluluğunun olmadığı, ayrıca İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığının 2012/120653 No'lu soruşturmasında kendisine isnat edilen iddialarla ilgili olarak 2014/69582 sayılı ile "kovuşturmaya yer olmadığına" dair karar verildiği, bakanlık yaptığı süre zarfında Barış GÜLER'in malvarlığında artış olmadığı, evvelce edinilen malvarlıklarının Barış GÜLER'in gayrimenkul ticaretinden elde ettiği gelir ile önceki mevduat hesapları ve kısmen kendisinin katkısı ile edinildiği, Barış GÜLER'in önceki mevduatına ilişkin 25.10.2010 tarihli Halk Bankası Mercan şubesinde 563.000 TL tutarında nakit çekim işlemi yaptığına dair banka dekontunun Komisyona sunulduğu,

Burcu GÜLER'e yapılan katkı bilinmekle birlikte, Barış GÜLER'in malvarlığına yapılan katkının bilinmediği, Muammer GÜLER ve eşinin gelirlerinin çocuklarına katkı yapacak düzeyde olup olmadığının tespitinde sadece elde edilen gelirlerin (ücret, kira geliri, taşınmaz satışı, emekli ikramiyesi, emekli aylığı, faiz gelirleri vs.) dikkate alınamayacağı, 01.01.2003 tarihinden 31.12.2013 tarihinde kadar olan süre zarfında banka hesap bilgileri, taşınmaz alımlarına yapılan ödemeler, ne kadar harcama yapıldığı hususlarının dikkate alınması gerektiği, 01.01.2003 tarihinden sonra banka hesap bilgileri, Barış GÜLER'e yapılan katkının tutarı ve ailenin diğer harcamaları bilinmeden sağlıklı bir değerlendirme yapılamayacağı, bu nedenle Barış GÜLER ile ilgili Muammer GÜLER tarafından verilen 21.12.2014 ve 26.12.2014 tarihli dilekçelerde ifade edilen ve yukarıda özetlenen hususlar Bilirkişi Raporumuz açasından ortaya konulan bulgular ile değerlendirmelerde bir değişiklik yapılmasını gerektirir yeni bir bilgi ve belge içermediği, Burcu GÜLER'in malvarlıklarının babası Muammer GÜLER'in katkıları çerçevesinde takdirinin Soruşturma Komisyona ait olduğu," şeklinde sonuç ve kanaatine varıldığı mütalaa olunmuştur.

CMK'nın 135/3. maddesi "şüpheli veya sanığın tanıklıktan çekinebilecek kişilerle arasındaki iletişimi kayda alınamaz. Kayda alma gerçekteşikten sonra bu durumun anlaşılması hâlinde, alınan kayıtlar derhâl yok edilir." amir hükmü gereğince derhal imhası gereken İçişleri Eski Bakanı Muammer Güler ile oğlu Barış Güler arasında; 21.07.2013 tarihinde saat 01.05.19'da geçen (TK 2219428897), 14.08.2013

tarihinde saat 18.42.18'de geçen (TK 2263943544), 22.08.2013 tarihinde saat 13.33.13'de geçen (TK 2277561626), 06.09.2013 tarihinde saat 21.00.57'de geçen (TK 2304538009), 07.09.2013 tarihinde saat 13.39.04'de geçen (TK 2305389317), 14.09.2013 tarihinde saat 11.15.25'de geçen (TK 2317457210), 14.09.2013 tarihinde saat 11.26.32'de geçen (TK 2317468842), 14.09.2013 tarihinde saat 11.27.20'de geçen (TK 2317470536), 14.09.2013 tarihinde saat 16.55.47'de geçen (TK 2318061213), 09.10.2013 tarihinde saat 16.19.18'de geçen (TK 2362859450), 25.10.2013 tarihinde saat 14.09.00'da geçen (TK 2400130664), 26.10.2013 tarihinde saat 17.30.00'da geçen (TK 2402400667), 17.12.2013 tarihinde saat 07.39.03'de geçen (TK 2506122609) telefon görüşme kayıtları imha edilmeyerek bakanların dosyalarına eklenmek suretiyle soruşturmanın usulsüz işlemlerle desteklenip güçlendirme kaygı ve çabası dikkat çekmiş, gözaltılar ve arama-elkoyma işlemleri medyayla birlikte yapılmış, Anayasa ile teminat altındaki 'masumiyet karinesi' hiçe sayılarak gizli yürütülmesi soruşturmanın tüm bilgi ve belgeleri medyaya sızdırılmak suretiyle usulsüz- kanunsuz işlem-yöntemlerin adeta üstü örtülmeye çalışılmıştır.

İlgilinin Rıza SARRAF'ın yanında çalışan Rüçhan Bayar isimli akrabasından oğlu Barış Güler'in alacaklı olduğu paranın alış-verişi ve Rıza SARRAF – Barış Güler arasındaki danışmanlık sözleşmesi dışında bir para transferinin olmadığı, kendisinin olayın dışında bulunduğu yönündeki savunması, Barış Güler ve diğer şüpheliler yönünden soruşturulan bu hususların takipsizlik kararı ile sonuçlanması da dikkate alınarak aksine bir delil bulunmaması nedeniyle Komisyonumuzca ilgilinin savunmasının aksine bir delil elde edilememiştir.

Komisyonumuz ekseriyetle, Anayasanın 6. maddesinde "... Hiçbir kimse veya organ kaynağını Anayasadan almayan bir Devlet yetkisi kullanamaz." Adalet Bakanlığı Ceza İşleri Genel Müdürlüğü'nün 20.01.2006 tarih ve 100 sayılı Genelgesinde "... 2 Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığı Genel Sekreterliği'nin 17 Kasım 1997 tarih ve 9427/23887 sayılı yazısında da belirtildiği üzere; görevde bulunan veya görevinden ayrılan Başbakan ve bakanlar hakkında Bakanlar Kurulu'nun genel siyaseti veya Bakanlıkların görevleriyle ilgili olarak yapılan şikâyet ve ihbarların, ancak Anayasa'nın 100'üncü ve Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüğü'nün 107'nci maddelerine göre

işleme tâbi tutulacağı, ...” şeklindeki düzenlemeleri nazara alarak; İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı Terör ve Örgütlü Suçlar Soruşturma Bürosu ve emrinde çalışan Emniyet Organize Suçlar Şube Müdürlüğü tarafından yasaların hileli yollarla denenerak aşılması suretiyle yetkisiz-hukuksuz olarak yürütülen soruşturma neticesinde 4 eski Bakan hakkında düzenledikleri rapor ve ekinde yer alan iletişimin tespiti, dinlenmesi ve kayda alınması ve teknik araçlarla takip sonucu elde edilen bulgular yok hükmünde mülhaza etmek suretiyle kendisine aksettirilen soruşturma evrakını bir ihbar mahiyetinde kabul ettiği ve bu düşünce ile tetkik ve tahkikata başlayarak yeniden usule uygun delil araştırması yaptığı ve ilgiliye atfedilen, “Rıza SARRAF”tan sağlanan, miktar ve değeri tespit edilemeyen bazı maddi menfaatler karşılığında; a) Bu şahsın araçlarına trafikte emniyet şeridini kullanma imtiyazı verdiği ve adı geçen şahıs için koruma polisi görevlendirdiği, b) Bu şahısla birlikte gözaltına alınan bazı şüphelilerin ve yakınlarının yasaya aykırı olarak istisnai yoldan Türk vatandaşlığına geçirilmesini sağladığı, c) Bu şahısla ilgili adli veya istihbari çalışma yapıp yapılmadığının araştırılması için talimat verdiği, d) Bu şahsın usulsüzlükleri hakkında basında çıkacak haberlerin engellenmesi için girişimde bulunduğu” şeklindeki eylemlerin hiçbirisi doğrudan İçişleri Bakanlığının görevleri arasında kabul edilecek hususlar olmayıp 5237 sayılı TCK’nın 204. maddesinde tanımlanan resmi belgede sahtecilik, 255. maddesindeki nüfuz ticareti, 252. maddesindeki rüşvet ve 285. maddesindeki gizliliğin ihlali suçlarının yukarıda izah edildiği üzere unsurları itibariyle oluşmasına vücut vermeyeceği gibi yine zikredilen hukuka uygun olarak elde edilen deliller muvacehesinde kanıtlanamamıştır.

Malvarlığı araştırması için görevlendirilen Bilirkişi tarafından yapılan tetkikat sonucu düzenlenen raporlardan da ilgili bakanın kendisiyle ilgili bakanlık yaptığı süre zarfında malvarlığı ile gelirleri arasında uyumsuzluğa rastlanmadığı anlaşılmıştır.

Kaldı ki, kamuoyunda 17 Aralık operasyonu olarak bilinen, Avrupa Birliği Bakanı Egemen Bağış’ın da isminin geçtiği İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı Terör ve Örgütlü Suçlar Soruşturma Bürosunca yürütülen 2012/120653 numaralı soruşturma ilgili bakanlar dışındaki şüpheliler yönünden 16.10.2014 tarih ve 2014/69582 sayılı kovuşturmayaya yer olmadığına dair kararla sonuçlanmış ve itiraz üzerine İstanbul 6.Sulh

Ceza Mahkemesince ele alınan sözkonusu karar hukuka uygun bulunarak vaki itirazların reddiyle 15.12.2014 tarih ve 2014/3162 sayılı kararıyla kesinleşmiştir.

2.3.3. Avrupa Birliği Eski Bakanı İstanbul Milletvekili Egemen BAĞIŞ hakkında:

A) İDDİA

Rıza SARRAF'tan sağlanan, miktar ve değeri tespit edilemeyen bazı maddi menfaatler karşılığında;

a) Bu şahsın turizm belgeli bir otel kiralama girişimi ile yakınlarına vize alınması işleri için aracılık ettiği,

b) Bu şahısla ilgili bir soruşturma olup olmadığı yönünde ilgili kurum ve kuruluşlarda araştırılma yapılmasını sağladığı,

c) Bu şahsın faaliyetiyle ilgili olarak basında haber yapılmasının önlenmesi için girişimlerde bulunduğu,

iddia edilmiştir.

Yukarıda sayılan ve Avrupa Birliği eski Bakanı İstanbul Milletvekili Egemen BAĞIŞ tarafından işlendiği iddia edilen eylemler, 5237 sayılı TCK'nın 255. (Nüfuz ticareti) ve 252. (Rüşvet) maddelerine tekabül ettiğiinden, bu iddiaların gerçekliğinin araştırılması ve soruşturulması gereği ortaya çıkmıştır.

B) TOPLANAN DELİLLER

a. TANIKLAR

1. Rıza SARRAF
2. Abdullah Happani
2. Mohammadsadegh Rastgar Shishehgarkhaneh
3. Maria Cazanji

b. BELGELER

1. Bilirkişi raporu
2. İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığının 2012/120653 soruşturma sayılı evrakı

C) SAVUNMA

Avrupa Birliği Eski Bakanı Egemen Bağış şifahi ve yazılı savunmasında özetle;

“Hakkımda ileri sürülen iddiaları hiçbir şekilde kabul etmiyorum. Bu şahısla aramda hiçbir zaman bir maddi menfaat ilişkisi olmamıştır, hiçbir şekilde bir para alışverişi söz konusu olmamıştır. Bunların tamamını reddediyorum. Hakkımdaki ilk itham: Rıza SARRAF’ın babasına İstanbul’daki İtalya Başkonsolosluğundan bir turist vizesi alınması karşılığında 500 bin dolar para aldığım iddiasıdır. Bir kişinin yetkisi dâhilinde bulunmayan ve gerçekleşmeyen, herkesin kolaylıkla yapabileceği bir işlem için 500 bin dolar verilmesi iddiası akla uygun bir iddia olamaz. Şahsım ve Bakanlığım tarafından Avrupa Birliği projeleri kapsamında Avrupa’ya gönderilen 100 binlerce vatandaşımıza vize başvurularında insani çerçevede yardım edilmiştir. Evet, Rıza SARRAF da babası için İtalya vizesi konusunda yardım talep etmiştir ancak daha sonra babası vize başvurusu dahi yapmamıştır.

Hakkımdaki 2’nci iddia ise, Rıza SARRAF’ın otel açması konusunda tarafımdan aldığı yardım karşılığında bana maddi menfaat sağladığı yönündedir. Bu iddia da en az ilki kadar asılsız ve gerçeğe aykırıdır. Konunun özü şudur: Kendisi otel yapmak için ortak bir tanıdığımızdan bir bina aldığını benimle paylaşmış, paylaştığında da şahsım her iki tarafa da “Hayırlı olsun.” temennisinde bulunmuştur. Hakkımdaki 3’üncü iddia ise, Rıza SARRAF’la ilgili basında aleyhe çıkacak haberlerin engellenmesi ve hakkında yürütülen bir soruşturma olup olmadığı konusunda bilgi edinmem karşılığında kendisinden 500 bin dolar aldığımıdır. Benim eğer medyada yapılacak bir haberi engelleyebilmek gibi bir etki gücüm olsaydı, herhâlde önce medya aracılığıyla şahsıma iftira atılmasını engellerdim.

Bu şahsın evime bir çikolata gönderdiği doğrudur. Çikolata, ben de, eşim de evde yokken evde çalışanlar tarafından teslim alınmıştır. O çikolatanın içerisinde çikolatadan başka da hiçbir şey olma ihtimali zaten olamaz; Aynı şekilde evimize bir kıyafet, bir gömlek kravat gönderildiği de doğrudur. Ama hiçbir maddi menfaat söz konusu olmamıştır. Hiçbir şekilde, hiçbir maddi menfaat, bir para alışverişi olmamıştır.”

Müdafii yazılı savunmasında;

Tanıklar Muhammed Sadık, Maria Cazanji'nın alt komisyona verdikleri beyanları Bakan Bağış'ın savunmalarını doğrulamaktadır. Aleyhimize dair bir beyanları yoktur. Tape kayıtlarında Muhammet Sadık'ın bir para verdiği dair beyanı bulunmamaktadır.

CMK 135. maddesine göre iletişimin tespiti kararı, salt kararın muhatabı olan şüpheli veya sanık yönünden hukuki sonuç doğurur, haberleşme özgürlüğü salt onun için kısıtlanmıştır. Katalog suçlar dışında ve şüpheli veya sanık dışındaki kişilerle ilgili iletişimin tespiti ve kayda alınması kararı verilemez. Hâkim kararıyla CMK 135/1-135/6'ya uygun biçimde iletişim özgürlüğünün kısıtlanması söz konusu olmadıkça, dolaylı dinlenenin beyanlarının aleyhine delil olarak kullanılması hukuka aykırıdır. CMK 138/2 maddesi kapsamında, dolaylı dinlenenin beyanı katalog suçlardan birinin işlendiği şüphesini uyandıracak nitelikteyse, tesadüfen elde edilen delil niteliğindedir. Bu aşamadan sonra 3. kişi olan dolaylı dinlenen için yeni bir soruşturma başlatılacak ve şüpheli sıfatıyla hakkında CMK 135. madde kapsamında hâkim kararı alınarak, tesadüfen elde edilen suç konu beyanı aleyhine delil olarak kullanılacaktır. Yetkili kişi tesadüfen delili elde ettikten sonra, bunu derhal Cumhuriyet Savcısına bildirmeyip, dolaylı dinlenenin dinlemeye devam ederse elde edilen bulgular Hukuka aykırı bulgulardır. yok hükmündedir. Yargıtay Ceza Genel Kurulunun 03.07.2007 tarih, 2007/5-23-167 sayılı kararı bu yöndedir.

Tape kayıtlarında Bakan Bağış'ın beyanları yer almakta olup, anılan kayıtlardaki beyanlarında, atılı suçlara ilişkin eylemler yer almamaktadır. Bakan Bağış hakkında Anayasanın 22. maddesine uygun olarak iletişim özgürlüğü kısıtlanması söz konusu olmadığından, anılan özgürlüğü tam olarak devam etmektedir. Bakan Bağış'la görüşen

şüphelinin ve diğer şüphelilerin iletişim özgürlüklerinin kısıtlanmasına ilişkin hâkim kararlarının geçerli değildir. bu şüphelilerin ses kayıtlarındaki beyanları hukuka aykırı elde edilmiştir. Bakan Bağış dolaylı dinlenendir. Ses kayıtları ister hukuka aykırı, ister hukuka uygun olsun, dolaylı dinlenen Bakan Bağış'a karşı kullanılabilmesi, Anayasanın 38/VI madde hükmüne göre mümkün değildir. Bakan Bağış'ın bulgu niteliğindeki anılan beyanları komisyonca, onun aheyhine delil olarak kullanılabilmesi söz konusu değildir.

Otel işletmeciliği ve Turizm belgeli bir otel kiralama işi ticari faaliyettir. Anayasal bir hakkın kullanılmasıdır. Rüşvet suçu veya nüfuz suistimali suçuna konu olması mümkün değildir. İtalya vizesi alınması konusunda para verilmesi iddiası, Bakan Bağış vize işleriyle ilgili yetkili ve görevli bakan değildir. Vize işlemleri istenilen ülkenin büyükelçiliği veya konsolosluğu aracılığıyla yapılmaktadır. Atılı suçlamayı kabul etmiyoruz. Paranın alındığına dair herhangi bir delil mevcut değildir. SARRAF'a ilgili soruşturmanın araştırılması için para verilmesi iddiası geçersizdir. Bu iddia soyut bir iddiadır. Soruşturma ve araştırma yapıldığı ileri sürülen kurum ve kuruluşların hangileri olduğu belirsizdir. SARRAF'ın aleyhine çıkacak haberlerin engellenmesi için para verilmesi mevcut değildir. tape kayıtları ve teknik takip çalışmalarında Bakan Bağış'ın 500.000 \$ para aldığına dair herhangi bir delil yoktur. Böyle bir eylem mevcut değildir. Bakan Bağış'ın evine çikolata kutusunda 500.000 \$ para geldiği doğru değildir. Muhammed Sadık ve Mari Cazanji'nin beyanlarından gümüş tepsi içinde çikolatadan başka bir şey bulunmadığı ispatlanmıştır. Rıza SARRAF'ın beyanlarında geçen eşine çikolata kutusu içinde 500.000 \$ dolar para göndermesi olayı ayrı bir olaydır. Bakan Bağış'a gönderilen salt çikolata olayı farklı bir olaydır.” demiştir.

D) DELİLLERİN DEĞERLENDİRİLMESİ:

Sözkonusu iddiaların doğru olup olmadığının belirlenmesi amacıyla, tanık sıfatıyla ifade vermeye çağrılanlardan Rıza SARRAF, Abdullah Happani CMK'nın 48. maddesi uyarınca aynı olaydan şüpheli sıfatıyla soruşturuldukları gerekçesiyle 'tanıklıktan çekinme' haklarını kullanarak beyanda bulunmadıkları,

Maria Cazanji ifadesinde özetle;

“Egemen BAĞIŞ'ın evinde çalıştığını, 1 yıl kadar önce evde bulunduğu sırada site güvenliğinden evi dahili telefonda arayıp bir paket geldiğini, Egemen Bey'in eşine ulaşamadığını, daha sonra Egemen Bey'i telefonla aradığını, kendisine bir paket geldiğini ve güvenlikte olduğunu söylediğini, kendisine “git al haberim var” dediğini, Güvenliğe gittiğini, Güvenliğin yanında duran arabadan birisinin kendisine bir karton poşet verdiğini, çantanın içinden üzeri tülle sarılmış sanki gümüş bir tabak içinde çikolata olduğunu gördüğünü, paketi kendisinin açtığını, içinden çikolatadan başka bir şey çıkmadığını, Beyhan hanımın talimatı ile çikolataları dağıttıklarını, bunun dışında o günlerde veya başka zamanda kravat veya elbise türünden bir şey gelmediğini,”

Mohammadsadegh Rastgar Shishehgarkhaneh (Muhammed Sadık olarak bilinmektedir) ifadesinde özetle;

“Rıza SARRAF'ın kendisinin patronu olduğunu, müşterilere para getirip götürme işini yaptığını, götürdüğü emanetleri bazen kendisinin aldığını, bazen içinde ne olduğunu gördüğünü, bazen de görmediğini, bilmediğini, bahsedilen adrese yanılmıyorsam Ramazan Bayramı münasebetiyle çikolata götürdüğünü, aynı adrese daha önce gittiğini hatırlamadığını, İstinye'deki adrese gittiği zamanki o adresi zor bulduğunu, şu an tekrar git deseler yine tam hatırlayamayacağını, siteye girdiği zaman güvenlik görevlileri ile karşılaştığını, şu numaraya gideceğim diye bir numara belirttiğini, hatta bir de kadın ismi olduğunu, onun ismini söylediğini, şu anda o ismi hatırlamadığını, güvenlik görevlilerinin o kadına haber verdiklerini, orada biraz beklediğini, daha sonra bahsedilen kadının çıkıp geldiğini, paketi ona verdiğini, verdiği paketin bir poşet olduğunu, ama naylon mu karton mu olduğunu şu anda hatırlamadığını, Bayram olduğu için çikolata olacağını tahmin ettiğini, içini açıp bakmadığını, paketi oraya götürmesini kimin söylediğini hatırlamadığını, ancak normalde ya Abdullah Beyin ya da Rıza Beyin talimat verdiğini, 30.08.2013 tarihinde Murat ÖZİŞ ile birlikte Ankara'ya sırt çantası ile 2 Milyon €, 2 Milyon \$ ve 1,5 Milyon Türk Lirası götürerek Ankara Royal 10. katta bulunan Salih Kaan ÇAĞLAYAN'a verildiğine dair iddianın sorulması üzerine; Bahsedilen tarihlerde hatırladığı kadarıyla Ankara'ya bir para götürmelerinin söylendiğini, Murat ile beraber yola çıktıklarını,

havaalanında x-ray cihazından geçtikten sonra çantaları açtıklarını, zaten kendilerinin içinde para olduğunu ve paranın da miktarını söylediklerini, polislerin çantayı kapatıp kendilerine teslim ettiğini, uçağa binip Ankara'ya vardıklarını, ancak bu bahsettikleri parayı kime verdiklerini hatırlamadığını, esasında bakan veya bakan oğlu olarak bilinen birisine kendilerinin para götürmediklerini, kendilerine bu şekilde bir isme teslim edin diye bir talimat verilmediğini, bakanın oğlunu tanımadığı halde polislerin kendisine emniyetin koridorunda bir resim gösterdiklerini, bu resmi tanıyorum ve bu adama para götürdüm diyerek imza atmasını istediklerini, hatta bunun için zorladıklarını, ancak kendisinin imza atmadığını, 3 tane resim gösterdiklerini, 3 resmi de tanımadığını, dolayısıyla istedikleri imzayı atmadığını, zaten kendisinin Ankara'ya çok defa para götürdüğünü, hatta çok az olmakla birlikte oradan altın getirdiklerinin olduğunu, yabancı paraları yani dolar ve EUR yu çoğu zaman elden getirip götürdüklerini, bankaların istenildiği zaman yabancı parayı zamanında temin etmediklerini, para transferinin 5-6 gün sürdüğünü, o yüzden müşterilerin elden istediklerini, bu şekilde turistlere hatta öğrencilere de para verdiklerini, İran'a ambargo konulduğu için bankalar aracılığıyla İran'dan gelen turistlere ve öğrencilere para çıkarılamadığını, ya da çok az bir miktar çıkarabildiklerini, para transferinin de yasak olduğunu, onun için elden verdiklerini, bu paraları döviz bürolarından verdiklerini, bahsettiği gibi Ankara Royal diye bir yeri hatırlamadığını,”

ifade etmişlerdir.

9/8 Esas Numaralı Meclis Soruşturması Komisyonunun 22.09.2014 tarih ve 195628 sayılı yazısı ile dört eski Bakanın 3628 sayılı Kanun kapsamında vermiş oldukları mal bildirim beyanları istenmiş ve TBMM Başkanlığının 25.09.2014 tarih ve 196080 sayılı yazısı ekinde gönderilen 19 adet mal bildirimine ilişkin belgeler 16.10.2014 tarihinde görevlendirilen Bilirkişiye teslim edilmek suretiyle Bakanlık yaptıkları döneme ilişkin olarak eş ve çocukları ile kendilerinin mal varlığı araştırması istenmiş, Avrupa Birliği eski Bakanı Egemen BAĞIŞ'ın kendisi, eşi ve çocuklarının malvarlığına ilişkin araştırma neticesinde Bilirkişi tarafından hazırlanan 18.12.2014 tarihli raporda;

“Çocuklarının malvarlığı bilgilerine rastlanılmadığı, eşi adına 2008 yılında iktisap edilen 2006 model Honda CIVIC marka bir adet motorlu araç bulunduğu,

Egemen BAĞIŞ'ın Bakanlık yaptığı süre zarfında toplam üç adet taşınmaz satın aldığı ve iki adet taşınmaz sattığı, 13.10.2010 tarihinde Konur Sokak Kavaklıdere/Ankara adresinde kayıtlı taşınmazın % 50 hissesinin 500.000 TL'ye kendisi adına satın alındığı, 29.11.2010 tarihinde İstinye/ İstanbul adresinde kayıtlı taşınmazın tapu harç matrahı 500.000 TL'ye eşi Beyhan Nilser BAĞIŞ adına satın alındığı, 13.11.2011 tarihinde Dikmen Vadisi/Ankara adresinde kayıtlı taşınmazın tapu harç matrahı 500.000 TL'ye kendisine adına satın alındığı, 2005 yılında Bursa'da, 2006 yılında İstanbul'da iktisap edilen taşınmazlar için kredi kullanıldığının anlaşıldığı, 2005 yılında Bursa'da kayıtlı taşınmazın kredi vadesinin 120 ay (2012 yeniden yapılandırılarak 18 aya düşürülmüştür), 2006 yılında İstanbul'da iktisap edilen taşınmazın kredi vadesinin 84 ay olduğu, iki kredi ödemesinin de 2013 Haziran ayı itibariyle sona erdiği, bankalardan edinilen bilgilerden Egemen BAĞIŞ'ın hesaplarında kendi adına alınan iki adet taşınmaz ile ilgili banka transferine ve kredi kullanımına rastlanılmadığı, şahsın mal bildirimlerinde de 2010 ve 2011 yılında edinilen üç taşınmazla ilgili borcu olduğuna dair bir beyanda bulunmadığı, söz konusu üç taşınmazın finansmanı ile ilgili soru sorulmuş, Komisyona gönderilen cevabi yazıda konunun zaman yönünden Soruşturma Komisyonunun görevi ve yetkisinde olmadığı için cevaplandırılmadığı,

2002 yılında iktisap edildiği beyan edilen taşınmazın 20.03.2013 tarihinde tapu harç matrahı 415.000 TL'ye satıldığı, konu ile ilgili olarak Egemen BAĞIŞ'ın hesabına 425.000 TL havale yapıldığı, eşi adına 2005 yılında iktisap edilen Bursa ili Osmangazi İlçesinde kayıtlı taşınmazın 10.06.2013 tarihinde tapu harç matrahı 65.000 TL'ye satıldığı, söz konusu taşınmaz satımları ile ilgili banka transfer bilgilerinin mevcut olduğu,

Egemen Bağış ve eşi Beyhan Nilser BAĞIŞ'ın aylık ortalama gelirlerinin 2008 ve 2009 yıllarında yaklaşık 18.000 TL, 2010 yılında 20.000 TL, 2011 yılında 21.500 TL, 2012 yılında 22.300 TL, 2013 yılında ise 25.000 TL olarak tahmin edildiği, Egemen BAĞIŞ'ın kendisi ve eşinin 2005 ve 2006 yıllarında kullandığı konut kredileri

dolayısıyla 01.01.2008 tarihinden 31.05.2013 tarihine kadar aylık ortalama 4.170 USD + 4.098 TL + 1.370 TL kredi geri ödemesi gerçekleştirdikleri, 2013 yılında çeşitli kişi ve kuruluşlara (2012 ve 2013 yılında eşine gönderilen 23.000 USD hariç) yaklaşık 61.000 USD tutarında SWIFT havalesi yaptığı, şahsın kendisi ve eşi ile ilgili verdiği mal bildirimlerinde banka, fon ve hisse senedi varlığında 2010-2013 yılları arasında kayda değer nitelikte bir azalış olmadığı, 61.000 USD SWIFT havalesi dikkate alınmadığında, ailenin gelirinden aylık kredi ödemeleri düşüldüğünde harcamalarını finanse edebilecek veya tasarruf ve yatırımlarına tahsis edilebilecek aylık ortalama gelirin¹ 2008 yılı için 7.350 TL, 2009 yılı için 6.300 TL, 2010 yılı için 8.300 TL, 2011 ve 2012 yılı için yaklaşık 9.000 TL, 2012 yılı i2013 yılı ilk beş ay için 11.600 TL olabileceği, 2008, 2009, 2010 ve 2011 yılı harcanabilir ve/veya tasarruf edilebilir aylık ortalama geliri dikkate alındığında; şahsın bakanlık yaptığı süre zarfında 2010 ve 2011 yılında satın alınan biri eşi adına kayıtlı toplam üç adet taşınmazın kendisi ve eşinin mevcut kayıtlı geliri ile orantılı olmadığı,

Beyhan Nilser BAĞIŞ'ın % 99 paya sahip ortağı olduğu Dekorname Dekorasyon Şirketinin 2013 yılı Kurumlar Vergisi Beyannamesinde Ortaklara Borçlar Hesabının **1.565.000 TL**, 2013 yılı içerisinde ortak veya ortakla ilişkili kişilerden temin edilen borçların en yüksek olduğu tarihteki toplam tutarının **3.779.644 TL** olarak beyan edildiği, şirketten alacaklı olan şahısların şirket ortakları Beyhan Nilser BAĞIŞ, Amrullah ALEVCAN ile Egemen BAĞIŞ ve Amrullah ALEVCAN'ın ortağı olduğu BNB Hazır Giyim şirketi olduğu, şirkete yıl içerisinde BNB şirketinden toplam 1.110.000 TL para transferi yapıldığı, yıl içinde toplam tutarı yaklaşık 3.779.000 TL olan borçların 31.12.2013 tarihinde 1.565.000 TL'ye düştüğü, söz konusu azalışın nasıl gerçekleştiğinin tespit edilebilmesi amacıyla Egemen BAĞIŞ'tan BNB Hazır Giyim şirketi ile Dekorname Dekorasyon şirketinin 2011, 2012 ve 2013 yıllarına (ortaklar ve şirketler arasındaki borç alacak ilişkisi 2011 yılında başladığı için bu yıllar seçilmiştir) ilişkin ortaklara borçlar hesabının ayrıntılı dökümü ile transfer fiyatlandırması ve örtülü sermaye uygulamasına ilişkin bilgiler talep edilmiş, alınan cevabi yazıda 2013 yılına ilişkin kendisi ve eşini ilgilendiren ortaklara borçlar hesabının ayrıntılı dökümü dışında Soruşturma Komisyonuna herhangi bir bilgi ve belge sunulmadı, BNB Hazır Giyim Şirketinin Dekorname şirketine toplam 3.625.000 TL para transferi yaptığı (2011

yılında 300.000 TL, 2012 yılında 2.215.000 TL, 2013 yılında 1.110.000 TL), Dekorname şirketinin de 2012 ve 2013 yıllarında BNB şirketine toplam 1.540.000 TL para transferi gerçekleştirdiği, söz konusu bilgiler çerçevesinde Dekorname şirketinin 2013 yılı içinde BNB şirketine 500.000 TL (3.625.000-1.585.000-1.540.000) borç anapara ödemesi yapmış olması gerektiği, ödemeye ilişkin banka transferine rastlanılmadığı için ödemenin nakit olarak yapılmış olabileceği izlenimi uyandırdığı, ancak şirketlerin yevmiye kayıtlarından edinilen bilgilerle konu hakkında daha sağlıklı bir değerlendirme yapılabileceği,”

Avrupa Birliği eski Bakanı Egemen BAĞIŞ ile ilgili olarak hazırlanan 05.01.2015 tarihli Bilirkişi Raporunda;

“a) 18.12.2014 tarihli raporumuzda konuya ilişkin herhangi bir bilgi ve belge ibraz edilmediğinden Konur Sokak Kavaklıdere/Ankara adresinde kayıtlı taşınmazın % 50 hissesinin ediniminin kendisi ve eşinin geliri ile uyumlu orantılı olmadığı kanaatine varılmıştır. Ancak, Egemen Bağış tarafından 26.12.2014 tarihli, beyan ve ekinde yer alan belgelerden söz konusu taşınmazın annesi Güler BAĞIŞ’tan tapu harç matrahı 44.250 TL’ye devir alındığı anlaşılmış olup, mevcut bilgi ve belgeler çerçevesinde, söz konusu taşınmazın iktisabının hayatın olağan akışına uygun olduğu,

b) 26.12.2014 tarihli ek beyan yazısında özetle; 2011 yılında Ankara İli Çankaya ilçesi İlk Adım Mahallesi 28437 Ada 2 No’lu parseldeki taşınmazın 2013 yılında satışı yapılan taşınmaz ile alındığını, 2013 yılında satılan taşınmazın aslında 2011 yılında satıldığı, tapu devrinin 2013 yılında gerçekleştiği, Egemen BAĞIŞ’ın 2011 yılında evi boşalttığını, telefon ve elektrik faturalarının bunu teyit ettiğini ve yeni satın alınan eve taşındığı ifade edilmiştir. 13.10.2011 tarihinde kendi adına satın alınan Ankara İli Çankaya ilçesi İlk Adım Mahallesi 28437 Ada 2 No’lu parselde kayıtlı taşınmazın tapu harç matrahı 500.000 TL’ye satın alınan Dublex Mesken olduğu, 20.03.2013 tarihinde satışı yapılan taşınmaz ile ilgili işlemlerin 18.12.2014 tarihli Raporda ayrıntılı olarak belirtildiği, 2013 yılında yapılan satış ile ilgili olarak 2011 yılında herhangi bir ödeme yapıp yapılmadığının bilinmediği, 2011 yılında fiilen satıldığı, ancak tapu tescilinin 2013 yılında gerçekleştirildiğine dair beyan ve sunulan belgelerin mahiyetinin takdirinin Soruşturma Komisyonuna ait olduğu,

c) 26.12.2014 tarihli ek beyan yazısında; Hillpark İstinye/İstanbul adresinde kayıtlı taşınmazın 29.11.2010 tarihinde Egemen BAĞIŞ tarafından taksitle satın alındığı, söz konusu taşınmazın Beyhan Nilser BAĞIŞ tarafından taksitle satın alındığına dair Bay İnşaat şirketi Yönetim Kurulu Başkanının imzaladığı 26.12.2014 tarihli yazının Komisyona sunulduğu, 20.12.2012 tarihli ek beyan yazısında; söz konusu taşınmazın inşaatın başından beri taksitle satın alındığının ifade edildiği, ödemenin ne zaman başladığı, taksit tutarının ne kadar olduğu ve taksit ödemelerinin ne zaman sona erdiğine dair bir bilgiye yer verilmediği anlaşılmıştır. Diğer taraftan 31.05.2006 tarihinde eşi ve kendi adına Bay İnşaatın yine Hillpark İstinye/İstanbul adresinde kayıtlı bir taşınmaz satın alındığı, söz konusu taşınmazın aylık 4.170 USD + 4.098 TL kredi taksit ödemesi ile finanse edildiği, 2006 yılında eşi ve kendi adına satın alınan taşınmazın borç tutarının mal bildirimlerinde belirtildiği, mal bildirimlerinde aynı yerde 2010 yılında satın alınan taşınmazın ise borç bilgilerine rastlanılmadığı anlaşılmıştır. 2010 yılında satın alınan taşınmazın finansmanına ilişkin beyan ve sunulan belgenin mahiyetinin takdirinin Soruşturma Komisyonuna ait olduğu,

Kendisi ve eşinin ortağı olduğu şirketlerin 2011, 2012 ve 2013 yıllarını içeren ortaklar, ilişkili kişiler ve firmaların transfer fiyatlandırmasına konu olan kayıtlara ilişkin dökümler ve kredi kullanımları ile ilgili 20.12.2014 tarihli Serbest Muhasebeci Mali Müşavir Raporunun 21.12.2014 tarihli yazı ile komisyona sunulduğu, söz konusu belgelerin tetkikinden; eşi Beyhan Nilser BAĞIŞ'ın Dekorname şirketinden olan alacağının 31.12.2011 tarihi itibarıyla 276.000 TL, 31.12.2012 tarihi itibarıyla 831.000 TL, 31.12.2013 tarihi itibarıyla 867.000 TL olarak gerçekleştiği (hisse devirlerinden kaynaklanan tutar dâhil), 2013 yılında dikkate değer nitelikte alacağında artış olmadığı, artışın ücret tahakkukundan kaynaklandığı, 2013 yılında ortaklar cari hesabından dikkate değer nitelikte kullanımı (alacağının tahsili) olmadığı, Beyhan Nilser BAĞIŞ'ın ortağı olduğu şirketten olan alacağının 3628 sayılı Kanunda belirtilen esas ve usuller çerçevesinde mal bildirimlerine konu edilmediği, Komisyona sunulan bilgiler üzerinden yukarıdaki hususlar tespit edilmekle birlikte, bu değerlendirmelere etki edecek başkaca kaydi veya fiili ticari iş ve işlemin olup olmadığının bilinmediği," şeklinde sonuç ve kanaatine varıldığı mütalaa olunmuştur.

Komisyonumuz ekseriyetle, Anayasanın 6. maddesinde “... Hiçbir kimse veya organ kaynağını Anayasadan almayan bir Devlet yetkisi kullanamaz.” Adalet Bakanlığı Ceza İşleri Genel Müdürlüğünün 20.01.2006 tarih ve 100 sayılı Genelgesinde “ ... 2 Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığı Genel Sekreterliği'nin 17 Kasım 1997 tarih ve 9427/23887 sayılı yazısında da belirtildiği üzere; görevde bulunan veya görevinden ayrılan Başbakan ve bakanlar hakkında Bakanlar Kurulu'nun genel siyaseti veya Bakanlıkların görevleriyle ilgili olarak yapılan şikâyet ve ihbarların, ancak Anayasa'nın 100'üncü ve Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüğü'nün 107'nci maddelerine göre işleme tâbi tutulacağı, ...” şeklindeki düzenlemeleri nazara alarak; İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı Terör ve Örgütlü Suçlar Soruşturma Bürosu ve emrinde çalışan Emniyet Organize Suçlar Şube Müdürlüğü tarafından yasaların hileli yollarla denenecek şekilde aşılması suretiyle yetkisiz-hukuksuz olarak yürütülen soruşturma neticesinde 4 eski Bakan hakkında düzenledikleri rapor ve ekinde yer alan iletişimin tespiti, dinlenmesi ve kayda alınması ve teknik araçlarla takip sonucu elde edilen bulguların hukukî mülahaza etmek suretiyle kendisine aksettirilen soruşturma evrakını bir ihbar mahiyetinde kabul ettiği ve bu düşünce ile tetkik ve tahkikata başlayarak yeniden usule uygun delil araştırması yaptığı ve ilgiliye atfedilen, “Rıza SARRAF”tan sağlanan, miktar ve değeri tespit edilemeyen bazı maddi menfaatler karşılığında; a) Bu şahsın turizm belgeli bir otel kiralama girişimi ile yakınlarına vize alınması işleri için aracılık ettiği, b) Bu şahısla ilgili bir soruşturma olup olmadığı yönünde ilgili kurum ve kuruluşlarda araştırılma yapılmasını sağladığı, c) Bu şahsın faaliyetiyle ilgili olarak basında haber yapılmasının önlenmesi için girişimlerde bulunduğu” şeklindeki eylemlerin hiçbirisi Avrupa Birliği Bakanlığının görevleri arasında kabul edilecek husular olmayıp 5237 sayılı TCK'nın 255. maddesinde tanımlanan nüfuz ticareti ve 252. maddesindeki rüşvet suçlarının yukarıda izah edildiği üzere unsurları itibarıyla oluşmasına vücut vermeyeceği gibi yine zikredilen hukuka uygun olarak elde edilen deliller muvacehesinde kanıtlanamamıştır.

Malvarlığı araştırması için görevlendirilen Bilirkişi tarafından yapılan tetkikat sonucu düzenlenen raporlardan da ilgili bakan ve eşinin soruşturma önergesinde belirtilen fiillerden kaynaklanan malvarlığı edindiği yolunda bir bulguya rastlanılmadığı anlaşılmıştır.

Kaldı ki, kamuoyunda 17 Aralık operasyonu olarak bilinen, Avrupa Birliği Bakanı Egemen Bağış'ın da isminin geçtiği İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı Terör ve Örgütlü Suçlar Soruşturma Bürosunca yürütülen 2012/120653 numaralı soruşturma ilgili bakanlar dışındaki şüpheliler yönünden 16.10.2014 tarih ve 2014/69582 sayılı kovuşturmayaya yer olmadığına dair kararlar sonuçlanmış ve itiraz üzerine İstanbul 6.Sulh Ceza Mahkemesince ele alınan sözkonusu karar hukuka uygun bulunarak vaki itirazların reddiyle 15.12.2014 tarih ve 2014/3162 sayılı kararıyla kesinleşmiştir.

2.3.4. Çevre ve Şehircilik Eski Bakanı Trabzon Milletvekili Erdoğan BAYRAKTAR hakkında:

A) İDDİA

Bir suç örgütünün yönetici ve üyelerinin kendilerine sağlanan ve miktar ve değeri tespit edilemeyen bazı menfaatler karşılığında;

a) Kişiyeye özel imtiyazlı imar planlarını onaylattıkları,

b) İmar planlarına aykırı olarak yapılan bazı projelerin usulsüzlüklerine göz yumdukları ve denetimlerden sorunsuzca geçmelerini sağladıkları;

Bu eylemlerin bir kısmının Çevre ve Şehircilik Eski Bakanı Trabzon Milletvekili Erdoğan BAYRAKTAR'ın görevde olduğu sırada ve onun bilgisi doğrultusunda gerçekleştirildiği; ayrıca bu Bakanlıktan iş alan bazı şirketlerin yemek işlerinin yakınlarının ortağı olduğu şirketlere verilmesi için tavassut ettiği,

İddia edilmiştir.

Yukarıda sayılan ve Çevre ve Şehircilik eski Bakanı Trabzon Milletvekili Erdoğan BAYRAKTAR tarafından işlendiği iddia edilen eylemler, 5237 sayılı TCK'nın 255. (Nüfuz ticareti) ve 251. (Görevi kötüye kullanma) maddelerine tekabül ettiğiinden, bu iddiaların gerçekliğinin araştırılması ve soruşturulması gereği ortaya çıkmıştır.

B) TOPLANAN DELİLLER

a. Tanıklar

1. Abdullah Oğuz BAYRAKTAR
2. Ali İbrahimağaoğlu
3. Mehmet Ali Aydınlar
4. Sadık Soylu
5. Mehmet Ali Kahraman

b. Belgeler

1. 18.12.2014 ve 05.01.2015 tarihli bilirkişi raporları
2. İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığının 2012/120653 soruşturma sayılı evrakı

C) SAVUNMA

Çevre ve Şehircilik Eski Bakanı Erdoğan BAYRAKTAR şifahi ve yazılı savunmasında özetle;

17 Aralık operasyonu, aslında adli bir vaka olmayıp özü itibariyle Devletimize, Hükümetimize ve millet iradesine karşı yapılmış bir komplodur ve açık bir darbe girişimidir. Hatta millet iradesinin temsilcisi TBMM'ne karşı yapılmış en vahim saldırı, en büyük saygısızlıklardan birisidir. 17 Aralık darbe girişimi dosyasını hazırlayan savcı kendisini açıkça TBMM soruşturma komisyonu yerine koyarak iddianame tarzında bilgi notu hazırlamış, suç isnadında bulunmuş ve fonksiyon gaspı yapmıştır. Açık bir fonksiyon gaspında bulunan savcı, önceden kolluk tarafından hazırlanmış ve anlamı bozulacak şekilde düzenlenmiş telefon görüşmelerini ve hukuken delil niteliği bulunmayan olayları sanki sübut bulmuş gibi kabul ederek adeta fezleke hazırlamıştır. Savcının hazırladığı fezleke tarzındaki bilgi notunun hiçbir hukuki niteliği yoktur. Bu görüşmelerin kırılarak verilmesine rağmen yine de suça konu olabilecek bir görüşme oluşturulamamıştır. Belli ki çirkin emeller için bir senaryo yazılmış, bu senaryoya göre hayali bir örgüt kurulmuş ve de varsayıma dayalı olarak suç oluşturulmaya çalışılmıştır.

Şahsımın da bu sözde örgütün yaptığı eylemlerden haberi olduğu gerekçesi ile suça iştirak ettiğim ima edilmiştir. Bakanlığımızla ilgili olarak süreç, 16 Eylül 2012 tarihinde isimsiz ve imzasız dedikodu niteliğindeki bir ihbar mektubuna istinaden hukuksuz bir şekilde başlatılmıştır. İhbar mektubu üzerine talep edilen iletişim tespiti İstanbul 16. Sulh Ceza Mahkemesi tarafından 24 Eylül 2012 tarihli kararla “yeterli delil olmadığı” gerekçesiyle reddedilmiş ve yine bu ret kararına yapılan itiraz da İstanbul 40. Asliye Ceza Mahkemesinin 01 Ekim 2012 tarihli kararıyla reddedilerek kesinleşmiştir. Bu kararda da; “mahkemeye sunulan delillerin kuvvetli suç şüphesini uyandırmadığı, e-posta ihbarını yapan kişinin tespit edilip ayrıntılı beyanının alınarak somut delillerin tespitinin gerektiği...” gerekçeleri özellikle belirtilmiştir. Hal böyleyken ve esasen de bu ret kararından sonra yeni deliller elde edilmeden tekrar talepte bulunulması yasal olarak mümkün olmadığı halde, yeni delil elde edilmeden, birkaç gün sonra aynı ihbarla bu defa İstanbul 33. Sulh ceza mahkemesinden iletişim tespit kararı alınmıştır. Yani, iletişim tespit kararı hukuki olmaktan uzaktır ve açıkça hukuka aykırıdır. Ve bütün soruşturma bu minval üzere yürütülmüştür. Savcı hazırladığı fezlekede; sözde örgüt lideri H. Avni Sipahi ve oğlum A. Oğuz BAYRAKTAR ile ilişki kurulmak suretiyle örgütsel bağlantının varlığından bahsetmektedir. Bir an için bu soruşturmaya konu sözde örgütün var olduğunu kabul edelim. Bu sözde örgüt ile benim aramda bir bağ olduğu örgüt lideri olduğu iddia edilen Hüseyin Sipahi ile aramda geçen özellikle iki konuşmaya dayandırılıyor. Nedir bu iki konuşma? Hüseyin Sipahi'nin Belediye seçimlerinde İstanbul Çekmeköy'den, CHP'den aday olup olmama konusunda benden habersiz karar veremeyeceğini söylemesi, Benim Bakanlıkla hiç bir işi olmayan 80 yaşındaki bir dostuma yardımcı olması için Hüseyin Sipahi'den ricada bulunmam. Oğlum A. Oğuz BAYRAKTAR ile örgütsel bağlantı içerisinde gösterilen tek telefon görüşmem darbe girişiminin vuku bulduğu 17 Aralık 2013 sabahı oğlumun telefonda “Baba polisler evi bastı” şeklindeki ifadesinden başka bir şey değildir. Oğlumla başkaca hiçbir telefon görüşmem yoktur. Bizimle ilişkilendirilen 17 Aralık Dosyasına konu olan iddiaların en temelinde iş adamı Ali Ağaoğlu'nun devletten ucuza aldığı arazileri imara açtırması ve keyfi uygulamalar yapması gösterilmektedir. Böyle bir şey kesinlikle yoktur. Ali Ağaoğlu'nun özellikle TOKİ'den aldığı hiç bir arazi ucuza alınmış değildir. Hepsi açık ihaleler neticesinde sonuçlanmış ve piyasa koşullarına göre diğer tüm katılımcılardan çok daha yüksek teklifler verilmiştir. Nitekim Ali Ağaoğlu tarafından

kazanılan Kartal ihalesi ile ilgili 25/12/2012 tarihinde Emlak Konut Genel Müdürü Murat Kurum ile yaptığım görüşmemde, ihaleyi kazanan DAP Yapı firmasının Ağaoglu'nun yan firması olduğunu öğrenmem üzerine, fazla sayıda iş alması Emlak Konutu bloke edebilir endişesiyle, tavsiyem üzerine Emlak Konutun yönetmeliğinde değişiklik yapılarak bir yüklenicinin aynı anda beşten fazla iş almasına yasak getirildi. Kendisine herhangi bir ayrıcalık tanınmadığı da buradan bellidir. Yine dosyada 17 adet imar planından bahsediliyor. Ancak bu planlardan sadece 6 tanesi Bakanlıkça sonuçlandırılmıştır. Diğer 11 tanesi henüz sonuçlandırılmamış, ya müracaatta kalmış veya reddedilmiş işlemlerdir. Henüz sonuçlanmayan bu işlemler bile dosyada illegal işlemler olarak yer almıştır. Bu bile başlangıç soruşturmasının hukuksuz ve ne kadar art niyetli olduğunu açıkça göstermektedir. Bakırköy'de bahsedilen yerde biz bir imar planı onayladık. Bu imar planını 644 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye istinaden onayladık ve burada yasaya aykırı bir durum kesinlikle yoktur. Yani şöyle bir durum olmuştur, çok samimi olmak gerekirse; bu şahıs, bu imar planını İstanbul Büyükşehir Belediyesinden onaylatmak için yaklaşık iki yıl mücadele etmiş, yapamayınca bize müracaat etti. Biz de inceledik, burada, kesintisi konusunda, yüzde 56 civarında -tam bilemiyorum- yüzde 40 kesinti yapılması gerekirken fazla kesinti yapılmıştı, biz de onu usulüne göre onayladık. Askı süresi var bunun, itiraz süresi var, gerekli yasal prosedürlerden geçerek onaylanmıştır. İstanbul'un, Şişli'nin "background"unu artıracak, marka değerini artıracak şekilde buraya özel proje yaptık. Yasaya göre imar planı zaten geçmez, geçemez. Bu imar planı önce kurullardan geçiyor, sonra komisyonlardan geçiyor, sonra raportörden geçiyor, sonra şef imzalıyor, müdür yardımcısı imzalıyor, müdür imzalıyor, daire başkanı imzalıyor, ondan sonra genel müdür yardımcısı imzalıyor ve genel müdür imzalıyor, müsteşar yardımcısı imzalıyor, müsteşar imzalıyor, Bakana geliyor; ondan sonra askıya çıkıyor....bir imar yaptı diye bir bakanı suçlamak veya bir belediye başkanını suçlamak, bir avukata "Duruşmaya girme." demek, efendim, görevi olan kişilere "Görevlerini yapma." demek anlamına gelir yani. "Niye imar yaptın?" Ben bunun mantığını anlayamıyorum. Biz yapmışız, biz kamu kuruluşlarının... Zorlu Center Özelleştirme İdaresi tarafından satılan yaklaşık 90 dönüm bir yerdir. İmarını Özelleştirme İdaresi yaptı. Buranın projeleri İstanbul Büyükşehir Belediyesinden ve Beşiktaş Belediyesinden geçti, ruhsatı Beşiktaş Belediyesi tarafından verildi. Burası bizim önümüze iskân safhasında geldi. Bize müracaat etti. Bu, bizden

önceydi, bizim Bakanlık kurulmadan önce bu işler devam etti. Daha sonra, iskân safhasına gelince bizim kurullar Tabiat Varlıkları Komisyonu ve Kültür Varlıkları Kurulu şeklinde ikiye ayrıldı. Bunun yapıldığı yer de Boğaziçi bölgesinde geri görünümde olduğu için Tabiat Komisyonundan geçmesi gerektiği için. Bize bu saikle geldi. Gelince, biz de binayı oradan görünce, dedik ki: “Bu bina burada - affedersiniz- çok gavrur ölüsü gibi duruyor. Yani bunu bir inceleyelim.” Yani bu bina böyle çok sakil duruyor. İnceleyince orada kademelendirmede birtakım hatalar gördüm, binayı çok büyük gördüm. Sonra baktık ki, bu bodrumlardan dolayı, İstanbul İmar Yönetmeliği'nin verdiği imkânlardan dolayı bodrumları yaparak, bodrumları şişirmiş binasını. Bundan sonra, bu önemli bir konu olduğu için ben bunu gerekli yerlerle paylaştım, böyle böyle, iskân alacak. Bizim inşaatın denetimiyle, kaçaklığıyla, iskânıyla, ruhsatıyla, imar planıyla uzaktan yakından bir alakamız yok. Sadece iskân sırasında “26”sında benim açılışım var, ben buraya çok önemli kişileri davet ettim, bunu yetiştirin.” dedi. Biz de arkadaşlara dedik ki adam doğru bir iş yapmışsa -”tape”lerde var bu- eğer doğruysa, projesine uygunsa ve yaptığı şey Tabiat Varlıkları Komisyonundan geçecek şekilde uygunsa bunun işini hızlandıralım, adam mağdur olmasın. Sonra dediler ki: “Bunu bir inceleyelim.” Bizim İstanbul İl Müdürlüğümüz tarafından incelendi. Kademelerinde birtakım sıkıntılar olduğunu tespit ettik biz. Daha sonra bu sıkıntıları Büyükşehirden sorduk, tolere edilebilir olduğu görüldü ve komisyondan geçirildi. Bana gelmedi, benim bir imzam yok burada. Sadece yardımcı olun diye...”Yardımcı olun.” dedim çünkü yapılan önemli bir yatırım ve bize de geldi işi. “Yasalara uygunsa yardımcı olun.” diye ifade ettim. Onun dışında bizim orada ne bir yetkimiz var ne yaptığımız bir imar planı var ne verdiğimiz bir inşaat ruhsatı var ne temel üstü ruhsatı var ne iskân müsaadesi var, hiçbirisiyle ilgili bizim yetkimiz yok. Zaten buradaki suçlamada da birtakım kaçak inşaatlara göz yumulduğu... Böyle bir yetkimiz yok bizim. Bu yetki tamamen belediyelere ait, bizim böyle bir tasavvurumuz, tasallutumuz olamaz, yasalarda böyle bir şey yok; yapmadık da zaten. Hangi inşaatı mühürlemişiz, hangi inşaatı zabıt tutmuşuz, hangi inşaatı ruhsat vermişiz, hangi inşaatı iskân vermişiz, yok ki böyle bir şey. Ataköy sahil şeridi tam, yüzde yüz doğru olmayabilir ama yaklaşık 1 milyon küsur metrekare bir arazi. Burasının imar planları 1992 ve 1996 yıllarında dönemin Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından yapılmış, biz oraya imar planı yapmadık ve emsali yüksek. Burasını ben TOKİ Başkanırken işgalden

temizledim. Emlak Bankası malları, Ziraat Bankası malları tahtında TOKİ'ye devredilen mallardan, arazilerden bir tanesi burası. Burası işgal altındaydı. Nasıl işgal altında olduğunu burada bilenleriniz vardır. Yani Rusya'yla bağlantılı, başka yerlerle bağlantılı, nelerin o sahil şeridinde yapıldığını...Biz burayı...Bize ne biçim tehditler yapıldı, nasıl ağır tehditler yapıldı. Biz vatan dedik, millet dedik, İstanbul dedik burayı işgalden temizledik. Ondan sonra da tabii ki ben burasını... İmar planı olan bir yerin imar planını iptal etsem bana zimmet çıkar. Gönül isterdi ki burasını biz yeşil alan yapalım, imarını durduralım ama buranın bir katma değerle bize geldiği, Emlak Bankasından bize devredildiği...İmarı da vardı, biz imar yapmadık buraya, kesinlikle yapmadık. Dosyada bellidir bu araştırılırsa. Sonra biz bunların bir parçasını Kat Turizme sattık, az önce mevzu ettiğim bu Yeşilköy tarafında olan büyük bölümünü; bir ufak parçayı da bir otelci aldı, ismini bilmiyorum, Rönesans mıdır nedir, bir otelciye verdik, ufak bir parçayı sattık; beri tarafını da yine kat hasılat paylaşımı tarzında ihaleye çıktık, bir sefer çıktık, kimse buraya ihaleye girmede. Bir daha çıktık, yine giren olmadı. Niye girmiyorlar? Bakırköy Belediyesi "Buraya ruhsat vermem." diye... Orada, Bakırköy'de oturan sakinler devamlı burayı şikâyet ediyorlar. Bana geldiler birkaç sefer görüştüm, biz onlarla görüştük, oradaki derneklerle. Nihayet biz bunu gene ihaleye çıktık, ihaleye girmesi için de birilerini teşvik ettik, buraya gelin, ihaleye girin de burayı ihale edelim diye. İhale ettiğim zaman TOKİ Başkanıydım ve yüksek fiyatla ihale ettik burasını biz. İhale açık ihale. Açık ihaleye gidildi. Ama, Bakan olunca... 644 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'de de vatandaş belediyeye müracaat edip belli bir süre içerisinde ruhsat alamazsa, eğer vatandaş da haklıysa valiye müracaat edecek, vali inceleyecek, inceledikten sonra haklı görürse Bakanlığa müracaat edecek. "Bakanlık bu tip yerlere ruhsat verebilir." diye bizim kanunda var. Onun üzerine ben bunları çağırdım Bakan olduktan sonra. Bunlar çok acıdır. Yani, bunları siz, Komisyon burada... Tabii, ben sizin vaktinizi de alıyorum ama böyle bir ortam oldu, bunları paylaşmam lazım sizinle. Çağırdım bunları, bu iki ortağı, dedim ki: Allah sizden razı olsun, siz bu ihaleyi aldınız, devlete para vereceksiniz ama o zaman ben TOKİ Başkanıydım, şimdi Bakanım, ben size yardımcı olacağım, gelin bunun imarını biraz düşürelim. Bakınız, burada evvelden 20 metrekareydi sahil şeridi şimdi 50 metre kanunda. Plandaki haklarınızı boş verin, bunu da biz 50 metreye çekelim, emsali de 2'den 1,5'e düşürelim. Bunlar orada, inanım, ortağıyla beraber... Dedim ki: Eğer emsali düşürürsek daha az

para harcarsınız, daireleriniz daha kaliteli olur, daha pahalı satarsınız. Nitekim öyle satıyor şimdi, 5 milyona mı, 6 milyona mı ne satıyormuş daireleri. Daha pahalı satarsınız, gelin bunu kabul edin, ben de size dua ederim dedim. İnanın, hediyeler gelmişti bana, Bakanım, işte baklava, çikolata mikolata, onlar bana bir şey getirmediler, oradaki hediyelerin hepsini onlara verdim. Kabul ettiler, dediler ki: “Doğru diyorsun, haklısın.” Ben de sevindim. Niye? Oradaki millete de bir jest yapalım dedim. Yani, biz hükûmet olduk, orada oturan Ataköy’dekilere de dedik ki: Bakın, buranın katlarını düşürdük, sahilde size bant açtık, terk yaptırдық. Sonra, adam, ne olduysa, on beş gün sonra, yirmi gün sonra geldi “Benim emsalimi düşürdüğünüz kadar bana para iade edeceksiniz.” dedi. Dedim ki: Devlet para iade eder mi ya? İstemiyorsan feshedelim sözleşmeyi, tasfiye edelim seni, zararını da verelim tasfiye edelim, yeniden ihaleye çıkalım. Ondan sonra bu adam böyle tezvirat yapa yapa, tezvirat yapa yapa bizi çok ciddi sıkıntıya... Şahittir, Mehmet Ali Kahraman şahittir, TOKİ’deki Ayşe Çalkan şahittir, onların yanında toplantı yaptık, 7- 8 kişiydi, kabul ettiler. Biz orada bir imar planı yapmadık. Ben onun imarını...Biraz azalttık gene, gene azalttık. Sonra gitti, nerelere gittiye gitsin, ondan sonra bize çeşitli şekilde baskı yaptı ama biz gene onun imarını biraz azalttık ama 1,5’e düşüremedim. Yani, 1,5’e düşürüp katını...2’den 1,5’e. Kabul ettiler önce. Dedim: Ya, bak, şimdi Bakanlık arkanızda sizin, biz size yardımcı oluruz, gelin bunu düşürelim, etmeyin eylemeyin. Orada belli o, konuşmalarda belli. Ama, konuşmaların hepsini koymadılar ki. Konuşmadan dört tane cümleyi koymuş, öbürünü, alttakileri koymamışlar. Durum bu, Ataköy’ün durumu yani içler acısı bir durum. Yaptığım bu. Belli zaten, incelense belli. İller Bankası bizim, yüzde yüzü devletin olan, kamu kuruluşu niteliğinde bir şirket. Yüzde yüzü hazineye ait ve benim Bakanlığımın ilgili kuruluşudur. Biz kaynak temini için böyle bir yer aldık. Tamamen rapor yasaya uygundur, rapor düzgündür. Orada yaptığımız her şey yasaya dört dörtlük, doğrudur. Yapılan iş kamu işi, kamunun işi ve yapılan işlerde raporu ben vermiyorum ki raporu bilirkişiler veriyor, bu işin uzmanları veriyor. Rapordan benim haberim olamaz Sayın Başkanım. Rapordan benim nasıl haberim olsun, nasıl ilgileneyim, nasıl bakayım, nereden bileyim? Diyoruz ki bu yer... Sit alanında imar verilmez diye bir şey yok ki. Eğer sit alanı uygunsa, üçüncü derece sitse, ikinci derece sitse, imar şartları da uygunsa, yasalar da müsaade ediyorsa oraya imar yapılabilir. Burada yapılan da, İller Bankasının yerine yapılan yer de -daha orada inşaat yapılmadı, eğer yanlışsa iptal edilir

imarı. Beis yok. Boğaziçi'yle ilgili biz Büyükşehir yazı yazdık -2960 sayılı galiba bu Boğaziçi Kanunu- dedik ki: "Bu kanun özel bir kanundur, yer ve mekân belli ediyor, ettiği için biz her ne kadar kanun çıkarsak bile sit bölgelerinde, bu kanuna göre bu bölgelerin imar planlarını sizin yapmanız lazım." Yazdık, onlar hukuk müşavirliğinden "Biz bunları yapamayız, sizin yapmanız lazım." diye bize yazı yazdılar, dosyada var bu yazı, onu da size takdim edebilirim; zaten şu dosyayı size takdim edeceğim, orada var. Ondan sonra, müracaat etti, biz geri görünüm bölgelerindeki imar planlarını, birkaç tane imar planını onayladık. Bunların da yasaya aykırı olması söz konusu değil. Yani hangisini onayladık, ne yaptık onu tam bilemiyorum ama bu geri görünüm bölgesinde belediyeler yapmadığı için bize yazı yazdı, Üsküdar Belediyesi yazı yazdı bize, Büyükşehir Belediyesi yazı yazdı. Muhtemelen burası da yine hangi bölgenin belediyesiyle o belediyenin talebi olmuştur. Belediyeden biz görüş almadan imar planı yapmayız. Mesela, "Bakırköy için de görüş alınmadı." diyor. 2 sefer görüş sormuşuz biz, sorulmuş görüş, görüş gelmemiş. Belli bir süre var, on beş günlük mü ne süre var, gelmeyince, yasaya uygun olarak yapılmıştır. Ben bu Acıbadem'i hatırlamıyorum da ama yapılmışsa yani yasanın dışında bir şey yapılması mümkün değil. Yani belki de yapılamamıştır imar planı, ben şimdi hatırlamıyorum bunu. Yani biz yapmamışızdır o imarı, belki müracaatta kalmıştır o yani. Bana Başbakanın hiçbir konuda bu işi kesin yapacaksın dediğini ben hatırlamıyorum. Ta, İstanbul'dan KİPTAŞ'tan beri beraber çalışıyoruz. Bize "İşi hızlandır, çabuklaştır, yanlış iş yapma." diye talimat verirdi. Biz de kendisine her konuda yani önemli konularda bilgi arz ederdik. Sayın Başbakanım, bunun konusu yanlış mıdır, doğru mudur diye tabii ki esas sorumluluğu olan o olduğu için... Yoksa, bize kesinlikle "Ali Ağaoğlu'nun, yanlış işini yap." der mi? Böyle bir şey yok, var mı "tape"lerde? Olsa olurdu. Dosyada şahsımla ilgili telefon konuşmalarının bazı cümleleri konuşmanın anlamını bozacak şekilde çıkarılmış, bazı konuşmaların ön ve arka cümleleri alınmış, bazı önemli telefon konuşmaları ise dosyaya hiç konmamıştır. Bu konudaki soruşturmayı yürüten Cumhuriyet Savcısının 30 Nisan 2014 tarihli Kovuşturmaya Yer Olmadığına dair kararında da delillerin yetersizliği, delil toplama ve iletişim tespitlerinin hukuki olmadığı, varsayıma dayalı olarak bir örgüt oluşturulduğu gerekçeleriyle adeta bir hukuk dersi verilmiştir. Şahsıma isnat edilmeye çalışılan suçlar hukuken iştirak halinde işlenmesi gereken eylemleri içerip Türk Ceza Kanununa göre tek başıma işleyebileceğim suçlar değildir. Hal böyleyken şüphelilerin

tamamına takipsizlik verilen bir soruşturmada ötürü şahsımın suçlanamayacağı açıktır. Esasen soruşturma savcısı kurduğu hayali suç örgütüne tüm çabalarına rağmen beni dahil edememiş, bunun üzerine dosyayla ilişkilendirmek için telefon konuşmalarının anlamını tahrif ederek “nüfuzumu bu sözde örgüt lehine kullandığım” şeklinde zorlama bir yoruma sığınmıştır. İlişkilendirilmeye çalışıldığım sözde örgüte yönelik yıllarca fiziki ve teknik takip yapılmış olmasına rağmen, ne ben, ne bürokratlarım ne de aile bireylerime yönelik maddi menfaat temini şüphesi uyandırabilecek en ufak bir bulgu dahi bulunmamaktadır. Sonuç olarak, yukarıda arz ettiğim hususlar, Komisyona verdiğim ifadelerim, ekte sunduğum bilgiler ve tarafımla bağlantısı olduğu iddia edilen İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığının 30 Nisan 2014 tarihli kovuşturmayla yer olmadığına dair karar birlikte değerlendirildiğinde şahsıma yönlendirilebilecek başka bir suç iddiası da bulunmamaktadır.” demiştir.

D) DELİLLERİN DEĞERLENDİRİLMESİ :

Söz konusu iddiaların doğru olup olmadığının belirlenmesi amacıyla, tanık sıfatıyla ifade vermeye çağrılanlardan;

Abdullah Oğuz BAYRAKTAR ifadesinde özetle;

“Ali Ağaoğlu'nun Bakırköy 46 isimli bir projesi için imar izni alınması yönünde yapmış olduğu girişimden bir sonuç alamamasından sonra karşılaştıkları zaman kendisine bu projeye ilgili kurumlardan istenen görüşlerin zamanında gelmediğini kurumların cevap vermesi için destek olmasını istediğini, daha doğrusu kendisine bürokrasiden dert yandığını, Bürokrasinin yani 1 hafta gibi bir zamanda cevap vermesi gereken konuya 3 aydır cevap vermediğini söylediğini, “Bir sorar mısın neden bu kadar gecikiyor bu iş” diye söylediğini, kendisinin de daha önceden beri arkadaşı olan Bakanlık Mekansal Planlama Genel Müdürü Mehmet Ali KAHRAMAN'ı arayıp uzun zamandır bir evraka cevap verilmediğini bununla ilgilenmesini söylediğini, daha sonra Mehmet Ali Beyin tamam ilgileniyorum dediğini, ama bildiği kadarıyla bu işin hala çözülmediğini, daha doğrusu kendisinin takip etmediğini, o zamanda çözülmediğini, sonra ne olduğunu bilmediğini, Bulgar Ortodoks Kilisesi Vakfına ait arazinin Taşyapı İnşaat Şirketi tarafından yapılacak bir proje ile özel proje alanı ilan edilmesi iddiası ile

ilgili olarak bilgisi olmadığını, Taşyapı İnşaatın böyle bir girişimde bulunmuş olabileceğini, bu konu ile ilgili olarak şirketin yönetim kurulu başkanı Emrullah TURANLI ile bir görüşme yapmadığı gibi Bakanlık'tan herhangi birisine de bir şey söylemediğini, Emrullah TURANLI ile telefonla yaptığı bir konuşmada, bir arkadaşıyla ilgili tamamen özel bir özel bir konuyu söyleyecek olduğunu, ama onun da zamanı geçmiş olduğunu söylediği için bir işe yaramadığını, Babasının daha önce müteahhitlik yaptığını, bu sebeple birçok müteahhidi tanıdığını, onlarla zaman zaman konuştuğunu, onlarla ilişkilerinin olduğunu, esasen babası bakan olmasa idi müteahhitlerle ve diğer iş adamlarıyla daha çok irtibatının olacağını, ama babasının bakan olmasından dolayı bu tip ilişkilerden mümkün olduğu ölçüde uzak durduğunu, hassas davrandığını, kendisinin yemek firmasının olmadığını, ancak kiracılarının yemek işi olduğunu, kendisini bu yemek işiyle ilişkilendirebilmek ve binada arama yapabilmek için kiracılarının yaptığı yemek işinin kendisinin olduğu iddiasını ileri sürdüklerini, yemek işi yapanların kendisinin kiracısı olduğunu, bunlardan bir kısmının ısı sayaçları da yaptıklarını, onun da kendisiyle alakası olmadığını, bunlarla ilgili olarak da bakanlıkta herhangi birisine bir aracılık yapmadığını, bunların bakanlıkla ya da başka bir devlet kurumuyla yaptığı bir iş olmadığını, bu kişilerin arkadaşları olduğu için üçüncü kişilerle olan ticari ilişkilerinde referans olduğunu, gerekirse hala da referans olabileceğini, Emrullah TURANLI ile yaptığı telefon görüşmesindeki konuşmanın bu kişilerle ilgili olduğunu, onun da zamanı geçti dediğini ve bir işe yaramadığını, Ulusal bir gazetede çıkan haberde, inşaatlarda kullanılan kaloriferlerin üzerine takılan pay ölçer diye tabir edilen cihazların takılmasını mecbur eden bir yönetmelik değişikliğinden bahsedilerek bu değişiklikte bu cihazların takılmasının mecburi hale getirildiği ve bu cihazları satan şirketin gayri resmi ortağı olduğu söylenen bakanın oğlu Abdullah BAYRAKTAR'a menfaat sağladığı iddia edildiğinden bu haber dolayısıyla sorulması üzerine; Bu konu ile ilgili kanun ve yönetmelik 2009 yılında çıktığını, Yönetmeliğin uygulanmasının babasının bakan olduğu tarihten önce başladığını, babası bakan olunca yönetmeliğin uygulamasını durdurduğunu, bunu yapmak suretiyle ev sahiplerine veya inşaat sahiplerine yüklenen bir yükümlülüğü ortadan kaldırdığını, aynı zamanda bu cihazları satan kişilerin de satamadıkları için zarara girdiklerini, dolayısıyla bu cihazları satanlara bir menfaat sağlanmasının söz konusu olmadığını, bu cihazları satan şirketle ne resmi nede gayri resmi hiçbir ortaklığının olmadığını, babasıyla yapmış olduğu son telefon

konusmasının eve polis olduğunu söyleyen birilerinin gelmesi üzerine gerçekleştiğini, esasen polisler gelmeden önce kapıya gelenlerin terörist olduğunu düşünerek 155'i aradığını ve kapıyı açmadığını, hatta daha sonra aşağıda kapıda bekleyenlere kimlik sorduğunu, kapıdaki kameradan kimliğin sadece polis logosu olan kısmını gösterdiklerini, gene de isim ve fotoğrafı göremediği için ikna olmadığını, 155'i araması üzerine gelen resmi ekibi görünce kapıyı açtığını, artık resmi ekip olduğunu görünce gelenlerle ilgili endişesinin ortadan kalktığını,”

Ali İbrahimağaoğlu ifadesinde özetle;

“Kendisinin bu olaydan dolayı soruşturma geçirdiğini, Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından yapılan soruşturma sonunda hakkında takipsizlik kararı verildiğini, ancak bildiklerini söyleyeceğini, tanıklık edeceğini, Bakırköy Kartaltepe Mahallesiinde bulunan 73.597 metre karelik arsa ile ilgili plan değişikliği teklifi üzerine yapılan işlemlerin sorulması üzerine; Bahse konu arsaların 6 parselden ibaret olduğunu, bir kısmını satın aldığını, bir kısmını da kat karşılığı inşaat yapmak üzere arsa sahipleri ile anlaştığını, bu arada bölgede 1990 lı yıllardan beri şehir dönüşüm planı uygulanması için imarlı olan bu arsalar üzerinde not olduğunu, bu notta 18. madde uygulanacağını öngörüldüğünü, ancak uzun yıllardır uygulanmamış olduğundan dolayı hatta pek uygulanma imkânı da olmadığını görerek bu 6 parselin 18 uygulaması dışına çıkarılmasını belediyeden talep ettiğini, ayrıca %2 olan emsal uygulamasının da konut alanına çevrilerek 2,5'a çıkarılmasını istediğini, bunu Büyükşehir Belediyesinden talep ettiğini, kendisine verilen cevapta bölge ile birlikte değerlendirilmesi söz konusu olduğundan bahisle talebinizi geriye bıraktık dedilerini, bunun üzerine kanunun kendilerine tanıdığı hakkı kullanarak bakanlığa müracaat ettiğini, Bakanlığın projelerini ve plan tadilat tekliflerini uygun bularak onayladığını, dolayısıyla %2,5 emsal esas alınarak arazinin de %40'ını kamuya terk ettirerek onayladıklarını, daha sonra projelerini hazırlayıp Bakırköy Belediyesi'ne müracaat ettiklerini, ruhsatlarını aldıklarını ve inşaatı başladıklarını, yaklaşık 15 milyon lira ruhsat harcı ödediklerini, fakat daha sonra Bakırköy Belediyesinin plana itiraz ettiğini, mahkemeye dava açtığını, mahkeme yürütmeyi durdurma kararı verdiğini, davanın devam ettiğini, Bakanların çoğunu tanıdığını, Çevre Bakanı Erdoğan BAYRAKTAR'ı da hemşerisi olduğu için

evveliyatla tanıdığını, ailesini de çocuklarını da çok eskiden beri tanıdığını, Onun da bir zamanlar müteahhitlik yaptığını, bu tanışıklıklarının 1970 'li yıllara kadar uzandığını, Bakanı veya oğlunu tanımış olmasının onlardan bir talepte bulunmak için bir menfaat sağlamasını gerektirmediğini, hakkı olan müracaatı yaptığını, işinin çabuklaştırılması için oğluna da rica ettiğini, daha ziyade bu görüşmeleri şehir plancısı olan arkadaşı Aytaç'ın takip ettiğini, Bakanlıktan içeri girmiş birisi olmadığını, esasen hiçbir Bakanlığa da gitmediğini, kısacası hukuka uygun bir taleplerinin olduğunu, bunun için de hiç kimseye bir menfaat sağlamadıklarını, kimsenin de kendilerinden bir şey istemediğini, Başbakanın bu konuda isminin neden geçtiği hususunun sorulması üzerine; Bir karşılaşma sırasında sayın Başbakanın işler nasıl diye sorması üzerine Büyükşehir Belediye Başkanının iki yıldır kendilerini oyaladığını, işlerin yürümediğini söylediğini, Sayın Başbakanın da 'kentsel dönüşüm yasası çıktı, bu çerçevede değerlendir, haklarını kullan' dediğini, başka Bir şey söylemediğini, bunun bir sohbet arasında geçen konuşma olduğunu,”

Mehmet Ali Aydınlar ifadesinde özetle;

“Maslak Acıbadem Hastanesinin şirketlerine ait olduğunu, hastanenin arsasının Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu'nun bir vakfına ait olduğunu, hastanenin bitişiğinde daha önce kiraladıkları aynı vakfa ait bir arsa olduğunu, oraya ek bina yapmak için gerekli çalışmaları başlattıklarını, ancak 2,5 yıl geçmiş olmasına rağmen bir sonuç alamadıklarını, yani ruhsat alamadıklarını, bunun için Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulu'na müracaat edilip edilmediğini bilmediğini, 16.000 kişinin çalıştığı bir şirketi yönettiğini, hastanelerinde yabancı ortaklarının olduğunu, yaptıkları her işin kurallara uymak zorunda olduğunu, aynı zamanda şirketlerinin halka açık şirketler olduğunu, her şeyin hesabını vermek zorunda olduklarını, bir başkasına açıktan bir ödeme yapmalarının mümkün olmadığını, Acıbadem Proje A.Ş yöneticilerinin inşaatlarla ilgilendiğini, kendisinin inşaat ile ilgili çalışmasının olmadığını, Emlak Konut Genel Müdürü Murat KURUM eskiden tanımadığını, bir defa Toki'nin ihalelerine biz önemli büyük firmaların girmesini istiyoruz sizinde girmenizi isteriz dediğini, bunun üzerine kendilerinin de bir ihaleye girdiklerini, ancak sonuncu olduklarını, ondan sonrada bir daha Toki ihalesine girmediklerini, esasen bu olaylardan

dolayı mağdur olduğunu, ek bina yapmak istedikleri arsaya yıllık 4,5 milyon dolar kira verdiklerini, hala ruhsat alamadıklarını, Hüseyin Avni Sipahi'nin eski Taşdelen belediye başkanı olduğunu, o zamandan beri tanıdığını, Şu anda Beşiktaş Belediye Başkan Yardımcısı olduğunu, kendisine arsa bina getirdiğini, bunlardan bir arsa ve bir binada satın almışlığının olduğunu, hatta bir defasında kendisine arsa gösterirken resimlerini çekip Maslak Hastanesi için görüştüklerini söylediklerini, aslında telefonla görüşürken kendisine arsayı göstermesini istediğini, bu konuşma üzerine arsanın olduğu yere gittiklerini ancak kendilerini takip edip telefonu dinleyenlerin bu kısmı çıkarmış olduklarını, başka türlü yorum yaptıklarını,”

Sadık Soylu ifadesinde özetle;

“Çevre ve Şehircilik eski Bakanı Erdoğan BAYRAKTAR'ın Danışmanı olarak görev yaptığımı, kendisine soru olarak yöneltilen Kültür ve Tabiat Varlıkları Koruma Kurulunun bazı plan değişikliklerinin baskıyla onaylatıldığı, yeni yapılacak binaların yüksekliğinin kademeli olarak 75, 85, 88, 100 metre yapılması ve 100 metreyi aşmaması gerekirken tüm yeni yapıların yüksekliğinin 100 metre olduğu, bu durumun İstanbul 3 no.lu Kültür ve Tabiat Varlıkları Koruma Bölge Kurulunca onaylanan proje notlarına da aykırı olduğu, yine projede sosyokültürel tesis adı altında yaşlılar evi ve turizm kongre merkezi adı altında servis apartmanı olarak adlandırılan kullanımların inşaat alanının toplamda yüzde 40 olarak hesaplandığı ve bu şekilde yapı ruhsatı alındığı hâlde tapu sicil müdürlüğüne kat irtifakı kurulması için gönderilen projede söz konusu yaşlılar evi ve servis apartmanı kullanımlarına konut olarak bağımsız bölüm numaraları verildiği ve plan notlarına aykırı olarak ilave edilen 125 adet mülkiyete sahip satılabilir alanlar ihdas edildiği, Zorlu Center hususlarının ne olduğu' konusunda hiçbir bilgisinin olmadığını, kamuoyunda duyduğu kadarıyla bilgi sahibi olduğunu, kendisinin Bakan Bey'in aslen basınla ilgili kısmıyla ilgilendiğini, Emlak Konutta çalıştığım için Emlak Konutla ilgili kısmını biraz bildiğini, Milliyet Gazetesinden kendisini arayıp “Zorlu açıldı mı açılmadı mı?” diye sorduklarını, kendisinin de Ahmet Bey'i arayıp sorduğunu, onun da detaya girdiğini, işin diğer kısmını bilmediğini, telefon “tape”lerinde de işlerine gelen kısımların konulduğunu, bu telefon “tape”lerine, öncesi, sonrası, hiçbirinin konulmadığını, yarım saat öncesinde Milliyet gazetesinden kişiyi

kendisine sormadıklarını, “Neden Ahmet Ayyıldız’ı aradın?” diye sorulduğunu, Zorlu Center’in kendi Bakanlıklarıyla ilgisinin olmadığını, ruhsatının bildiği kadarıyla İstanbul Belediyesi tarafından verildiğini, en son işletmeye açılması ruhsatının Bakanlık tarafından verildiğini bildiğini, Emlak Konutta Yönetim Kurulu Başkan Danışmanı olarak görev yaptığını, Trabzon’da yerel bir konuşması dışında, Bakan Bey’in fezleke dosyasında ‘kaç Sadık’ diye tek bir telefon görüşmesinin olduğunu, Bakan Bey’le, hiçbir telefon “tape”sinin olmadığını, Erdoğan Bey’le alakalı fezleke dosyasında tek bir “tape”sinin olduğunu, yerel siyasetle alakalı tek bir “tape”sinin olduğunu, başka hiçbir “tape”sinin olmadığını, Erdoğan Bey’in babası gibi olduğunu, yirmi sene beraber çalıştıklarını, onunla “Kaç Sadık.” Diye bir konuşmalarının olduğunu, kendisinin de “Efendim, kafede otururum.” Dediğini, “Yok, yanıma gel, beraber gidelim Bakanlığa.” dediğini, yirmi senedir Erdoğan BAYRAKTAR’ın yanında olduğunu, ondan dolayı hayal kurmuş olabileceklerini, kendisinin İstanbul Büyükşehir Belediyesinde KİPTAŞ’ta çalışırken, Hüseyin Avni Sipahi’nin de Taşdelen Belediye Başkanı olduğunu, Hüseyin Bey’i oradan tanıdığını, Erdoğan Bey’le aynı sitede oturduklarını, Emlak Konutun Yönetim Kurulu Başkan Danışmanı olduğunu, Ali Ağaoğlu’nun bu meşhur Maslak 1453 denen meselesinin Emlak Konut ile devletin yapmış olduğu bir iş olduğunu, oradan tanıyıp bildiğini, bir taraftan da kendisinin Bakanlıktaki asli görevinin bir kısmı da Emlak Konutun finans belgesiyle olan işlerinin devlet kademelerindeki yürüyüşünü, imzalarını yürütmek olduğunu,”

Mehmet Ali Kahraman ifadesinde özetle;

“Bakanlık kurulduğu tarihte Müsteşar Yardımcısı Vekili olarak Bakanlıkta göreve başladığını, yaklaşık üç ay Müsteşar Yardımcısı Vekilliği görevini yürüttüğünü, iki buçuk seneye yakın da Mekânsal Planlama Genel Müdürü olarak görev yaptığını, Bakanlıklarının kurulmasıyla beraber Bakanlığın yetki alanları, tabii, 644 sayılı Kanun Hükmünde Kararname’de sayıldığını, bu çerçevede 2/ğ maddesinde “Bakanlıkça belirlenen finans ve ticaret merkezleri, şehirlerin ana giriş düzenlemeleri gibi şehirlerinin marka değerini artırmaya ve şehrin gelişmesine katkı sağlayacak özel proje alanlarına dair plan, ruhsat işlemlerinin gerçekleşmesini sağlamak görevler arasındadır.” şeklinde hükmün yer aldığını, burada Bakanlıklarına bir başvuru yapıldığını, 2012

yılında bu başvuru çerçevesinde söz konusu araziyle ilgili bir inceleme yaptıklarını, bu arazinin 1960'lı yıllardan beri sanayi alanı olarak kullanılan fakat bugün metruk ve köhnemiş bir hâlde olduğunu; yine, üst ölçekli, 1/100.000 ölçekli planlara uygun olarak sanayinin desantralizasyonu kararları çerçevesinde sanayinin dönüşümünün amaçlandığını ve bu tip hususlar çerçevesinde özel proje alanı ilan konusunu kendi aralarında tartıştıklarını, Bakanlık bünyesinde ve bunun özel proje alanı ilanını sağlayıp özel proje alanı ilan edildikten sonra da ilgili Bakırköy ve İstanbul Büyükşehir Belediyelerine bilgi verdiklerini ve daha sonra da plan çalışmasını yürüttüklerini, burada plan çalışması yürütülen arazi sadece Ali Ağaoğlu'na ait parsel olmadığını, aynı zamanda, bu bahsettiği köhneleşmiş sanayi alanlarının tamamını kapsayacak şekilde özel proje alanı ilan edildiğini, bununla birlikte, yine içerisinde kamu mülkiyetlerinin yer aldığını, Devlet Demiryollarına ait arazilerin olduğu birtakım yerler bulunduğunu, bu çerçevede plan çalışmalarını sürdürdüklerini, burada, tabii, İstanbul Büyükşehir Belediyesinin onaylamayıp Bakanlığın onayladığı gibi bir ifade kullanıldığını, Bakanlıklarının onayladığı plan ile İstanbul Büyükşehir Belediyesinin onayladığı planların aynı olmadığını, Bakanlıklarının kurulduğu tarihten itibaren özellikle emsal dışı kullanımları minimize etme yönünde bir çaba gösterdiklerini, burasının mevcutta 2 emsalli bir ticaret alanı olduğunu, 2,5 emsal konut artı ticaret yapıldığını, belediyeye yapılan teklifin ise 4,5-5 emsaller civarında olduğunu, Bakanlıklarına da tabii aynı şekilde teklifte bulunulduğunu, fakat kendilerinin bunu süreç içerisinde çevre yapılanma koşullarını gözeterek belli bir noktaya getirdiklerini, bunun Bakanlığın yetkisinde bir husus olduğunu, maddi menfaat olup olmadığını bilmediğini, görev yaptığı sırada böyle bir hususla karşılaşmadığını, Bulgar Ortodoks Kilisesi Vakfı'na ait arazinin 2010 yılında azınlık mallarının iadesi kanunu kapsamında Bulgar Vakfı'na iade edilmiş bir arazi olduğunu, yine burasının üst ölçekli planlarda Şişli merkezi iş alanı olarak görülmekte ve yüksek emsalli alanlardan bir tanesi ve de mevcut imar planlarında "Avan projeye göre uygulama yapılır." şeklinde yani daha yüksek yapılaşma koşullarını içerebilecek ifadeleri olan bir yer olduğunu, burasının da yine Bakanlıklarına Bulgar Vakfı'nın başvurması sonucunda özel proje alanı ilan edildiğini, yine, ilgili belediyelere bilgi verildiğini, bu itibarla, gerek Şişli Belediyesinden gerek Büyükşehir Belediyesinden cevaplar alındığını, yine, çevre yapılanma koşullarını gözetecek şekilde ve hatta çevre yapılaşma çok çok altında bir yapılaşma koşuluyla bu planın da

onaylandığını, burada da Bakanlığın prensipleri çerçevesinde herhangi bir şekilde emsal dışı kullanıma izin verilmediğini, bununla beraber, yaklaşık 15-20 bin metrekare civarında bir yeşil alan terki söz konusu olduğunu, fakat, bu planın sonuçlanma aşamasının kendileri görevden ayrıldıktan sonra olduğunu, bu konuda Emlak Konut Genel Müdürü Murat Kurum’la bahsedilen kişinin Emlak Konutla daha önceden olmuş bir davası ve bununla ilgili süren bir alacak davası vardı. Dolayısıyla, bu konuda Emlak Konut bir uzlaşma istediğini, yaptıkları görüşmenin bununla ilgili olduğunu, Emlak Konutla buranın müteahhidi olan Taşyapı firmasının arasında bir dava olduğunu, 50 milyon verdik meselesinin bununla ilgili olduğunu, “Buradan geleceksin, sen 100 trilyon, 200 trilyon rant alacaksın, imar planını değiştireceksin.” Mehmet Ali’nin de “Neyse, o zaman ben onu Bakan Bey’e iletirim, Bakan Bey bir şey yaparsa...” şeklindeki konuşmaların aynı konunun devamı olduğunu, yani, bu konunun iki tane bağımsız konu olduğunu, yani birbiriyle doğrudan bağlantısı olmayan konular olduğunu, fakat, Emlak Konut Genel Müdürü de kendi alacağını düşünerek belki bir pazarlık şeyi olabilir yani mahkemeden vazgeçebilir mi acaba bu kişi gibi bir şeyde bulunduğunu, kendisinin de bu konuyu Bakan Bey’e iletceğini söylediğini, yani, bu konuda kendilerinin ellerinden gelecek bir konu olmadığını, sağlık tesisi yapımı için imar verilen Taşyapı İnşaata ait olan arsaya sonradan otel yapımıyla ilgili olarak bir imar düzenlemesi yapıldığı, belediye tarafından reddedildiği ama Bakanlık tarafından kabul edildiği iddiası üzerine bu konunun sonuçlandırılmamış konulardan biri olduğunu, Bakanlıklarının kurulduğu tarihten itibaren imar düzenlemelerinde şeffaflığı ve usul dışı kullanımları önlemeye yönelik özel bir gayret gösterdiklerini, burada firmanın kendilerine sunduğu ilk teklifte “Huzurevi adı altında bağımsız üniteler yapılabilir, bunlar apart, konaklama üniteleri gibi satışa da konu edilebilir.” şeklinde notlar yazılı olduğunu, birtakım plan notları yazılı olduğunu, aslında, bunun esasen bir kılıfa sokularak başka bir amaca dönük kullanım içermekte olduğunu, kendilerinin bunu engellemek için, bu tip şeyleri Türkiye genelinde engellemek için Tapu ve Kadastro Genel Müdürlükleri eliyle bir genelge çıkarttırdıklarını, buna benzer uygulamaların, örneğin, Bodrum’da, Antalya’da ya da İstanbul’un başka yerlerinde “turizm imarı” adı altında yapılarak konuta dönüştürülüp satılan yerler için de geçerli olduğunu, burada da benzer bir durumun söz konusu olduğunu, yani burada “huzurevi” adı altında turizme yönelik bir tesis yapılıp, bunun satılması gibi bir niyet olduğunu, kendilerinin bu niyeti

tespit ederek hatta bu konuda kendisinin Sayın Bakanlarının diğere oğluyla yaptığı bir görüşme de olduğunu, orada dalga geçtiklerini, yani bu konuda “Yani bu kadar da abartılmaz bu konu.” Dediklerini, “Sizin maksadınız ne? Siz burada otel yapmak istiyorsanız, kanun otel yapmaya izin veriyor, otel olarak plan teklifinizi getirin, ‘huzurevi’ adı altında böyle yanlış kullanımlar içeren şeyler yapmayın.” dediklerini, bunun üzerine teklifin otel olarak revize edildiğini ve imar işlerinin de sonuçlanmadığını, ancak dosyada tabii tam tersi olarak “illegal imar izni verilmesi” şeklinde yer aldığını, Ataköy’de sahil kenarında bu Özyazıcı İnşaat tarafından imar planına aykırı olarak yapılan bir projeye izin verilmesinden bahsedildiği sorusu üzerine, imar planına aykırı olma hususunun doğru olmadığını, Ataköy sahil şeridinin imar planlarının 1991 yılında Turizm Bakanlığı tarafından yapıldığını, burasının turizm bölgesi olduğunu, turizm bölgesi ilan edilmiş bir bölge olduğunu, fakat bu arazide aynı zamanda hem doğal sit vasfı taşıyan ağaçlar hem de kültürel yapılar olduğu için burasının aynı zamanda Kültür ve Tabiat Varlıkları Kanunu’na tabi olduğunu, 2011 yılında Bakanlık kurulduktan sonra hem doğal sit hem de kültürel yapıların olduğu çakışan alanlarda yetkinin Bakanlıklarına geçtiğini, burada emsal değerin 2 olduğunu, Kültür Bakanlığının onayladığı 1991 yılı planlarında ve o zamanki planlarda yine kıyıda çekme mesafesinin 10 metre ya da 20 metre olduğunu, fakat kendilerinin Ataköy sahilinin halka açık bir şekilde kullanılmasını teminen imar planları yapılaşma koşullarını plan değişikliği yapmadan, sadece Tabiat Varlıkları Komisyonu kararıyla yaklaşık 1,4-1,5’e çektiklerini, bununla beraber kıyıda bir 10 metrelik yürüyüş yolu ve 40 metrelik de bir çekme mesafesi oluşturulmasını zorlayan birtakım tedbirler koyduklarını, özellikle özel şahıslara ait arsa ve arazilerde imar planının Bakanlığa başvuru yetkisinin birkaç tane koşulu olduğunu, bunlardan en önemlisinin belediyelerce sonuçlandırılmamış işlemlerin ya da hatta kanunda açıkça “üç ay” gibi bir ifade olduğunu, üç ay içerisinde sonuçlandırılmamışsa Bakanlığın burada yetki sahibi olabildiğini, devreye girebildiğini, dolayısıyla, burada kendilerinin muhakkak bir belediyeye başvuruyu aradıklarını, Bakanlıklarına bu madde kapsamında yapılan başvurulardan yaklaşık yüzde 85’ini kendilerinin de reddettiklerini, yani çok cüzi bir oranda onay yaptıklarını, yaklaşık bugüne kadar, daha doğrusu, iki buçuk senelik görev süresi zarfında hatırladığı kadarıyla 900 civarında plan onayladıklarını, bunların sadece 15 ya da 20 tanesinin bu kapsamda onaylanmış planlar olduğunu, yine o yaklaşık 900

tane planın hepsinin de yine İmar Kanunu'ndaki diğer aleniyet hususları sağlanacak şekilde askıya çıkarıldığını, itirazların değerlendirildiğini, hatta bu işlemler yapılırken de belediyelere bu konuda "Siz bu konuyu neden sonuçlandırmadınız ya da neden bu konuda kararınız olumsuz oldu?" gibi görüş de sorulduğunu, bu hususların dikkate alınarak bu işlemlerin sonuçlandırıldığını, 644 sayılı KHK düzenlenirken bir şekilde yatırımların bazen belediyelerin keyfiliklerinden ya da vatandaşların belediyeyle olan diyaloglarının uzun sürmesinden kaynaklanmış olabileceğini, yani bir üst otoriteye müracaat etmek gibi Bakanlığa da böyle bir idari vesayet yetkisi verilmiş olabilir diye düşündüğünü, anlattığı gibi kendilerinin de hani otomatik olarak her gelen şeyi kabul etmediklerini, yüzde 85-90 oranında da bu tip talepleri reddettiklerini, 10 katlı inşaatların yapıldığı bir bölgeye sonradan birden 30, 40 kat inşaat ruhsatı verilip inşaat yapılmasının nedeni olarak, İstanbul Büyükşehir Belediyesinin yıllar önce İstanbul'un genelinde bir silüet çalışması yaptığını, bu silüet çalışması çerçevesinde de pek çok yerde yükseklik sınırlarının belirlendiğini, dolayısıyla herkesin bu yükseklik sınırlarına da uymak gibi bir zorunluluğu olduğunu, dolayısıyla bugüne kadar dörder katlı, beşer katlı ya da onar katlı gelmiş olan bir rejimde bu silüet çalışması neticesinde birtakım sınırların zorlanmış olabileceğini, mesela bizim Ataköy sahil şeridinde de, diğer yerlerde de İstanbul Büyükşehir Belediyesinin belirlediği 70 metrelik bir yükseklik sınırı olduğunu, bu sınırlara uyulmasını kendilerinin özel bir zaruret olarak getirdiklerini, aynı zamanda, bu bahsettiğiniz yeşil alan silsilesinin devamı konusunda da bazı adımlar attıklarını, yani Emlak Konutun yine Bakanlıklarına sunmuş olduğu bir plan teklifi olduğunu, bu Veliefendi etrafındaki, burada Bakanlık bu plan teklifini onayladığını, fakat daha sonra iptal ederek, İstanbul Büyükşehir Belediyesiyle bir anlaşma yoluna giderek İstanbul'un büyük bir bölgesel parkını yapma yolunda bir adım atıldığını, bu iki hassasiyetin de göz önünde bulundurulduğunu, yine Ataköy sahil şeridinde ve Ataköy'ün tamamında, dediği gibi, 1991 yılında ve Kıyı Kanunu'na tabi olmadan onaylandığını -Kıyı Kanunu 1991 tarihli olduğunu- ve oradaki çekme mesafesinin 50 metreye çekilmediğini, 10 metre, 20 metre olan pek çok yer olduğunu, kendilerinin Bakanlık olarak bunu kamunun daha çok kullanımına döndürmek için birtakım zorlamalar yaptıklarını, yani kendilerinin Ataköy sahil şeridindeki uygulamalarının tamamının bu yönde olduğunu, yani orada normalde vatandaşların "Bizim eski plan haklarımız geçerlidir, biz burada 10 metreye kadar gelebiliriz."

diyebileceklerini, fakat böyle bir durumun söz konusu olmadığını, kendilerinin bunu 50 metreye kadar çıkarttıklarını, bununla beraber, tabii kendilerinin Bakanlık olarak 2012 yılının başından itibaren plan değişikliklerinden bir ücret almaya başladıklarını, daha önce böyle bir ücret alımının olmadığını, artan metrekare kadar yani hem fonksiyona bağlı olarak hem bulunduğu ile, ilçeye bağlı olarak, oranın değerlerine bağlı olarak ve fonksiyonlara bağlı olarak, artan inşaat metrekaresi kadar bir plan ücreti almaya başladıklarını, bununla beraber bir imar kanunu taslağı hazırladıklarını, İmar kanunu taslağında da özellikle sanayi tipi olmayan yatırımlarda emsal artışına dönük olarak artan alanların yüzde 25'inin belediyelere ve merkezî yönetime, devlete gelir olarak katılmasını, gelmesini öngören bir düzenleme yaptıklarını, bu düzenlemelerin gerçekleşmiş olması halinde belki bu konuda biraz daha ciddi bir şey elde etmenin mümkün olacağını, Mekânsal Planlama Genel Müdürü olduğunu, Bakanlık kurulduktan sonra ilk üç ay Müsteşar Yardımcısı Vekili olarak görev yaptığını, daha sonra Mekânsal Planlama Genel Müdürü olarak iki buçuk sene görev yaptığını, ruhsat konusunun ve imar planı konusunun kanun da ayrıyeten düzenlendiğini, Genel Müdürlük olarak daha çok imar planlarıyla ilgilendiklerini, Belediyelerin yapmayıp Bakanlıklarının sonuçlandığı 900 küsur adet plan içerisinde 17 olduğunu, bunların bir kısmında emsal artışı, inşaat artışı olduğunu, fakat bir kısmının da sanayi tipi yatırım olduğunu, Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından Bodrum-Yalıkavak ilçesinin planları beş altı senedir bir takım dava süreç nedeniyle sonuçlandırılmadığını, Yalıkavak Belediyesinin kendilerine başvuruda bulunduğunu, bu planları da kendilerinin hızlı bir incelemeyle sonuçlandıklarını, yani bunu da aynı kapsamda değerlendirdiğini, dolayısıyla bazı durumlarda belediyeler de bizzat kendilerine plan sunduklarını, ruhsat konusunun ise başka bir genel müdürlüklerini ilgilendirdiğini, ruhsat konusunda da yine ilgili kişiler belediyeye başvurduktan sonra iki ay içerisinde ruhsat alamadıkları takdirde bu ruhsatları Bakanlığın gerekli teknik incelemeyi yaparak verme yoluna gittiğini, bunun tam sayısını bilemediğini, başka bir genel müdürlüğün ve il müdürlüklerinin yetkisinde olduğunu, Zorlu Projesi'yle ilgili olarak Genel Müdürlüğünün hiçbir faaliyeti olmadığını, o konunun detaylarını bilmediğini, o konuda herhangi bir kimseyle bir görüşme yapmadığını, bu konunun Genel Müdürlükleriyle herhangi bir ilişkisinin olmadığını, Bakırköy 46 Projesi'ndeki yükseklikle ilgili olarak planı onayladıkları zaman "İstanbul Büyükşehir Belediyesinin belirlediği silüet kararına uyulması" gibi

genel anlamda bir ifade kullandıklarını, burada deniz seviyesinden yüksekliğin 70 metre olduğunu, karadan yüksekliğin ise 63 metre olduğunu, kendilerine getirilen projede ise 74 metre olduğunu, Proje onayını da Bakanlık olarak yaptıklarını, orada, proje onayında kesinlikle 70 metrenin üstüne çıkılmaması, yani asansör boşluğu, vesaire, falan filan gibi birtakım şeyler söylendiğini ama kesinlikle Büyükşehrin belirlediği sınırların üstüne çıkılmaması yolunda özel bir ifadelerinin olduğunu, ruhsatı onaylayanın Bakırköy Belediyesi olduğunu, Çıkıldı mı çıkılmadı mı onu tam bilemediğini, ama kendilerinin onayladıkları şeyde kesinlikle 70 metrenin üzerine çıkılması gibi bir durumun söz konusu olmadığını, Abdullah Oğuz BAYRAKTARın, Bakan Bey'in oğlu olduğunu ve onu yaklaşık on iki senedir tanıdığını, yani Bakan Bey'in TOKİ Başkanı olduğu günden beri tanıdığını, yaşlarının birbirine yakın olduğunu, aralarında samimiyet olduğunu, dolayısıyla her zaman bir senli benli konuşmalarının olduğunu, konuşmada bahsettiği konunun, daha çok bu Bakırköy 46 Projesi'yle ilgili olduğunu, fakat orada da konuşmalarının yaklaşık iki üç aylık bir zamana yayıldığını ve orada kendisinin daha çok Genel Müdürlüklerinin prensiplerini anlatmaya çalıştığını, yani "İSKİ'ye yazı yazmışsınız." dediğini, kendisinin de özellikle İstanbul Belediyesine zorundayız yani biz dediğini, Ağaoğlu'yla ilgisinin belki bir hemşehriliklerinden olabileceğini, neden ilgilendiğini çok bilmediğini, kendisinin de aslında "Hemen yaparız." gibi bir şeyinin olmadığını, yani zaten Bakanlıkça normal prosedürün izlenmiş olduğunu, hukuki olarak neler yapılması gerekiyorsa onların yapıldığını, yani hatta kendisine serzenişinde biraz şu yani "Bir günde çıkması gereken yazı bir hafta oldu hâlâ çıkmadı" gibi birtakım ifadelerin de olduğunu, yani kendisinin öyle tahmin ettiğini, bunun dışında pek ciddi bir şey olduğunu tahmin etmediğini, aralarındaki ilişkinin boyutunu çok iyi bilmediğini, ama Abdullah'la aralarındaki bir samimiyet, arkadaşlık olduğunu, fakat hiçbir şekilde hatta başka konuşmalarının da olduğunu "Hiçbir şekilde kanuna, yönetmeliğe aykırı bir uygulama yapamayız." şeklinde konuşmalarının da olduğunu ve yine bildikleri şekilde devam ettiklerini ve onun siteminin de biraz da buradan kaynaklandığını, yani Bakanlığın hızlı iş yapması gibi bir beklentisi olduğunu Bakan Bey'in oğlunun, fakat her işe aynı ölçüde mesafeli davranarak işleri yürütmeye çalıştıklarını, Hüseyin Avni Sipahi'yi Bakanlıkta tanıdığını, yaklaşık belki bir senedir falan tanıdığını, herhangi bir samimiyetlerinin olmadığını, birkaç kere görüşmüşlüklerinin olduğunu, yani o ara sıra birkaç tane projeyi sormuş olabileceğini, yani bu, dediği gibi yaklaşık 900 tane plandan

1 ya da 2 tanesiyle ilgili kendisine soru sormuş olabileceğini, Onlarda da kendisini dinleyip yine kanun, yönetmelik, bizim usullerimiz neyse o çerçevede işlemlerini sonuçlandırmaya çalıştıklarını, tabii aslında Abdullah'la yaptıkları şeylerin bir istişare olmadığını, önce, plan teklifinin Bakanlığa geldiğini, “Yazdınız mı yazmadınız mı? Hâlâ çıkmamış? Baskıya gönderilmemiş? Bir şey yapılmamış?” falan gibi yani genelde istemlerinin bu yönde olduğunu, yani herhangi bir istişare ya da kendisinin bizzat onu araması gibi bir şeyin söz konusu olmadığını, dolayısıyla orada, tahminine göre “Bakanlığa planlar verildi, işler yürümüyor” gibi bir algıyla konuşulduğunu, kendisiyle herhangi bir istişaresinin söz konusu olmadığını, yani dediği gibi, kendi bildikleri şeyden kendi arkadaşlarıyla beraber, alt düzeydeki arkadaşlarıyla beraber de vazgeçemediklerini, zaten kendisinin arkadaşlarına talimatının da o yönde olduğunu genelde, yani “Eksikleri, vesairesi yoksa hızlandıralım.” ama Büyükşehir Belediyesine orada görüş sormak zorundayız ya da ilçe belediyesine görüş sormak zorundayız ya da İSKİ gibi birtakım kurumların özel projeleri olabilir, onlara görüş sormak... Nitekim de o yönde de devam ettiklerini, tabii, on seneden fazladır arkadaşlığa yakın bir ilişki olması sebebiyle üzerinde böyle bir baskı hissetmediğini, onun da böyle bir baskıyla hareket etmediğini bildiğini, dolayısıyla böyle bir baskı, dediği gibi, hiç hissetmediğini, bazı konuşmalarının hatta şaka yollu da konuşmalarda olduğunu, açıkçası Bakanlarının bilgisi var mı onu da çok iyi bilmediğini, Bakanın oğlunun bu şekilde size bilgi sorması, bazen yön göstermeye çalışması hiç size garip geldi mi sorusuna bu konudan hiçbir şüphe duymadığını, yani bir kötü niyet olmadığını bildiği için bir şüphe duymadığını, bununla beraber yani kendisine plan teklifi, daha doğrusu Genel Müdürlüklerine plan gönderip, kendisini arayan çok sayıda kişi olduğunu, yani bizzat firmaların sahipleri aradığı gibi kendisini tanıyan kişilerin de arayıp bazı şeyleri sorduklarını, dolayısıyla bu Genel Müdürlüklerinin görevi gereği zaten pek çok bilgiyi de vermek zorunda olduklarını, “Bu işlem şu mertebededir, şöyle gidiyordur, eksikleri şunlardır, şunların tamamlanması lazım.” gibi yol gösterme maksatlı yüzlerce kişiyle konuşmuşluğunun olduğunu, herkesle de konuştuğunu, yani bu konuyu yine emniyetteki ifadesinde de belirttiğini, Genel Müdür olarak görevinin kapsamına giren her konuyla ilgili her tür kişiye bilgi verdiğini, sadece iş sahipleri değil, yani herkesle konuştuklarını,” ifade etmişlerdir.

9/8 Esas Numaralı Meclis Soruşturması Komisyonunun 22.09.2014 tarih ve 195628 sayılı yazısı ile dört eski Bakanın 3628 sayılı Kanun kapsamında vermiş oldukları mal bildirim beyanları istenmiş ve TBMM Başkanlığının 25.09.2014 tarih ve 196080 sayılı yazısı ekinde gönderilen 19 adet mal bildirimine ilişkin belgeler 16.10.2014 tarihinde Komisyonun huzurunda Mali Suçları Araştırma Kurulu Başkanlığından görevlendirilen Bilirkişiye teslim edilmek suretiyle Bakanlık yaptıkları döneme ilişkin olarak eş ve çocukları ile kendilerinin mal varlığı araştırması istenmiş, Çevre ve Şehircilik eski Bakanı Erdoğan BAYRAKTAR'ın kendisi, eşi ve çocuklarının malvarlığına ilişkin yapılan araştırma neticesinde Bilirkişi tarafından hazırlanan 18.12.2014 tarihli raporda;

“Erdoğan BAYRAKTAR'ın bakan olarak göreve başladıktan sonra 22.07.2011 tarihinde, 09.05.2013 tarihinde ve bakanlıktan istifa ettikten sonra 05.01.2014 tarihinde olmak üzere toplam üç adet mal bildiriminde bulunduğu, beyan edilen mal bildiriminin kendisi ve eşinin mal varlıklarına ilişkin olduğu, bakanlık yaptığı süre zarfında kendisi ve eşinin; banka hesaplarında dikkat çekici nitelikte bir artış olmadığı, veraset yolu ile intikal edenler hariç olmak üzere toplam 2 adet taşınmaz satın aldığı (biri eşine ait) ve bir adet taşınmaz sattığı (eşine ait), 05.01.2014 tarihli mal bildirimde; 2013 yılında (30.04.2013) kendi adına 405.000 TL'ye satın alınan taşınmazın ortağı olduğu BAYRAKTAR İnşaat şirketinden satın aldığını, ödemesinin de şirketine borç olarak verdiği 487.547 TL'nin alacağından mahsup edilmesi yapıldığını beyan ettiği,

BAYRAKTAR İnşaat şirketinin 2013 yılında sermaye artırımına giderek sermayesini 5.000.000 TL'den 25.000.000 TL'ye yükselttiği, sermaye artırımını için ortaklara müracaat edilmediği, artışın kar yedeklerinde biriken tutarların sermayeye ilave edilmesi ile gerçekleştirildiği,

BAYRAKTAR İnşaatın 25.10.2013 tarihinde 42.000.000 TL'ye satın aldığı taşınmazın finansmanında 10.000.000 TL banka kredisi kullanıldığı, şirket ortağı Rahmi BAYRAKTAR'dan 16.324.150 TL borç alındığı, kalan tutarın banka hesaplarındaki meblağlarla karşılandığı, konuya ilişkin Erdoğan BAYRAKTAR'ın Komisyona ilgili belgeleri ibraz ettiği, söz konusu belgelerin şirketin banka hesap hareketleri ile tutarlı olduğu,

Abdullah Oğuz BAYRAKTAR'ın halihazırda 120 ay vadeli kredi ile aldığı ve aylık kredi taksit ödemesi yaklaşık 3.900 TL olan Ümraniye'de bir daire (2010 yılında iktisap edilmiştir), BAYRAKTAR İnşaatın 2013 yılında satın aldığı bir taşınmaz ile iktisap tarihi tespit edilemeyen Trabzon Ortahisar'da bir arsası olduğu, banka hesaplarında dikkat çekici nitelikte işlemlere rastlanılmadığı," şeklinde sonuç ve kanaatine varıldığı mütalaa olunmuştur.

18.09.2012 tarihinde saat 11.59'da İstanbul Emniyet Müdürlüğü Muhabere Elektronik Şube Müdürlüğüne elektronik ortamda olmak üzere, iş adamı olarak tanınan Ali Ağaoğlu hakkında bir ihbar mail'i nin geldiği, İhbar mail'inde; "Ali Ağaoğlu devletten çok ucuza aldığı arazilere binalarını dikti ve fahiş fiyatlarla satarak köşeyi dördü. 3 5 yıl öncesine kadar kimse adını bile bilmez ama şimdi Türkiyenin sayılı zenginleri arasına girdi. Ali Ağaoğlu tanıdığı bürokratlar sayesinde arazileri hep ucuza kapattı. Ucuza kapattığı arazileri imara açtırdığı veya emsal değerlerini yükselterek bu arazilerden inanılmaz paralar kazandı. Ağaoğlu çoğu inşaatında emsal değerini gözönüne almadı bile. Bu duruma da ne hikmetse kimse ses çıkarmadı. Geçtiğimiz günlerde bu usulsüzlüklerini bizim bir arkadaş akmerkezde papermoon da Ağaoğlunun suratına saymış. Bunun üzerine Ağaoğlu adamlarını bizim arkadaşın üzerine salıyor ve adamları bizinkileri tartaklıyor daha sonra arabalarını kurşunluyor. Bu kadar yolsuzluğu sorulmayan Ağaoğlu bu olaydan da tereyağdan kıl çeker gibi sıyrılmıştır. Olayı tanıdığı emniyet müdürleri sayesinde kapatmıştır. Ağaoğlu asıl en büyük vurgunu yeni tanıtımına başladığı maslak projesi ile yapacaktır. Şu an pek çok gazetede maslak projesinin reklamları yayınlanıyor. Türkiye'yi uçuracak proje diye herkese duyuruluyor. Ama bu projenin çoğu kaçak. Normalde burada emsal değeri 22 dir yani toplam inşaat hakkı 550.000 metre kare civarındadır. Ancak kim takar emsal değerini! Ağaoğlu bu projede toplam 680.000 metre karelik alanı işgal etmiştir. Yani 130.000 metre karelik inşaat kaçak durumundadır. Burdan siz vurgunun ne kadar büyük olduğunu hesaplayın. Bunu tespit etmek hiç zor değil bir bilirkişi (tabi tarafsız birisi olması lazım) bu kaçak inşaatları hemen hesaplayabilir. Ağaoğlu bu durumun ortaya çıkmasından çok korkuyor. Proje iptal edilir veya emsal değeri oranına çekilirse kaçak yaptığı yerlerin yıkılması gerekecektir. Buda Ağaoğlunun rantına balta vurulması demektir. Ağaoğlu bu durum ortaya çıkmasın çıkarsada bir zarar görmeyim diye Sadık ve Abdullah diye iki isimle

sürekli görüşüyor. Bunlar aracılığıyla olayı kapatmaya açlıyor. Sadık 0 (530) 237 94 74 ve 0 (537) 481 11 34 numaralı telefonda Abdullahı da 0 (532) 776 94 97 ve 0 (545) 914 58 64 numaralı telefonda arıyor. Türkiye'nin en zengin adamı olupta hala yolsuzluk yapması tüyü bitmemiş yetimin hakkını yemesi kanıma dokunuyor.” denildiği, bunun üzerine ihbarın fezlekeye bağlanarak İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığına bildirildiği, İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığınca fezlekenin 21.09.2012 günü soruşturma defterinin 2012/120653 sıra sayısına kaydedildiği ve böylece adli soruşturmaya başlandığı, Soruşturmaya başlandıktan sonra; İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığının (Sahtecilik ve Dolandırıcılık Bürosu) 24.09.2012 tarihli müzekkereyle ve **“suç örgütünün tüm eylem ve ilişkilerinin ortaya çıkarılması ve gerçekleştirilebilecekleri eylemlerin önüne geçilebilmesi, suçluların suç delileri ile birlikte yakalanabilmesi ve grup içerisindeki yapının ortaya konulabilmesinin fiziki takip ve tarassut çalışmaları ile mümkün olmadığından iletişimin dinlenmesine ihtiyaç duyulması”** İstanbul Nb. Sulh Ceza Mahkemesinden **“Çıkar Amaçlı Suç Örgütü Kurmak ve Buna Bağlı Olarak Örgüt Faaliyetleri”** suçundan dolayı Ali Ağaoğlu, Hüseyin Gıranta ve Hakan Öztürk Sedat Açıkgöz'e ait olan telefon hatlarının CMK.'nın 135 ve devamı maddelerine göre 3 ay boyunca dinlenmesi, kayda alınması, görüşme detay sorgulamalarının yapılması ve sinyal bilgilerinin değerlendirilmesinin talep edildiği, İstanbul 16. Sulh Ceza Mahkemesinin 24.09.2012 tarih ve 2012/576 değişik iş sayılı kararı ile talebin **“CMK 135 vd. maddeleri uyarınca telefon dinlemesi yapılarak delil elde edilebilmesi için suçun işlendiğine dair makul şüphenin bulunması, başka suretle delil elde etme imkânının bulunmaması gerekmektedir. Dinleme talep edilen şüpheli sayısı gözönüne alınarak atılı suça ne suretle karışıklarının belirtilmemesi ayrıca şüphelilerin suç örgütü kurduklarına dair somut ve yeterli delil olmadığından talebin reddine dair aşağıdaki şekilde karar verilmiştir”** gerekçesiyle reddedildiği, İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığının 27.09.2012 tarihli müzekkere ile red kararına karşı itirazda bulunduğu, İstanbul 16. Sulh Mahkemesinin 27.09.2012 tarih ve 2012/612 değişik iş sayılı kararı ile itirazın **“kararın verildiği sebep ve şartlarda bir değişme olmadığından”** gerekçesiyle yerinde görülmeyle evrakın İstanbul nöbetçi Asliye Ceza Mahkemesine gönderilmesine karar verdiği, İstanbul 40 . Asliye Ceza Mahkemesinin 01.10.2012 tarih ve 2012/147 değişik iş sayılı kararı ile itirazın **“iletişimin tespiti, dinlenilmesi ve**

kayda alınması hususları CMK 135 maddesinde düzenlenmiş ve bu madde de hangi suçlar için uygulanacağı sınırlı olarak sayılmış ve sayılanlar içerisinde suç işlemek amacıyla örgüt kurmak suçu da yer almıştır. CMK 135 maddesinde bu maddenin uygulanabilmesi için iki ana koşul belirlenmiş olup bunlar suç işlendiğine ilişkin kuvvetli şüphe bulunması ve başka suretle delil elde edilmesi imkânının bulunmamasıdır. Mahkememize gönderilen soruşturma dosyasında Emniyet Müdürlüğü Muhabere Elektronik Şube Müdürlüğüne gönderilen 18.09.2012 günlü ihbar, 11.07.2012 tarihinde işlenen bir suç nedeniyle Metin Güneş isimli kişinin ifade özeti ve gazete kopyaları dışında delil bulunmamaktadır. Mahkememize sunulan bu deliller kuvvetli suç şüphesi uyandırmamaktadır. Ayrıca e-posta ihbarının gönderen kişinin tespiti ile bu kişiye ulaşıp, ihbarında bahsettiği olaylara ilişkin ayrıntılı beyanlarının alınması ve bu beyanında bahsi geçen araba kurşunlama olayının nerede, ne zaman gerçekleştiği hususu kendisinden sorulup, böyle bir olayın gerçekleşip gerçekleşmediğinin tespiti ile gerçekleşmiş ise buna ilişkin cerahin ya da soruşturma evraklarının temini yolu ile delil toplanması mümkün olduğu gibi, yine dosyada ifade özeti bulunan Metin Güneş isimli kişinin temini ile ayrıntılı ifadesinin beyanına başvurulması ve bu olaya ilişkin cerahin ya da soruşturma evraklarının dosyaya konulması yolu ile delil toplanması mümkün olduğu gibi gazete kopyalarında bahsi geçen Coşkun Tozlu isimli kişinin tehdit edilmesi ile ilgili bu kişinin beyanına başvurulup varsa soruşturma ve cerahin evraklarının temini ile delil toplanması ve yine bu soruşturmanın genişletilmesi suretiyle delil toplanması mümkün olduğu gibi bu deliller toplandıktan sonra soruşturmanın tıkanması halinde yeni toplanan delillerle birlikte yeniden talepte bulunulması mümkün bulunmaktadır. Yukarıda açıklandığı gibi gerek soruşturma dosyasında mevcut delillerin kuvvetli suç şüphesi uyandırmaması, gerekse başka yolla delil toplanmasının mümkün olması karşısında İstanbul 16. Sulh Ceza Mahkemesinin 2012/576 değişik iş sayılı kararında isabet görülmediğinden” gerekçesiyle reddine karar verdiği, bunun üzerine yeni deliller elde edilebilmesi amacıyla kolluk marifetiyle araştırmaya girişildiği, öncelikle; Maslak projesinin yapıldığı yerin yanında arsası bulunan ve bu arsasını satması konusunda Ali Ağaoğlu ile çalışanı tarafından tehdite uğradığı iddiasıyla suç duyurusunda bulunduğu konusunda gazete kopyalarında ismi geçen Coşkun Tozlu

hakkında adres ve yer araştırması yapıldığı, bu kapsamda, adı geçen şahsın adresim ve iddiaya konu arsanın nerede olduğu konusunda kolluk görevlilerince 04.10.2012 tarihli tutanak tanzim edildiği ve iddiaya konu arsanın fotoğraflarının çekildiği, bunun dışında, ihbar mail'inin geldiği (188.3.1076.78 sayılı) ip adresinden gönderilen ihbar mektubunun gönderici bilgilerinin tespit edilmeye çalışıldığı, ancak yapılan araştırmada ihbar mail'inin kim tarafından gönderildiğinin tespit edilemediği ve bu konuda kolluk görevlilerince 05.10.2012 tarihli tutanak tanzim edildiği, yine, Maslak projesinin yapıldığı yerle ilgili olarak "Yetkin Gayrimenkul Değerleme ve Danışmanlık A.Ş." isimli firma tarafından 30.12.2011 tarihinde hazırlanan arsa değerlendirme raporunun bir suretinin dosya arasına konulduğu, 11.07.2012 günü saat 23.00 sıralarında meydana gelen Ali Ağaoğlu'nun da karıştığı silahla ateş etme olayına ilişkin olarak kolluk görevlilerince tanzim edilen ve içinde Metin Güneş isimli şahsın polis merkezinde tanık sıfatıyla verdiği ifadesinin özetini de içerir "olay bildirim formu" isimli iki sayfadan ibaret isimsiz ve imzasız belgenin bir suretinin dosyaya eklendiği, Metin Güneş ve Coşkun Tozlu isimli şahısların ifadelerine başvurulmadığı gibi, adı geçen bu şahısların şikayet veya ifadelerinin yer aldığı kolluk veya soruşturma evrakının getirtilerek dosya arasına alınmadığı, Ardından, yeniden aynı kişilerle ilgili olarak 05.10.2012 tarihli müzekkereyle ve "**suç örgütünün tüm eylem ve ilişkilerinin ortaya çıkarılması ve gerçekleştirilebilecekleri eylemlerin önüne geçilebilmesi, suçluların suç delileri ile birlikte yakalanabilmesi ve grup içerisindeki yapının ortaya konulabilmesinin fiziki takip ve tarassut çalışmaları ile mümkün olmadığından iletişimin dinlenmesine ihtiyaç duyulması**" şeklindeki ilk dinleme talebindeki aynı gerekçeyle dinleme kararı verilmesi istendiği, İstanbul 33. Sulh Ceza Mahkemesinin 05.10.2012 tarih ve 2012/510 değişik iş sayılı kararıyla ve "**talebin usul yasa ve yönetmelik hükümlerine uygun olduğu**" gerekçesiyle Ali Ağaoğlu, Hüseyin Gıranta, Hakan Öztürk ve Sedat Açıkgöz hakkında 3 ay boyunca olmak üzere dinleme kararı verdiği, şeklinde başlayan ve gelişen 17 Aralık soruşturmasının insanın aklına zorlama bir soruşturma olduğu, araç kurşunlanması gibi somut iddiaların peşine düşülmek yerine özellikle soyut iddialar üzerinden suç tanımlaması yapmak suretiyle CMK'nın 135. maddesinin 7/a ve 140 maddesinin 1/a fıkralarında sayılan katalog suçlara ulaşıldığı ve teknik dinleme ve izleme yöntemlerinin benimsendiği düşüncesini getirmiştir.

İhbarda kişisel veri niteliğindeki kişilerin telefon numaraları ile birlikte ve özellikle Çevre ve Şehircilik Bakanı Erdoğan BAYRAKTAR'ın oğlunun isim ve telefon numarasıyla birlikte zikredilmesi manidar bulunmuştur.

Yine özel soruşturma usulüne tabi, devletin iç ve dış siyasetine yön veren Bakanlar Kurulu üyelerinin sıradan-soyut iddialarla, hukuksuz yöntemlerle, teknik dinleme ve takip altına alınması, uzunca bir süre ilgili Başsavcı ve TBMM Başkanlığından gizlenmesi ulusal güvenliği tehdit eder nitelikte olup soruşturmacıların (Savcılık-Kolluk Kuvvetleri) varmak istedikleri gaye konusunda akla türlü istifhamlar çağrıştırmıştır.

Nitekim zikredilen bir çok usulsüz-şaiabeli işlemleri nedeniyle ilgili görevliler hakkında adli ve idari tahkikatlar devam etmektedir.

Komisyonumuz ekseriyetle, Anayasanın 6. maddesinde "... Hiçbir kimse veya organ kaynağını Anayasadan almayan bir Devlet yetkisi kullanamaz." Adalet Bakanlığı Ceza İşleri Genel Müdürlüğü'nün 20.01.2006 tarih ve 100 sayılı Genelgesinde "... 2 Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığı Genel Sekreterliği'nin 17 Kasım 1997 tarih ve 9427/23887 sayılı yazısında da belirtildiği üzere; görevde bulunan veya görevinden ayrılan Başbakan ve bakanlar hakkında Bakanlar Kurulu'nun genel siyaseti veya Bakanlıkların görevleriyle ilgili olarak yapılan şikâyet ve ihbarların, ancak Anayasa'nın 100'üncü ve Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüğü'nün 107'nci maddelerine göre işleme tâbi tutulacağı, ..." şeklindeki düzenlemeleri nazara alarak; İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı Terör ve Örgütlü Suçlar Soruşturma Bürosu ve emrinde çalışan Emniyet Organize Suçlar Şube Müdürlüğü tarafından yasaların hileli yollar denenerek aşılması suretiyle yetkisiz-hukuksuz olarak yürütülen soruşturma neticesinde 4 eski Bakan hakkında düzenledikleri rapor ve ekinde yer alan iletişimin tespiti, dinlenmesi ve kayda alınması ve teknik araçlarla takip sonucu elde edilen bulgular yok hükmünde mülahaza etmek suretiyle kendisine aksettirilen soruşturma evrakını bir ihbar mahiyetinde kabul ettiği ve bu düşünce ile tetkik ve tahkikata başlayarak yeniden usule uygun delil araştırması yaptığı ve ilgiliye atfedilen, "Bir suç örgütünün yönetici ve üyelerinin kendilerine sağlanan ve miktar ve değeri tespit edilemeyen bazı menfaatler karşılığında; a) Kişiye özel imtiyazlı imar planlarını onaylattıkları, b) İmar planlarına aykırı olarak

yapılan bazı projelerin usulsüzlüklerine göz yumdukları ve denetimlerden sorunsuzca geçmelerini sağladıkları; Bu eylemlerin bir kısmının Çevre ve Şehircilik Eski Bakanı Trabzon Milletvekili Erdoğan BAYRAKTAR'ın görevde olduğu sırada ve onun bilgisi doğrultusunda gerçekleştirildiği; ayrıca bu Bakanlıktan iş alan bazı şirketlerin yemek işlerinin yakınlarının ortağı olduğu şirketlere verilmesi için tavassut ettiği," şeklindeki eylemler Çevre ve Şehircilik Bakanı yönünden iddiadan öteye geçememiş toplanan delillerde de (hukuksuz teknik dinleme ve takip ile tanık beyanları) bu suçları oluşturacak unsurlara dahi rastlanmamış olup 5237 sayılı TCK'nın 255. maddesinde tanımlanan nüfuz ticareti ve 251. maddesindeki görevi kötüye kullanma Rüşvet suçlarının yukarıda izah edildiği üzere unsurları itibariyle oluşmasına vücut vermeyeceği gibi yine zikredilen hukuka uygun olarak elde edilen deliller muvacehesinde kanıtlanamamıştır.

Malvarlığı araştırması için görevlendirilen Bilirkişi tarafından yapılan tetkikat sonucu düzenlenen raporlardan da bakanlık sürecinde ilgili bakan ve yakınlarının malvarlıkları ile gelirleri arasında uyumsuzluk olduğuna ilişkin herhangi bir bulguya rastlanılmadığı anlaşılmıştır.

Kaldı ki, Kamuoyunda 25 Aralık operasyonu olarak bilinen, Çevre ve Şehircilik eski Bakanı Erdoğan BAYRAKTAR'ın da isminin karıştığı İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı Terör ve Örgütlü Suçlar Soruşturma Bürosunca yürütülen 2012/125043 numaralı soruşturma bakan dışındaki şüpheliler yönünden 30.04.2014 tarih ve 2014/31821 sayılı kovuşturmayaya yer olmadığına dair kararla sonuçlanmış ve süresinde itiraz edilmeyerek kesinleşmiştir.

2.3.5. Genel Değerlendirme ve Sonuç

Suç şüphesi altındaki kişilerle mücadele edilirken “Hukuka uygun/hukuka aykırı her türlü yöntem kullanılabilir, gerekirse 3.kişilerin hakları dahi ihlal edilebilir.” anlayışı çoktan beyinleri terk etmiş olmalı, yasa koyucunun murat ettiği şekilde, kişi hak ve özgürlüklerine saygıda azami gayret sarfedilerek kurallar işletilmeli, özellikle yargı adına hareket eden yargı mensupları ile kolluk kuvvetlerinin faaliyetlerinde mevzuata uygun hareket etmeleri sağlanmalı, aksi halde yaptıkları işe gölge dürecekleri, şaibeli bir hal alan soruşturmaların toplum nazarında güvenilirliğinin kalmayacağı, toplumsal barışın bozulacağı bir gerçektir.

1982 Anayasasının Özel Hayatın Gizliliği ve Korunması başlıklı IV. bölümünde A.Özel Hayatın Gizliliği alt başlıklı 20. maddesinde güvence altına alınan özel hayatın korunmasına büyük önem atfedilmiş, özel hayatın gizliliğini ihlal anlamı taşıyan iletişimin tespiti, dinlenmesi ve kayda alınması 5271 sayılı CMK'nın 135. maddesinde, teknik araçla izleme CMK'nın 140. maddesinde açıklandığı üzere çok sıkı şartlara bağlanmıştır. Aksi davranış sergileyenlerin 5237 sayılı TCK'da öngörülen cezai yaptırımlarla karşılaşacakları bir gerçektir.

Anayasanın 6. maddesi ile Adalet Bakanlığı Ceza İşleri Genel Müdürlüğü'nün 20.01.2006 tarih ve 100 sayılı Genelgesi birlikte ele alındığında, İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı Terör ve Örgütlü Suçlar Soruşturma Bürosu ve emrinde çalışan Emniyet Organize Suçlar Şube Müdürlüğü tarafından yasaların hileli yollarla denenecek şekilde aşılması suretiyle yetkisiz-hukuksuz olarak yürütülen soruşturma neticesinde 4 eski Bakan hakkında düzenledikleri rapor ve ekinde yer alan iletişimin tespiti, dinlenmesi ve kayda alınması ve teknik araçlarla takip sonucu elde edilen bulgular yok hükmündedir.

Kanun koyucu ceza hukukumuzun tamamına teşmil ettiği cezalandırma stratejisi olarak soruşturma-kovuşturma kapsamında yapılan tüm işlemlerin başından sonuna kadar hukuka uygun olmasını istemiştir. Hukuksuz-yolsuz işlemlere kapı aralamak yeni hukuksuz-yolsuz işlemlere davetiye çıkarmak demektir. Bu nedenle yargı erkini kullananların bu bilinçle hareket ederek yasa koyucunun muradına uygun davranması elzemdir.

Komisyonumuza aksettirilen her iki soruşturma evrakı 4 eski Bakan yönünden bir ihbar mahiyetindedir ve bu düşünce ile tetkik ve tahkikata başlanarak yeniden usule uygun delil araştırması yapılmıştır.

Mahkeme kararına dayanılarak bir kişi hakkında iletişimin tespiti ve denetlenmesi kayda alınırken başka bir kişiyle yapılan konuşma sırasında suç şüphesi verecek bir delil elde edilmesi halinde bu delil tesadüfi delil olup dinleme yapanın bu delili derhal Cumhuriyet savcısına bildirmesi ve Cumhuriyet savcısının da CMK'nın 138'inci maddesi gereğince bu delille gerekli işleme başlayıp başlamamayı takdir etmesi gerekir. Ancak, bu delil elde edildikten sonra dinlemeye devam edilerek aynı kişi hakkında yeni deliller elde edilmeye çalışılması halinde sonradan elde edilecek delillerin tesadüfi delil olarak kabul edilmesinin mümkün olmadığı, bu kişiyle ilgili yeni bir dinleme kararı almadan devam edilerek elde edilecek delillerin tamamen hukuka aykırı ve geçersiz olduğunun kabulü zorunludur. Tesadüfi delil elde edildikten sonra bu delilden istifade edilerek yeni bir soruşturma açılmadığı hallerde ilk elde edilen tesadüfi delilin ihbar niteliğinden öteye geçmesi mümkün değildir. Bütün bunların yanında bakanlarla ilgili olarak elde edilen tesadüfi delilden sonra Cumhuriyet savcısının soruşturma açma yetkisi bulunmadığına göre artık bu delil de yapılan soruşturmada değerlendirmeye alınamaz.

Bakanlara atfedilen suçlardan özellikle yolsuzluk olarak belirtilen rüşvet suçunun işlenebilmesi için taraflar arasında belirli bir işin yapılması veya yapılmaması konusunda bir anlaşma yapılmış olması gerekir. Keza, yapılacak işin de ilgili bakanın görev alanında olması esastır. Yapılan soruşturmada her 4 Bakana da isnat edilen fiillerin her biri ayrı ayrı değerlendirildiğinde bu fiillerde hukuka aykırı bir durum görülmemiştir. Dolayısıyla, rüşvet vermeyi ve almayı gerektirecek bir husus görülmemekle birlikte bir an için bunların hepsini bir tarafa koyduğumuz takdirde dahi rüşvet olarak bir para alışverişinin yapıldığı hususunda dava açmayı gerektirecek kadar yeterli şüpheye ulaşılamamıştır. Esasen yolsuzluk suçlarından sayılan zimmet, irtikap gibi fiillerin işlendiğine dair de hiçbir delil yoktur. Zaten bu konuda bir iddia da yoktur.

**YUKARIDA BÜTÜN TEFERRUATIYLA YAPILAN AÇIKLAMALAR
IŞIĞINDA:**

A) Ekonomi Eski Bakanı Mehmet Zafer ÇAĞLAYAN ile İlgili Olarak:

Ekonomi Eski Bakanı Mehmet Zafer ÇAĞLAYAN hakkında; Rıza SARRAF'tan sağlanan, miktar ve değeri tespit edilemeyen bazı maddi menfaatler karşılığında, bu şahsın İran'a altın ihracatı yapması işlerinde imtiyaz sağladığı ve Gana'dan kaçak yollarla yurda sokulmak istendiği iddia edilen 1,5 ton altınla ilgili adli ve idari soruşturmaları engelleyerek, altının Dubai'ye çıkışını sağlamaya çalıştığı konusunda sahtecilik, kaçakçılık ve rüşvet suçlarından dolayı soruşturma yapılmasına karar verilmiştir.

İlgili Eski Bakan detayları yukarıda belirtilen savunmasında özet olarak:

“Cumhuriyet savcılığı ve kolluk tarafından yapılan soruşturmaların tamamen geçersiz olduğunu ileri sürdükten sonra, altın ihracatı ile ilgili usulsüz olarak yapmış olduğu hiçbir işlem olmadığı gibi, imtiyaz sağladığım iddiası da tamamen gerçek dışıdır, keza Gana'dan yurda kaçak sokulmak istendiği iddia edilen 1,5 ton altınla ilgili olarak da adli veya idari soruşturmaları engelleme konusunda hiçbir hareketim olmadığı gibi bu konuda zaten bir yetkim de yoktur,

Ayrıca, sahtecilikten bahsedilmekte ise de sahte olarak düzenlediğim bir belge kesinlikle yoktur,

Halk Bankası nezdinde Banka zararına ve müşteriler lehine olacak hiçbir hareketim olmadığı gibi bazı müşterilerin iş ve işlemlerinin engellendiği iddiası ile de uzaktan yakından bir alakam yoktur. Esasen bu hususlar müfettiş raporlarıyla tespit edilmiştir. Yapılan isnatların tamamı gerçek dışıdır.

Ortada bir kaçakçılık suçunun olmadığı Cumhuriyet savcılığı tarafından tespit edildiğine göre benim bu suça iştirak ettiğim iddiasının da hiçbir mesnedi yoktur.

Hediye olarak verildiği iddia edilen saat ve piyanonun parası da tarafımdan elden ödenmiş olup, hediye iddiası doğru değildir.”

Şeklinde beyanda bulunmuştur.

Komisyonumuzca yapılan soruşturmada, bahsedilen olaylarla ilgili dinlenen tanıkların beyanları, malvarlığıyla ilgili yapılan araştırmalar ile bilirkişi raporları birlikte değerlendirildiğinde;

Bakırköy Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından yukarıda yer verilen olaylarla ilgili olarak yürütülen soruşturma sonucunda fiilin kaçakçılık suçunu oluşturmadığı gerekçesiyle yukarıda tarih ve numarası belirtilen ve detaylı şekilde anlatıldığı üzere takipsizlik kararı verilip itirazı müteakip kararın kesinleştiği, dolayısıyla ortada bir kaçakçılık suçunun bulunmadığı,

Diğer hususlarla ilgili de, irtibatlı şahıslar hakkında İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığınca soruşturma yapıp, kolluk ve soruşturmaya başlangıçta karar veren Cumhuriyet savcılarının yürüttüğü soruşturmada toplanan delillerin hukuka aykırı toplanması nedeniyle geçersiz sayılarak diğer hususların da suç oluşturmadığından bahisle yine detayları başlangıçta yazılı olan ‘Kovuşturmaya yer olmadığına dair karar’ verildiği, bu kararın da itirazı müteakip kesinleştiği, malvarlığıyla ilgili araştırma sonucu bilirkişi raporunda da belirtildiği üzere anormal bir durum görülmediği,

Bilirkişi raporunda Mehmet Şenol ÇAĞLAYAN tarafından Mehmet Zafer ÇAĞLAYAN’ın hesabına aktarılan 2.465.000 TL’nin şirket hisse devrinden kaynaklanan ve daha önceki mal bildirimlerinde alacak olarak beyan etmiş olduğu 4.736.810 TL’nin bir kısmına mahsuben yapılan ödeme olduğu beyan edilmiş, ayrıca Rıza SARRAF’a ödediği saatin parası olan 660.000 TL’nin de alacağın geri kalan kısmından ödendiği beyan edilmiştir.

İsviçre’den getirilen saatle ilgili parasını ödediğine dair Rıza SARRAF tarafından imzalanan ve saatin parasını aldığını belirten bir yazı ibraz ettiği, keza yine aynı kişiden aldığı piyanoya karşılık 40.000 Euro’yu daha önce mal beyanında bulunduğu listede yazılı olan eşine ait 47.000 Euro’nun 40.000 Euro’su ile ödediğini

beyan ettiği, bu şekildeki savunmasının aksine Yüce Divana sevk edilmesini gerektirecek derecede yeterli şüphe oluşturan delil bulunamadığından dolayı Yüce Divana sevk edilmemesi yönünde kanaat oluşmuştur.

B) İçişleri Eski Bakanı Muammer GÜLER ile İlgili Olarak:

İçişleri Eski Bakanı Muammer GÜLER hakkında; Rıza SARRAF'tan sağlanan, miktar ve değeri tespit edilemeyen bazı maddi menfaatler karşılığında, bu şahsın araçlarına trafikte emniyet şeridini kullanma imtiyazı verdiği ve adı geçen için koruma polisi görevlendirdiği, bu şahısla gözaltına alınan bazı şüphelilerin ve yakınlarının yasaya aykırı olarak istisnai yoldan Türk vatandaşlığına geçirilmesini sağladığı, bu şahısla ilgili adli veya istihbari çalışma yapılıp yapılmadığının araştırılması için talimat verdiği, bu şahsın usulsüzlükleri hakkında basında çıkacak haberlerin engellenmesi için girişimde bulunduğu ve bu fiillerinden dolayı resmi belgede sahtecilik (TCK md. 204), nüfuz ticareti (TCK md. 255), rüşvet (TCK md. 252), soruşturmanın gizliliğinin ihlali (TCK md.285) suçlarından soruşturma yapılmasına karar verilmiştir.

İlgili Eski Bakan soruşturma önergesindeki fiillerle ilgili olarak detayları yukarıda belirtilen savunmasında özetle:

“Trafikte emniyet şeridini kullandırma ve koruma tahsis etme yetkisinin illerde valilere ait olduğunu ve koruma tahsis kararının verilmesinde kendisinin bir katkısının olmadığını, keza plaka tahsisinin de hukuka aykırı bir durum olmadığını,

İstisnai vatandaşlığa yapılan müracaatın kendi bakanlığı döneminden önce başlatıldığını ve sürecin de mevzuata uygun bir şekilde yürütülerek Bakanlar Kurulu kararıyla verildiğini,

Rıza SARRAF hakkında adli veya istihbari bir soruşturma yapılıp yapılmadığının araştırılması iddiasıyla ilgili olarak, ilgili kişinin bazı sivil kişiler tarafından takip edildiğini bildirmesi üzerine konunun güvenlik açısından araştırılmasını istediğini, yapılan adli soruşturmada haberi olmadığını,”

Beyan etmiştir.

Ayrıca, malvarlığıyla ilgili yapılan araştırmaya bağlı olarak, kızı Burcu GÜLER'in malvarlığına kendisinin katkıda bulunduğunu bildirmiş, kendi malvarlığı konusunda da anormal bir durum olmadığını, zaten bu hususun bilirkişi raporundan da anlaşıldığını, oğlu Barış GÜLER'in malvarlığıyla ilgili olarak da uzun zamandır gayrimenkul ticaretiyle ve değişik işlerle uğraştığı sıralarda büyük bir çoğunluğu Bakanlık döneminde önce kısmen de kendi yardımıyla edinildiğini belirtmiştir.

Soruşturma önergesinde bahsedilen, basında çıkan haberleri engellemeye çalıştığı iddiası üzerine de ilgili şahsın aleyhinde haksız bir yayın yapılacağını kendisine bildirmesi dolayısıyla Bugün Gazetesinin Genel Yayın Yönetmeni ile Yeni Şafak Gazetesinin bağlı bulunduğu grubun CEO'sunu aradığını ve bilgilendirdiğini, bunun dışında herhangi bir haberin engellenmesi ve baskı yapılmasının kesinlikle söz konusu olmadığını beyan etmiştir.

Dosya içinde mevcut diğer delillerin, tanık ifadelerinin ve bilirkişi raporlarının değerlendirilmesi sonucunda savunmaların aksine isnat edilen suçları işlediğine dair yeterli şüphe oluşmadığından Yüce Divana sevk edilmemesi yönünde kanaat hasıl olmuştur.

C) Avrupa Birliği Eski Bakanı Egemen BAĞIŞ ile İlgili Olarak:

Avrupa Birliği Eski Bakanı Egemen BAĞIŞ hakkında; Rıza SARRAF'tan sağlanan, miktar ve değeri tespit edilemeyen bazı maddi menfaatler karşılığında; bu şahsın turizm belgeli bir otel kiralama girişimi ile yakınlarına vize alınması işleri için aracılık ettiği, bu şahısla ilgili bir soruşturma olup olmadığı yönünde ilgili kurum ve kuruluşlarda araştırma yapılmasını sağladığı, bu şahsın faaliyetiyle ilgili olarak basında haber yapılmasının önlenmesi için girişimlerde bulunduğu ileri sürülerek bu hususların soruşturulması istenmiştir.

İlgilinin yukarıda geniş kapsamlı olarak yer verilen savunmasında belirttiği üzere özet olarak;

“Rıza SARRAF'ın otel açma teşebbüsünde bulunduğunu, bunun için de kendisinin de tanıdığı bir şahıstan bina satın aldığı yolunda bir bilgi paylaşımında

bulduğunu, kendisinin de hayırlı olsun demek dışında hiçbir ilgisinin ve dahlinin olmadığını, bildiği kadarıyla bu projenin gerçekleşmediğini, kaldı ki otel açmak için gerekli izinlerin Kültür ve Turizm Bakanlığının yetkisinde olduğunu, bu iddiaların asılsız ve saçma olduğunu,

Bu şahısla ilgili soruşturma olup olmadığı yönünde ilgili kurumlarda araştırma yaptığı yönündeki iddiaların da tamamen gerçek dışı olduğunu,

Bu şahsın faaliyetiyle ilgili basında haber çıkmasının önlenmesi yönünde basın kuruluşu nezdinde bir girişiminin olmadığını, sadece bu konuda Hüseyin ÇELİK'i haberdar ettiğini,”

Beyan etmiştir.

Bu savunmalarının dışında dinlenen tanıkların da bahse konu olaylardan dolayı veya başka bir şekilde bir menfaat temin ettiğine dair bir beyanda bulunmadıkları anlaşılmıştır.

Bu olaylarla ilgili olarak İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı, Rıza SARRAF ve diğerleri hakkında rüşvet suçundan yapmış olduğu soruşturma neticesinde haklarında soruşturma yapılan şüphelilerin eylemlerinin rüşvet verme suçunu oluşturmadığı, esasen bu konuyla ilgili teknik takip ve dinleme kayıtlarının usulsüz, kanuna aykırı elde edildiği gerekçesiyle takipsizlik kararı vermiş ve bu karar yapılan itirazların reddedilmesi neticesinde kesinleşmiştir. Komisyonumuzca bununla da yetinilmeyip soruşturmaya devam edilmiştir. Yaptırılan malvarlığı incelemesi sonucunda bilirkişi raporunda da belirtildiği üzere dikkati çeken üç adet gayrimenkulün birisinin annesinden intikal ettiği, ikincisinin önceden satmış olduğu bir gayrimenkulün parasıyla satın alındığı, üçüncüsünün de bir inşaat şirketinden taksitle satın alındığı bildirilmiş, buna dair belgeler ibraz edilmiş olup bu savunmasının aksine kovuşturmayı gerektirecek başka bir deyişle Yüce Divana sevk edilmesine yetecek yeterli şüpheyeye ulaşılamamıştır.

D) Çevre ve Şehircilik Eski Bakanı Erdoğan BAYRAKTAR ile İlgili Olarak:

Bir suç örgütünün yönetici ve üyelerinin kendilerine sağlanan ve miktar ve değeri tespit edilemeyen bazı menfaatler karşılığında, kişiye özel imtiyazlı imar planlarını onaylattıkları, imar planlarına aykırı olarak yapılan bazı projelerin usulsüzlüklerine göz yumdukları ve denetimlerden sorunsuzca geçmelerini sağladıkları ve bu eylemlerin bir kısmının Çevre ve Şehircilik Eski Bakanı Erdoğan BAYRAKTAR'ın görevde olduğu sırada ve onun bilgisi doğrultusunda gerçekleştirildiği, ayrıca bu Bakanlıktan iş alan bazı şirketlerin yemek işlerinin yakınlarının ortağı olduğu şirketlere verilmesi için tavassut ettiği şeklindeki soruşturma önergesinin konusunu oluşturan iddialar üzerine yapılan araştırma ve incelemede;

Yukarıda belirtildiği gibi bahsedilen konulardan dolayı olayın tarafları olan kişiler hakkında İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından, resmi belgeyi bozma, yok etme veya gizleme, rüşvet almak ve vermek, imar kirliliğine neden olmak, suç işlemek için örgüt kurmak, suç işlemek amacıyla kurulan örgüte üye olmak ve görevi kötüye kullanmak suçlarından dolayı yapılan soruşturma sonucunda suç işlendiğine dair hiçbir delil elde edilemediği gerekçesiyle takipsizlik kararı verilerek, verilen kararın kesinleştiği anlaşılmıştır. Ayrıca, Komisyonumuz tarafından yapılan soruşturma sonucunda da, soruşturma önergesinde yazılı fiillerin işlendiğine dair hiçbir delil elde edilememiştir. Bu nedenle Çevre ve Şehircilik Eski Bakanı Erdoğan BAYRAKTAR'ın Yüce Divana sevk edilmesi yönünde bir kanaat oluşmamıştır.

SONUÇ VE KARAR

Tüm dosya münderecatı ile gerekçesi detaylı şekilde yukarıda belirtildiği üzere Yüce Divana sevk konusunda yeterli şüpheye ulaşılamadığından Ekonomi Eski Bakanı Mehmet Zafer ÇAĞLAYAN, İçişleri Eski Bakanı Muammer GÜLER, Avrupa Birliği Eski Bakanı Egemen BAĞIŞ ile Çevre ve Şehircilik Eski Bakanı Erdoğan BAYRAKTAR'ın Yüce Divana sevk edilmemesine Komisyonun 05.01.2015 tarihli toplantısında oy çokluğuyla (5'e karşı 9 oyla) karar verilmiştir.